

B

864-

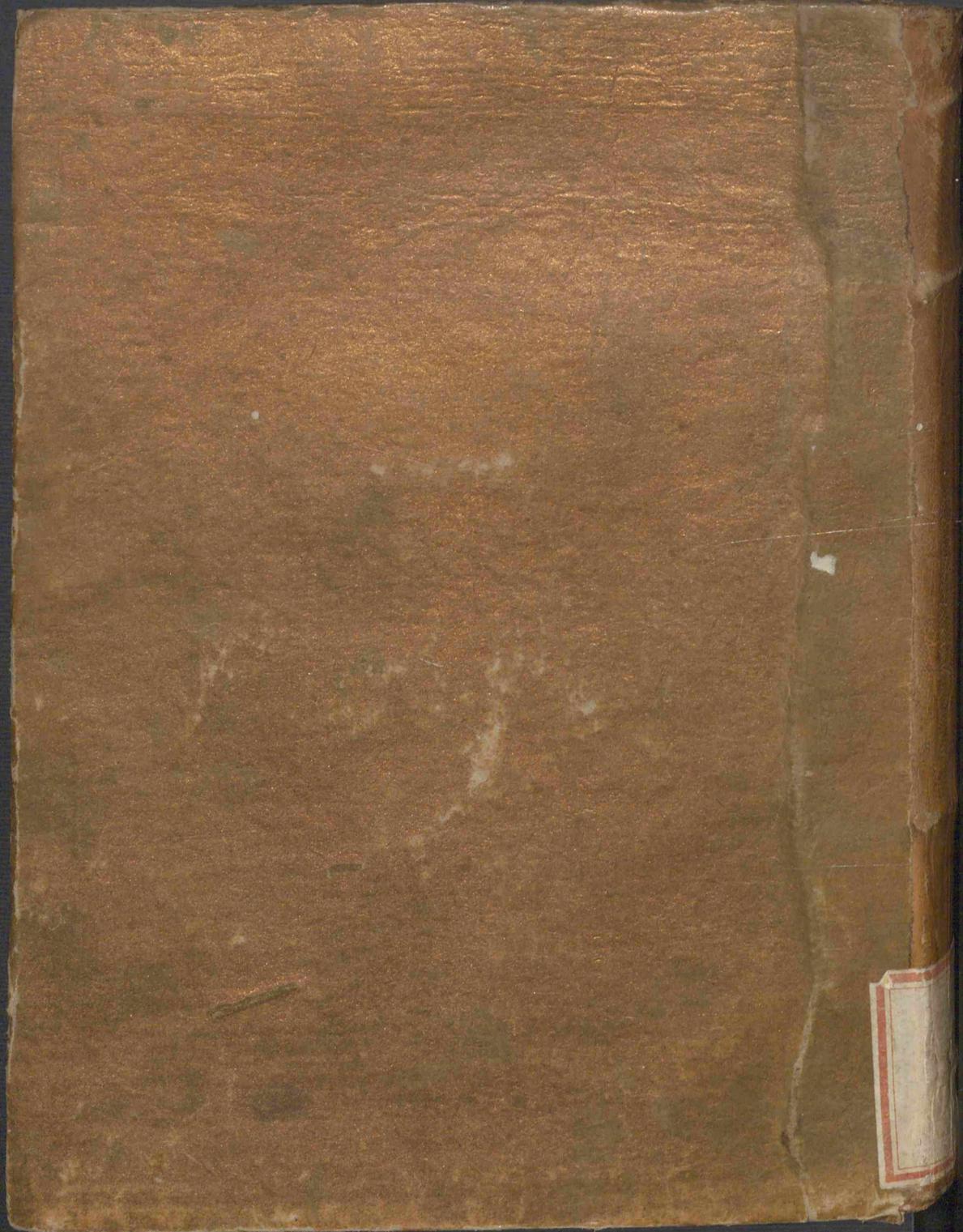
865.

1858

1858

15
965

XIX.

hi Il' aurea cetra al sen si pone,
 l'atto di chi il legno accorde,
 e l'uscio piè Cigno nevofo;
 le l'ardui pensier, le cure gravi,
 ti compone
 l'fuo delle temprate corde
 o armoniofo,
 SPOSA REAL, note foavi
 i'rai, dove la Dea foggiora!
 d'equal riftoro
 venico Genio, onde fe' adorna;
 orene fabbro d'Apelléo lavoro
 oreidee pittrici ampio teforo;
 e tele ad animar t'accingi,
 aggaffetti, ed i pensier dipingi.

V I.

Oh qual ordin vegg' io d'Archi, e di Il' au
 Di ricche stanze, e di dipinte volte att
 Oh quali, oh quante spoglie, opre fciu
 Di Galliche ingegnose industri spole! ardu
 Quai miro in vaghe fogge, ti c
 Or dalla Schelda, or dal Tamigi toltuor
 Gir Donne illustri ornate! to a
 Ridente intanto oltra il costume il Sposa
 Sferza i lucidi specchi, e a lui più grai,
 Il bel natio splendore d' e
 Torna così, che all' alma Dea! conuenico
 Grato del dono, appiè le guida l' orene f
 Che gli restan del dì per farle onoreidee
 E scendon tutte sull' amico raggio tel
 Di mano in mano ad offerirle omaggaffet

3/4

IV.

miglior Manto non vide,
 di vederne altro a lei tocchi.
 anza entro le amiche porte, (9)
 , e il cammin sparge d'ulivo
 nor, che ride,
 gioja in bel pianto trabocchi.
 lere attorte
 o popolar ebbro, e festivo,
 uove riverente a tergo;
 i che presso
 glia dell'augusto Albergo,
 limitar chino, e somnesso;
 oltra il piè non gli è concesso.
 la febéa sacra Corona
 r, SPOSA REAL, mi dona.

צדק

שערי

רבי

החכם

חברו

קרניטול

בן

יוסף

בן כבוד החכם

והטובה רבי אברהם בן ר' יצחק : בצדק ובמשפט
כל מעשיו לבא אל היכל פנימה
הקבלה האלהית :

פס ר' זושא
דערליטע

ואתה הקורא

וצדקה תהיה לנו כי נוציא לאור תעלומות חכמה
שערי צדקי אחרי כי אור לנו בספר שערי אורה הנדפס
בברפה ותחשוב לנו לצדקה ובעדקת חזוה את
פנימו כי תבין ותדע סוד הקבלה באשר הבא
לטהר פתחין ליה ושערים לא ננעלו סולם מוצב
ארצה וראשו מניע השמימה ומעשה מרכבה
שאו שערים על ראשיכם וצדק צדק תרדוף הפוך
בהוה פוך בהדכולא ביה באו שערי בתודה אז
תבין לשון פתחולי שערי צדק אבא אודה יה:

נאס הרופא ולאלו

יעקב מרקריאה

שאלת

שבו תלך והשער שבו תיכנס * ואז תהיה
 רצוי ומקיבל לפני יד' וד' יתברך ותהיה מן
 הזוכים לחוות כנועם יד' וד' ולבקר בהיכלו
 זה השער ליד' וד' צדיק' יבואו בו * דע כי
 יד' וד' יתכ' בחר בישראל * יבשהכדיל
 כל הלשונות ברור הפ' ג' איש ללשונו
 למשפחותיהם לגויהם * ונתן לכל אומה
 ואומה שר ומושל עליהם * ונתן גם כן
 לכל אומה חלקה מן הארץ * וברוך זה
 נתייחדו הגוים והארצות כל אחד לשר
 ידוע * ועל זה נאמר מילה נפרדו אי
 הגו' בארצותם איש ללשונו למשפחותם
 כנויהם * וזהו סוד ענין הפלגה * ונשאר
 כל שבעים אומות מסירות * ביד שבעים
 שרים למעלה ואותם שבעי' שרים סובבים
 א כ ו י ו ח ין

ממני ידיד נפשי * להאיר באחד ההשנות
 הפנימית * לדעת איזה הפך יהלוך אור *
 בענין עשר ספירות * והנה נשאתי פניך
 להפיק משאלותיך * והאלדים ירצין *
 תחילת הדרך שברך יבנס האדם ליחוד
 הכורא יתברך * הוא ידועות השער *
 והלא ידעת שאם רוצה אדם לראור פני
 המלך וטירח כמה ימים * ואחר הטורח
 לא זכה לדעת מקום השער * מה תועלת
 בכל הטורח שטרח וכל הדרך שהלך *
 כשאינו יודע השער שבו ליכנס לראור
 פני המלך * וברך הזה רוב מטריחים
 עצמם ליכנס לפירס * ולא ידעו ולא יבינו
 ובחשיכה יתהלכו * ואין תועלת בעמלם
 לפיכך ראיתי להאיר נרצין לפניך בדרך

ה'יין לכסא הכבוד וחס הנקראים סוד
 הקליפות * וכח נאחזות סוד הערלה .
 וכשבא אברהם אבינו עליו השלום
 באותו הסוג * שהיה בו נתן מקום אחיה
 לכתרים שהיו מצד הימין על ידי ישמעאל
 משל כדמיין החוט המחבר חתיכות
 הבנד * ועל זה נאמר ולישמעאל שמעתיד
 וזהו סוד וירוב כל בו * ועל פני כל
 אחיו ישכון * וכשבא יצחק באותו הסוג
 שהיה בו נתן מקום אחיה לכתרים שהיו
 מצד שמאל על ידי עשו * משל כדפיין
 החוט שאמרנו לעיל * ועל זה נאמר וזון
 לבך השיאיד שוכני בתגוי הסלע * מיום
 שבזו וגומר * נמצא למד שישמעאל
 ועשו הם סוד אחיה שבעים כתרים סביב
 המרכבה * וכולן נקראו קליפות חיצונות
 וערלה * ובמקרא נקראו חוצות שנאמר
 עד לא עשה ארץ וחוצות * וזהו סוד
 ויוצא אותו החוצה * ולא תהיה אשת
 המת החוצה * וכשבא יעקב אבינו עליו
 השלום עמד באמצע * אברהם בצד ימין
 ויצחק בצד שמאל * ויעקב באמצע *
 והסוד ויעקב איש תם יושב אוהלים
 * נמצאו אברהם ויצחק תקנו כל המרכבה
 * חיצונית ופנימית * תקנו הפנימית *
 שמתאחזו ביעקב בתפארת בקו האמצעי
 ותקנו חיצונית * שהם מתאחזים שבעים
 כתרים ביד יד יתב * על ידי ישמעאל ועשו
 נמצא בשבא יעקב היה נקי מבלי סיג *
 ולמיכך הוא באמצע * וזהו סוד שאמר
 שמה חס ושלום יש פסול בממתי *
 באברהם שיצא ממנו ישמעאל * וכיצחק
 שיצא ממנו עשו * פתחו כולם ואמרו
 שמע ישראל וגומר * נמצא יעקב ובניו
 נאחזו בקו האמצעי הנקד נקודה פנימית *
 והיכל פנימי * זה ההיכל הפנימי הנקרא
 קו האמצעי * הוא הנקרא פס יד יתב *
 והוא באמצע * ושבעים כתרים מקיפין
 אותו * זהו שאמר בספר יצירה היכל

הקדש מכון באמצע * וזהו סוד ארץ
 וחוצות שאמרנו לעיל * וזהו מקום
 הנקרא קו האמצעי * וצריכין אנו לידע
 באיזה מקום ובאיזה שער נכנסין לו *
ונאמר דע כי מאחר שנתחלקו
 שבעים אומות לשבעי
 כתרים כל אומה וארצה שלה לשר ידוע
 ולא כצא השם ית' חלק ככולם לפי שהוא
 טהור וכלם טמאים * וכתוב טהור עינים
 מראות ברע * ועל זה נאמר ויהי בנסעם
 מקדם בודאי נסעו ונתפרדו מקדמונו
 של עולם * ולא היה לשם חלק בכל
 הגוים ובכל הארצות לפי שכולם היו
 טמאים * עד שבא יעקב שהוא מכון
 בין אברהם ויצחק * הוא חלק ליד יד
 יתברך * כי יד יתברך שונן בהיכל
 פנימי והשרים מקיפים כסאו * כדמיין
 הפרי והקליפות * וסוד הגדול הכולל את
 הכל * טוב לחסות ביד יד מבטח באדם
 טוב לחסות ביד יד מבטוח בנדיבים כל
 גוים סבבני וגומר * בשם יד יד כי אמילם
 סבבני וגם סבבני בשם יד יד כי אמילם
 סבבני כדבורים דועכו כאשר קוצים בשם
 יד יד כי אמילם * אמר שלשה פעמים
 אמילם וארבעה פעמים סבבני וגומר *
 וזהו סוד ארבע חיצות שראה יחזקאל *
 ושראה אליהו * והרביעי דקה והנני
 רומז הנתיק הנקרא כסא החיצון *
 נקרא אדם * והכסא הפנימי נקרא אדני
 וסוד אלו ואלו כי תבאו אל הארץ וגומר
 ועלתם ערלתו וגומר * (סוד ג'
 פעמים ער' ר') * שלש שנים יהיו וג'
 והשנה הרביעית וגומר * יהיו לכם כל
 פרוי כו' * וכשנה החמישית תאכלו את
 פרוי כו' * וכשתזמו להכין מה שחבבנו
 תשיג סוד ארץ וחוצות ותשיג טוב לחסות
 ביד יד מבטוח בנדיבים * והסוד רמז על
 דמות הכסא דמור כמראה אדם וסוד
 נע צרעת כי תהיה באדם והובא הכהן

אני להם לבריות מעלמזן פסוק זה ועל
זה נאמר מפני הרעה נאסף הצדיק
וזהו שאמר התורה זאת התורה אדם כי
ימות באוהל וגומר

ונחזור לכוונת פסוק זה השער
לירוד צדיקים יבאו בו כל
צריכי' אנו לבקש שע' שבו נכנסו לירוד
יתברך מאחר שארבע מחיצות מקיפות
סביב להיכלו :

ונאמר מאחר שבאו אברהם יצחק
ועקב תקנו כל המרכבות
עלינו ותחתונות החיצונות בחוץ
הפנימית פנים ונמצא אברהם ויצחק
קשרו המרכבה החיצונה בחוץ על ידי
ישמעאל ועשו ונקשר מרכבה הפנימית
על ידי יעקב וכשבא יעקב שלם כלי
שמץ ורופי מזוקק שבעתים זקוקים על
קדי שרו וחנך ונה ושם אברהם יצחק
ועקב הוא השביעי עליהם נאמר כסף
צרוף מזוקק שבעתים ונמצאת מטתו
שלימה לפיכך בחר בו השם שהוא קו
האמצעי וכלל טהור ואז מצא לו ירוד חלק
כנבראות וס' כי יעקב בחר לו יה ישראל
לסגולתו וזהו חלקו שיצא לו בכל
העולם וזהו סוד כי חלק ירוד עמו
יעקב חבל נחלתו וגומר וסוד ויוצא איתו
החוצה וגו' ויצאתו בארץ מדבר ירוד
כד ינחנו וגומר ומאחר שבחך ביעקב
שהוא אמצעי בקו האמצעי נעשה יעקב
כסא שלם להשם יתבר' כי אברהם ויצחק
לא נקראו אלא כסאות האברים וסימן
אלדי אברהם אלדי יצחק ואלדי יעקב
ועל זה נאמר ארץ ירוד האמת וירוד
האמיר והסוד שנים עשר שבטים נגד
שנים עשר שמות המצטרפים מן השם
המיוחד יתברך והפסוק ככריו ואומר
כל אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת
אשר דבר להם אביהם יברך אותם ואז

נעשה יעקב כסא שלם למרכבה כלומר
כסא הנוף ולא כסא הארץ כי לא שררה
שכינה למטה עד שבא הגדול הרביעי
כלומר במנוחה אלא לפי שעה אפילו
בימי משה רבינו עליו השלום ועל זה
נאמר במשך היובל הבה יעלו בהר :

ואחר שידעת זה דע כי כמו שבחר
י' ביעקב משאר האומות

כך בחר בציון מן הארצות לשכון ב
בירושלים מן המקומות וכמו שנפל לכל
שר ושר חלק ברור הפלגה מן הגוים
והארצות כך עלה חלק י' יתברך מן
הגוים יעקב ומן הארצות ארץ ישראל מן
המקומות ירושלים על זה נאמר כי
שבך נקרא על עירך ועל עמך וכמו
שיעקב באמצע האבות כך ירושלים
באמצע היישוב ועל זה נאמר זאת
ירושלים בתוך כל הגוים שמתיה ומכיבותיה
ארצות נמצא סוד ארץ והוצות סבואר
ועל זה נאמר ארץ ירוד האמרת וירוד
האמירך נמצאת לכד סוד ויוצא אורח
החוצה שאין לאברהם שורש ומקום
אחיזה נראה אלא בחיצוניות ובקליפות
הנקראות עולה לפיכך תחלת מילה
לאברהם סוד מילתו וכשנעקר אברהם
ממקום נטעתו חזר הקדוש ברוך הוא
ושחלו במקום פנימית וסימן ואקח את
אכיסם מעבר הנהר וגומר ושמו העיקר
הגדול היה כי הוא סוד פנימי מחדרי תורה
ואחר שידעת זה דע כי ירוד חב'
שם ירוד הגדול יתברך נקרא
ביעקב ומאחר שירש יעקב ירושת ירוד
יתברך הגדול הודיע ירוד ליעקב כאיזה
שער יכנס בו כשיצטרך לכנס בהדריו
מה שאין כן בכל אומה ולשון ועל זה
נאמר מגיד דבריו ליעקב חוקיו ומשפטיו
לישראל לא עשה כן וגומר ומניין
שהשם יתברך הודיע ליעקב לבא לשער
שבו יכנס להיכלותיו כתיב ופנע במקום
וילך

וילן שס' ויחלם והנה סולם מוצב ארצה •
היה יודע מלכות יד' וד' יתברך ולא הירח
יודע באיזה שער יכנס לה הראוהו השם
יתברך דרך הכניסה מניין דתיב ויחלים
והנה סולם מוצב ארצה וגומר והנה יד' וד'
נצב עליו ויאמר הנה ראה השער שיכנס
בו לסולם שכתוב בו והנה יד' וד' נצב עליו
וכה כתי' אחריו ויקץ יעקב משנתו ויאמר
אכן יש יד' וד' במקום הזה וגומר וזה שער
השמים • והנה זכה יעקב להשיג השער
שבו יכנסו להצרות יד' וד' יתברך ככתוב זה
השער ליד' וד' צדיקים יבאו בו • ומאחר
שהשיג זה השער זכה ליכנס לשנים עשר
גבולי אלכסון שהם סוד עולם עליון
ותחתון והכל מתאחד בסוד שלשה עשר
מדות שהתורה נדרשת בה • וסוד שנים
עשר שבטים שהם שלשה עשר • וסוד
שנים עשר חדשים שהם שלשה עשר
בסוד העיבור •

ודע

כשנא יעקב והשיג מקום
השער עלה עד רום הסולם
מה שלא זכו ולא השיגו אברהם ויצחק כי
אברהם ויצחק הגיעו עד מקום הכתפים
ההו סוד מתחת זרועות עולם • ולא עלו
יותר ואלמלא זה לא היה לזרעו של יעקב
קיימא בין האומות בין ושמעאל ועשו •
ואותם הכתפיים נקראין במותי ארץ •
והסוד הגדול אלדי אברהם אלדי יצחק •
אבל למעלה מהם ואלדי יעקב • קו
האמצעי העולה עד אחזונו הכתר • וזאת
קומתך דמתה לתמר • אבל למעלה
ושדיך לאשכולות • וסוד ריכיבהו על
במותי ארץ • ואתה על במתלמו תרוך •
מעונה אלדי קדם ומתחת זרועות עולם •
ויגרש מפניך אויב ויאמר השמר • וישכין
ישראל בטח כבוד עין יעקב • וליא עין
אברהם ויצחק לפי שאברהם ויצחק הם
זרועות והם מתחת לפי שבהם נאחזים
ישמעאל ועשו ושבעים כתרם • אבל

יעקב שזכר להשיג השער ולעלות על
דרך הסולם ונאחו בקו האמצעי עד רום
מעלה עד אין סוף דרך הצואר • לפיכך
באברהם ויצחק כתיב מצרים שא נא
ענינך ימה וצפונה ומימנה ומזרחה • וכן
ביצחק • אבל ביעקב ופרצת ימה וקדמה
וצפונה וגובה • והוא נחלה בלי מצרים •
ורפי שאין שר סכל שרי האומות עוללה
לאותו מקום • ועל זה נאמר כי יעקב בחר
לו יה בודאי ישראל לסגולתו • וכתיב אז
רתעננו על יד' בודאי ויררכבתיך על
כסותי ארץ • והאכלתיך נחלת יעקב אביך
נחלת יעקב ולא נחלת אברהם ויצחק •

ואחר שהודיענוך אלו הכללים דע
כי סוד השער הזור שזכרה
יעקב והשיג • הוא הסוד הנקראת

העשירי הנקראת

שבינה וסימן וישכין ישראל בטח
בד' עין יעקב • וכשהשיג

יעקב זה השער שהוא סוד השכלינה
הנקראת צדק • אז הכתוב מכריז ואומר
פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה
וגומר • כי יעקב בחר לו יה ועד איזה
מקום אבא עד המקום שנקרא צוואר אבא
בם אודה יה • כי יעקב בחר לו יה וזהו
סוד ואני בצדק אחזה פניך כלומר מאחר
שזכיתי למצא השער אזי אבנס לראות
פני המלך •

ואחר שידעת זה דע כי זה השער
שבו נכנסים להשיג ויראות

פני המלך יתברך • הוא סוד יתחוד
מראיני יתברך • והוא סוד הברכה שמסר
השם יתברך לאברהם • לפי שכל מיני
השפע והאצילות הנמשכו מעדן העינין
שנקרא כתי דרך התפארת הנקרא נהר
בולן נכנסין בכריכה העשירי שהיא סוד
מלכות • ועל זה כתיב בארות אברהם
ויצחק • ווי' יתברך ספר לאברהם הכריכה
הזאת שיהברכו בו כל האמות וזה שאמר
ואעשך

ואעשך לפני גדול וגומר וחייה ברכה
 מאי והיה ברכה כלומר כך אני משרה
 השכינה שודא הבריכה והיא הספירה
 העשירית שהיא מקבלת שפע מהשערה
 אספקלריאות המאורות ואף על פי
 שמסר לאברהם הבריכה לא מסר לו
 השעיר וכן ליצחק לפי שהיה בספולת
 ישמעאל ועושי אבל יעקב שלא היה
 בו פסולת מסר לו השער כמו שביארנו
 ומה שאמר יי' יתברך לאברהם ונברכו בך
 כל משפחות האדמה הכל מבואר כי
 שבעים משפחות נאזנות באברהם ויצחק
 מלשון הברוך והרכבה ואלמלא אברהם
 ויצחק איז לשבעי אומות אחיזה במרכבה
 וזהו סוד שבעים פרי ההגן

ואחר
 שידעת זה דע כי השער
 הנקרא צדק אף על פי
 שירש אברהם הספירה לא ירש ארז
 השער עד שנא יעקב ועל השער הזה
 נאמר באברהם מה העיר ממזרת צדק
 יקראוהו רגליו וזהו סוד שערי צדק
 כי מזמן שידע יעקב השער
 ונטל המפתח איז לשום
 בריאה בעולם לנכס לשם יתברך אלא
 על ידי יעקב ובנו כלומר עד שירגשירו
 והיו מהולים ויכנסו תחת כנפי השכינה
 ובאיהו שער יכנסו בשערי צדק ועל זה
 נקראים הגרים האמתים גירי הצדק
 כלומר הגרים נכנסים להיכל ידוד יתברך
 על ידי שער צדק ושמר עקר זה לפי
 שירש אברהם ספירת צדק נקראים כל
 הגרים על שמו גירי הצדק והסוד
 ונברכו בך נברכו ממש

ואחר
 שידעת זה דע כי המדה
 הזאת הנקראת שערי
 צדק שירש אותם יעקב מסר כל ה
 המפתחות שלה ביד בניו והשער הזה
 יש לו שלשה עשר מפתחות שנים עשר
 לשנים עשר חרדים ומפתח הפנימית
 שהוא תשלום שלשה עשר מסר אורז
 ללוי וזהו סוד ברכת כהנים שמשם
 הברכות

אברהם יצחקו יעקב וכל הנביאים לאזכי
 להשאר תמיד בפנים לא נכנסים לויזאים
 ולא נשאר דירת קבע לפנים מן השער
 הזה אלא משה רבינו עליו השלום לבדו
 ועל זה נאמר לך אמור להם שובו לכם
 לאהליכם ואתה פה עמוד עמדי וזהו
 שאמרו כל הנביאים נסכלו באספקלריא
 שאינה מצוהצרת ומשרה נסתכל ב
 באספקלריא המצוהצחת והטעם לפי
 שנכנס לפנים מן השער הזה ונכנס
 ברשות וקבע שם דירתו והסוד לא יכול
 משרה לבא אל אהל מועד כי שכן עליו
 הענן וכבוד ידוד מלא את המשכן
 וקראו ידוד יתברך נכנס ברשות ועל
 זה נאמר ויקרא אל משה וידבר ידוד ליו
 מאהל מועד וכתיב ואתה פה עמוד עמדי
 ומאחר שקבע דירתו שם לא פסק ועל זה
 נאמר ישקני מנשיקות פיהו ולפי
 שנכנס משה לפנים מן השער וקבע שם
 דירתו הירר רואה תמיד באספקלריא
 המצוהצחת אבל שאר הנביאים שלא
 היו דירתם קבע לפנים מן השער לא לפי
 שעה היו מסתכלין חוץ לבית שער והיו
 רואין אחורי מתיצרה העשירות והיא
 אספקלריא שאינה מצוהצחת וזהו סוד
 שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם וגומר
 לאכן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא
 בכל ביתי ממש שנכנס וקבע דירתו
 לפנים מן השער ונמצא נאמן בכל
 נכסי המלך שהם החודשים שנקראים ביתו
 של מלך בכל ביתי נאמן הוא

ואחר
 הזאת הנקראת שערי
 צדק שירש אותם יעקב מסר כל ה
 המפתחות שלה ביד בניו והשער הזה
 יש לו שלשה עשר מפתחות שנים עשר
 לשנים עשר חרדים ומפתח הפנימית
 שהוא תשלום שלשה עשר מסר אורז
 ללוי וזהו סוד ברכת כהנים שמשם
 הברכות

ואחר
 שידעת זה דע כי המדה
 הזאת הנקראת שערי
 צדק שירש אותם יעקב מסר כל ה
 המפתחות שלה ביד בניו והשער הזה
 יש לו שלשה עשר מפתחות שנים עשר
 לשנים עשר חרדים ומפתח הפנימית
 שהוא תשלום שלשה עשר מסר אורז
 ללוי וזהו סוד ברכת כהנים שמשם
 הברכות

הברכות מתפשטות * ויוצאים לשנים
 עשר חדרים של שנים עשר מפתחות
 שבכל שבט שבט * וזהו סוד כל אלה
 שבטי ישראל שנים עשר ואת אשר דבר
 להם אביהם ויברך אותם איש אשר
 כברכתו בירך אותם * וכשכא משה רבינו
 עליו השלום וכירך את ישראל הודיע כי
 סמח שהיה כולל כל המפתחות הוציא
 מסור ביד שבט לוי * כמו שאמר ולוי
 אמר תמיד ואוריק לאיש חסידך * סוד
 אורים ותומים הוא סוד כל השערים והנגי
 רומז סוד אורה ויעקב איש תם לפיכך
 אמר בתורה דבר אל אהרן ולא בני לאמר
 כה תברכו את בני ישראל ושמו שמי על
 בני ישראל ואני אברכם * ולפיכך אמר
 הכתוב על כן לא יהיה ללוי חלק ונחלתו
 עם אחיו ידוד הוציא נחלתו ושמו העיקר
 הגדול הזה כי השם יתברך בודאי נחלתו *
ואחר שהודיעך זרדע כי
 אחל מעד שהוציא סוד
 השכינה שירש יעקב והוא חלקו ונחלתו
 ירשה לבני נחלת * ועל זה נאמר
 ונתתי משכני בתוככם וחיותי לכם לאדם
 וכתוב השוכן אתם בתוך טומאתם
 טומאתם ממי * אשרי העם שככה לו
 אשרי העם שידוד ארדיו *
והנה הסדה הזאת ישלה מאה
 פינות ולכל פינה ופינה בית קביל * ומכל
 פינה ופינה נובעת מעיינות ברכה לעולם
 ושם ינק יצחק אמינו עליו השלום מאה
 ברכות מיני שנתעשר * ועל זה נאמר
 וזרע יצחק בשנה ההיא ומצא בשנה
 החיא מאה שערים מאה שערים ממש *
 ולפיכך ויברכהו ידוד * ולפיכך ויגדל
 האיש וגומר * ולפיכך נתקנאו בו
 הפלשתיים וסלכים לפי רוב ברכותיו *
 ואלו ק' שערים שמצא יצחק במה שנתברך
 חסד ק' שערים מעיינות סביב שער צדק
 שם שם יוצא ברכה ושפע ואצילות לכל

הנבראים על ידי ישראל * ולפיכך תמצא
 באהל מועד מאה אונים למאה הכיכר
 כבר לארץ * ואין קוד אך בכולן שלא
 היה בובית קביל לעמוד * וסוד העמודים
 ידוע בתוך הווים וסימן ה' העמודים *
 והסוד קו האמצעי ואלו יעקב ולפי שהוא
 דרך שבו יתברך כל אחד ואחד מישראל
 במאה מיני ברכות ומיני שפע ואצילות *
 צריך כל אחד מישראל לברך בכל יום
 מאה ברכות כלומר כל ברכה וברכה יש
 לה מעיינות וסקור מסה שהיא נשפעה
 ונאצלת * ואם חס ושלום יחסר לאדם
 אחד ממאה ברכות בכל יום הוא פוגם את
 כל התורה כולה * ומצא מקלקל כל
 הצנורות ומימך נפש רוח ונשמה ישראל
 לוי כהן * והסוד לבני לוי נתתי את כל
 מעשר בני ישראל למעשר חרף עבודתם
 וגומר וכתוב אל הלוי תדבר ואמרת להם
 כי תקחו את המעשר וגומר והרמותם
 מסנו תרומת ידוד מעשר מן המעשר *
 נמצא ישראל נותנים ללוי עשרה מכל
 מאה והלוי נותן לכהן אחד מכל עשר *
 אם אין מאה לישראל * אין עשרה ללוי *
 אם אין עשרה ללוי אין אחד לכהן *
 ונתפרדה החבילה * ואין עוד כלי להריק
 מרכה וברך זה אם אין הנפש מברכת *
 ברכות בכל יום * לא יגועו מן המעשר
 עשרה לרזח * וכשאין הרוח מקבל עשרה
 לא יגיע אחד לנשמה * והנה אנחנו
 חייבים בכל יום לקשר הנפש ברוח
 והרוח בגשמה והנשמה דבקה בידוד
 תברך * והסוד והיתה נפש אדוני צרויה
 בצרור החיים את ידוד ארדיך * והוה סוד
 ברכי נפש את ידוד וכתוב כל הנשמה
 תהלל יה * ועל דרך זה אנו אומרים כי
 כל אדם שאין משלים בכל יום מאה ברכות
 פוגם צורתו ומקצן בנשמות נפשו * ואוי
 לו על חסרונו ואינו נכנס בשערי צדק
 לפי שהאנגל לעמודים אינם סמודרים

(ואין)

מצרי לארץ ישראל כגן ידו בארץ מצרים
 לפיכך נתן ידו יתב האותות והמופתים
 באותו שר הגדול שר מצרי כדי שלא יאמרו
 יש שר גדול במרום שאין השם יתב יכול
 לו לפיכך הך הכפתור וירעשו הסיפוי
 לפיכך מראה התורה למען תזכור את יום
 צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך כדי
 שנהיה במצותים שאין שר ומושל בכל
 האומות שאין הקדוש ברוך הוא יכול לו
 וכתוב בכל אלדי מצרים אעשה שפטים
 לפיכך השם ית בעצמו עשה שפטים בכל
 אלדי מצרים שאין שום שר ומושל שיכול
 לו אלא השם בלבד ולפיכך ועברתי בארץ
 מצרים אני ולא מלאך וככל אלדי מצרים
 אעשה שפטים אני ולא שליח לפיכך
 המכה בכבודי והמכה במזל מציה שהוא
 ראש יב מזלות והמכה בניסן שהוא
 ראש יב חדשים וכתוב שמד ארז הודו
 האביב פי' אב יב והנה מצרים שהמצר
 הסמוך לארץ ישראל רדפו אחרי ישראל
 עד שהגיעו לים סוף וכשהגיעו לאותה
 מקום קבלה אותה מדה הנקראת ים סוף
 שהוא סוד ים הנקרא סוף הפרזיות בעשר
 ספירות והסוד ושתי ארז גבולך מים סוף
 עד ים פלשתיים פקח עיניך וראה לפיכך
 נקרא המדה הזאת סופה כתיב ה' בסופה
 וכסערה דרנו סוד גדול רמז סופה הוא
 סוף עשר כפירות וסוף סוף וסוף לר
 סערה מקו הכדיל התחומין וסמינן וסמינן
 בשערה מאוד ויען יי את אויב מן השערה
 אשר בשערה ישופני והלך כסערו תימין
 ולפיכך בסופה ובסערה הרכני ויש חל
 הקב"ה מדקדק עם הצדיקים כחוט השערה
 לפי שסביב הצדיקים הוא סוד השערה
 וסמינן ידו אוחזת בעקב עשו והוא שער
 והוא מקום פירוד התחומין ולא זכחו
 עוד את זבחייהם לשעליים לפי כשמת
 סופה עוברת בודקת בכל מקום שהיא
 מוציא שער קדקד' ישע' סתהלך כאשמיני

וכשהיא מוצאת רשעים מבקרת אותם
 מן העולם והסוד בעבור סופה ואין רשע
 צדיק יסוד עולם כי הנה יי באש יבא
 ובסופה מרכבותיו להשיב בחימה אפו
 וגערתו כחלי אש ולפיכך תמצא ביציאת
 מצרים רדפו מצרים את ישראל עד הים
 סוף וביים סוף נעשה להם הנס שהוא
 מקום הנסים ושם נפרע מן המצרים
 ונעשה הנס לישראל יי מינך נאדרי
 בכח יי מינך הרעץ אויב ימינו
 משקעתם ומצלת אתכם והטעם מפני
 שנקרא סופה מפני שיש לה פנים ואחור
 במדה אחת מכפניס רחמים מבחוץ
 פורענות וכן עתיד להיות בפרוס כעשרת
 הגאולה שחבא לבער השער מביבותיה
 שעתה ארזם שהוא יערי משכב ואילך
 יגלח קדקד שיעור למעלה כו' ולא ישאר
 להם פרום מבחס לבטה יפקוד יי על צבא
 הפרוס במרוזעל מלכי האדמה באדמה כו'
 מי זה בא מצדום וגו' ואז כתיב הרחיבי
 מקום אהלך וכתוב אך אלדים יבחוץ אויביו
 השכירה וכתוב אך אלדים יבחוץ אויביו
 קדקד שיעור מתהרך באשמיני וכשלא
 ישאר שער בשעיר אז ועלו משיעים בהר
 ציון לשפוט ארז הר עשו אז והיתה ליי
 המלוכה ואז והיה ליי למלך על כל הארץ
 ואם מלחמ' ליי בעמלק מי זה בא מצדום
 וכמו שהיתה מלהמה מצרי שהיא מצרנית
 לארץ ישראל כך עתה לבנות מלהמת
 שיעור מצרנית לארץ ישראל כתיב והיה
 לכם פאת נגב ממדבר ציון עי' אדום וזם
 וידו אווחת בעקב עשו ולפיכך בימי אחרת
 מארץ מצרים ארצנו נפלאות ואז יגלח
 קדקד שיעור וישבו עמלו בראשו ועל
 קדקדו חמסו ירד לפי אום כגאולה אחרונה
 כי הנה יי באש יבא ובסופה מרכבותיו
 להשיב בחימה אפו וגערתו כלהבי אש
 וסמיך ליה כי באש יי נשפט וכחרבו ארז
 כל בשר וזהו כי רוחה בשמים חרבי הנה
 שערי צדק ג א 3 I על

על אדום יתיר * חרב לוי מלאה דם מי
זה בא מאדום חמוץ בגדים מדוע אדום
ללבוש יד * חרי לך מבואר סודו מפלאים
בענין תחומי ארץ ישראל וכולן עתידיים
להתבער * ואז כי ירחיבני אלדיך את
גבולך וגו' הרחיבי מקום אהלך * ואז
והיה יי למך על כל הארץ * וממקום
זה תבין סוד שני שעושים ביום הכיפורים
ונשא השעיר עליו ארץ כל עונותם אל
ארץ גזירה וגו' ושלה ארץ השעיר במדבר
והיה לכם פאת נגב ממדבר צין על אדום *
ואוהב את יעקב ואת עשו שנאתי ואשים
את הריו שטמה ואת נחלתו לתנו מדב *
הנה לך המס * שאלחל השם יתברך
מדקדק עם הצדיקים כח ט השערה לפי
ששעיר חולק גבול עם המורח הנקרא
צדק לפי יעקב ועשו נולדו כאחד ולפיכך
כתיב אתם עוברים בגבול ארץ בני עשו
היושבים בשעיר * ויראו מכם ונשמרתם
מאד אל תתגורו כם כי ירושה נתתי לעשו
את הר שעיר * והטעם השם יתברך הניחם
לרדות כהם את ישראל ולדקדק עמו
כחוט השערה וסביביו נשערה מאד *
ואלה הגוים אשר הניח יי לנסו בהם את
ישראל * אבל בסוף הכל ועלו מושעים
כהר ציון לשפוט את הר עשו * זה יתה
לוי המלוכה * אם תנביה כנשר * ואם בין
כוכבים שים קניך משם אורידך גאום יי *
הרי ביארנו לך עיקרים גדולים בענין ים
סוף ובענין סופה שמור אותם בי בכמה
מקומות הם נגזרים בתורה ומימן על כן
יאמרו בספר מלחמות יי את והכ בסופה
ואת הנחלים ארנון * ופי בפסוק זה כי
בסוף הירח מלחמות יי ובנחלי ארנון
סוד השותפות * עיט ארנונא בהמת
ארנונא * תודע סוד זה ודע סוד מעברך
ארנון * והנסיים הגדולים שעשו בהם *
וארנון הוא סוד מקום מצרנית שבין מואב
ובין ישראל * כתיב כי ארנון גבול מואב

בין מואב ובין האמורי * וישראל ירשן
ארץ האמורי כתיב וישב ישראל בארץ
האמורי * לפיכך ואת הנחלים ארנון
כלומר המלחמה שנלחם מלכות בים
סוף נקרא בשם זה * ומעברות
ארנון נקרא ארנון אצל האמורי ונלחמה
בעמור ישראל בכל המקום הראוי לפי
השם שלה הראוי לה * סוף אצל
המצרים * ארנון אצל אמורים * ומכאן
חכנס לסוד כשושנה בין החוחים *
וסוד זאת ירושלם בתוך הגוים שמתיר
וסביבותיה ארצות * וסוד ששים גבורים
סביב לה כולם אחוזי חרב * ולכורך זה
תבין כמה נסתורר מן התורה והמדרג
הזאת נקרא * עץ הדעת כלומר
העץ שהוא החסד * וסוד לדעת
ושואבת בה חיים ושפע ומשלר מן
הדע שהוא תפאר כמו שאור הלבן שואב
מאור מן החמה * ואחרי יפסקו הצינורות
לכא לה מן הדעת אף אותם החוחי ומיני
הטומאה ועלה סביבותיה ואות סרבנים
וסלנים מתאחזים בה ואז הצלם עומד
בהיכל והזוהמא סומלת * וזהו כיבא צר
ואויב בשערי ירושלם * כי ראתה גוי באו
מקדשה אשר צוית לא יבאו בקהל לך וגו'
לפי עץ הדעת טוב ורע * בעוד שהוא
מישכל מן הדעת מושבת על צדק שנקרא
טוב * אמרו לצדיק כי טוב * אז הלבנה
במילואה והמקדש בטהרה * ועץ הדעת
טיב * גמלתו טוב ולא רע כל ימי חייה
כלומר בעוד הספירות מושכות מעולם
החיים על הספירה המתחבטת במלכות
גמלתיה טוב ולא רע * כל ימי חייו ואחרי
יפסקו צינורות הדעת מלבא לבלכות אז
מסתלק מרת הטוב * ויבא הרע וזהו הסוד
גם בלא דעת נפש לא טוב * לפי שזת
נאחזו בה כשישפיעו הכחות הטומאה
והערלות והזוהמא אז צדיק מתאסף כי
ספני הרע נאסף הצדיק * כי ידוע מאת

השם לשערי ירושלים בנודאי מאת י
מאותן מחיצות הנאחזות מכוונן במרכבה
אשר צוית לא יבאו בקהל לך ולפיכך
נקרא המדה הזאת עץ הדעת טוב ורע
ו שמור עוקר זה לפי ששניהם מהאחזים
בה בתלי הנה נתתי לפניכם את החיים
ואת הטוב את המות ואת הרע ברכה
וקללה והכל על ישראל איזה דבר שירצו
דיו ממשכים המדה הזאת טוב אם רע
הכל על ידיהם כתיב ישמה אביך ואמך
ובת' כן כסיל תונת אמנו ובשע'יב שלהה
אמכם ולפיכך המצא בכרית מילה טוב
זרע נאחזים והעלה מקפת את הטוב
הוסרה הערלה הופיע ויתגלה הטוב ועץ
הדעת טוב ורע שמור עיקר זה מאוד
והנה אדם הראשון נצטווה שישתמש
לבד במלכו' עץ הטוב ונשחמ' עץ הרע
והכנים צלם בהיכל את מקדש י' טמא
נסתלק שכניה ונתפרדה חבילה ונתקללה
הארמ'וסימין וחטאתי' מנעו הטוב מכס'
מנעו הטוב בנודאי ונמצ' הרע דבק בארץ
ונמצא קלה משתלחת באדמה ולפיכך
אפילו המחשבה מטמאה כשהכהן נכנס
ביום הכפורים לקדש הקדשים ולפיכך
אל יבא בכל עת אל הקדש כי יש עתים
לטוב ויש עתים לרעה וכתיב בזאת יבא
ארהץ אל הקדש זאת ירושלי זאת התורה
וזאת הכרכה זאת נחלת עבדי י' וצדקתם
ולפיכך נענשו הזקנים ויחזו את האלדים
ויאכלו וישתוו וכתוב בבני אהרן ויקריבו
לפני י' אש זרה ללמדך ולשמך מאש
זרה י' יסוף דבר בעוד שהעלה דבוק בטוב
הטוב מסתיר ונעלם ולפיכך כי תבא
ונטעתם כל עץ מאכל וערלת את ערלתו
את פרוו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא
יאכל את פרוו שלש קליפות של ערלה
הם ונקרא רעה חולה י' והרביעי' ממוצעות
ולפיכך ובשנה החמישי' היא סוד המלכות
היא סוד הא' אחרונה הכל טהור ומותר

לאכול את פרוו להוסיף לכם רבנותו
שהכל טוב ואין בורע הרי לך מבואר
קצת נפלאות בענין עץ הערלה טוב ורע
וממנו תכנס בכמה הדורים והמדה הזאת
נקראת בשיר השירים
כלה וסוד כלה בשנתרחק ממנה
הרעה והוסרו כל הקליפות
והיא שלים במלכות אין בה פגם ולא יחס
כל בה שיהי היא מן המדה שהיא
יסוד הכל ופוקד ארץ וזכל ויבאו
לה מיני שפע ואצילות וברכות מראש
הכתר הנקראת כל מלשון כל שיש בה
שפע ואצילות וברכה וחיים ולס גן נעלה
אהותי כל' כלומר שלא יכנסו בה כחות
הטמאה ואז היא מתקדשת ומתקשטת
כל מיני תבשיטים הבאין אליה חשע
אספקלריאור' כחתן יכהן פאר וככלה
תעדה כל' כשהחתן יכהן פאר ממש
אזי היא ככלה תעדה כל' לפיכך שיש
אשית כל' לא יאמר לך עוד עזובה
ולארצך לא יאמר עוד שממה התכונן
סוד באתי לגני אחותי כל' לגני ממש
ולפיכך ומשוש חתן על כלה שיש עליך
אלהיך ואם חס ושלום טמאה בעבירות
אזי מתגרשת ממקומה וחרב לוי מלאכה
דס השם יתברך יצילנו מעונש זה והנני
רומז כשהקליפה יוצאת לחוץ והכל
מתייחדת בחופה ואין זר אתם בבית
אז כל מיני הערלות והקליפות מכוונן
וכתיב ופרשת כנפק על אמתך כי גואל
אתה וסימן גאולה תהיה לו וביובל יצא
ויובל היא שנת החמישים שנתפרד כל
מיני השפע וההמשכורת הכאים ליסוד
עולם הנקרא כל וכשמתחד עם
המלך ור' שהיא סוד הא' אחיונה אזי
נקרא כל' ד' ד' אחד י' שמו זכרת
שמענת ואתה דע לך והכנה הזאת
נקרא **זאת** הזאת הכונה אשר
כך משה איש האלד' וזאת

כ' ו' א' א'
כ' ו' א' א'
כ' ו' א' א'

וזאת אשר דבר להם אביהם ויברך אותם
וכישן להניח ברכה אל תוך כתיבך והנני
רומז לזאת יקרא אשה כי מאיש לוקחה
זאת וזה סוד גדול מסודו האמונה יסוד
זה נקרא מלכות נקרא זאת נקרא ז אר
לפי שכל גנז המלך כידר מא ועד תלו
זאת נחלת עבדי יוצדקתם מאתי נאם יי
את אלדיך תירא זאת עולת הודש
בחדשו ויהודא ירש אותה וזכה למלכו
זו את ליהודה ויאמר ודוד מכריז זאת
היתה לי כי פקודיך נוצרתי לפי הצדיקים
הם נדבוק במדה זאת לכן נקרא זאת
חתונה אשר שם משה וכל כהן גדול
שצריך לפני ולפנים ביום הכפורים אינו
נכנס אלא על על מדה זאת זהסוד בזאת
יבא אהרן אל הקדש שאם אינה נכנסת
עמו לא יפיק כלום מכל צרכיו ולא
יראה פני המלך ית אלא עי מדה ז אר
וז שכי אם כז את יתהלל המתהלל

והסוד הגדול אנה הולך דורך היפה בנשים
אנה פנה הורך ונבקשנו עמך כלומר אם
אנו רוצים לבקש פני השם יתברך לא
נוכל להשיגו אלא עמך והיה כל מבקש
יי יצא אל אהל מועד ונודעתי לך שם
ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם מי
זאת הנשקפה כמו שחר על זאת יהפיל
כל חסיד אילך לעת מצא לעת מצא
ממש והנה המדה הזאת קראו חכמים
המקובלים בכל מקום חכמה אחרונה
זהטעם לפי שהמחשבה הדבקה בכ"ת
על זון הוא סוד אור יוד של ששה נקרא
חכמה וכמות חכמה אין כל בריה בעולם
יכולה לדעת איזה מקומה כש ששינויה
על זה נאמר החכמה מאין תמצא מאין
ממש מן המקום שנקרא אין ואותה חכמה
נקראת עצם המתשבר והיא תחילת
האצילות ועלירה אמר עמוק עמוק מי
ימצאנו ולפיכך אמר תהו אמר לאבי
היא וים אמר אין עמדי אברן ומות אמר

באזניו שמענו שמועה אדים הביז דרכה
והוא ידע את מקושה ארליס בוודאי הביז
דרכה והוא ידע את מקושה ועלירה נאמר
מאוד עמקו מחשבוריך וכתוב ועמוק
עמוק מי ימצאנו ועל אוחה המדה אין כל
בריה יכולה לעמוד ועליה נאמר נובלת
חכמה של מעלה התורה אמנ הצניעות
וההמשכות הנשפעות ממנה בהנעים
דרך הצניעות עד המלכות אז היא
מתמלאת ממנה בסוד כי מלאה הארץ
דעת יי כמים לים מכסים ואז אותה
השפע הכא אליה מן החכמה העליונה
ומתמלאת הימנו נקרא גם היא על שמו
חכמה וקורא לה חכמה אחרונה וזה
הכספה שנגמר בו וכלב כל חכם לב
נתתי חכמה והחכם החכם שנתנה לשלמה
אבל חכמה הראשון אין כל אדם שבעולם
שיכול לעמוד עליה ועלירה אומר
שלם כל זה נפיתי בחכמי אמרתי אחי כמי
והיא רחוק ממני אלא כך אומר שלמה
אעפי שנמסרה לי חכמה אחרונה במתנה
השתדלתי להבנם אולי אשיג אל חכמה
עליונה וראיתי כל השבילי וכל הצניעות
סתומות לפני ואין להכנס לחכמה
עליונה לפי שאינה נמסרת לשום ברייה
ועליה נאמר אלדים הביז דרכה והוא ידע
ארה מקומה נמצאת למד שלא השיג
שלמה אלא בחכמה אחרונה וזה סוד
וישב על כסא יי מלך ועזר ותרב חכמת
שלמה מכל חכמת בני קדם ויכל חכמה
מצרים ובכר ירעת שאמרנו לך שמצרים
שניה לארץ ישראל ובני קדם גדולה
היתה חכמתם שקבלוה בדור הפלגה
בענין ויהי כנסעם מקדם והם אמרו
בעשה לנו שם וראה עד היכן הגיע
חכמתם שבאותה מקום גלו כלי בית
הסקדש והמבין זה יבין הצלם שעשה
בבוכה נאצר וצוה לכל האומות להשתחו
לפניו ועליו נאמר ופקדתי על כל בכבל
וב

זכר והסוד הוא ונעשה לנו שם ועל זה קרא שמו בכל וזו היא הכמת בני קדם ובלעם הרשע היה נקי בתכמה זו מן אדם ונחנף בלק מלך מואב מהררי קדם ודע בני ישראל בין הררי קדם ובין מראש הררי קדם כיתרון האור מן החושך ועוד השיג בזה בנזרת השם יתברך והמדה הזאת נקראת **ספר החיים** המרה המקבלת רחיים מן הכינה שהיא מדה שמינית לה ונקראת הכינה חיים ובשהמדה מתמלאת מאותה חיים ונקראת ספר ונקרא עץ החיים כלומר הארץ המקבלת שפע החיים מן הכינה עץ אל חי שהוא יסוד ועל זה נאמר תוציא הארץ נפש חייה למינה ואמרו רז"ל זה נפשו של משיח וכשבני אדם מטהרין עצמן ומקיימין המצות הנמשכין מן הכינה שהיא עצם החיים אזי זוכים למלאות המדה הזאת חיים ומדבקים בה ועל זה נאמר ואחס הרבקים בני אלדיכם חיים כולכם היום וזה סוד הנה נתתי לפניך את החיים ואת הטוב כלומר וזחיים באין למדה זאת עץ צדיק הנק' טוב לפי נקרא ספר החיים כלומר עץ הצדיקים הסופרים את התורה ומאצילים אליה טוב מן ב"ה וטעם זה כטעם כל הכת' לחיי בירושלים והנה הצדיקים מתברכים עץ החיים בעץ ה' עת ומתאחדם ואז הם נכתבים בספר חיים ושומר עיקר זה מאוד ואם גמלתו טוב ולא רע כל ימי חייה בעוד שהחיים נשפעים לה עץ הטוב יאס ובניהו בן איש חירב פעלים טקצלא ענין נפלא גדול רמזו בזה הפסוק והו ספר החיי הפתוח ב"ה שהצדיקים גמורים נכתבים ונחתמים משם בו שג' כל הכתוב לחיים בירושלים והמדה הזאת נקראת **שמיני** עצרת ורזני פותח לפניך שערים גדולים פקח עיניך והט אונך ותראה פועלות מושגות כמורגשו בתו כפסח

ששת ימים תאכל מצו ובין השביעי עצר ליי אלדיך אמרו כי שביעי של פסח הוא עצרת אבל הוא ליי ורא לישאל ובחג הסכות אומר וביום השמיני עצרת היתה לכם אומר כי ביום שמיני עצרת היתה שלנו ממש ועתה התבונן כי השביעי עצרת וביום שלו הוא כי הוא הצדיק יסוד עולם והוא שביעי והוא מכלל תשע איספקריאות העליונות המאירות ובחג הסכות אומר כי השמיני עצרת שלנו וזו היא מלכור שהיא שביעי השרויה בישראל והיא כ"ת שבע שהיא שמינית ממש הרני עצרת של פסח שלו ועצרת של סכות שלנו ודע כי עצרת שלו שביעי שלנו ביו קודם שנתנה תורה נתאחדה למעלה ולמטה אחר מתן תורה שמיני חג עצרת שלנו ושומר עיקר זה מאוד וחמצא כי לשון עצר הוא לשון מלכות שג' זה יעצור בעמי יודע כי עצרת של פסח ושל סכות שניהם מתאחדים ע' השב' זכור ושומר זכור ליו ושומר בלילה לפיכך שבת איך להבין זוג וכנסת ישראל היא כ"ת זוג וסוד חג שבועות שמתאחדים כמתן תורה עצרת עליונה עם התחונה כלומר יסוד עם מלכ' ור' פקח עיניך וראה סיד הטעמים שבתוב' שבתורה כי כל תורה שיש לה שני טעמים על ידי הפסוק הוא סוד חיבור שני דברים כאחד וכתוב וביום הביכורים בהקריבכם מנחה ליי בשבעותיכם בכאן הכל מפורש שלו ושלנו מתאחד כאחד שנאמר ביום התגותו וביום שמחת לבו זה בניין בית המקדש ביום חתונתו זה מין תורה ובדרך זה ותאמרנה כי אהך נשוב לעמך והאחת עיקר והשנייה טפלה וכן ותעז החל ולאה ותאמרנה לוי ובדרך זה כל מקום שתמצא חיבה מתחלקת לשני טעמים על דרך זה והבן זה כי בחג השבועות נתנה התורה

כי הוא סוד יחוד אמתי כשומרה עצם
 אמיתתה תפל אצל התפארת ברמיון תנו'
 שבכתב * ותורה שבכ"ף ברמיון מאור
 הלבנה מן החמה * ולפיכך נקראת
 הפלה עבודה עובד אדמתה ישבע לחם *
 שמחב"מל' ל'יס' ד' ובכל אדם המתפלל
 הוא מעיד על עצמו שיש לו אדון שהוא
 מפרנסו ומכלכלו ואין לו צד קיום אלא
 ע"י האדון * וזהו סוד התפלה היאכל
 תפל מבלי מלח * וכל מי שאינו מתפלל
 הרי כופר בעיקר * כמו שאין לו אדון
 ואין לו צורך לשאול בל' מאלהות וז"ש
 ואותי השלכתי אחרי גיז' * וזה סוד
 קבלת עול מלכות שמים כלומר שעושה
 עצמו תפל * והכל ש"י הוא עיקר ש"י
 וע"ז הרוצה לקבל עליו עול מלכו שמים
 יטול ידיו ויניח תפילין ויקר' ק"ש ויתפלל
 וזו היא עול מלכות שמים שלימה * נמצא
 למד כמה הוא גדול כח תפלה * או כמה
 הוא כח עונש המבטלה * ומדרך התפלה
 שאדם עושה למטה מעורר המרכבות
 העליונות ופותח במטה צינורו מן הכ"ת
 וכאות על מלכות ומתברר ע"י המתפלל *
 וז"ש אשר המתברך בארץ מתברך בארץ
 אמ' * כלומר קודם לכן מתברכת
 מדת המלכות וכשהיא מתברכת משפעת
 בזה הכרחה על המתפלל * וזה סוד
 הביאותים אל הר קדשי ושמתים בבית
 הפלתי * וסודות עמוקים גנוזים במקום
 הזה באמרו מניין שהקדוש ברוך הוא
 מתפלל * והכל רפז לזוכים להשיג *
 ואחר שעמרנו באלו הענינים המופלאים *
 דע כי השרה הזאת נקרא **בית אל**
 והטעם לפי שהוא ביתו
 של אל * והנני אומר לך דע כשנברא
 העולם ונשתכללו כל המערכות העליונות
 והתחתונות ונזדווגו בשביעי כל המערכות
 ע"ד מקבלו שפיע אז נעשה כל העולם
 אחד לאדון אחד * ותפארת למעלה

נסך

התורה ונתאחדו תפארת עם מלכות כיום
 הזונתו וקודם מתן תורה שהוא הפסח
 וביום השמיני עצרת לוי אלריך * בסכות
 שהוא אחר מתן תורה עצרת תהיה לכם
 הרי שלו ושלנו הכל שלנו ועשו לי מקדש
 ושכנתי בתוכם * וכבר אמרו משל למלך
 שחיתה לו בת יחיד והשיאה וחר המלך
 לדור עמה כך ועשו לי מקדש ושכנתי
 בתוכם * מאחר שנתן להם השם ית'
 שמיני חג עצרת שהיא בת שבע בא לדור
 עמנו והרי שביעי של פסח גם כן שלנו
 בשהוא מתאחד עם מלכות * שהיא מדה
 הנתונה לנו * ושמו זה העיקר הגדול *
 ותמצא בה המועדים וההגים כמרה הוא
 גדול * אמנם יש לנו לעורך ענין גדול
 על מה שאמרו כי שמיני חג עצרת הוא
 רגל בפני עצמו * באמת הפסח הוא רגל
 אברה' שבו ע"י רגל יצחק סוכ' רגל יעקב
 שמיני חג עצרת רגל בפני עצמו * והוא רגל
 ד' והוא של דוד * וז"ס מגן דוד * ושמו
 זה עיקר הגדול * והמדה הזאת נקרא
תפלה והיא מזמרת לפני יי' *
 רדיר כדי להכעיר כל

מיני חוחים וקמשונים * ולסקל האבנים
 ולתקן המסילה לישראל וזה סוד אלדים
 אל דמי לך * אל תחרש ואל תשקוט כי
 הנה אויבך יהמיון וזה סוד תחת אהבתי
 ישטנני ואני תפילה אוי להם לבריות
 מעלבונה של תורה * והנני רומז לך
 למה נקרא תפל לר' כלומר שאין לר' כח
 ולא מאור ולא קיום ושמחה מעצמה לא
 ע"י שפע ותפארתו וסימני היאכל תפל
 מבלי מלח * וכאלו אינו דבר בפני
 עצמה אלא היא תפל אצל היסוד שהיא
 המלח הכורת ברית ולפיכך מלכות ברית
 דוד היא ברית מלח וכמו שהמלח טעם
 לכל המאכלות כך יסוד טעם לכל כחות
 המלכות וכל מעונייה ומעלותיה וכל
 עניניה וזה סוד צורך התפלה ומעלתה

נמשך עד למטה עד מעין השׁ כינה שהוא
 בתחתונים • שנאמר השמים כסאי
 והארץ הרים רגלי • והיה השם אחד
 והעולם אחד • וכל הדברים על סדר
 המערכת האמיתית • עד שבא אדם
 הראשון וקלקל כל הצינורות ונתפרדה
 התכליה על ידו • עד שבא אברהם
 אע״ה והוא קולקל הסדרים • והביץ
 וירע היאך נסתלקת • השכינה על
 החטא שחט אדם הראשון התחיל אברהם
 לסדר הצינורות • מצד הימין ותיקן
 הסדר מצד הימין של בור׳ עולם ית׳ להאציל
 ולהשפיע • בשכינה מן ב׳ רעיון עד
 המלכות וזו ויעקב משם הרהר מקדם
 לבית אל • מקדם שהוא סוד כתר עליון
 עד בית אל שהוא סוד מלכות והוא סוד
 ביתו של אל • וכל מסעיו של אברהם
 אע״ה הוא לתקן השכינה מצד הימין לפי
 שאדם הראשון קלקל מצד השמאל •
 ולפיכך ויסע אברהם הלך ונסוע הנגבה •
 ובתיב מצפון הפתח הרעה לפיכך התחיל
 אברהם לתקן הצינור המקולקל להביא
 השפע מצד הימין כדאמר שמאלו תודות
 לראשו ימינו תחבקני • וכשראה השם
 ית׳ מעשיו של אברהם אבינו עליו השלום
 אומר שב ימינו ועשה ימינו של אברהם
 כסא למרכבה העליונה • ונמצאת
 מלכות נשפעת על ידי אברהם מצד תיקון
 הימין • כאמר ויעתק משם הרהר
 מקדם לבית אל • בא יצחק וגדר בצפון
 הפרצות לרוח צפון שהיא מקום הפחד
 כדי שלא יהיה לבחור הטומאה מקום
 ליכנס • שהרי אדם הראשון פרצו
 וזרו פחד יצחק כלומר כמו שספחד מן
 האויב והצור • עד ששעף יעקב אע״ה
 וגדר כל הפרצות שבצד צפון מפני
 כחות הטומא כענין הנה ממתו של שלם
 ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל •
 וכבר ידעת כי יצחק הוא סוד הגבורה

והפחד קודם שגולדו יעקב ועשו הכין
 יצחק ששים גבורים לצד צפון ויצחק כן
 ששים שנה בלדת אותם • וכשבא יצחק
 ותקן בגבורים אזי כתיב כולם אהווי הרב
 מלומדי מלחם איש הרבו על ירכו מפתח
 בלילות מפתח יצחק ממש • ופחד יצחק
 אברהם המשיך להתחיל הצינורות מן
 הימין • יצחק גדר כל הפרצות שבצד
 שמאל מפני פחד הטומאה בא יעקב ובנה
 בנינים לפנים מן החומה ועשה יצחק
 נמצא אברהם ויצחק שומרים מן הצדדין
 ויעקב באמצע • אזי קבע יעקב לשכינה
 מקום כאמר ויצא יעקב בכאר שבע •
 ויפגע במקום והנה סולם מוצב ארצה
 והנה יי נצב עליו ויאמר אני יי גלדי
 אברהם אביך וגלדי יצחק • ויקץ יעקב
 משנתו ויאמר מה נורא המקום הזה אין
 זה כי אם בית אלים ארדים ממש •
 וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר
 שם מראשתו ויקרא את שם המקל ההוא
 בית אל והאבן הזאת אשר שטתי מצבה
 יהי בית אלים וכל אשר תתן לי עשר
 אעשרנו לך • הרי יעקב שנטחו שלמה
 תיקן לשכינה מקו וקבע לה מנוחה ואומ׳
 שמשך כל עשר ספירות • ויתקן
 הצינורות על הסדר בייחוד שלם • ומה
 שהתחיל אברהם זקינו מקדם לבית אל •
 אומר שהוא יסדר כל עשר ספירות ועשה
 סדר לתקן כל הקלוקלים עד שסתאחד
 מלכות שהיא העשירית והיא בירת אל
 ככתר עליון שהוא קד׳ והאבן אשר
 שטתי מצבה והיא בית אלים וכל אשר
 תתן לי עשר אעשרנו לך עשר ספירות
 המסודרות • הרי תיקן יעקב השׁ נרה
 וסדרה עד הכתר בייחוד עשר ספירות
 מסודרות מה שלא יוכל אברהם ויצחק
 אבינו עליו השלום לעשות בני אברהם •
 ויצחק עלו עד הכתרים ולא עוד • ויעקב
 עלה עד הכתר בסוד קו האמצעי בסוד
 הטולם

המלם מממה למעלה * עלה מן חמלכו
עד הכתר נמצאו אברהם ויצחק * נקראו
זרועו עולם אבל יעקב שהוא קו האמצעי
עלה ונאחז ברא' ונמצאו כל עם מתאחזו'
בו על אברהם ויצחק שהם כ' זרועו ונמצא
יעקב עולה עד הכתר וס' אז תענג על
י' והרכבתך על במותי ארץ * והאכלתיך
נחלת יעקב אביך * זהו חיי עולם הבא מן
הבינה נחלת יעקב ולא נחלת אברהם ויצחק
וזס' ג' ספירו' והסכת' חכמה בינה זהו
והאכלתיך נחלת יעקב אביך שזהו חיי
עולם הבא מן הכינה ולמעלה ואין לאה
דרך במקום הזה * וזהו סוד זר' קא מק'ף
סג' ל' והסוד כי יעקב בחר לו יו' יה' ממש
הוא סוד הסגולה * לפי ישראל לסגולתו *
פקח עיניך וראה נפלאו' וס' י' בדי ינחנו
ואין עמו א' נבר' כלום כי השרי העליוני'
הנקראים אל נבר' אין להם עלייה למקו'
יעקב * שהוא מן הזרועות ולמעלה והו'
שסמך לו ירביהו על במותי ארץ *
הבין נפלאו' נמצ' יעקב מיוחד כל הספירו'
מלמט למעלה ומשפיע למעלה למטה
ממטה למעלה ויהלך והנה סולם מוצב
ארצה וראשו מגיע השמיים והנה מלאכי
אדים עולים ויורדי כו' והנה י' נצב עליו
ויאמר אני יי' וגו' * מלמעלה למטה וישכ'
יעקב בכקר יקח את האבן אשר שם
מראשותיו וישם אותה מצבה ויצוק שמן
על ראשו' ס' כשמן הטוב היורד על הזקן
אהרן שיורד ע' מרותיו כטל חרמון שיורד
על הררי ציון כי שסצוה יי' את הכרכ' חיי'
עד העולם וכבר ידע הסוד שאמר יורד על
הררי ציון ואו' יעקב אחר כיה שפיעבהרן'
השמן והטובה במקום הזה הוא על עם
מקדם עד בית א' וז' שר אעשרנו לך *
ומה שקרא יעקב למקו' הזה בית א' בפרש'
הוא פעמי' לפעמי' בית ארדי הוא על סדר
ב' תיקוני' שעשו אברהם ויצחק למלכות
וכשהוא מזכיר בית אל * הוא סוד התיקון

שעשו אברהם לשיכני' שמצד הימין שנקר'
א' ולפי קראה על שמו כ' הא' א' מלך יושב
על כסא רחמים * ויקרא שם בשם יי' אל
עולם * וכשקרא אותה בית ארדי הוא קורא
אותה על שם התיקון שעש' ליצחק שהוא
פדת אדם בסוד הגבורה והפחד ושמור ב'
שמות שקרא יעקב למקו' הזה בית א' בית
ארדים * אל תשכח כי צורך גדול הוא לך *
כבר נתבתי לך למעלה מן המדה שנקרא
על שם הדבר שמתמלאות ממנה על שם
כי שמי בקד' בו והרי זה מבורך * והמדה
הזאת בהתחברת על הצניעות המערבות
בינה נקראו שתיזן ד' וסוחר' מלכות
נקרא ד' ר' שהיא בית דירה להי' והיא
דירה בינינו בענין השוכן אתם בתוך
טומא' יונתני משכני בתוך הבן זה מאוד
הח' שהיא בינ' * היא מיוחד הכתר המקיף
בל הספירו' ואת כל המערכו ונקר' ס' חרת
מלשון סוחר' סוחר' חתה שילקח אברהם אע"ה
מערת הסכפלה לעלות משם למעלה
מן הזרועות עד מקום הכתר * וזהו סוד'
ד' מאות שקל כסף עובר לסוחר * הנה
המקום הזה להבנים משם לעת כי הוא
הפתח העומד לזרועו עולם ומשם נכנסין
לחיי העה' * וז' עובר לסוחר וסוד ד'
וסוחר' פקח עיניך וראה כמה היא מעלת
שדך הסכפלה שהיא בית שער לעדן
העליון להכנס למקו' הבינה שמור ואתה
דע לך * וסו' האבני האה' הם סוד ולקחת
את ב' אבני השהם ופתחת עליה' שמו בני
ישראל * והפיו הזוכ' להכנס למלכו' זוכה
לחיי העה' והזוכ' לדר זוכה לפחותת והו'
שאומ' כל ישראל יש להם חלק לעה' והו'
צדק צדק תרדף * למען תחיה וגו' וס' ב'
אבני וסוד ד' וסוחר' * והסוד הוא נקרא

מזבח

העולה *
דרך מזבת העולה
זוכי ישראל לעלות לעלייה והוא
סוד עלייר' שער ביח' קדש הקדשים
וזס'

ואין האהל פרוסה כסדר * לפיכך אין
השכינה שורה על דבר פגום * והוא סוד
אהל כל יצען בצעננים וכל יסע יתרוחין
לנצח וכל חבליו כל יתקו נמצ כל הגמ'
מאה ברכות כאילו פורס אוהל * ותקע על
מאה אדנים * ואז מתברך במאה ברכות
ולפי שמאה ברכות כנגד מאה אדנים
למאת כב * וכולן נקובים נקב מפולש
נמצא מאה חלונות של אורח פתוחים
לנגד מאה ברכות * והוודע זה יודע סוד
חרומה וסוד תר' ממאה * שאם אין מאה
אין תרי ממש שרות :

ואחר

שבארנו זה דע כי השער
הזה נקרא בכל מקום בתור'
אדני והוא היכלו של יד' יתברך *
ולפיכך נקרא בו רמזי כי נר
יד' וכיתו תמיד והבן זה מאד * ולפי
שע הספירה כנגד ארץ * סודה דבר האיש
ארוני הארץ בו * ולפי שאדם הראשון
גרם ונסתלקה ממנו למטה עד שבא נח
והחזירה שעה אחת ולא עוד אז נאמר נח
נח איש צדיק תמים היר' בדורותיו ארץ
האדלים התהלך ונומר * והוא סוד שעליו
נקרא נח פלשון נחיה רוח אליהו על
אלישע * ויקרא שמו נח לאמר זה יתמינו
ועמר * ונת מצא חן בעיני יד' ויבן
נח מזבח ורח' יד' את הים הנוחח *
וואמר יד' אל לבו לא אוסר ונומר * כל
זה נעשה אף על פי כן לא נתברר עד
שבא אברהם וסיים להם סימן מקומות
של ברכות * ויבן שם מזבח ליד' יד'
ויקרא בשם יד' * ואברהם אבינו עליו
השלוש תיקן עצמו ועשרה מינו כסא
למרכבה ושתיה עליו המדה הזאת *
ולפיכך נאמר והיה ברכה * וכשנכנס
לארץ * וסיים מקומות לשכינה והתחיל
לקרא בשם יד' על שם הארץ * שהיא
חלקה * ועל זה אמרו אל והאר פניך אל
מקדש האבס למען אדני * למען סוד

שקראך אדון * והוא אברהם אבינו עליו
השלוש * וכשתבין עניינים הללו *
יפרחו לפניך כמדה שערו אורה ותדע
ותשכיל מן מוצא דבר * ותראה בו בכל
מקום שתמצ' בתורה שם יד' דה כתוב אדני
כי הוא סוד הספירה העשירית נתיב
אספקלריא שאינה מאירה * והיא צריכה
מאור ממה שעליה לפיכך תמצא שאברהם
תיקן זה מקום כמו שמתזקן בדבר * אמנם
לא נקבע דירר קבע בקרקע עד רגל
הריבועי * ועל אותה שעה אמרה זאת
מנחת' עמי עד כל פרה אשב כי אונתיה
שהיא סוד כי שמך נקרא על עירך ועל עמך
והבן זה מאד :

ואחר

שבארנו לך זה הדבר דע
שהמדה הזאת נקרא
בלה והסוד
כחתי יכהן פאר * וככלה
תעדה כליה אתי מלכנו בלה והוא כחתי
צא מחופתי :

ודע

והבן כי המדה הזאת
נקראת בכל מקום
תורה שבעל פה לפי שהיא בת זוג
לתורה שבכתב ופטעס זר
נקרא אצל היודעים סוד הלבנה * וטעם
שני עניינים הללו שנה לפי שאין ללבנת
מאור בעצמה אלא מן החמה * ואין
לתורה שבעל פה עיקר אלא מתוררת
שבכתב לפיכך לא נחנה תורה שבעל פה
בסיני לכתוב שלא לקבוע לה מקום אלא
על התורה שבכתב מפני סוד הנשיקה *
וזהו סוד טעם וישקני מנשיקות פיה היא
נכתבה אחר כך גזירה שמה שתכתב תורה
מושאל מפני השמדות :

והנני

רומז האשוקף * ושככל
מקום דבר סוד תורה שבכתב
אמירה סיד תורה שבעל פה * זו היא
הנאמר בכל התורה כולה וידבר יד' אל
משה לאמר * הן היא נאחזת בזו וזו צריכה
שערי צדק ב א 2 1 כו

כא ואין זו מתפרת מזו ומי שקרא
מקרא בלא משנ' וחלבוד דומה כמי שאין
לו אלוה' ונרנן מפריד אלוף וידבר
אלדים אל משה ויאמר אליו אני יד' ד'

וזה הנקרא בכל מקום

עטרה

וסימן בתורה והייתם עטרת
תפארת ביד יד' ד' בעטרה
שעטרה לו אמו כיום חתונתו והמבין לא
תקח האם על הבנים יבין סוד בעטרה
שעטרה לו אמו וזהו סוד הייחוד כיום
ותנתו בודאי ולפעמים נקרא

צדק

והסוד צדק תחתון וצדק עליון
צדק צדק הצדוק למען תחיה
ויירשת את הארץ ולפי שהוא כר של
מטה והיא המצדקת המקום כתיב צדק
לין בה ועתה מרצחים או האי או האי

אני בצדק אחזה פניך כי הצדק התחתון
הוא נקרא אחרים וכדאי כי צדק עליון
שנקרא פנים ולא הגיע משה להשת פניו
לפי שהוא סוד השנת הפנים העליונים

ירושלים

המדה הזאת נקראת
שציון ירושלים הם
סוד יסוד ומלכות עיר

דוד היא ציון ואין ישיבה בעזרה אלא
למלכות בית דוד בלבד והכתוב מכרין
ואומר ברוך יד' מציון שוכן ירושלים לפי
שהוא שער השמים והמדה הזאת נקרא

בשר

לפי שהיה יתה פיוחת לישראל
והם צדיקים וישרים אוהבי
עליון אז המדה הזאת שהיא חלקם
מתחדשת כחדוש הלבנה ועליון כתוב
תתחדש כנשר נעורייכי ואם ח' ישראל

עכרי תורה חלפו חק הפרו ברית עולם
אז הכרה הזאת נפרטת וננערת ועליה
נושרין ונקר' נשר בודאי וכלל מקום נקרא
המדה הזאת בת שבע והיא בת זוגו
של דוד' והטעם לפי שמספר ירת הכינור
היא מושבת ויונקת ועל ידי שטרה הספי
האמצעיות וסימן כי ששת ימים עשה

יד דוד את השמים ואת הארץ ובינים
השביעי שבת וינפש ואמרו כבראשית
רבה לפי שאין לה בת זוג אמרו לה כנסת
ישראל ההאבת זוגך וזהו סוד דוד ובת
שבע לפי זכה דוד למלכות ואמרו ראויה
הייתה בת שבע לדוד מששת ימי בראשית
אלא שאכלה פנה מששת בודאי והנה
המדה הזאת נקראת

ארץ

המדה והטעם בהיות הייחוד
שלם האמתי ונמצא בשבת
בזכור ושכור כסוד איש אביו ואמו תיראו
ואת שבתותי תשמרו וכך הוא אומר
ויפל אלדים ביום השביעי ותרגום יונתן
וחסיד חמדת ימים איתו קראת ונתחד
העץ להשכיל שכל טוב וזהו ולפעמים נק'

הארץ

הטובה בלומר בהיות המדה
נקראת טובה ושוכן בתוכה
נקראת על שמו טובה וכך הוא אומר את
האור כי טוב וכדל אלדים ונוטר כשהאור
בתוכה שהוא טוב ונקראת טוב גם יד' ד'

יתן הטוב וארצינו תתן יכולה וכך לשאול
ונתנו לרועץ הטוב ממך ונקראת אורה
וכשאין האור שהוא טוב בתוכה נקראת
חושך ונקראת לילה וככה ככה תבכר
בלילה ולפעמים נקראת המדה הזאת

ארץ

רחבה והטעם כשהיא יונקת
במילוי שלם מרחובות הנהר
שהיא מדה שמיניר עליה אז היא

מתרחבת והולכת וסימן ורחבה ונסכר
למעלה וזהו סוד עומד לצפוי ופשתחוי
רוהים עוד יושבו זקנים וקנתי ברחובות
ירושלים הרחבי מקום אהליך והתבונן
עיקר גדול שהספירה הזאת נקרא בכמה
מקומות על שם המדה שהיא יונקת מפנה
באותה שעה והכן זה מאד כי צורך גדול
הוא לך בכמה מקומות ולפעמים נקראת

ארץ

יבשה כלומר כשישראל
מתרפין ודיה מן הסצות
נסדות הטוב מסולקת ממנה אז נמצאת

עם היא חסידות שהלי בעבוד העבירה
זכינו המצות ישתבחו הצנורות ויפסקו
ההמשכות כי העבירות משברות
הצנורות וכן הוא אמר לך ר' כי
שחת עמך וכן הוא אמר לך ר' כי
ושחת ארצה וכן הוא אמר לך ר' כי
ההמשכות וכן הוא אמר על מה
אברה הארץ נצחה כמדרש על עולם את
תורתו וגומר וכן הוא אמר צמאה נפשי
לא לך כמה לך בשרי ומטעם זה אמר
בתורה אם בחקותי תלכו ונתתי נשמיכם
בעתם ונתנה הארץ ביולה כלומר
בעשותכם המצות תלקחו הצנורות
וימטעו הבריכו מאין סוף ונמצאו עליונים
ותחתונים מתברכים שנאמר אשר ה
המכרך בארץ ויכרך בארץ אמר
ואם הם ושלום עבדו תורה מה כתיב אם
בחקותי תמאסו כולי אף אני אעשה
את לכם ונתתי שמיכם ככרול וארצכם
כנחושה ומטעם הזאת נקראת המדה
הזאת לפעמים לומר כלומר כשנשתכרו
הלחות הצנורות ונפסקו רביביות
וההמשכות והנני רומז ויקרא אלדים
ליבשה ארץ וכתבי ורא אלדים את בני
ישראל וידע אלדים הראייה היא סוד
הפקידה ולפעמים נקראת המדה הזאת
יס והוא בחיותם כל הצנורות
וההמשכות והולכת אליה
מיוצא מעומק אין סוף והוא סוד כל
הנחלים הולכים אל הים אבל מכל מקום
והים אינו מלא לפי שהיא אספקלריא
שאנה מאירה וצריך מאור מצד היסוד
כמה שרמזנו בפסוק ברוך ע' ד מציון
שובץ ירושלים והוא סוד ויקרא אלדים
ליבשה ארץ ולמקוה הים קרא ימים
והוא סוד מילוי הלבנה ותוספת המים
בתוספת הלבנה והסיונה בחסרון הלבנה
לפי שבהירות נכסרת ישראל נשפעת

נתשלאת ומתלחלה ואזי כתיב
יתברכו כל הנבראים עליונים ותחתונים
והמדה הזאת נקראת בתורה
חדש וסימן זאת עולת חודש בחודשו
זאת עולת בואי וזהו מטעם
שעורו ראשי חודשים ואמר בו לחטאת
לידוד והוא סוד פגמת הלבנה
ומלואה וסוד קטרוג הלבנה על והמה
והמטעם אין שני מלכים שמש שין בכתר
אחד והנני רומז אלמלא ישתמש
שניה בכתר אחד אין תולדות בעולם הזה
והוא מטעם לכו ומעט את עצמך
והיודע טעם זה יודע מה טעם נתלו
המאורות ברביעי והוא סוד וכתחלה שני
המאורות הגדולים ולכסוף את המאור
הגדול לממשלת היום ואח המאור הקטן
וגומר ולפיכך פעולת החמה והלבנה
במאמר השם בתחתונים והוא מטעם
ויתן אותם אלדים ברקיע השמים להאיר
על הארץ ולמשול ביום ובלילה וסוד
מסגד כבוד שמש ומסגד גרש ירחים
ומטעם זה שבת לחמה ומועדים ללבנה
והסוד הגדול הודו לידוד כי טוב הודו
לאלדי האלדים והוא סוד לאדוני האדונים
והוא סוד מידי חדש שני מידי שבת
בשבתו יכא כל בשר וזהו היודע טעם
זה יודע סוד קידוש החדש על פי בית דין
הגדול ועל פי בית דין הקטן וסימן פרץ
זרח והעיקר והיה אוי הלבנה כאור
החמה ואור החמה יהיה שבעתים
וכור שבעתים שהוא ארבעים ותשעה
שערים וארבעים ותשעה ימים למתן
תורה וארבעים ותשעה שנים ליוכל ואז
גאולה תתנו לארץ גאולה תהיה לו ויכול
יצא והמכין טעמים גדולים שרמזנו
בכאן יבין סוד בין לוכן העליון לוכן
התחתון ופה כלבנה כרה בחמה וסוד
עשה ירח למעדים וסוד און הסדה
שערי צדק סוד בן 2

ה' ספר על יחסה המזן והמדרה הארץ
מיוצרת לפעמים נקראת זה
אחרית המדע והמעשים והחל לפי
הספירה וסימן וראית ארץ אחורית של
פעם זה יבין ויהיה באחרית הימים נתון
ויהיה הר ביה יהודה כראש ההרים
והכין הכנרת גדולה לבסוף כתיב כי מציון
הצא תורה וזה העיקר הגאולה והתחלת
לישראל ארץ לפי שהשכינה תמיד עם
ישראל בארץ וכן הוציא לארץ כתיב
השוכן אתם בתוך סומאם וזהו
שאמר רבי שמעון בן יוחי הביבין ישראל
גלו למצרים שכינה עמהם וזה גלו לבבל
שכינה עמהם וזה מהמבין סוד גלות
מצרים וזמן סוד ועברתי בארץ מצרים
ולא אמר וירדתי אלא סוד כרהטים
זכרתי סיני אמר למשה וירד בענן
ויתיצב עמו שם ויקרא ואחר כך ויעבור
ירד על בני ויקרא ולפי שהשכינה
עם ישראל וזאת הם צדיקים הרי הוא
אם הבנים שמתה וברחיב ישמח אביך
ותגל וירדת וזאת הם ושלום ישראל
חוטאים קעם לאבינו וכן כסיל תונת אמו
וכתיב בן חכם ישמח אב וכן כסיל וכו'
וכבר רמזו משל לתינוק שמלכלך
הבגדים אמר המלך חבא מניקתו ותקנח
הצואה והסוד ובפשעיתם שולחיה
אמנם ולפי שכנסת ישראל סוברת
הלילוך שעושין ישראל מה כתיב בתור
בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה וכן
באחרית הימים וד' ולפיכך ושבתה עד
אחרית הימים וזהו אלהיך וזהו
והנני וזהו פותח לך שערי אורה
דע ילפי שנקרא המדה
הזאת אחרית אנו עתידין לחזור לציון דה'
תשובה והנני רומז המדה הנקראת א'
אחרית דבוקה בקה האמצעי על

ודי תקות חומת השני וזהו הכתוב מכני
ואמר וזהו חומת הקה לאהיתך נאום
ידוד ושבו בנים לגבולם על פי התקנה
הקשורה באחרית וקשורה בישראל
ולפיכך ושמו בני לגבולם וכל תקנה לשון
קוים וזו וכן רמז על ידי סוד הפנים
בבניינה של יחזקאל וקו שלשים
באמה ונקוה כתיב וזכיתם מנבואת
האחרונות וקו ינטה על ירושלים
המבין עיקרים גדולים יבין סודתק וזה
בכל מקום ועל ידי התקנה תחזור עד קו
האמצעי וקו ינטה על ירושלים
והמדה הזאת נקרא לפעמים
ארון הברית והיוע סוד זה יודע
כארון זהו סוד הנה ארון הכרית ארון כל
הארץ וזאת נקראת אדני ויסוד נקרא
ארון כל הארץ כדאי ובהיותו הלוהוור
בארון אזי שכינה שריוה בישראל נחלת
עולם ובכל מקום שהולכים הם נחלתו
של מקום ואינם יכולין להפריח ממנו
לעולם ואין שם גג כריתות זהו סוד איה
ספר כריתות אמנם אשר שלחתי את
זאת והרי כתיב את כך ואראה כי על כל
אודות אשר נאפה משובה ישראל
שלחתי ואתן ספר כריתות אליה הם
ושלום זה היא מלכות רבעם שאין לה
חזרה וכן מלכות שומרון אבל יהודא
שהיא סוד נכסת ישראל והשכינה
שורה בירושלים וביהודה על ידי דוד
לפיכך אמר הפסוק זה ולא יראה בגדה
אמתיה יהודה ויתלך ותזן גם היא
זהו סוד איה ספר כריתות אמנם ונזכר
ושמור העיקר הגדול מאוד ועי יהודה
תחזור שומרון אבל לא תחזור למלכו לפי
שספר כריתות נתן לה השם על המלכות
וזהו סוד ועשית אותם לגוי אחד בארץ
כחן ישראל ומלך אחד יהיה להם ולא
יהיו לשני גוים ולא יחצו לשני ממלכות
עד

עוד ועבד ידוד מלך עליהם ורועה אחד
יהיה לכולם והבין זה מצד והטעם לפי
שהכתוב שכתב ה' לנכסת ישראל ונתן
אותם מלכי יהודה שומרים אותה בקדש
הקדשים ועל ישר שקבלו התורה והלוחות
והכניסום בארון בקדש ורזקו שפירות
בעשירות בסוד הלוחות והתנוונות בארון
שעשו ישראל ו לפיכך על ישראל
נתאחדו כל הספירות ואלמלא לא קבלו
תורה מלמטה אן לספי יהוד מלמעלה
לפי שמקומה של שכינה היה בארץ ההי
וזהו שאמר בכ"ר עיקר שכינת בתחוננים
היתה ואם אין עודה האמצעי מתפשט
למטה לבא עד מקום השכינה אין שם
עוד יתוד כלל כי בהיות השכינה
שלא במקומה למטה אין שם יתוד אמת
והנה כשנברא העולם היה קו התפארת
למעלה מושך שפע למטה למקו השכינה
ואז היו השמים והארץ נאחזים וזהו סוד
ויכלו השמים והארץ וכל צבאם מלשון
חתך וכלה ותרגום ואשתכללו כלומר ה
התחתונים נעשו מרכבה לעליונים
ותכנסים אלו עם אלו ומתחברים יחד אין
אלו עם אלו ואז ה' יתברך אחד בעולם
בשלם וכשבא אדם הראשון וקלקל
הצנורות נסתלקה השכינה ונתפרדה
התכילה ונמצא חורכות העולם עד שבאו
ישראל וקבלו התורה שבכתב וז"ס קו
האמצעי והמשיכה למטה ותקנו ארון
דוגמא לשכינה ונמצאת על ישראל יד
אחד ושמו אחד וזהו סוד יד א' וכתב
מי בעמך ישראל גוי אחד בארץ וזהו סוד
מה תעשה לשמך הגדול כביכול על ישר
נעשה יד' אחד והסוד שתי הלוחות
הנתונות בארון והמבין סוד זה יבין כמה
היה כח קיבול תורה והסוד מן השמים
השמעת הן ארץ יראה ושקטה וכריב
השמים כסאי והארץ הרום רגלי וכתב
מקום רגלי אכבר והמבין הדברים

העיקרים הגדולים שלמנו יבין טעם
שמך נקרא על עירך ועל עמיתך וסוד
תקרא לי אישי ולא תקרא לי עוד בעלי
ונומר יהסוד ואישי תיך לי בצדק ונומר
וסוד כי יד' אלהיך בקרבך ור' סוד לא
אבא בקרבך בקרבך ממש וסוד בקרבך
קדוש לא אבא בעיר ומה שאמלא אבא
בירושלים של מעלה עד שאבא בירושל
שלמטה והמבין זה יבין סוד גניזת הארון
והסוד והשימותי ארץ מקדשיכם ומה
שאה' זל אעפ"י שהן שוממין בקדושת הן
עומדים לפניו פ' שהארון והברית ארון
כל הארץ והלוחות שם גנוזים וזהו סוד
ארון כל הברית ארון כל הארץ הכל רפוז
ומבואר למי שתנן בו השם יתב' דעת
והמדה הזאת נקראת לפעמים
אלהים והנני רומז המדה השמינית
נכתבת יד' ונקראת אלהים
שהיא סוד גבורת יד' והיא המושכת
הדין למטה וממנה נאצלת מדת הגבורה
הנקראת בכל מקום אלהים והמבין סוד
אלהים יבין סוד בראשית ברא אלהים
איתה ראשית אמר בענין נאמר אלהים
צבאות ומן הגבורה נאצלת מדת הדין
לדוד וע"ז אלהים צבאו וכשישתכללו
כל הספירות העליונות מצד הסוד ויריקו
על העשירות נקרא יד' וכשישתכללו
מדת הדין והגבורה ויריקו בס נקרא גם
הוא אלהים ומלשון כי שמי בקרבנו
וענינים הללו עמוקים עוד מהם תכנס
לסוד שאמר תורה בראשית ברא אלהים
כי מלת בראשית כולל כל מיני ראשית
כל אחד לפי ענינו ומלת אלהים גם היא
כוללת שפסוק בראשית כל שם אלהים
שנזכר בתורה כל א' לפי ענינו וכשאמר
תורה בראשית ברא אלהים רומזת ל
להתפשטות בלגיה מהלכה כי משם
מתחיל שם אלהים בעולם הדין והנה
ב"נה ראשית לז' ספירות והמז' לבריאות
העולם

עול' הגל'אכ' ושאר' כל העול'מו' ומפ'ל'כ'ת
הקרא' ראשית' ונקראת' אליהם' וכשתבין
זר' תזכר' להכין' כל מה שד'ר' זל' במל'ת
בראשית' שאמ' אין ראשית' אלא חכמ' ה'
אין ראשית' אלא תורה' אין ראשית' אלא
ישראל' ושאר' כל הבר'ים שנקראו ראשי'
וח' בין מה שאמ' כי בזכות' משה נברא'
העולם' שנ' וירא ראשית' לו' כי שם חלקת'
מחוקק' ספון' ויהכל' נגזו' בנגזי' התורה' והכל'
מבואר' למי שיש' לו עינים' לראור' כי מן
הנגלות' יבנסו' בעלי עינים' לנסתרות' וסי'
תפוחי' זהב' במשכיו' כסף' יגו' וא'כ' התכונן'
כי ב'זמן' שמדת' מלכ' ות' נקרא' אליהם' היא
בשעה' שמדת' מלכו' מתמלאת' מן הגבור'
סוף' דבר' בכל' מקום' היא נקרא' ע'ש' הדבר'
שהי' מתמלאת' ממנו' וסימ' ה'ה' הדעת' טוב'
זרע' ואתה' שמור' העיקר' זה הגדול' לכל'
מקום' התורה' שהמדה' הזאת' נקראת' ע'ש'
הדבר' שמקבלת' ממנו' ע'ש' כי שמי' בקרבני'
לפי' כשישראל' טהורים' וצדיקים' ממלאות'
אות' אספקלרי' שעליה' שכולם' הם צנור'
הרני' מצות' ואח' ישראל' נוטים' סן הרחף'
הישר' וחוטאים' ומטמאין' עולם' אזי היא'
מתמלאת' מאותן' דברים' החיצונים' שהם'
צורות' העבירה' ואז' נקרא' חרב' מלאה' דם'
ומת' מלאתי' משפט' צדק' ילזן' ברה' ועתה'
מ'רצחים' סוף' דבר' אינה' ריקני' לעולם' או'
מלאות' ששפט' או מ'רצחים' וזו' שאמ' אל'
מוים' שחרב' בית' המקדש' אעפ'י כן שד'
מותות' במלון' דיניהם' לא בטלו' מה טעם'
או צדק' או מ'רצחים' ושמור' עיקר' זה ממנו'
הנכל' והשנו' כח' הממיקים' מצות'
ומטרה' עולם' וזמור' ומזכר' את' הרבים'
ומדריכס' בדרך' יששה' או אותן' העוברים'
עכירה' ומטמא' עולם' וחוטאי' ומחטיאי' עד'
יגיע' היכן' כח' דעתו' שזמא' ופנס' בכנסת'
ישראל' והו' כעם' לאכיו' כן כחיל' ומיסר'
ליוולדתו' בן חכם' ושם' יאכ' נבן' פסיל'
וזאת' אמרו' בפשיע'ים' שנלח'ת' אסמס' וסוד'

בני חכם' לבך' ושמה' לבי' גם אני' וסוד' ויש'
כסא' לאם' המלך' וישמו' עיקר' זה מה שכת'
אם הכנים' שמחה' וסוד' וישמח' אביך' ואמך'
ותגל' יולדתיך' ויאהר' שביארנו' לך' העיקר'
האילו' הגדולים' דע' כי המד' הזאת' נקרא' ג'פ'
ישך' ד' והטעם' לפי' שממנה' יבא' השפע'
לכל' הנמצאות' שבעולם' והיא' המפרנסת'
לכל' הנבראות' וממנה' מקבלת' כל בריה'
בה' וקני' והעמידה' יחיים' ופרנסה' לפי' שהנ'
שער' לכל' הספירות' ואין' צד' בענין' בעולם'
לקבל' משאר' כל המפירות' כלום' אלא על'
ידה' והסוד' ונהר' יוצא' מעדן' להשקות' את'
הגן' עד' הגן' הוא מקום' הווע' והאצילות'
היניקה' ומשם' ולמטה' הוא עולם' הפירוד'
כך' ממלכות' ולפטה' יתפרדו' כל הנבראים'
למיניה' ויקבלו' השפע' והכח' כל אחד' ואח'
לפי' מינו' מקבלי' מדת' המלכות' כל אחד'
מקבל' שמחה' וקיום' וחיים' מקנה' איש' לפי'
אכלו' ולפי' מינו' לפיכך' נקרא' מדה' זו שדי'
שיש' בה' די' פרנסה' וחיים' וקיום' ועמידה'
לכל' הנמצאים' שבעולם' ולא' חסר' כל ברה'
והכל' יונקים' ממנה' וזהו' שאמר' בחגיגה'
בשם' מי שאמ' לעולם' די' כלומר' במדה' הזאת'
יש' די' ותיקון' ועמידה' וקיום' לכל' הנמצאים'
לכל' אחד' לפי' עניני' וזאת' המדה' שהנביאי'
מתנבאים' על' תיקון' ישראל' עושים' רצונ'
של מקום' אז' יבואו' כל הצנורות' מלמעלה'
אליה' במילוי' שלם' והבריכות' נשפעת'
בישראל' תהלה' ומשם' ואילך' הבריכות'
נמשפות' לשאר' כל הנבראים' הנמצאות'
שבעול' איש' לפי' מינו' והדמיון' ענין' השדי'
שהתינוק' יונק' ממנו' ואח' חוטאים'
ומכעיסים' אזי' הצנורות' נפסקו' מלמעלה'
ואין' ברכה' נמצאת' בנבראים' והסוד' אחות'
לנו' קטן' ושדי' אין' לה מה נעש' לאחותיג'
ביום' שידובר' בה' אם חומר' נבנה' עליה'
טירת' כקף' מלונ' העליון' וזאת' חלת' היא'
דלה' היא נצור' עליה' לוח' ארז' ולא' עץ ארז'
אין' חוקה' ושדי' כמגדלות' אני' עזה' במצן'
ושדי'

ושרי כמדל לוח כנדלות **אז** היא בענין
כמוצא שלו הכל רומז בפסוק הזה ואת
טמא ישראל את המקדש וההיכל ומכניסין
בה את כחות הטומאה אז במדה הנקראת
שדי מכניסין באותו מקום כחות הטומא
הנקראת שדים מקטב שיד צהרם ישליו
אהלים לשודדים אוי לאות שעה אזי היא
טומא המקדש לא האמינו מלבי ארץ וכל
יושבי תבל כי יבא צר ויגויב בשערי
ירושלים כי לא יוסף יבא בך ערל וטמא
וגם הגילולים ורוח הטומאה אעביר מן
הארץ התבונן רוח הטומאה והשדים
נקראים רוחות כמו שאמ' בחגיגה ובכמה
מקומי יחסוד הלא כי קרוי'ם ירוד כשוד
משדי יבא יוסף דבר כשנפקה יניקת יוד
משדי אזי היא שדודה ולפיכך נקראת
אספקלריא שאינה מאירה אפי' מעצמה
אלא מן השפע הבא אליה מן הצנורות
וזהנה בשעה שנתמלאת נקרא שדי יוש
בה לכל העולם די ואת' ופסקו הצינורות
אזי שוד נמצא ולפיכך נקראת אספקלרי'
שאינה מאירה מעצמה אלא עי' אות יוד
כשנקר' שדי ויהנה כל הנביאים לא נכנסו
בתוכה אלא הגיעו עד בית השער והיא
הית הפרוכ' שעדי' הגיעו הנביאים ואחר'
רואין מה שרואין והיו שומעין קול ירוד
צבאות ית' במראה הנבואה ולפיכך אין
הדברים מתבררין להן לפי שהוא מחיצה
עומדת לפני'ם וזם מראות הצבואה אשר
צבאו פת' אהל מוע' וע'ו' שמעו נא דברי
אם יהיה נביא ירוד במרא' אליו אתודע
בחלוס אדב' בו אבל מ' רעה נכנס בתוכ'
והשיג תוך אספקלרי' מצוחצח שהרי נכנ'
לפנים מאספקלריא שאינה מצוחצחת מה
כתיב באברהם וירא אליו ירוד באילוני
ממרא והוא יושב פתח האהל יתם היום
ובמשה כתיב ויקרא אל משה וידבר ירוד
אליו מאהל סעד לאמר ולפיכך נבואות
משה נבדלת מכל הנביא' כי כל הנביא'
רואים מפתח האוהל ומשה ראה פתוך

האהל זהו שאמ' שמעו נא דברי אם יהיה
נביא ירוד במראה אליו אתודע בחלוס
אדבר בו ירא כן עבדי מש' בכל ביתי נאמן
הוא וכבר ידעת כי ביתו של תפארת שדי
והוא אהל מועד לפיכך אמר הכתול למשה
וירא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל
שדי ושמי ידוד לא נודעתי להם כלל ראו
שמי ידוד מתוך אל שדי ומתוך אספקלרי'
שאינה מצוחצחת לפיכך לא נודעתי להם
בתכלית הבאור י שלא השיגו אמתי לא
אחר הפריכות והסוד העמודים עם הזאדים
והמבין סוד זה מה שביארנו במדת שדי'
יכין סוד החקר אלה המצא' אם עד שוד
הכרית המצא' זם וירא אל אברהם ושמי
ידוד כ' פקח עיניך ותראה נפלאות אם
חזכה תראה והסדה הזאת נקראת
מטה והטעם הנה סמטו של שלמה
ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל לפי
שסביבותיה כל מיני פקטרגים ומשחיתים
שבעולם וכמה מיני משחית ופורענות
סביבותיה וסי' כשושנה בין החוחים ארח
ירושלים בתוך הגנים שמתיה ארץ וחוצות
ואחו נטה קצת האמצע כלל מעין החיים
בתוך הגן הרי העלין שלה נאחזו בחוחים
ומתקרעין אבל בשעה שישראל הגונים
ושלמים ועושים זבחי שלמי כהגון אזי
מתקיים הפסוק ונתתי שלום בארץ ואז היה
מטתו של שלמה שלימה ודאי **ודע**
כי המטה הזאת היא ירושת יעקב
אבי' עה לגמרי מכל לפי שהיה בכור שלם
שנ' בני בכורי ישראל לפיכך ירש יעקב את
המטה הזאת ולא ירשה אברהם שהיה בו
פגיסת ישמעאל ולא ירש יצחק לפי שהיה
בו פגיסת עשו שהחזיקו והברקנים סביבות
המטה זה עם שאר כחות החיצוניות ושמי
האומות אבל יעקב שהיה שלם והוא
באמצע ירש מטה זו שנ' בני בכורי ישראל
לפיכך חזרה לו מטתו זו בתחלת יבוי'ו
של עולם ולפיכך וישתחו ישראל על
ראש המטה מה מעם' כתיב ויהי בשלם

סכו • וכתוב ועקב איש תם יושב אוהלים
ומתרגמין גבר שלם • לפיכך הגה מטתו
של שלמה • ואם תאמר באברהם כתיב
והיה תמים • מתרגם והיה שלים התהלך
לפני כתיב בית על ידי הליכה ולא על ידי
ישיבה • שלא ישב על כסא ידו •
אבל יעקב כתיב איש תם יושב אוהלים
על ידי ישיבה שישב יעקב על כסא ידו
וסימן ישראל אשר בך אתפאר כתפארת
אדם לשבת בית • ולפיכך כתיב בית איש
תם יושב אוהלים אוהלים בודאי • זאת
התורה אדם כימות באוהל • ולפיכך אמר
באברהם לא היה מטתו שלימה וכן ביצחק
זכרנו לברכה • אבל יעקב שאמר חס
ושלום יש פסול במטתו כמו באברהם שיצא
ממנו ישמעאל וכונן יצחק שיצא ממנו
עשו • ענו כולם ואמרו שמע ישראל
יד יד אלדינו יד יד אחד • נמצא מטתו
שלימה לפיכך בשערו פטירתו נדבק בו
לזמרי וזהו ויאסף רגלו אל המטה ויגוע
ויאסף אל עמי • ובכל מקום בצדיקים
אסיפה הוא מקום המטה הוא מקום הטהר
ולפיכך אמר אל משה האסף אל עמך •
וכתיב בבני יעקב ראספו ואנידה לכם
ויאספו כל ישראל אל רזעיר באיש אחד
חברים • זהו הטהרת כל ישראל ברנל •
ולפיכך כל מקום שתמצא בתורה אסיפה
בצדיקים הוא ענין אסיפתם למטה שהוא
מקום הטהרה • כי חוץ למטה זו הכל
מקומות של טומאה לצדדין • לפיכך כי
היה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה
לילה ויצא אל מחוץ למחנה ולא יבא אל
חך המחנה • וכתיב וישלחו מן המחנה
כל צרוע וכל זב • וכמרה כתיב חסד
שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף •
פקח עיניך וראה נפלאות • ובנעמן כתיב
ואספתי מצרעתו • והסוד הנדול כי מפני
הרעה נאסף הצדיק אספנו לי חסידיו •
ואנשי החסד נאספו • והסבין סוד זה יודע

סוד ויאסף רגלו אל המטה וגו' • לפיכך
צריך כל אדם להזהר בשעת מותו שלא
ישאר כלום מאבריו לחוץ למטה זו כי כל
הנשאר ממנו חוץ למטה זו עליו נאמר
לא יאסף ולא יקבר חיה השדה ולעוף
השמיים נתתן לאכלה לפי שכתובות
המטה הוא חס כל מיני משחי ופריעניות
והנשאר מאבריו של אדם לחוץ ממטה זו
מת בצער גדול • והגודר שאמרנו הגה
מטתו של שלמה ששים גבורים סביב לה
מגורי ישראל כלם אחוזי חרב מלוסדן
מלחם איש חרבו על יריבו מפחד כליות
בלומר מפחד גיהנם שדומה ללילה •
ולפיכך כתיב ביעקב ויאסף רגלו אל המטה
לכך צריך כל אדם לתקן עצמו אסיפה
שאלמלא זה היה בצער גדול • והתכונן
עיקרים גדולים שפתחונו לך במקום הודו
וסמם תראה כמה סודות נפלאות כמו
שאמרנו אין בין עין עין לניהנס אלא כחות
השערה וסימן וסביביו נשערה מאד •
לפיכך צריך אדם שלא ישאר בחוץ אלא
יאסף אל עמו • ומטעם זה הכין כל מיני
אסיפה שנאמר בענין זה בצדיקים :

והמדה הזאת נקרא ים סוף
ולפיכך נקרא

לקבל את בני ולהצילם מיד אויביו הלא
אמרת לך כי סביב המטה חוחים וסרבים
וסלונג • והנה ארץ מצרים היא ארץ שנייה
לאי ולפי נקרא מצרים כלום לשון מצרים
הסמוכה לנחלה • כי המיצר הוא מפסיק
בתחומין • והנה הכתוב מכריז והברון
שבע שנים נבנתה וגו' שחובה יהיו שבע
שנים נבנתה בת שבע היא וצוען מצרים
סביבה לה וזהו שאמרו ארץ מצרים שנייה
לארץ ישראל • כי שר של מצרים שני
הוא כמרכב וירכב אותו במרכבת המשנה
אשה לו ולפיכך הוצרך השם יתבר לעשות
האותות והמיפחים בארץ מצרים לפי
שהוא שר עריון על כל השרים שנייה

מצרים

אתכם גם אני שבע על הטאחנים וזה
 סוד הנקרא חרב נוקמת נקם ברית יולפיך
 יסודה גזית וכן המקום שהיו יושבין ס
 סנהדרין גדולה לדון היה בלשכת הגזית
 שאין מרחמין בהן דמיון הדין כדמיון
 הגזית כל שהיו יכולין לחקור ולדקק
 אחר הדין ושמו העיקרים הללו כי ב
 בטקל הדין הפך מזבח העולה לפי שהדין
 אין שסרחמים ומזב כולה כפרה ורחמים
 ודע כי מדת מזבח הקטורת היא סוד
 הכינה שהוא סוד קשר כל המרכבה
 ועדיין נבאר בעז הש"י והמדה הזאת נקרא

באר

שבעי כלומר הכריכה נתמלאה
 מן ספירו שעלי בסוד בת שבע
 וכבר נתבאר זה לעיל ונקרא ג' כ עדן והנני
 מבא' כי ה' נטע נן בעדן ומאין נטע מקד'
 כלומר כל הספירות הונאצלות מהכתר
 הנקרא קדם כלם נטעות במלכות והנ'
 התפארת שהוא עץ החיים במקום שהוא
 נטוע בו כי הוא סוד מלכות וסימן מעשה
 ידי להתפאר וזהו סוד גדול מסוד הייחודי
 ובמקום הזה הוא ענין עמוק והוא סוד
 קציעה בנטיעות כי כל המפריד נטיעה
 ממקום חיבורה נקרא מקצץ בנטיעות
 והטעם לפי שהמלכות היא סודה מקום
 שהספירות כולן נטעות בו לעשויות עץ
 ולעשות פרי והנני רומז ועץ החיים
 בתוך הגן באמת כי החיים בתוך הגן ממש
 וזהו נצר מטע ה' להתפאר וזהו סוד החבור
 והייחוד אבל עץ הדעת טוב ורע לא אמר
 שהוא בנן והבן זה מאוד לפי שעץ הדעת
 והגן ענין אחר אבל עץ החיי' נטוע בתוך
 הגן ופי' ווי העמודי והנה המקצ' כאח' ככל
 הנטעות בנן עליו נאמר חבר הוא לאיש
 משחי' חבר הו' לוי' כעס בן נבט' שהשחי'
 לישראל בין אביהם שבשמים' לך רד כי
 שח' עמד כי השחי' כל בש' דרכו על האר'
 לפי' וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה
 וכן והיה אם בא' אשת אחיו ושניה ארצה
 שערי צדק ד א 4 ו הסוד

וזהו סוד חיי עולם הבא * ודע כי מזבח
 העולה הוא החצר ועל ידו מרכב פריך
 ישראל והשם יתברך צוה ואמ' מזבח אדמה
 רעשה לי וזכחת עליו את עולתיך ואת
 שלמך * שלמך ממש * לפי שהיא
 המשלמה בין ישראל לאביהם שבשמים
 ועוד נאמר אבנים שלימות הבנה את
 מזבח * דוד אלהיך ועלית עליו עולותי
 וזהו סוד גדול שלא חבנה אתהן גזית *

והטעם כי המדה הזאת רוצה בטובתו של
 ישראל ואינה מדקדקת עמהם על רוב
 הטאם ופשעם * לפיכך אמר אבנים
 שלימות חבנה * ואף על פי שאין האבן
 מצויירת בצורה מכוונת אלא מצד זה
 רחבה ומצד זה קצרה ומצד זה גסה ומצד
 זה דקה * כך ישראל מה שמביאים
 היא רצויה למזבח העולה * כלומר
 שאין מדה זו מדקדקת עמהם בכואם
 להקריב קרבן אפילו אם יהיה רשע ופריץ
 ובליעל הכל מקבל ברצון * אבל אבני
 גזית הן עשוין בדקדוק גדול ובסד' ידועה *
 ואם יש בהם מקומות שאינן שוין מבר
 בפטיט עד שישו' כך אבני גזית אמר
 שאינם ראויין למזבח העולה ולפיכך אמר
 מזבח אדמה תעשה לי לא תכנה אתהן
 גזית * והטעם גזית כי גזית נקראים
 כל הכתות המקטרגים על ישראל
 והמדקדקים עליהם לכל עון ולכל
 חטאת * ולפיכך אינם ראויים למזבח
 כפרה לפי שמקטרגים על ישראל הרבה *
 וזהו שאמר הכתוב גדר דרכי בגזית בענין
 כי אם עונותי היו סבדילי וגו' אבל יאמ'
 בנין הבית היה באבני גזית לפי שהמדה
 הזאת נקראת ב'ת אלהים הוא בית דין
 שלמטה וז'לפיכך יצו המק' ויסיעו אבנים
 גדולות אבני גזית * והטעם לפי שהם
 לפעמים מדת הדין הקשה כשלא יבאו
 לה הצניעות מעולם הרחמים הרי היא
 סחרכת והורגת ועוקרת וזהו סוד יסירתי

והמדר הכולל לא תשחית את עצה לנדוח
 עליו גרין' שיחת לו לא בניו מוסס'
 זרע מרעים בני משחיתים' והמבין
 ענין זה יבין סוד תוצא הארץ נפש חיה
 למינה' והמדה הזאת נקראת גם כן
כוס של ב' כה והטעם לפי שהמדה
 הסתמלאה ממנה השפע ו
 והאצילו' מלמעלה בהתאחד עשר ספיר'
 וזהו סוד שאמרו בכוס של ברכה טעון
 עשרה רברים' והמבין זה יבין סוד עשרה
 דברים' ודע והאמן כי יש חוץ למחיצות
 דאחוד כוס אחד שהוא כוס של פורענות
 יזוה שאמר הכתוב כי כוס ביד יד' ויין
 חמר מלא מסך ויגר מזה' והנה כוס של
 ברכה מבפנים והוא של דוד' וזהו שאמר
 הכתוב דשנת בשמן ראשי כוסי רויה כוס
 ישועות אשא ובשם יד' אקרא' אבל
 כוס של פורענות שהוא סורי הגפן נכרייה
 שהוא נטוע מבחוץ וכשישראל חוטאים
 שותים מאותו הכוס' שנאמר את קובעת
 כוס התרעלה שתיים מציות' ואותה היין
 הוא הנעשה מגפן של סדום' מתכצית
 חמת סמי המות השוכנים בחוץ' וזהו סוד
 חמת תנינים יינם וגומר' ודע והאמן כי
 אותם שאינם זוכי בכוס של ברכ' חומסים
 נפשם ומפסידים כמה מיני ברכות ואילולי
 האריכות היינו מבארים כמה עניינים
 גדולים בענין זה' והמדה הזאת נקראת
תפילין של יד והסוד והיה לאות
 על ידכה ולטטפו'
 בין עיניך והנה תפילין של ראש סוד קשר
 תפארת בכ' תר על ידי ב'נה' ותפילין של
 יד סוד קשר של מלכות בתפארת על ידי
 יסוד' ובעזרת השם יתעלה במלת תפארת
 נודיעך עקרם גדולים בענין התפילין'
 ומעשיהם ועניניהם' והמדה הזאת גם
 כן נקרא

פתח עינים ונקרא **פתח**
 האהל לעיקרים

גדולים שעדיין תשין בעזרת השם יתברך
 ונקרא פתח עינים להשרה הפתח והאהל
 לתורה' וארא כעין השמל' שבעה אלה
 עיני יד' זאת התורה אדם כי ימות
 באהל' ונקרא גם כן

מערב והטעם שהוא סוד מקום
 הנטיעות וצמיחו הזרע'

והנני רומז ממזרח אביאי זרעך וממערב
 אקבצך' והנני מוסף רמז חמה ולבנה
 זכבר אמרו רבותי' זכרונם לברכה שג'נה
 במערב' ודע כי יום שחרב בית המקדש
 ניטל טעם פירות ואין ענכים בגפן ואין
 תאינה בתאנה והעלה נבל' ובמעשה
 בראשית רומז הכל' והיה ערב והיה בקר
 יום אחד יום אחד כמש' ומטעם זה אין
 כן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף'
 וילך שם כי בא השמש' ונקרא גם כן

עת בארנו הטעם שנקר' עץ הדעת
 טוב ורע וכשתבין אותו הדרך תוכל להבין

סוד ואני תפלתי לך יד' עת רצון' כי
 בהתחבר דעת עם רצון אז כל העולמות
 סתוקנות' והפירות באחרות וכנסת
 ישראל בשלימות' והלבנה במלואה'
 וזהו סוד ואני תפלתי לך יד' עת רצון'

ודע והאמן שבאותה שעה אין מדת הדין
 פושלת' כי כל עולמות כולם ברחמים
 ואין שטן ואין פגע רע' לפי דרך זה
 אמרה תורה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא
 בכל עת אל הקדש' ודע שיש עיתות

שאינם מכלל הטובות בהתאזה הטומאה
 בחיכל הקדש' ועל זה נאמר לכן

המשכיל בעת ההיא ידום כי עת רעה היא
 ולפיכך היו החסידים הראשונים מתקנים
 הצינורות' בבואם לבקש מאת יד' עד

הגיעם לעת רצון' ודע כי בהתאחד מדת
 הטוב עם המלכות אז כל המלכו למיניהם
 מקבלים פרנס וקור' ומזון וחיל' מן המלכות
 והסוד עיני כל אליך ישברו ואחר' נחן
 להם

ואחד כפרט צריך זה מורה גדול. אמנם
 ממה שכתבתי לך בזה השער תכנס
 לכמה חדרים פנימים. פקח עיניך וראה
 כמה סודות שהם סתומים וחתומים לפניך
 ובעזרת השם יתברך גם בזכרנו בחבור זה
 שאר מעלות המרכבה והמערכה בסדר
 הספירות. נזכיר גם שמות הסמוכים
 למדת מלכות. וכבר ידעת כי יחזו כל
 הספירות על דרך האמת בהתאחדם בולם
 במדת המלכות והסוד והירה יד יוד למלך
 על כל הארץ. וזהו שאמר בספר יצירה
 עשר ולא תשע. ובכר ידעת כי תשעה
 איספקלריאות מצדיות. ואחא אינה
 מאירות. ואין תקון בלום לא זאת
 פאירה. והסוד שלהבת קשורה בנהלח
 והיא כסא לכולם בסוד גדול ועמוק וחתום
ודע כי הספירה הזאת היא צורה
 אחרונ שכלם המיוחד והיא
 בסוד ייחוד השם לנסרי ובה יתאחדו כל
 הספירות ואליה ימשכו כל הצינורות.
 וזהו סוד האחרונה של שם המיוחד.
ודע והאמן כי כל תרין מצות
 שבתורה נאמרות בעשר
 ספירות כדמיון הצורה שנעשית במעשה
 חושב ובמעשה רוקם כל אחד לפי מינו.
 ויש מצות שהם נאחזות במדת המלכות
 כגון תכלת שביצית שיש בה חום אחד
 תכלת ושבעה לבן. והסוד בן שבע באר
 שבע. והסוד הזאת של יום הכפורים.
 אחת ואחת אחת ושתיים אחת ושליש אחת
 וארבע אחת וחמש אחת ושש אחת ושבע
 שזו היא הבינה וזו חספירה מתאחזות
 בשבעה שעליה שזהו הייחוד השלם
 וכשתאחזות בשבע מתאחזות בתשעה
 שהוא בשבעי מתאחזות השלם בסוד א
 ובסוד סגולה. וסימן כי יעקב בחר לו
 ישראל לסגולתו והננירומם לך ולתתך
 עליון על כל הנגים אשר עשה לתהלה
 ולתפארת בכאן כלל שלשה מקומות
 שערי צדק ד ב 4 II הייחוד

להם את אכלם בעתו. בעתו ממש ולא
 בכל עת מה כתיב אחריו פותח ארץ ידך
 ומשביע לכל חיל רצון עת רצונו והוה שאמ
 הכתוב יפתח ידו לך ארץ אוצרו הטוב
 את השמים לתת מטא ארצך בעתו.
 ולברך את כל מעשה ידך וגומר.
 וכתב והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר
 פרוי יתן בעתו. וזהו סוד זכור
 ושאר אמרו חכמינו אל עונה של תלמידי
 חכמים מלילי שבת לילי שבת. ולפיכך
 הגשמים כלילי שבת סימן כרכה לעולם.
 וכתב איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי
 תשמורו. וכשירד שלמה עליו השלום
 לעומק הידיעה וזו פירש כמה דברים ואמר
 עת ללדת ועת לשורר עת לטעת ועת
 לעקור. ושאר כל העתים שפירש באותן
 פסוקים ובה ופירש פסוק אחד לתקן כל
 מיני עתים. ואמר בכל עת יהיו בגדיך
 לבנים כלום למשוך הלבון העליון על ידי
 הרצון ואז יהיו כל העתים בטובה וכספע
 וכיצד הוא המריק השמן של מעלה דרך
 הצינורות העליונות. ואמר בסוף הפסוק
 ושמן על ראשך יתסרי ואם כשמן הטו
 הוירד על הזקן זקן אהרן בודאי ששושך
 עולם החסד והרחמים. ולפיכך היה נכנס
 לקדש הקדשים ביום הכפורים בבגדי לבן
 ולפי שהם מרצים ומתקנים כל העתים
 כתיב אל יבא בכל עת אל הקדש. וכתב
 בכל עת יהיו בגדיך לבנים. וכתב בזאת
 יבא אהרן אל הקדש כתונת כד קדש ילבש
 ומכנסי כד יהיו על בשרו בגדי קדש הם.
 ורחץ את בשרו ולבשם. ככאן הודיע
 סיד בכל עת יהיו בגדים לבנים. ולא הם
 העיקרים הגדולים הנקראים עת רצון.

ואחר

שהודענוך אל העקרם
 הגדולים כמלת מלכות
 דע שיש להן גם שמות הרבה מיוחדים לה
 לפי רוב מעלותיה לפי שהם תכשיטיה
 ותקנותיה. ואם באט לפרש כל אחד

היחוד * וחנני מפרש עליון אינו אלא
העולה לתהלה כי עד הגדול והגבור עליון
כל שרי האומות בסוד אברהם ויצחק
ונקראין זרועות ונקראין כמות ואתה על
במותימו גרודך והאכלתיך נחלת יעקב
אביך ולא נחלת אברהם ויצחק * ומתחלה
הולכים תחלים עד שם אשר הוא סוד
המלכות * והנני רומז אמר בכביאים
להעלות משם ארון האלדים אשר נקרא
שם שם אדים ידוד צבאות וישב הכרובים
עליו * וכדברי הימים כתיב אשר נקרא
שם ולא עוד ביאר הכל ביאר גדולי * ודור
הפלגה ידעו עיקרים הללו ורצו להפריד
אלוף אמרו ונעשה לנו שם * שם רצו
להפריד מלכות מיסוד * לפיכך דור הפלגה
ועליהם כתיב ואנשי דמים ומרמה לא
יחצו ימיהם * וביסוד כולו רמוז שם האחד
פלג כי מימו נפלגה הארץ * בימיו משש
אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם *
ונשאר פלג אלדים מלא מים * והם לא
יזאו כפלגות נהי נחלי רבשוחמאה *
אף על פי כן שם נגנזו הכלים על ידי גולה
ומה שהתחילו לא יבצר מהם * ושם הם
עד שיבא משיח וישבו הדברים לתקן *
וזהו שאמרו חכמינו אל כל העולה מבבל
לארץ ישראל עובר בעשה * שנאמר בכל
יובאו ושסה יהיו עד יום פוקדי אותם *
והבן זה פאר * אמר אחר כך לתפארת
כי התפארת היא קו האמצעי הקושר הכל
בין תהלה לשם כדמיון ידוד אלהים *
והסוד תהילת ידוד ידבר פי ויברך כל
בשר שם קדשו לעולם ועד * וברך זה
דע כי יש מצות מיוחדת למדת מלכות
ויש מצות מיוחדת ליסוד * כגון עריות
וברית מילה וכמ' מסודרות * וכן לנצח
והוד וכן לתפארת וכן לגדולה וכן לבלינה
וכן לחכמה וכן לכתר העליון * וברך
זה נארגות מצות מצות התורה אשרי
היודע והמקיים * והיודע סוד זה הכתוב

שאמר עת לעשות לידוד * עת לעשות
משמש כביכול כל העושה מצוה למטה
כאלו מקיים התורה שהיא למעלה * והו
סוד שאמ' או יחזק במעוזי עושה שלום לי
שלום יעשה לי סוד גדול מופלא ומכוסה
וזהו סוד איון כאל ישורון רוכב שמים
בעזריך בעזריך משש * כמאן ואיך
ובנאותו שחקים * והיודע פודות הללו
יבין סוד עקב אשר שמע אברהם בקולי
וישמור משמתי מצותי חקותי ותורתי *
ודע והאמין כי יש לך להקיר על
הצורה שנקרא' כסא לכסא ויש
כסא היצוץ לכסא פנימי * וכסא היצוץ
נקרא אדם * וחזן לכסא היצוץ יש קליפות
ומיני כיוסאין שאינן ראויים ליכנס לפנים
ועמידתן בחוץ * ואם הם ושלום נכנסו
לפנים נתקלקלו השורה ונטמא היכול *
אשר צויתה לא יבאו בקהל לך * ויש
מצות הרבה שהן מורות על כסא היצוץ *
ועל קליפות החיצונות כענין גיד הנשה *
שמוחה על כסא היצוץ * ובענין חוט הלב
הדם והשאר כמה דברים * ויש מצות
הרבה שהן מורות על הקליפות * כענין
עילות הפירות ועלות הבשר * וכענין
בהמות ועופות ודגים טמאים שאי ענינים
כולם נצטוו על סדר הקליפות החיצונות *
שהם נקראים כסאות הטומאה בשעת
שכוהנו הטומאה מבחוץ והטהרות
מבפנים * אוי כל הדברים עומדים על
הסדר * ואם הם ושלום נהפך הסדר
ונכנסו טמאים בעזרה אז כל הטמאים
יוצאים לחוץ לפי שאין שניהם נכנסים
בחדר אחד * והסוד כי קצר המצע
מהשתרע והמסכה צרה כהתכנס * וכמה
הפליגו חכמינו וזכרונם לברכה * להודיענו
הפסוק זה והודומה לו :

וראו אתה לפקות ענין דברים
שאמרנו לך כענין המצות
לפי שהם כבשונו של עולם * ומהם תבין
סו

כנפשותם * ושמור עיקר הגדול הזה
 לכל התורה כולה * ואחר שהודיענוך
 דברים הללו * תוכל לדעת מהו כח
 הקדושה שהוא סוד הטהרה השפע
 והתוספת קדוש ומהו כח הטומאה שהוא
 סוד הטיספת והריחוק הטומאה והפך
 הטהרה זו ריחוק וזו קירוב * והמבין זה
 יוכל להבין סוד טימאתה בשוליה * וסוד
 את מקדש יד' וד' טמא * ודי' לך במה
 שרמזנו לך בענין מילכות * ויד' ד'
 לפען רחמיו וחסדיו הרבים
 פתח לבנו ברוחרו
 ויורנו נפלאות
 ואמר גל
 עיני
 ואביטה נפלאות מתורתך *

כח המקיים המצוה או כמה הוא מקולקל
 להעובר עברה * והכל רמזו בענין הנדה
 והזוכה * כי הנדה יש לה קצת טומאה
 ולפיכך אין לה שבעת ימים והזוכה שופעת
 חוץ למקום * לפיכך וספירה לה שבעה
 ימים * ולפיכך וישלחו מן המחנה כל
 צרוע וכל זב וכל טמא לנפש * שלש
 סדרות של טומאה שנו כאן כנגד שלש
 מחנות * אוי להם לבריות מעלבונה
 של תורה * ואלו ידעו ויבינו בני
 אדם במקו שהם מקלקלים *
 וישועור שהם מקלקלים
 ידע כמה הוא
 כח העבירה
 ויהיו
 נשמרים

הספירה

השנייה נקראת
 אל ה' * ועליה
 אמר דוד עליו
 השלום נכספה וגם כלתה נפשי לאל ה' *
 וכתיב צמאה נפשי לאלדי לאל ה' וגומר *
 והטעם כי בשעה שהעולם כרצון * אז
 הכתר מתגלה בסוד אל * ואז כל העולם
 ברחמים * וזהו סוד אל מלך יושב על כסא
 רחמים * ואם תאמר והכתיב אל זועם
 ככל יום באמר זהו אל שהוא זועם ככל
 סיני משתיר ופורעניות בשעה שהיא
 מתגלה לא אמר אל זועם אלא זועם * ועל
 דרך זה הוא סוד אל עליון כמש * וסוד
 ברוך אברהם לאל עליון * וזהו המושך
 רחמי וחיים מלמעלה וכשמושך הרחמים
 והחיים אז נקרא אל ה' * ולכך תקנו
 בתפלה אל ה' ומנן * מנן מסיני משחית
 ופורענות * ולפיכך כל מקום שתמצא שם
 אל הוא לצד מדת הרחמים * וזהו שם אל
 שהוא מגלה בשעה שמתעוררו שלש
 מאות וי' כיתות של ריץ על העולם * ונקרא

אל בסוד גדול ונעלם * וכשמתעורר עליה
 אל כולם נהפכות לרחמים וכלם נכבשו
 לפניו * וזהו סוד יכבשו רחמיו את כעסך
 מעלינו שאין שם דבר ככל תיקון התפלות
 שאין לנו כמה ספרים * וזהו 'גולו רחמיו
 על מידותיך * והנני רומז נקראו סידות
 כנגד מה שמודיין מלמטה כפי המדה כך
 היא מלאה אם מדת טהרה ממלאים אותה
 מהררי קדש העליונים * ואם מדת טומאה
 ממלאים אותה מן החיצונים ומן הזוהמא
 וזה הוא שאמר במידה שאדם מודד ברו
 מודדין לו לפיכך כשיפיע שם אל עליון
 כל יאלו הסודות ברוחרו ומתפתחות
 ומתפזרות ומתגלגלות ויוצאות * ואז
 הדין נהפך לרחמים וזהו סוד אל מלך יושב
 על כסא רחמים * ומה שאמר בשעה
 שיפיע עולם הרחמים * אז יכבשו רחמיו
 את כעסך מגולו רחמיו על מדותיך *
ודע והאמין כי כל מקום שיפיע מדת אל
 החיים באים עמו * והנני פותח
 אברהם ירש במדת חסד ומדתו אל * והוא
 ספור

סמוך לעולם החיים שהוא עולם הבנה •
 וסמוך אל ח' • ובשמירת אל יופיע
 ומתחבר למלך זר • אז נקראת המלכות
 לדים חיים ואז כל העולם ברחמים ובקיום
 ובחיים • וזהו כוד מה שחקנו בתפלה
 שחיייה מתיים ברחמים רבים שאילמלא
 שקדם אברהם ליצחק אין שם תחיית
 המתים ולפיכך והאלדים נסה את אברהם
 ובתיב ויקח בידו את האש ואת המאכלת
 כאן רמז עשרה ספירות בפסוק זה ואם
 תאמר והא כתיב ויקרא שמו פלא יועץ אל
 נבור אבי עד שר שלו כאמת פלא הוא סוד
 שלשה ספירות עליונות שהוא מקום
 הנפלאות • וזהו שאמר הכתוב אודך על
 כי נראות נפלאתי נפלאים מעשיך • ונאמר
 לעושה נפלאות גדולות לבדו לבדו ממש •
 ונשוב ידוד לבדו •

והנני מפרש המזמור הנקרא הלל
 הגדול • חוזר ומפרש הודו
 לידוד כי טוב הודו לאלדי האלדים הודו
 לאדוני האדונים באלו שלשה פסוקים סוד
 הכבוד והתפארת והמלכות וכל המזמור
 משולש לבאר • חזר המזמור על ראשון
 ראשון ועל אחרון אחרון ופירוש לעושה
 נפלאות גדולות לבדו • סוד הודו לידוד כי
 טוב • שזהו סוד לבדו • כאמת פירש
 סמוך לו לעושה השמים בתבונה סוד הודו
 לאלדי האלדים • שזהו קיום מעשה
 בראשית פירוש סמוך לו למכה מצרים
 בכבודיהם • סוד הודו לאדוני האדונים
 שזהו סוד הגמים ושינוי הטבע • ולפיכך
 אמר במקום הזה ויקרא שמו פלא • וזהו
 סוד יועץ • את מי נועץ ויכניחו • כאמת
 ואחר כך סמוך לו אל שהוא מדת הגדולה
 ואחר כך סמוך לו נבור שהוא מדת גבורה •
 ואחר כך אמר אבי עד עולה למעלה ולמטה
 שהוא התפארת עד עדי עד לכל צד
 יתברך • שר שלום שהוא יסוד • וזהו
 שהבין הסבין המלכות לפיכך אמר סמוך

לפסוק זה למכה המשרה ולשלום אין קץ
 על כסא דוד ועל ממלכתו • להבין אותה
 ולמעדה בששפט ובצדקה • אמרן פקח
 עיניך וראה נפלאות כמה שביארנו בענין
 אל ח' ותראה בכל פקום שמזכיר בתורה
 אחת משמורת הקדש לאיזה מקום הוא
 רמז ובאיזה מדה הוא מתנהג • וזהו
 הנקרא בתורה אל שד' •

והנני פותח דף שערי עליונים •
 דע כי כל מקום שהמצא
 בתורה שם שד' הוא סוד מלכות לנד
 ובכל מקום שהמצא אל שד' הוא התחברות
 יסוד ומלכות ואז מלכות מתמלאות חיים
 וברכה •

דע כי אברהם יצחק ויעקב •
 שלשתם חברו יסוד למלכות
 לפי שהוא עיקר תיקון המרכבה ושריות
 שבאנה למטה • לפיכך אמרה תורה
 וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל
 שדי • לפי שאין נכנסין לראות
 מעלות הנבואה אלא כהתחבר אל שד' •
 ולפיכך אמרו האבות הם הם המרכבה •
 והם תקנו בית המנוחה ל'סוד • בחיבור
 המלכות • ונקרא שם אברהם בית אל •
 ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל •
 ונאמר וילך לפסעיו מנגב ועד בית אל •
 לפי שאברהם הסיע את הרחמים מן
 הכתר שהיא קדמונו של עולם בענין אל
 שחברו עם כתר ומאיה צד מנגב שהוא
 חסד אברהם • ולפיכך וילך לפסעיו
 מנגב ועד בית אל כי מקומו של אברהם
 היה נגב • שנאמר ויסע אברהם הליך
 ונסוע הנגבה • וזהו שנאמר ימין ידוד
 ומשם האצילות לשכון במלכות • ויצחק
 גדר כל הפירות שבצד שמאל מפני הפחד
 ונקרא על שם יצחק בית אלדים • והסוד
 לרא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זרה
 כי אם בית אלדים וזה שער השמים יורא
 הוא סוד פחד יצחק • ויצחק ירש כבוד
 אלדים

אֱלֹדִים יַעֲקֹב עֹמֵד בְּאַמְצֵי וְהִכִּין לֹד
 מְקוֹם בֵּית מְלוֹךְ וַיִּקַּח אֶת הָאֵבֶן אֲשֶׁר
 שָׁם מֵרַאשֵׁיתוֹ וַיִּשְׁם אוֹתָהּ מִצְבֵּה וַיִּצְוֶן
 שָׁמָּה עַל רֹאשָׁהּ וְהַשְׁפִּיעַ לָהּ עֵשֶׂר
 סִפִּירוֹת וַתִּיקֶן הַצְנֹרוֹת וְנִתְיַחְדוּ כוֹלֵךְ
 עַל יָדוֹ כִּי שְׂאֵמֵר כֵּל אֲשֶׁר חָתָן לִי
 עֵשֶׂר אֲעִשְׂרֵנּוּ לָךְ וַיִּקְרָא אוֹתָם בֵּית אֵל
 וּבֵית אֱלֹדִים עַל שֵׁם אֲבֵרָהֶם וַיִּצְחַק בָּאוּ
 הַנְּבִיאִים וּקְרָאוּ בֵּית יִדְוֹד עַל שֵׁם יַעֲקֹב
 כִּי יַעֲקֹב הוּא קוֹ הָאַמְצֵי וְהוּא יוֹרֵשׁ שֵׁם
 יִדְוֹד מִכָּל צֶדֶד וְעַל זֶה אָמַר הַנְּבִיא וְהָיָה
 כְּאַחֲרֵית הַיָּמִים נִכְוֵן יִהְיֶה הַר בֵּית יִדְוֹד
 כְּרֹאשׁ הַהָרִים וְכִתִּיב לָכֵן וְנִלְכַּח אֵל יִדְוֹד
 וְאֵל בֵּית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב בְּיָנֵה שָׁמְעָה זֹאת
 וּלְפִיכָךְ תִּמְצָא שְׁנֵקֵרֵה הַמַּלְכוּת בֵּית אֵל
 וּבֵית אֱלֹהִים וּבֵית יִדְוֹד כִּגְגֵד אֲבֵרָהֶם
 יִצְחַק וַיַּעֲקֹב כֹּל אֶחָד לְפִי מִדְּחֵן אֲבֵרָהֶם
 מֵדַת אֵל יִצְחַק מֵדַת אֱלֹדִים יַעֲקֹב
 מֵדַת יִדְוֹד וְזֶהוּ סֵד אֱלֹדֵי אֲבֵרָהֶם אֲרִי
 יִצְחַק וְאֱלֹדֵי יַעֲקֹב וְהַסֵּד הַגָּדוֹל הַמְּחַבֵּר
 כֹּל הַסִּפִּירוֹת בְּמַלְכוּת עַל יְדֵי אֲבֵרָהֶם יִצְחַק
 וַיַּעֲקֹב וְזֶה שְׂאֵמֵר הַכְּתוּב מִזְמוֹר לְאַסָּף
 אֵל אֱלֹדִים יִדְוֹד דָּבָר וַיִּקְרָא אֶרֶץ מִמִּזְרַח
 שָׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ וְגוֹמֵר כְּאֲזֵרְמוֹז בְּפִסְמוֹ
 זֶה סוּד מַעֲלַת הָאֲבוֹת הַיֵּאֱחָד חֲבָרוּ כֹּל
 הַסִּפִּירוֹת וְתִקְּנוּ כֹּל הַצְנֹרוֹת שְׁקִילָקֵל אֲדָם
 הַרְאִישׁוֹן וְהַסִּימָן מִזְמוֹר לְאַסָּף לְאַסָּף
 מִמֶּשֶׁ וְסִימָן וְאַסָּף אִישׁ טְהוֹר הָאֲסָפוֹ
 וְאֵנִידָה לָכֵם כִּמוֹ שְׁבִיאֵרְנוּ כִּבְרֵ אֵל
 אֱלֹדִים יִדְוֹד דָּבָר וַיִּקְרָא אֶרֶץ וְאוֹ
 נִתְחָבְרוּ שְׁלֹשָׁה מֵדוֹת עֲלִיּוֹנוֹת כִּגְגֵד
 אֲבֵרָהֶם יִצְחַק וַיַּעֲקֹב הֵם הַיּוֹסִיבֵת
 לְקִרְיַאת הָאֶרֶץ מִקֵּדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מִקְרָאֵי
 הָאֶרֶץ שְׁהִיתָה גְרוֹשָׁה הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִטְמָאָה
 עַל יְדֵי אֲדָם הַרְאִישׁוֹן וְאָמַר אֵל אֱלֹדִים
 יִדְוֹד דָּבָר וְגוֹמֵר וְאוֹ נִתְחָבְרוּ וְהָאִיר הָאֶרֶץ
 שְׁכִבְדוֹ וְהַסֵּד שְׂאֵמֵר כִּסְפוֹ הַפְּסוּק
 מִמִּזְרַח שָׁמֶשׁ וְגוֹמֵר וְכִבְרֵ הַדּוֹעֲנוֹךְ מִהוֹ
 מִמִּזְרַח שָׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ וְדָבָר זֶה הוּא

סוּד חִיבוּר הַסִּפִּירוֹת וַיִּיחָד הַשְּׁלֹם וְעַל יְדֵי
 אֲבֵרָהֶם יִצְחַק וַיַּעֲקֹב וּלְפִיכָךְ אֵנִי אוֹמְרִין
 זְכוּר לְאֲבֵרָהֶם לִיצְחַק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ
 וְגוֹמֵר אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אֲבֵרָהֶם וְשִׁמְעֵתוֹ
 לִיצְחַק וַיַּעֲמִידָהּ לִיעֲקֹב חֵק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית
 עוֹלָם וְגוֹמֵר וּלְפִיכָךְ נִקְרָא בֵּית אֵל בֵּית
 אֱלֹדִים בְּיָדוֹד עַל יְדֵי הַנְּבִיאִים שְׁבָנוּ
 שְׁלֹשָׁתָם וְנִמְצָא יִדְוֹד יִתְכַרֵּךְ מִתִּיּוֹד
 עַל יְדֵי הָאֲבוֹת וְהַצְנֹרוֹת שְׁקִילָקֵל אֲדָם
 הַרְאִישׁוֹן וְנִתְפָּרְדוּ עַל יְדֵי נִחְאֲחוֹן וְנִתְחָבְרוּ
 עַל יְדֵי אֲבֵרָהֶם יִצְחַק וַיַּעֲקֹב אַחֵר כֵּךְ
 חִזְרָה וְאָסַר הַמְּמוֹר הַזֶּה מִצִּיּוֹן מִכָּל יוֹפֵי
 אֱלֹדִים הוֹפִיעַ כְּלוֹמֵר אַחֵר שִׁתְּקַנוּ הַצְנֹרוֹת
 אֲבֵרָהֶם וַיִּצְחַק וַיַּעֲקֹב בְּאֵיזָה מְקוֹם הוּא
 חִיבוּר הַסִּפִּירוֹת בְּמַלְכוּת וּבִיּוֹד הוּא
 הַסִּפִּירָה הַנִּקְרָאת צִיּוֹן וּלְפִיכָךְ מִצִּיּוֹן
 מִכָּל יוֹפֵי אֱלֹדִים הוֹפִיעַ וּלְפִיכָךְ אֲבִיר
 יַעֲקֹב שְׂהוּא שְׁלִישֵׁי לְאֲבוֹת וְהַמְּבִין סוּד
 עֵינִיקִים הַלְלוּ יְבִין סוּד רַק בְּאֲבוֹתֶיךָ חֵשֶׁק
 יִדְוֹד לְאֵהֲבָה אוֹתָם חֵשֶׁק מִמֶּשֶׁ וְסוּד
 וַיִּבְחַר בְּזֶרַע אַחֲרָיו וְזֶהוּ סוּד אֵל הַיֵּ
 וּמִגֵּן וְזֶהוּ סוּד מִגֵּן דוֹד שְׁנֵאֵמֵר כִּגְגֵד
 דוֹד צוֹוִיאֶרְךָ בְּנִי לְתַלְפִּירוֹת אֶרֶץ רִמְגֵן
 תְּלוּי עֲלִי וְאֵסֵבֵן שְׂמוֹר כִּבְל מְקִים
 שִׁתְּמַצָּא אֵל שִׁדְוֹ הוּא סוּד חִיבוּר הַסִּפִּירוֹת
 יִסְוֹד בְּמַלְכוּת וְעֵינִין הַיּוֹד וְזֶה הַיּוֹד
 שִׁתְּקַנוּ הָאֲבוֹת וּלְפִיכָךְ אָמַר הַכְּתוּב וְאֵרָא
 אֵל אֲבֵרָהֶם אֵל יִצְחַק וְאֵל יַעֲקֹב כֹּאֵל שְׂדֵי
 וְשִׁמֵי יִדְוֹד לֹא נוֹדַעְתִּי וְגוֹמֵר

וְדַע כִּי בְזִמְן שְׁנִמְצָאת יִסְוֹד עַם
 מְלָכּוֹת בִּיּוֹד אֵל שְׂדֵי בְשֵׁם
 יִדְוֹד שְׂהוּ הַתְּפָאֶרֶת מִצִּיּוֹן עִמּוֹ לְפִי שְׂהִיִּסְוֹד
 הוּא קוֹצֵוּ שֵׁל וְאוֹ הַתְּחַתּוֹן וְסִימָן אֲבִיר
 יַעֲקֹב וּלְפִיכָךְ נִרְאָה כֹּאֵל שְׂדֵי וְשִׁמֵי יִדְוֹד
 עִמּוֹ וְסִימָן וְאוֹ הַעֲמוּדִים וְהָאֲדָנִים
 לְעֲמוּדִים וְאֵם תֹּאמֵר הִרִי אֵמֵר לֹא נוֹדַעְתִּי
 לָהֶם דַּע כִּי שֵׁם יִדְוֹד הִרִי נִרְאָה לָהֶם
 כְּאַמְצִיּוֹת מְלּוּבֵשׁ אֵל שְׂדֵי וְשְׂדֵי הוּא
 אֲסַפְקֵלְרִיא שְׂאֵינָה מֵאִירָה וּלְפִיכָךְ רֹאֵי

הַמְּלָךְ

המלך במלבושו ולא נראה להם אלא
באמצעות מלבוש ואינם יכולין להבין
אמיתת עצמו. ממש לפי שהמלבוש
מפסיק ולפיכך לא נודעתי להם לא
נודעתי אני בעצמי ובממשותי להם
שחיוצות המלבוש מפסקת והוה במראה
אלו אתודע. אבל משה רע"ה סילק
המלבוש כאשרו פשטתי את כתנתי
וראה אתורים אבל לא ראה הפנים
ואם כן שמור בכל מקום שתמצא שר'
בתורה או אל שר' ותוכל ליסד את כל
דבר על מתכונתו ותבין נפלאות גדולות
כי מתוך השם הנזכר בכל ענין מ
מעניני התורה תוכל להבין ענין הפרשה
או הפסוק לאיזה מקום הוא רומז ויפתחו
לפניך כמה פתחים ותוכל להכנס
בהיכל המלך ותראה נפלאות גנוזות
ונסתרות מכאורית לעניןך והבן עד
מאוד כל מה שפירשנו ואז תצליח
את דרכיך ואז תשכיל המדה
הזאת נקראת

מקור חיים

והטעם לפי שכל
הנחלים הנמשכים מרחובות הנהר
היוצאין מעדן כולן מתקבצין במקום
הזה והוא המקור הנמשך דרך עב
צורים עי' החסד והוא המלא מידת
המלכות ועי' נקרא מקור חיים
והוא מעיין גנים מפני שמקור מים
חיים מריק בתוכה כל מיני ברכה ושפע
וחיים והוא שאמר הכתוב אותי עזבו
מקור מים חיים לחצוב להן בורות
בורות נשברות אשר לא יכילו המים
ואותן הבורות הן חיצונות אין להם חלק
בכאר שבע שהיא באר מים חיים
אבל אותן בורות הן כורות חיצונות
הם בארות נשברים אשר לא יכילו המים
ועליהם נאמר כי שוחה עמוקה זונה
ובאר צרה נכרייה ואל תאמר עלי באר

פיה ואילו הן הבארות הן לעולם
החיים וכולן יורדין לבאר שחת ולמקום
שאון ועליהם נאמר ועליני מבאר שאון
מטיט היון ואחא מלקיפות הערלה שהן
שחת וכל אילו מקליפות הערלה שהן
הן למחיצת ההיכל והסימן זאת
ירושלים בתוך הגוים שמתיה וכיבוניה
ארצות

ודע

כי בשעה שהוטאים ישראל
וכטמא' ההיכל הרי מרפשין
בטיט ריון ומקורות החיים פוסקים
ונאספים והוא כוד מפני רשע
ומקור משחת צדיק מט לפני רשע וכתוב
כי מפני הרעה נאסף הצדיק ודע כי
משנטמא ההיכל וחרב הבית פסקו
הצינורות באמת ונסתפו המעינות עד
שוב המלכות להתחבר בצדיק כי מ
משפטה ~~השעה~~ בעולם נאסף
צדיק באסרו כי מפני הרעה נאסף
הצדיק וכשהרשעה כלה בעשן תכלה
יעביר משלות חוטאין מן הארץ אז כיום
ההוא יצאו מים חיים מירושלים ומעיין
מבית ידוד יצאו והיה ידוד למלך על
כל הארץ ביום ההוא יהיה ידוד אחד ושמו
ארוד על ידי המעיין היוצא מירושל'
שהיא מתחברת בה מקור מים חיים והוא
נקרא פלג אהים והוא שאמר הכתוב פלג
אלהים מלא מים ופי' הפסוק כך פקודת
המים והארץ ותשוקקיה רבות תעשינה
פלג אלהים מלא מים. פקודת נדך ולא
תחטיא וידוד פקד את שרה כאשר אמר
במקום הזה רצו להפריד דור הפלגה
ואמרו ונעשה לנו שם רצו להפריד בין
יסוד המלכות ורצו להשתמש במלכות
בכחות הטופא ועל ידי הזוהמה שהטיל
הנחש הירוע במלכות על אדם
חראשו בסוד עץ הדעת טוב
ורע לפי שהמקדש הוא מזומן לטהרה
ואחזו יכנסו בו טמאים כטמא את המקד'
וזהו

טובורע ואמר ונעשה לנו שם שם ממש
 בחטא אדם הראשון ולפי אמר השם ית'
 נפלגה הארץ ועתה לא יבצר מהם וגומר
 ולפיכך קרא עבר בנו פלג כי בימיו נפלגה
 הארץ הם רצו להפריד מקור מים חיים
 הנקרא פלג אלדים מלא מים ים ולפיכך
 נחפלו מהם אנשי דמים ומרמה לא יחצו
 ימיהם הרי לך מכוואר ענין הפלג והמדה
 הזאת נקרא בתורה **טוב** לפי שהוא
 תשע לספיר המאיר והוא סוד
 קוצו של ויו התחתון והב' ית' שהוא סוד
 מלכות סמוכה לה וספ' בראשית ברא אלה
 בית דבתא בית אל בית אלדים בית ידוע
ודע כי כל אורח הנבר במעש' בראשית
 במדה הזאת חתומה והוא האור
 הנשפע מן התפארת כענין ויאמר אלהים
 יהי אור וכתב וירא אלדים את האור כי
 טוב ועבר אלדים וגזרו לצדקים וגזרו
 באמת במלכות אור ורוע לצדקים צדוק
 וצדק מהחברים באור ורוע וכתוב ומנע
 מרשעים אורם שהרי האור הזה אינו
 סאי אלא במלכות בלבד והוא וכל
 החיצונות שחס חוץ למלכות אינם הואים
 ואינם נהנים כזה האור לפי שהם
 גנוזה במלכות והמלכות נתנה לישראל
ויאן לאותות העולם וכן
 לפיכך וירא אלדים את האור כי טוב
 ויכרל אלדים בין האור ובין החשך
 האור לישראל והחשך לישראל
 וכן הוא אומר כי הנה החשך יכסה ארץ
 וערפל לאמים ועליך ירח ידוד וכבוד
 עליך יראה והוא סוד הבהלה המכביל
 בין קדש לחול בין אור לחושך בין ישראל
 לעולם בין יום השביעי לששת ימי
 המעשה וכשתבין סוד כל סדר
 הבהלה אז תראה כי קודש אור וישראל
 יום השביעי ענין אחד והוא תבין וירא
 אלדים את האור כי טוב וגומר
 והנה ביום השני שהוא סוד ההבהלה
 שערי צדק ה א 5 I לא

והו מוד' ובאו ותמא את ארצי ונחלתו
 שפתם לחועבה כי את קדש יד' וטמא
 ולפיכך רצו אדם הראשון להשרמש
 במקדש ע'י טמאה דהיינו רעה וכך רצו
 אנשי דור הפלגה ולפיכך גלו וכתב' אשר
 בנו בני האדם אש' בנו בנו דארס קדמאה
 וחטאת דומה לחטא אביהם ורצו להפריד
 בין פלג אלדים מלא מים לבאר מים
 חיים המתמלאות מן הפלג הזה וירצו
 למלאות הבאר מן המים הזדונים מן
 המים המאירים ורצו להשתמש בו
 והו שאמר הפסוק לעשר' כוונתם למלאכת
 השמים ומן אז הדלנו לקטר למלאכת
 השמים חסרנו כל' והו עיקר עץ בזמן
 שלכי ישראל גם בזמן מנשה היו פפירדין
 את השפע מן הפלג והיו רוצים להשתמש
 על ידי טומאה והו שאמר הכתוב אל
 ירא בפלגות נהר נחלי דבש וחמאה מי
 שהוא רואה בפלגות אינו רואה נחלי דבש
 וחמאה אברהם אבינו ע'ה היו בידו כל
 כחות הטומאה והטהרה הטהרה מבפנים
 והטומאה מבחוץ ומסר כחות הטהרה ליצחק
 שני' וירך את אברהם בכל ויתן אברהם
 את כל אשר לו ליצחק וכחות הטומאה
 החיצונות מסר אותם לבני הפלגשים
 וז' שה ולבני הפלגשים אשר לאברהם נתן
 אברהם מתנת' וישלח מעל יצחק בנו
 בעודנו חו קדמה אל ארץ קדם ינה הבן
 אברהם אבינו ע'ה המרכבה טהורים
 מבפני ליצחק בן שרה והטמאות מבחוץ
 לבני הפלגשים והו שאמר בשלמה המלך
 ע'ה וחרב חכמת שלמה מכל חכמת
 בני קדם שבני קדם היו בני הפלגשים
 שמסר להם אברהם מתנת' שהיא שם
 הטומאה וכמו שאמר חל וברך זה היו
 עובדי עץ בזמן שהיה בית המקדש קיים
 עושים ומשתמשים בשמות של טומאה
 ודור הפלגה רצו להבין להיות המלכות
 כסאל כחות הטומאה כענין עץ הרעת

לא נאמר כי טוב' לפי שבו נברא גיהנם
כלומר בו נתלו כל כחות הטומא' למיניהם
ונתנה רשות למשחית לחבל' ולפיכך
לא נאמר בו כי טוב' וזהו ההבדלה
שבשני' שבזמן שהעליונים והחתונים
מתאחדים הרי הכל טוב' והמבין הסוד
הזה יבין לא טוב היות האדם לבדו ונרגז
ספריד אף' וכתוב מצא אשה מצא טוב
ודע כי כל מעשה בראשית באמת
חתומים במדרג טוב' שהיא
קיומו וכחו וסגולתו וממנו יבא הטוב
והשפע והקיום והפרנס' למלכות שמשם
מתפרנסים היצורים למיניהם' ואם חס
ושלום יחטאנו בני אדם ויסתלק הטוב
כלומר נאסף הצדיק' אזי כתיב
וחטאתיכם מנעו הטוב מכם' ולפי
שהיתה מדתו של הוד במקום זה נאמר בו
והוא אדמוני עם יפה עינים וטוב ראי
ועניני אדמוני כי מדרגו כלולה בדין
ובחמדים' ומצד הדין שרו של
תקע בויה ותקע כף ירך יעקב' ולפיכך
אלה תולדות פרח כבוד כי יע על כס' ויהי
ועשו אדום אדום' ונאמר ברוד והוא
אדמוני' ועל עשו נאמר ויצא הראשון
אדמוני עד שבא הזמן שיצא זרח' וכבוד
ידוע עליו וזהו המקור והשם
הנקרא חי' עולמים' לפי שהוא מושך
החיים מן הכינה בסוד השביעיות' וזהו
ומשך אתו פלגות' בסוד בת שבע'
ונקרא חי' עולמים מן העולם ועד העולמי
ובכר ביארנו למעלה שנקרא אל' וזהו
ולפי שהוא סוד השביעיות' והוא חי'
עולמים' וזהו סוד השבועה תלויה
בו' וזהו סוד חי' ידוע וחי נפשך' ואתם
יש לנו לעורר בשני סימנים נאחזים
בפסוק זה האחד חי' ידוע והשני חי' נפשך
והפני ומבאר חי' ידוע שאין לו חיים
ומולתו כלומר מלבד עצם
חספיות שכולם אחדות שוה' וחי נפשך

הוא חי' הוא חיים הנפש' שהרי הנפשות
תלויות בו עם שאר כל הנמצאים' והוא
הכר וישבע בחי העולם הוא חי' הוא חי'
העולם באמת כי בשהוא ממשך החיים
מן הכינה במלכות' אז כל הנמצאות
כולם מסתפקים בחיים' וברכה ושפע מן
המלכות' כדמיון הבריכה הממלאת
מים' שמשמנה מסתפקים להשקות כל
ערוגות שבגן וכל מיני זרעים ונטעים
למיניהם' וזהו הנסד וישבע בחי העולם
אבל לא יקרא בחי העולמים' אלא בחי
העולמים והבין זה מאד'
ודע והאמן כל הכופר בשבועה
וכופר במדה זו' זנוטל חיני
מן העולם מכאן רבין סוד העובר על
השבועה שאין לו שורש וקיום ועמידה
בצד העולם כי כל שבעת ימי בראשית
נסתלקו ממנו וכופרו בשבועה לא נשתיי
לו קיום במקום העולם וכופר בשבועה
נעקר בשביעיות' ואין לו מקום בעולם
לעמוד ולהשען' ואין לו חיים ומזון וקיום
בצד שום עניין' לכך וישבע בחי
העולם' והבין זה מאד' וממקום הזה
אנו שואכים וזכרנו תמיד' כאמרנו כי
עמך מקור חיים כי עזבו מקור מים חיים
את ידוד' ובמקום הזה אנו שואלין
בראש השנה וזכרנו לחיים' שהוא מקום
הזכרון' ואומר כתבינו בספר החיים
כלומר בספר שלנו' שזו היא מלכות'
באמתו כל הכתוב לחיים בירושלים' וזהו
זו היא הספירה הנקראת יוצר בראשית
שזו היא הסדרת המצוינות כל הצורות
בולג במדת המלכות' וזהו סוד ואין
צור כאלדינו' והנני רומז לך ושמתך
בנקרת הצור בחורב' ונקרת הצור הוא
סוד מלכות' ולפיכך וראית את אתרי
אמנם לא השימו בצור עצמו' וזהו
סוד רחמי עופד לפניך שם על הצור
בחורב והמית בצור' בדבר הנקרא צור

ובכן

א א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ

גדולה גבורה תפארת של מטה נצח הוד
 יסוד וזהו יסוד נקרא אביר יעקב ולא
 אביר אברהם ולא אביר יצחק לפיכך
 התבונן עיקר גדול אמר נאום האדון
 יד צבאות אביר ישראל הוי אתם
 מצרי אנקמה מאובי שהרי דוד שהוא
 בעל הפלחמות והוא הכסא ליד וד
 צבאות שזהו סוד אדון והרי יעקב עלה
 עד הבינה לפי שהוא רוכב על במותי
 אברהם ויצחק כמו שבארנו כבר וכשאביר
 יעקב שואב מן הבינה למעלה אז גפן
 שלו כפורחרו עלתה ניצה ונתמלאה
 הנשר גוצה וכן הוא אוטר המבינתך
 יאבר נץ יפרוש כנפיו הבן נפלאות
 עליונות יפרוש כנפיו לתימן שהרי
 חסדי דוד שואבם על ידי יעקב אברהם
 שהוא בתימן זהו שאמר הכתוב מגן
 אבריהם מגן דוד חסד לאברהם חסדי דוד
 לפיכך יפרוש כנפיו לתימן לצד ימין

וזהו בכאן לחבק המלכות שמאלו תחרז
 לראשי וימינו תחבקיני אלוהו סתימן
 יבא ותהלתו מלאה הארץ תהילתו בודאי
 ופצדק לצדקה יד יד אלדים ועתהפקה
 עניך והבן נפלאות כיצד התורה נארגת
 בחכמת השם יתב והמדה הזאת נקראת

צדיק

כלומר שהוא פלא ומאזני
 משפט וברר ירקיימו כל
 המצות והעולמות ביהוד שלם והיא
 מפרנסת את הכל על מדת המלכות והיא
 עומדת באמצע למעלה ולמטה ולצדדין
 והנה המדרה הזאת נקראת צד יקומדת
 המלכות נקראת צדק ובהשתפע נשפע
 צדיק בצדק אז אותה השפע נקרא צדקה
 וזה כדמיון הנוהג פרוטה לעני שאותה
 הסתנה נקראת צדקה ונמצאת הנותן
 צדקה מעורר צדיק להתאחד במדת צדק
 ומביא שלום ביניהם ומחבר הספירות
 באחד ומביא שלום בעולם וזהו סוד והיה
 מעשה הצדקה שלום :

שערי צדק ה ב 5 ו הבן

ובכח צור העליון הוציא מים מצור
 החלמיש לאנס מים כתב ההופכי הצור
 אנס מים בכח צור עליון ודע כי כל
 תולדותם של ישראל מן הצור יצאו
 וכן הוא אוטר צור ילדך תשי וגומר
 ואמר ואין צור כאלדינו אין ציור
 כאלדינו

והנני

מבאר הצור תמים פעלו
 תמים ממש בהתאחד
 עם המלכות ואהיה תמים לו תמים
 תהיה עם ידו אלדין התהלך לפני
 והיה תמים לפיכך אמר דוד המלך עליו
 השלום ואהיה תמים לו ואשתמרה מעוני
 ולפיכך הצור תמים פעלו ועתה פקח
 עיניך וראה כתיב דרך הנחש עלי צור
 לפי שהוא אדמוני עם פה עינים וטוב
 ראי לפיכך אלה תולדות פרץ ופורץ גר
 ישכנו נחש ולפיכך אלה תולדות פרץ
 עקלתו וכמשפט צור בענין הנחש שהו
 עקלתו תל כי כל דרכיו משפט ודע
 כי המדה הזאת נקראת

צור

מצד הגבורה ומושבת מן
 הגולה בסוד הביטוי אל
 צור חוצבת ואל מכת בור נקרתם הביטון
 אל אברהם אביכם ואל שרה תחוללתכ
 ואמר צור ילדך תשי ותשכח מחולליך
 והיודע סודות הללו יוכל להכין כה יהיה
 זרעך שאין לו לאברהם זרע משרה
 מצד מערכת הכוכבים והמולות אלא
 על פי ניסים ונפלאות וזהו סוד ועל
 דמות הכסא דמות כמראה אדם כשראה
 דוד דמרת צורות הכסאות החצונות
 והקליפות נקראות אדם והפנימית אדני
 אמר ידו לי ולא אירא מה יעשה לי אדם
 והמדה הזאת היא נקראת

אביר

יעקב אביר ישראל לפי
 שמדת היסוד תלוי ביעקב
 שהוא קו האמצעי ויש לו ששה שמות
 שלש למעלה ושלושה למטה של מעלה

סוד מיל הנני רומז ודעו לכם
 לצדק וקצרו לפי חסד * הזרע
 ממש וזה חסד ממש * והנני רומז * וצדקה
 תציל ממות כשבני אדם הומאים ומפריד
 אלוף ונשארר הארץ זבשה כי אז מים
 בשמים * אזי הגלי המלכות יורדות מרת
 שאל צעדיה יתמוכו * וכל מי שפוגע
 בדינה מתבלי רחמים וזמלה אוי לאותה
 שעה * אבל כל הגורם להתחבר צדק
 לצדק וירדו גשמי ברכה לארץ * אזי
 החיים נמצאים * וזה נעשה בנוזן צדקה
 לעני גורם למעלה להעשות צדקה וזהו
 הסוד וצדקה תציל ממות ממש * שלא לא
 צדקה החיבור הנעשית עם מלכות כל
 הפוגע בדינה ימות * פקח עיניך וראה
 נפלאות לפיכך נאמר כי בצדק יכון כסאו
 ושביה בצדקה * בצדקה תכונני * שמרו
 משפט ועשו צדקה כי קרוב שועתי לבא
 והמבין עניני הללו יבין כי מצות הצדקה
 הוא סוד חיבור הספירות ויחודו והבאר
 שלום בין צדק לצדק * וזהו דבר הנראה
 לעין ממש * נמצאת למד שלשה שמות
 דומים זה לזה צדק צדק צדק מהחברות
 את האהל להיות אחד * צדקה תרומם גוי
 ואם כן התבונן מעלות הצדקה בענין
 היותה מתחברת בין צדק לצדק * והרי
 היא מביאה שלום בין העליונים ובין
 התחתונים * ומביאה ברכ' ושפע ואצילות
 לעולם * ונורמת לייחוד השלם ועל זה יש
 לו לאדם להתבונן בכל מצוה ומצוה מכל
 מצות שבתורה כתר עולמות מקיים
 בעשייתו * וכמה עולמות הוא סהריב
 במיטולו וכל שכן בעוכרי עבירה וזהו
 סוד על מה אברה הארץ נתצה כמדבר *
 ויאמר ידוד על עזובכם את תורתי *
 והמבין סוד זה יוכל להבין סוד הביאו את
 המעשר אל בית האוצר * והי טרף בביתי
 נבחנוני נא בזאת * אם לא אפתח לכם
 ארובות השמים והריקותי לכם ברכה עד

בלי די * וכן מה שאמריו בעון כיטול חלה
 בעון כיטול מעשיות ושיטור הארץ
 ושאר מצות וללא יעלה ברעתך כי הם
 בענין עונשים שמענשין את המבטלים
 או את העוברים אבל זה אינו כך אלא כל
 המבטל מצוה מן המצות * אותו הטוב
 שהיה נשפע בסוכת עשייתו כגון צדקה
 נמנע בדמיון מי שאינו זורע שדהו אינו
 קוצר * או בדמיון מי שאינו לובש
 שמתקרר גופו כי עונשי המצות הם דבר
 טבעי ממש * וכמו שטבע האש להמם
 וטבע המים לקרר להרטיב * וטבע הלהם
 להשביע הרעבים * וטבע המים להשקות
 צמאים כך בטבע כל מצוה ומצו להעשות
 אותה הטובה שנאמר ברא או אוחם
 העונשים שנאמר ברא בביטולך כענין
 שאמר בצדקה וכמו כן בעבירות :

ודע כי יש עכיר' נועים בהיכל פנימי
 כגון גלוי עריות וחילול שבת
 ושאר כיוצא בהן * יש עבירות שנוגעות
 חוץ להיכל כגון אכילת שקצים ורמסים
 ובהמה וחיה ועוף ודגים טמאים שהעובר
 באלו מקלקל את השורות * ומשבר את
 הצינורות ומביא צלם בהיכל * וסימן
 ומעץ הדעת טוב ורוע לא תאכל ממנו
ודע כי לכך נקראים הצדיקים צדיקים
 על היותם מעמידים כל הדברים
 הפנימים במקומם מבפנים * והצוננים
 מבחוץ * ואין דבר יוצא מגבול שלו * ועל
 דרך זה נקראים צדיקים * והמבין מה
 שבארנו למעלה יבין מר' שנאמר וצדיק
 יסוד עולם כלומר מדת הצדק הוא יסוד
 עולם עליונים ותחתונים שמחבר האהל
 להיות אחד ועליונים מתברכי ומתאחדים
 אלו עם אלו * ואז נטיעות הגן מתברכות
 ואז כל הדברים בשל ימות ועל דף צדיקים
 למטה מעמידים כל דבר ודבר על מכונו
 ונמצא כל דבר בגבולו ובתחומו הפנימי
 בפנים וההצוננים מבחוץ *
ודע

כי לפי מעלותם מתייהם את ישראל ומהם צדיקים ומהם זקנים ומהם חסידים ומהם קדושים וכל אחד כפי המקום שדנוק בו למעלה והבן זה מאד * דוע כי מדת הצדיק זו היא הסשפעת את הטובה על הארץ הידועה וכן למטה ועמך מולם צדיק לעולם ירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר הבן בינה שלימה בענין נצר מטעי * ובענין מעשה ידי ומהו להתפאר וגומר כמה הוא נוי האילן בהיות ענפיו רבים ומשלה פארותיו וסנסנוו לכל צד * וזהו סוד תבשיטים הנקראים פאר חתן כחתן יכרזן פאר * ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת * והבן מה שאמרנו במקומות אילו כולן כללים גדולי להכנס מהם לכמה חדרי תורה * שיש בה כמה נגזים * והמדה הזאת נקרא

יסוד

ויש לי להודיעך עיקר כלל גדול דוע כי יש יסוד שהוא למטה מן הבניין והבנין עומד עליו כענין יסודו ובענין שבעולם היה התחתון ויש יסוד שהוא באמצע * והבנין עומד סביבו כענין יסודות ובניינים שבשמים לפי שהשמים עגולים הם וכל גלגל יסודו באמצעיתו * ועל ידי אמצעיתו כל גלגל סובב והולך * ואם האמר הרי כל העולם התחתון כל יסודותיה עמלים דע שבנייני עולם התחתון שוקטים ונחים ואינם מתגודדי * אבל הגלגלים סובבים והולכים תמיד ולפיכך נקראו התחתונים מתים * והשמים ומה שבהם חיים ויש יסוד שהוא למעלה ובניינים למטה * וזהו סוד עולם המלאכים שהם למטה ומשתוקקים ונכספים לעלות * ולראות את פני ידוד יתברך * וסי' ביסודות המים נגרים למטה הרוח סביב האש עולה בטבע למעלה דמיון שלשה עולמות ואחר שידעתה זה דע כי הש' נושא כל והוא למעלה *

ומשאן למטה ממנו * וכן היא אומר כה אמר ידוד רם ונשא * ואחר שידעת זה דע כי הספירה הנקראת יסוד היא הנותנת חיים וברכה למלכות והיא למעלה ממנו וספירת המלכות משתוקקת ונכספת תמיד לעלות להתחבר במדת יסוד * והרי מדת המלכות תלויה במדת צדיק יסוד עולם כמו שהבנין סומך על היסוד * ואם חס ושלום הוסיף היסוד נהרס כל בהסתלק מדת היסוד מכנסת ישראל * נמצא חורבן העולם * והמבין סוד זה יבין מה שאמרו זכור ידוד לבני אדום ארץ יום ירושלים האנפרים ערו ערו עד היסוד בה וכן הוא אומר כי ספני הרעה נאסף הצדיק והתבונן היטב וראוה מה שאמר וצדיק יסוד עולם * שהרי כשנשתלק הצדיק מן הצדיק אזי כתיב נפלה עטרת ראשיו * שהרי הוסיף היסוד * וכן הוא אומר נפלה ולא תוסיף קום בתולה בת ציון * והתבונן היטב סוד יפה נוף משוש כל הארץ הרי ציון ירכתי צפון קרית מלך רב באמרו בניו ההוא אקים סוכת דוד הנפלה וסה שאם הכתוב התנערי מעפר קומי שבי ירושלים והמבין זה יבין מה שאמר איכה יעיב ונז' השליך משמים ארץ תפארת ישראל והמבין בנין יסוד יבין ענין נפילה * אמנם כשנבן הייחוד למקומו יחזור הבנין בשונו * וזהו שאמר המחזיר שכינתו לציון * וכן הוא אומר מציון מכלל יופי אלדים הופיע ברוך ידוד מציון וגומר כי באמרת מציון יופיע לשכון בירושל' לפי שציון וירושלים הם יסוד ומלכות * ואם אין ציון אין בירושלים שכינה והבן זה מאד * והמדה הזאת נקראת

כל

והטעם לפי שכל מיני השפע והאצילות והברכה והחיים נמשכו מכל רד עליון בדרך כל הצנורות בכל הדררי וכל הגזים העליוני' בולם ומשמו מגל הצדדין וכו' ויתחברו בא' כמר צדיק יסוד

יָסֹד עוֹלָם * וממנו ומשכו כל המוכות *
וכל השפעות במלכות * ולפי נקרא בלשון
כל * כלומר מדה שהכל תלוי בו * וכן
הכתוב אומר כל פקודי כל ישרתי וזהו סוד
אני ול עושה כל כלומר מדה כל יוצא
הכל כי זאת המדה היא הספיר' התשיעי'
ואליה יבואו כל הצנורות וכל האצילות
מאין סוף * וממנה הכל נשפע ונאצל
במדת המלכות ומתברכת גם היא במדת
כל * וכשהיא מתברכת ממנה נקראת
גם היא על שמה כל על שהם נקרא בלה
כלומר שהיא כלולה מן הכל * וזו היא
המדה שצריכה לה ולה צופים לפי שהיא
יסוד הכל והכל תלוי בה ולפי שהמלות
מתברך ממנה נקראת על שמה כל כמו
שכתבנו כי מדת המלכות נקרא במקומו
הרבה * על שהספירה שמתמלאת ממנה
וכבר כתבנו בזה עקרים גדולים * ועל
דרך זה נקרא מלכות גם היא כל * וכן
הוא אומר ויתרון ארץ בכל היא * והמדה
הזאת נתנה לאכו' לנתנה לפי ששלשתן
האצילות בהם סוד מלמעלה כמו שבארנו
אברהם הכין לו צינורות ותקונים ונקנית
לו * וזהו שאמר ויד' בריך את אברהם
בכל ונקרא על שם אברהם בל' * ונתנה
ליצחק כדכתיב ואוכל מכל * ונקרא גם
על שם יצחק ב' בית אלהים * ונתנה ליעקב
כמו שכתוב כי חנני אלהים וכי יש לי כל
ונקרא על שם יעקב ב' בית אל יד' נמצאת
למד האבות ירשו שלשתן הסוד הנקראת
כל זכנו בכל ולא חסרו כל למעלה ולמטה
והם כמתמ נקראו אשכולות * בכל מקום
איש שהכל תלוי בו * והסוד הזאת נקראת
צינן לפי שמציון משתיתו של תורה *
(ס' א לפי שמציון משתיתו של
עולם ומיסוד משתיתו של מלך אמיס וד'
משתיתו של עולם * והנה ציון וירושלים
הם יסוד ומלכות * וכא' בריך יי' מציון
שוכן ירושלים ונו' ואמר המחזיר שכינתו
לציון כענין המחזיר אבידה לבעלים *

וכבר ידעת כי עיר דוד היא ציון * והנה
הרגל הד' במרכבה הוא דוד * והנה הסוד
הזאת היא סוד מדת שבת שהוא שביעי
לימי השבועה * ובאמת כי בו שבת מכל
מלאכתו לפי שבו כלו כל הדברי בשלימו'
ובמילוי ובשב' תלויים שמה ימי ומסרכתו
ומטובו והכרו עליונים ורחותוים *
ולפיכך ויברך אלהים את יום השביעי ואין
לו בן זוג שהוא שביעי לפי כנסת ישראל
היא בת זוגו * ובהם יתאחדו עשר ספירות
ומתברך הכל ומתאחדו לפיכך בשבת נאמר
זכור ושמו זכור ליו' ושומר ללילה * ועונ'
תה' מלילי שבת ללילי שב' והמחלל שבת
מות ימת לפי שכפר בעולם החיים * ואל
מקום זה יתחברו כל מיתות בד' והנה זאת
המדה היא סוד המילה ממש * וסוד מילה
ופריעה זכור ושומר * ולפיכך דוחה את
השבת וזהו סוד שביעיות ושמטו ויובלות
לשמיטות ויובלות למעלה * ואם תו'
בטלו שמיטות אז תתחייב הארץ גלות *
בודאי כל ימי השמה תשבות * אשר לא
שבתה בשבתותיכם מדה במדה בודאי *
עמוד והתכונן מתורת יד' **והמדה**
הזאת היא יסוד ברית מילה
בסוד מילה ופריעה כאחד מילה כנגד יסוד
פריעה כנגד מלכות ולפיכך מל ולא פרע
כאלו לא מל וזהו השער שנכנסו בו בסוד
מילה שאלמלא ברית מילה לא נתנה
תורה לישראל ולכן ידעת מה שאמרו כ'
דברים נכנסו ישראל בברית מילה וטבילה
והרצאות קרבן * והנה כל הנימולי' נדבק
ביסוד ומלכות * ולפיכך כתיב באברהם
התהלך לפני ה' והיה תמים * ואתנה בריתי
ביני וביניך ביני וביניך ממש * ומאותר
המקום זכה לזרע * והבן זה מאד שאמלא
לא נפתח המקור לא זכה לזרע * וזהו סוד
ויוצא אותו החוצה ופאחד שנימול אברה'
ונתגלה המקור לידה לו שיה בן * וזהו
סוד ויוצא אותו החוצה ויאמר הבט נא
השמיטה וספור את הככבים * ובאלה

הנה המלכות בשואבת ומקבלת שפע
 מן היסוד שהיא סוד כל הגאולה הנמשכן
 מבלינה נקראת המלכות על זה המלאך
 הגואל כלומר שליחות של יסוד עולם
 וזהו המלאך שהיה הולך עם יעקב
 הנקרא האלדים הרועה אותי וגומר
 והמדה הזאת נקראת

חק

ודע שבכל מקום שאתה מוצא
 בתורה חק הוא סוד מדר יסוד
 ובכל מקום שאתה מוצא חוקה הוא סוד
 מדת מלכות ודע והתבונן כי חק הוא
 היסוד שהוא מקום הקדושה והטהרה
 והוא סוד הרחמים הפנימית וכל הסמך
 לו מבחוץ הוא סוד הקליפות והעליות
 וכחות הטיסאה והפנימי הוא קדש ומה
 שחוצה לו חולין והוא הנקרא אלוה ומה
 שחוצה לו הוא חושך וזהו מקום ההבדלה
 המכדיל בין קדש לחול בין אור לחשך
 לפי שזהו מקום שהעלה מתאחו מבחוץ
 ועל דרך זה נקראת מדת המלכות עץ
 הדעת טוב ורע או האי או האו וזהו
 כשושנה בין החוחים ולפיכך כל מקום
 שתמצא בתורה לשון חק צריך אדם
 להבדיל בין מחיצת קדש למחיצת חול
 כי חק לשון גבול וגדר הוא בשומו לים
 חוקו ומים לא יעברו פיו ואמר חק נתן
 ולא יעברו והנה סביב זה החק כמה מיני
 חוחים וקוצים וכמונים וזהו מקום דוד
 ולפיכך הוצרך הזמירות כדי ללחום עם
 המקטרגים ואמר ידוד מה רבו צרי ואמר
 כל גוים כבבוני בשם ידוד כי אמילם כי
 סכוני גם סכוני בשם ידוד כי אמילם
 נקצץ הערלה שהוא ברית מילה בשם
 ידוד כי אמילם

ודע

שזה המקום שחוצרך דוד
 להלחם באויביו ולפיכך
 הוצרך מגן וחתך לי מגן ישעיק וזש כגן
 דוד ולפיכך ארדפה אויבי ואשגם ודע
 כי דוד קצץ כל כחות הערלה והטומאה
 סביב לכנסת ישראל ונלחם מלחמות
 וביער

מצא לו מקור זרע מצדיק יסוד עולם
 וזהו ידוד פקד את שרה כאשר אמר
 נפקדו כל העקרית עמה והנה אדם
 הראשון נשתמש במקום הזה עם הערלה
 בעניין עץ הדעת טוב ורע ובא אברהם
 וסילק הערלה וזא נתלה אור זרוע
 לצדיק ונפקדהשרה ונפקדו וכל העקרית
 עמה והבין זה מכאן תבין בה יהיה
 זרעך כי הוא בורא שמי ונוטיה תחתיהם
 וקע הארץ וצאצאיה נורז נשמה
 לעם עליה סוד מלכות וזהו סוד כה
 תברכו וגומר כה אמר האל אני ידוד
 קראתיך בצדק ואחזיק בידך

ודע

כי סוד המילה הוא סוד הגאולה
 והנני מפרש בליל שמורים נמולו בני
 ישראל

וסוד

מילה הוא סוד הגאולה כי
 הערלה שהיית דבוק בכשר
 הוסרה בגלות וזהו סוד את גם ברית
 שולחתי אסריך מבור כי היסוד הוא סוד
 הגאולה לפי שהו שואב מן היובל שכתוב
 בגאולה תהיה לו ויובל יצא ובכל ארץ
 אחותכם גאולה תתנו לארץ והיובל
 כודאי הו' סוד כל הגאולה וסוד כל החיות
 כי במדות היובל יצאו ישראל

ודע

מארץ מצרים שפתחו להם
 שערי בינה וזהו סוד וחמשים עלו בני
 ישראל מארץ מצרים ותמצא יציאת
 מצרים נפעמים בתורה ולא עוד ולפיכך
 תמצא כי הגאולה תלויה בברית מילה
 שזהו היסוד ובהתחבר היסוד עם המלכו
 הרי הגדולה סמוכה למלכות וזהו שאמר
 צריך לסמך גאולה לחפילה חותם באג
 ישראל ארזי שפתי תפתח והבין זה
 כל העניול אכה לשתי גאולות גאולה
 למעלה וגאולה למטה שניצול מאר
 שחת שהיא הערלה ולפיכך הגואל
 משחת חייכי הסעטריבי חסד ורחמים
 הבין זה מאד והבין כמה כח ברית מילה
 כי זהו השער שבין נכנסים לכל הגאולה

ויבוער הקוצ'ל מפיבו' הכרם אז בא שלמה
כנו ומצ' הכל בכחת אין שטן ואין פגע רע'
זכנה הבית על מכנו ודע כי לכך נאמר
בפר' פסח על שכו וקחו לכם וגומר ושמרת
את הדבר הזה לחק לך ולבניך' **וזה**
המקום שנבשלים הרשעים בו
שאין מוצ'א' טעם למצות שנקרא' חקים
או חוקות ואינם יודעים העיקרים הגדולי'
והטובים התלוין בה' ולפיכך אמרה תור' ה'
חקותי תשמורו בהמתך לא תרביע בלאים
ואמר ושמרת את חקותי' ואחל דברים
שהשטן מקטרג עליהם ואומרת הער'ם
משיבין עליהם כגון שעטנו ואיסור בשר
בחלב וכלאים ואכילת חזיר ושאר כיוצא
בהם שכולם הם בכלל החקים והנה פרה
אדומה ושעיר המשחלח שניהם עדים
נאמנים מגלים סתרי' עליוני' בסוד הכדלה
דע כי סביב המלכות ולסוד כמ' סרבי'
וסלונים' והנה סביבות יסוד הוא
השדה המלאה רוצחים ומקטרגים והיא
שיר' של עשו ויבא עשו מן השדה והוא
עוף ששפך דמי' וזו היא הש' שבה מגלה
עריית כי בשדה מצאה הנערה צעקה
הנערה המאורסה ואין מושיע לה וזו היא
השדה שבה הרג קין הכל' ויהי כהיותם
בשדה ויקם קין אל הכל אחיו ויהרגהו'
וזו היא השדה שבה נפלים חללי' חללים
וזם וכל אשר יגע על פני השד בחלל הרב
או במת או בעצם אדם או בקבר' וזו היא
מקום הטומאות למי שהם **ויש**
בחדרי' הפנימי' שדה טוב והוא
הנקרא שדה תפוחים והו' כרית שדה אשר
ברכו יד'ו'י' מכלל שיש שדה אחר שהיא
פקולל והבן זה מאד לפיכך צוה הק' כר'
בפרה אדומה וקראה חוקרה זאת חוקרה
התורה כלומר שמצות פרה אדומה סוד
גדול המכריז בין קדש לחול' ובין טומאה
לטהרה הצד הפונה לפני' טהור' והצד
הפונה לחוץ טמאה לפי אפר הפר' פטהר
את הטמאים ומטמא את הטהורים ושמוד

זה העקר הגדל' כי ממנו תכנס לכל עני' ישי'
הרחוקים' **ודע** כי החזיר יש בו
מקצת טימני טהרה מפריס פרסה' ורובו
טמא לפי' אמר לגמרי ויש כסוד הארנבת
והשפן סוד בענין מעלה גרה ופרסה לא
הפריסו עניינים גדולים ואמרו חזיר למה
נקרא שמו חזיר' שעתי' הקב'רה' החזיר
לישראל' לאוכלו והיודע עקרים הללו יבין
כמה ספרים תלויים בחקים וחקות וזהו לא
חלבו בחק' הגוי' אשר אני משלה ספניכם
כי חק הפונה לפני' הוא חק שלנו והוא
טהור וחק הפונה לחוץ הוא חק הגוים
והוא טמא ולפי דרך זה תמצא ב' שעירים
ב'יה אחד דמו נכנס לפני' ולפני' ואחד
משרחלח לחוץ לשלח אורחו לעזאזל
המדברה' ועזן והיתה זאת לכם לחקת
עולם בעשור' חדשי' **והמבין** זה
יבין סוד הטעם למה נולדו
יעקב ועשו תאומים בכרם אחד ונפרד זה
מזה' וסוד ונשא השעיר עליו את כל
עונותם אל ארץ גזירה נפלאות בסוד שנ'
ואת עשו שנאתי ואשים את הריו שממה
ושנתיים נולדו בכרם אחד ושניה' סוד חק
בינה שמעה זאת' וסוד והלא אח עשו
ליעקב נאום יד'ו' ואוהב ארץ יעקב ואת
עשו שנאתי' ואשים את הריו שממה'
ושנתיים נולדו בכרם אחד וזם של טומאה
וטהרה תלוין במלת חק וזם ערלה ומילה
וסוד עין הדעת טוב ורע' ואסיתכן בסוד
עקרים הללו' יתבאר לפניך בכל מקום
שתמצא בתורה לשון חקים או חקות'
והמבין זה יבין סוד' אם לא בריתי יוסם
ולילה חקות שמי' ואיך לא שמי' סודות
עמוקים ונפלאות נגזרות במקומות הללו'
וזם את חקתי תשמרו' ומכאן תכנס לסוד
הגלות ולסוד הנאולה ומה טעם שנאלו
ישראל' מטצרים **ודע** כי מצרי' מצרנית
לאי' כמו שכתבנו כבר לפניך היתה ברת'
כלא לישראל' שהיו יושבין מצד הגדר הפונה
לצד החוץ שהוא מקום הגלויות' וחק' ברה'

נמנו כל הנסים והנפלאות תלויין במרחק
 זכרה מכפנים מתוקה לא זכרה מכחוף
 מרה ויצא לחוף וכן הוא אומר ויצא
 בן האשה הישראלית והו סוד בכל
 מקום שאמר ולפי שהוציא את עצמו מן
 הכלל כפר בעיקר והמכין זה יבין סוד
 עד לא עשה ארץ וחוצות ויוצא אורח
 החוצה לא תהיה אשת המת החוצה
 וירץ לבן אל ראשי החוצה אילמלא
 העין לרעה נתכוין לבו ולפיכך כל
 שוחטי חוץ בכרת אחר שנבנה בית
 המקדש כל אילו העיקרים הגדולים
 נכללים במלת חק ועתה שים לבך
 ורחבונן ותמצא סוד באר מים חיים או
 סודות כרות כרות נשכרס אשר לא יכילו
 המים והמדה הזאת נקרא ליודעים
 הסודות חן

לויחן

והסוד עתה הפעם ילוה
 אישני אליו לפיכך לא היה
 ללוי חלק ונחלה עם אחיו יודו הוא נחלתו
 שאין לו עסק בחוף אלא מכפנים והמכין
 זה יבין כי לויחן חס לראשון וענקים
 לגרנותיך והנני רומזי כמעט איש ולויות
 סביב והנני מוסיף מלוה יודו חונן דל כל
 הלוואות שכעולם תלויות במקום זה
 ובתיב לורה רשע ולא ישלם וצריך חונן
 ונותן לפיכך גדול המלות לעני בשעת
 דוחקו ועל כן לא היה ללוי חלק ונחלה
 ודע כי הלויים הוצרכו לנחלה טהורה
 בהכרח סוד גדול מסודות האמונה וכה
 תעשה להם לטהרם הזה עליהם מי
 חטאת והעבירו תער על כל בשרם
 וכבטו בנדיהם והטהרו ובמקום הזה
 הוא סוד הטהרה לפי שהטמאות
 מקיפות מכל צד וצריך גלות כסוד
 זמירות דוד וכבר כתבנו הטעם לעיל
 דרך נחש עליו צור והו סוד מה שכתבנו
 לעיל לפיכך צריך תגלחת והגרה הכרח
 הגדול לצדימין והלויים לצד שמאל אלו
 שערי צדק ו א G I מצד

צוה לקצץ הערלה ונשארו ישראל
 מכפנים והו סוד ואתם לא תצאו איש
 מפתח ביתו עד בקר והמכין סוד זה יבין
 סוד כלאים ושעטנז מדוע נאסרו
 לישראל ומדוע הותרה בציצית כתיב לא
 תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדיו וכתיב
 גדילים תעשה לך המכין סוד זה יבין
 סוד המלכות שכתוב בו צמר ופשתים
 ותמך בפרך כפיה אשריכם ישראל
 שזכיתם זה לפיכך כתיב כלאים כלומר
 שהוא מכנים שני דברים בגדר אחד כלא
 כלא שניהם כלאים יד יד שניהם ידים
 רגל רגל שניהם רגלים יום יום שניהם
 יומים אמנם יש דברים שאין בהן פירוד
 מים ריחיים ודברים הללו הן כבשונן
 של עולם

ודע

כי בגדי לבן יש בהן סוד גדול
 ובשאר בגדי כהונה יש
 בהם סוד גדול בטעם איסור כלאים
 ואם תזכה לבנם תראה כמה נפלאות
 ואתר שביארנו לך זה דע כי במרה
 שנתנה תורה לישראל ונתנו עמה
 לישראל הקים ומשפטם אשרי העם
 שככה לוי דע כי מרה מבחוף ומתוקה
 מכפנים לפיכך כתיב שם שם לו חק
 ומשפט ושם נסחו ובמקום הזה הוא סוד
 הנסים והנפלאות ומצרים נסים לקראתני
 והכל במלת חוק לפי שה' דבוק באשפט
 והנני מפרש משפט הוא תפארת חק
 הוא יסוד ויעקב נאחו בתפארת חק ונאחו
 במשפט כמה שנאמר ומי גי גדול אשר
 לחקים ומשפטי צדיקים ולפי שזכר יעקב
 לבכורה זכה לחק אשר כרת את אברהם
 ושבעתו ליצחק ויעמידה לחק ליעקב
 לפי שהחק תלוי ביעקב והוא אביר
 יעקב וכשישראל צדיקים נקראו אביר
 יעקב לבד והנה כתבנו לך קצת נפלאות
 בענין חק והנני מוסר לך מפתח במרה
 שנאמר שם שם לו חק ומשפט ושם

מצד הנדולה חסד ואלו מצד הנבירה
 ריץ לפיכך כולם ילוו ויקוו במדה
 הזאת שנקרא לויחין והנה יצאו מלוי
 הכתנים שהם חסד נטור ושאר הלויים
 שהם ריץ בינה שמעה זאת ולפיכך
 נקרא לוי לוי באמת והנני מבאר
 לויחין נחש בריח לויחין נחש עקלתון
 דרך נחש עלי צור כי בו נאחזים כחות
 החיצונות בסוד רחמים ודין ויש לזה
 ופורע ויש לזה ואינו משלם לזה
 ופורע צדיק הפנים הפנימים מושך
 כחות עליונים מן הספירות וממשיך
 אותם כנסת ישראל ואז כל העולם
 בכרכה אמנם כחות הטומאה
 מקבלין ואינם נמשכין והמה
 מפסיקים הטובה מן העולם וזהו סוד
 לזה רשע ולא ישלם אבל צדיק
 חונן ונותן את הכל כמבואר והוה סוד
 מלוה ידוד חונן דל ונמולו משלם
 לו מלשון גומל חסדים גומל ידוד
 הרה

ודע

כי יש לויחין והוא
 בים וממנו
 עתידים הצדיקים לעשות מעורר
 הכל אמור וממנו נכנסין לחיי
 העולם הבא והזוכה למעורת לויחין
 זוכה לחיי עולם הבא ויש לו חלק
 לעהב וזהו סוד ועמך כולם צדיקים
 לעולם ירשו ארץ ודי לך במרה שרמזנו
 כמקום זה וזהו הסדה הנקרא ככל
 מקום

זכור

לפי שהוא מקום
 רחבון שממנו
 עולין עד מקום בילה וזהו
 שאמר רכתוב זכר עשרה לנפלאותיו
 כבר ביארנו לך כל שלשה ספירות
 העליונות הם מקום המחשבה העמוקה
 והאצילות וכל הדברים כדמיון המעיין
 שאדם רואה המביע ואינו

יודע מקום ההחלה וזהו שאמר
 לעושה נפלאות גדולות לבדו וכתוב
 אורך על כי נראות נפלאות נפלאים
 מעשין והסוד הגדול נורא תהילות
 עושה פלא והמבין סוד נורא וסוד
 תהילות יבין מקום הנפלאות לפי
 שאותה מקום נעלם ונסתר ריתקן לו ה
 הקדוש ברוך הוא מקום יניקה והוה סוד
 שהוא שביעי שלנו והוא השואב מאותו
 מקום העליון ידערת סודות והסתרים
 והנפלאות לפי כתיב זכר עש לנפלאותיו
 אשרי העם שככה לו ועד המקום הזה
 הנקרא זכור אנו אומרים כל לפי שהכל
 בו וממנו נכנסין ממנו לכל הננויים
 העליונים והוה מקום הברכה שפמנו
 מתברכים כנסת ישראל וזהו שאמר
 הכתוב בכל המקום אשר אזכיר את שמי
 אבא אליך וכרתיך מלשון ידוד זכרנו
 יברך ודע כי כל מקום שיופיע שם הזכר
 ברכה מצויה שם והסוד זכר לצדי לברכה
 לפי שהוא לזה ומשלם ידוד הוא נחלתו
 אבל הרשעים שלום ואינם משלמין כתי
 לזה רשע ולא ישלם זהו שם רשעים
 ירקב כמו הרקב שמכלה את העץ
 ועתה התבונן פסוק זה שאמר זכר
 צדיק לברכה ושם רשעים ירקב

והנה

ביארנו לך כי מדה
 הזאת נקרא שבועה
 לפי שהשבועות בו תלויה והכופ בשבועה
 לא נשאר לו מקום וקיום בכל הספירות
 והרי הוא נכל כאלה נכלת עלי לפי שאין
 לו מקום יניקה בכל הספירות ואין לו יסוד
 במה ישען וכבר ביארנו למעלה ביאר גדול
 ונכבד

ודע

כי זה הוא רשע
 שבו נכנסין לראות
 פני המלך ידוד לפיכך נבנה בית המקדש
 בהר ציון ודע וראמז כי זהו
 המקום שבו הקריב אדם הראשון קרבן
 שנאמר

לקצת מערב יתפללו כלפי מזרח. וכן
אותן שכבד מזרח יתפללו למערב. וכן
אותן שכבד צפון יתפכו פניהם ויתפללו
לצפון נמצאו כל ישראל משלחות תפלתם
לירושלים ולבית המקדש כי משם תפלו
עולות להשם יתכבד :

יש לנו להודיעך מה
יש בין תפלת הארץ
לתפלת חוצה לארץ:

ועתה

דע

כי תפלת ארץ ישראל
דומה למי שהו צריך
לדבר עם המלך. וביתו קרוב מאוד
לכית המלך. ואין בדרך פגע ריע
ואין שטן רע. ותפלת חוצה לארץ
דומה למי שצריך לדבר עם המלך וביתו
רחוק מאוד מבית המלך. ויש
בדרך כמה לסטים וכמה גנבים וכמה
חיות רעות. ועתה ראה כמה
צריך לזהר כדי שימלט מנזק הדרך.
ואחר המורה כולו ירחיקו שתהא ראויה
להתקבל כמו שאמרנו. ועוד דע
כמה מעכבים ומקטרגים יש לתפלות
ישראל כשהן הולכין לארץ ישראל על גזי
בחות הטמארה שלא יתעוררו
ואתה ראה כמה אנו ראוי ליתגר את
עצמינו ולכוין בתפלתנו בחוצה
לארץ. כדי שנהיה ראויים
להתפלל אל השם יתברך ואחר ש
שעירדתך כל אילו העיקרים והם
ברמיון רמזים. דע כי סוד אל חי
הוא סוד בדיקות התפלות והבקשות.
וכשהתפלה כרוזן ונדבכת במדת אל
חי אז אנו מתקרב אל אל חי ואז
מתאזרות הספירות. וכשתקרב
התפלה באל חי. כבר ידעת
כי הוא השורש הרחוק של אור
ולו מאותיות השם יתברך ומאור
שעיר צדק ו כ 6 II שמתבקת

שנא ותיטב לה משורר פר מקיץ ומפנים
זהו מקום שבו בנה נת מזבח לה.
והוא המקום שנקרא הר המוריה שבו
נעקד יצחק. וזה כל שער הספירות
משנכנס אדם למלכות כתוב זה השער
לוי צדיקים יבאו בו. ומשנתאחו אדם
הראשון בשתי אילו הספירות כלומר כ
במלכות ובסוד היה עולה עד הכתר
ואין לו מקטרג ומונע. לפיכך כתוב
בספירת המלכות פתחו לי שערי צדק
שערי הרבה. שערי היסוד שערי בלנה
שהיא מכוונת בתורה. וכשנכנס אדם
ביסוד שזהו מקום השכועה אין לו מעכב
ומונע. וזהו שאמר הכתוב זה
השער לה צדיקים יבאו בו. לפי שזה
המקום בית שער לעליה. והסוד
על העומק הזה. הוא סוד ירושלים
וציון הוא שער הפנים. ונקרא
סוד. ומשם עולין עד מקום הרצון
לפיכך כשהיו ישראל בירושלים היו
מתפללין בבית המקדש תפלתן עולה עד
למעלה בלי מעכב ומונע. ונהו
סוד תפלת שלמה כשכנה בית המקדש.
המתכוונן זח ותיבון עיקרים גדולים ו
ונוראים כמו שביארנו במקום הזה.
וצריך אתה להתכוונן באותה פרשה של
תפלת שלמה. ותמצא כל הענינים
סמורים וכל זה בתפלת דרך ארץ ישראל
ובירושלים ובית המקדש. אבל תפלת
חוץ לארץ. מקטרגים הרבה יש
בה קודם עליה. ואין תפלת חוצה
לארץ עולה למעלה. דרך ישראל
שהולכת לארץ ישראל ומשם לירושלים
ומשם לבית המקדש. כמו שכתוב
בתפלת שלמה עה. וכשמגיע לבית
המקדש אז היא עולה למעלה. לפיכך
ישראל שהם בגלות הם מתפללים סביבות
ירושלים כארבע כנפות הארץ ירושלים
כאמצע. לפיכך כל אותן שבגלות

שמתדבקו החפלה באל חי הרי היא
 נכנסת מכל החדרים שבסוד אות ויו
 ואז עולה התפלה למקום הבינה
 וממקום הבינה שתדבקת בחכמה הנקרא
 רצון וזהו עת רצון לפיכך אנו אומרים
 בראש התפלה יד ושפת הפתח שהוא
 בית שער להכנס וכנוף החפלה אנו
 אומרים יהי לרצון אמרי פי לפי שרצון
 הוא סוף המעלות והוא של שם המיוחד
 הנקרא רצון ופן הרצון שהוא
 סוד יד עולה בקוצו של יד
 ומתדבק בכתר הנקר
 אין סוף לפי
 שהתפלות
 עולות עד

ידוד אלהים צבאות

שמע תפילתי האזינ' להי ועקב סלה : לפי
 ששני שמות לו ידוד צבאו אלהים צבאות
 מתאחדים זה כנגד זה ושניהם נכונים
 להריק בדרך רוצינות מעלה במדת
 כלומר השכינות הספירות של אל חי
 ושניהם פועלין לפי הדין הישר בכל
 צבאות העולם האחד פועל מצד החסד
 והשני פועל מצד הדין ושניהם מושכי
 דין ורחמים במדת אל חי
 לנו להודיע כי מדת ידוד צבאות
 היא המושכת חסד עליון
 וחסד אברהם וחי עולם במדת אל חי
 נפדת אלהים צבאות היא המושכת כח
 הנבונה והדין והפחד והעונש במדת אל
 חי לפיכך מדת אל חי כוללת הכל
 לפיכך נקראת כל שהכל בחסד
 ורחמים ודין וזהו סוד אני ידוד עושר
 כל וכתיב על כן כל פקודי ידוד כל ישרתי

מקו הכתר תקנו בתפלתו מוסף כתר יתנו
 לך יד אלהינו בתפלת מוסף ורא
 בתפלת יוצר כי בתפלת יוצר
 עדיין לא נאמרו כל התפלות ולא הגיעו
 עד לכתר אבל בתפלת מוסף כבר נשלמו
 תפלת יוצרו ועלו לראש הכתר ואחר
 שעוררתך כל אילו העיקרים יש
 לנו להכנס עכשיו בביאור
 שאר שמות עד
 המעלות והשם
 יחברך
 ידריכנו ויורנו דרך אמת
 בענין שנהיה דבקים
 בו לעדי
 עד אמן :

ואמר ידוד בורך את אברהם ככל
 והטעם לפי שכל הצינורות והחמשות
 לדין ורחמים כולן נמשכות במדת אל
 חי ועימי עי מדת ידוד צבאות
 ואלהים צבאות שהם שני מדות לימין
 ולשמאל ומשתי מדות הללו עם
 השלישית שבמצע נכללת מדת
 כל לפי שדוד המלך עה נתלבש במדת
 אל חי עם קוצו של יד והוא סוד של
 רגל הרביעי מרגלי המרכבה והיה ארוק
 במדת אל חי והיה כולל בחסד ודין
 ורחמים נאמר עליו והוא אדמוני עם יפה
 עינים וטוב ראי והוא אדמוני זחל סוד
 המשכות הדין עם יפה עינים זהו סוד
 חסד אברהם וטוב ראי זה דוד תפארת
 זהו יעקב שהטוב תלוי בו אבל בעש
 מה כתיב בו ויצא הראשון אדמוני כולו
 בלי יפה עינים וטוב ראי אלא כאדרת
 שער לפיכך היה טעף דמים וכתיב
 כוועל חרנך תחזיר שהוא ירש הדם
 ושפיכות

ושפכות דמים על ידו אבל ברוד כתיב
 והוא ארמוני עם יפה עינים וטוב ראו לפי
 בשוהיה דוד מלכש כמדת ארמוני היה
 נלחם עם אויביו ולא חשוכ חרבו רוקם
 וכושהיה מלכש עם יפה עינים היה
 מפרנס ישראל ועושה עמם כמה
 חסדים בעין יפה וכשהיה מלכש
 טוב ראו היה מדקדק בתורה והיה
 יורד לעומק התורה והיה מסתכל
 בסתרים ונכסוף למעום טעם מתוקה
 והיה אומר טוב לי תורת פיך מאלפי
 זהב וכסף והיה נכסף ומתאוה ואמר
 גל עיני ואבטתה נפלאות מתורתך והיה
 מקים התורה סדר טוב ראו וכמדה
 הזאת היה יורד לסתרי תורה לפי ששלש
 מדות הללו נתחברו במדת אל חי
 שהם החסד והדין והרחמים ונאחד
 דוד בשלשתן ועשה גם הוא רגל הרביעי
 לכסא נושא את השלשה וזהו סוד שאמר
 תחכמוני ראש רשלישים ולו שם
 בשלשה

והשם השלשי שמשמור
 הקדש הוא הנקרא

אלהים צבאות והטעם

אלהים צבאות הוא שהמדה הזאת
 מושכת כל מיני הדין והגבורה מצד שמה
 ושואבת מן הכינה ומן הפחד ונלחמת
 מלחמות ידוד בצבאות עליונות וכל
 המוני מטה וזהו שכתוב ביום ההוא
 יפקוד ידוד על צבא מרום כמרום ועל
 פלכי האדמה כאדמה ויצריך אנו
 לרחודיעך עיקר הדבר כמו שכבר
 הדעתיק כי שם ארני הוא המושל בכל
 המוני מעלה ומטה והוא הפרנס הגדול
 על כל הנבראים ובידו כל גזי המלך
 וכל גבורי המלחמה וכל בלי המלחמה
 וסמי אש ורכבי אש כלי זיון רמחות
 וחרבות וקשתות וחצים ואבני בלסטראות
 ושאר כל כלי המלחמה וששים גבורים
 סביב למדה הזאת כולם אחוזי מלחמה
 איש חרבו על ירכבו מפתח בלילו וכולם
 מקבלים שפע מצד הפחד החסד וכבר
 הודעתיק כי השם הנקרא ארני שהוא
 מדה המלכות והוא המושל על כל
 הנבראים

ודע

צבאות נמשכים כל צבאות העולם
 למיניהם ומהם נמשכים כל מיני מ
 מלחמות שבועולם ובמקום הזה הוא
 מקום הקנאה וזהו קנארו ידוד צבאות
 והוא נלחם על למעלה יקנאת בצבאות
 תעשה זאת ומהם יונקים הנביאים
 כאמרו נביאים בכמה מקומות כה
 אמר ידוד כי לא השיגו לשם העליון
 אמרו כה אמר

ודע

כי מעלת משה רבינו ע"ה
 היא על כל הנביאים
 כולם ומשה רבנו היה נאחו במקור
 והנביאים כולם נאחזים בעיקרו הנחל
 למטה והכתובים ממש נאחזים בנביקה
 ואילו שני הסידות נקראים נחליאל
 והמדה ששופכת בה נקראת כל והמדה

הנבראים והוא מתייה וממית מוריש ו
 ומעשיר * משפיל ומרומם * מוחץ
 ורופא וכל אילו הדברים שם אדנא פועל *
 על כל דבר ודבר * כפי השפע * הבא
 אליו מן המעלות העליונות אם לטובה
 אם לרעה אם למלחמה אם לשלום אם
 לרעב אם לשבע * ועתה יש לנו
 להודיעך בשעה ששם אדנא יוצ' למלחמה
 ללחום במרום או בארץ * מתלבש כלי
 המלחמה מגבורי הפחד * ועל ידי מ'
 עז אלהים צבאות שהוא המושך הכח
 והגבורה והמלחמה לשם אדנא *
 והסוד הזה למה אלהים זכתתנו ולא חצא
 בצבאותינו התבונן בפקוד זה ותמצא
 אלהים צבא ות' בענין המלחמה וענין
 המלחמה בדרך זה :

דע

כי כשהשם יתברך רוצה
 לעקור * או להשפיל
 אומה למטה אינה משפילה עד שמשפיל
 שר שלה מקודם * במרום שהרי אמרו
 זכרונום לברכ' איך אומה נופלת אלא אכ'
 נופל שרה תחילה * שנאמר ביום ההוא
 יפקוד ידועל כל צבא מרום במרום ועל
 מלכי אדמה באדמה :

ודע

והאמץ כי כשרדף פרעה
 אחרי ישראל עליו
 הכתוב אומר ויקח שש מאות רכב כחור
 וכל רכב מצרים * כי המלחמה
 היתה למעלה ולמטה והמלחמה היתה
 למעלה חזקה בשמים * והסוד ויקח
 שש מאות רכב בחו' שהרי שר של מצרים
 נתחבר עם פמאל * מלכד רכב מצרים *
 מאות רכב בחור * מלכד רכב מצרים *
 דא' לכ מאי רכיב * ויקח שש מאות רכב
 בחור וכל רכב מצרים * וכל כולם לא
 היו רכב מצרים * לפיכך אמר וכל
 רכב מצרים שנאו לתלחם עם אדנא *
 והרי שאמר משה רבנו ל' לישראל וידועו
 כי לא לכם המלחמה אלא להש' יתברך

שנאמר יי' ילכם לכם * ואתם החרישו
 ואילו לא היתה שם אדנא * במלחמה למה
 אמרה תורה ידוד ילכם לכם * יי' איש
 מלחמה אלא מלחמה היתה בריקע *
 ולפי שישראל היו סרבנין על הים היתה
 מלחמת השרים העליונים קשת * מלחמה
 עשה מרת אדנא * תלכשה בשלושת מיני
 המלבושים לבוש מלכ' והיינו תפארת
 אדון יעקב * ולבוש החסד מצד אברהם
 להציל את ישראל * ולבוש המלחמה
 מצד הגבורה שהוא יצחק * להלחם עם
 מרכבות העליונים של מצרים * וממאל
 הרשע * ונתלבש בסוד שלשה
 מלבושין בסוד יסע ויכא ולט שהם סוד
 שלשה מלבושים שאמרנו עשת' מלחמת
 של מצרים * שר של מצרים * ונצחה
 אותם והיינו סוד ויסר את אופן מרכבותיו
 וינהגו בכבדות ויאמר מצרים אנוסה
 מפני ישראל כי יי' נלחם להם במצרים
 וכבוד ויסר את אופן מרכבותיהם אופנים
 עליונים של מצרים שהיו מנהיגים
 למצרים שלמטה במרוצה * וברח העגלה
 ונשתברו אותם האופנים * ונשתברו
 כחות מצרים שלמטה * משל בעגלה *
 בזמן שנשתברו אופני היאך תנהג המשא
 שעליה * כך כשנשתברו אופני
 העליונים * של מצרים * נשאר כל
 המונו מצרים שלמטה שהם הפשוט של
 אותן האופנים * שתנהגת ככבוד *
 וכשמצאו המצרים עצמן ככבוד * ידעו
 שנפל אופן והוא שר של מצרים למעלה
 ומה כתיב אנוסה מפני ישראל * והטעם
 כי ידוד נלחם להם פמצרים שלמעלה *
 וכל אילו המלחמות ככת מי נצח אותם *
 אדנא יבכה אלהים צבאות שנתלבש בהן
 חס יפקוד יי' צבאות על צבא מרום במרום
 ועל מלכי אדמה באדמה וגומר * ואומר
 רוחה קשמים חרבי על אדום תרד * ואומר
 אורו אורו מן ויאמר סלאך יי' צבאו כלי

האמת ועל זה נאמר כי לך הכרע בל
ברך וכל ברכה הבאה לעולם על ידי אילו
באה לפיכך מי שאינו כוועבמודים

שדרו נעשה נחש לאחר שבשים

שנה וסוד ע' שנים ע' שרים שעומדי

בשורה בעיגול שהרי חנחש אורב מבחוץ

כנגד נצח והוד וכל מי שאינו נזהר

עשהם ראוי להבישו נחש וזהו סוד

כל העוכר דברי חכמים ראוי להבישו

נחש וכבר ידעת כי החלמה הם נצח

והוד לפי דרך זה כי כשמחלבש ארני

לבוש הוד נצח כל מלחמות ישראל

ונפרע לנו מצרינו ומשלם גמול לכל

אויבי נפשינו לפיכך צריך להודות

למי שמחלבש לבוש ההוד והנצח

למלחמה והסוד הוד והדר לבשת

וזהו אל ההודאות ארון הנפלאות

לפיכך התבונן בכל מקום שתמצא לשון

הודאה שהוא כנגד מקום זה

ודע

כי כנגד מדה זו עשה

שלמה בירת המקדש

העמוד השני וקרא שמו בועז כי שני

עמודים היו יבין ובוועז ושוקי ועמודי

שש מיוחדים על אדני פז והמבין מלת

עזו יבין מלת בועז ודע כי המדה הזאת

מקבלת עוז מן הגבורה ומעוז

מן הכינה והוא נותן עוז ותעצומות

לעם ומן המקום הזה נמשכין כל

מיני כח ואצילות וגבורה מצד הדין ו

והפחד ובכח זה יושב סדר אדני בהוד

מלכות ועתה התבונן בכל מקום

שתמצא ההודאות או מודים שצריך

כריעה שאצל מדה זו סמוכה

וכשמחלבש מלת אדני למדת יהודי

נצחות המלחמה וחייבין אנו

להודות לפניו כמו שאמר כאגדה לפיכך

אנו חייבין להודות להלל לשבח

וברכ מודי שתקנו בתפלה התבונן כי כולה

על

לא באו לעזרת יי ואמר רבותינו זל ישאו
פרו כובב היה ולפי דרך זה דע כי השם

הנקרא אלהים צבאות הוא המשפיל לשם

אדני כח לחוס מלחמות ה' והסוד

אלהים צבאות שוב נא הבט נא משמים

ופקוד נפן זאת אלהים צבאות שוב

נא עדו שוב יי ריבכות אלפי ישראל

שוב להשפיע כח בטס ידוד הנקרא נפן

זאת על ידי מי אתה פוקד נפן זאת על

ידי הפקיד שהוא אל הילפי דרך זה נאמר

אלהים צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה

והמדה הזאת נקראת:

הוד

בתור כפסוק לך יי הגדולה

והגבורה והתפארת והנצח

וההוד וטעם שנקרא הוד כהיותו מחלבש

במדת הגבורה להשפיל אויבים ולנצח

מלחמות ולהציל אוהבי עליון והסוד

נהפך עלי למשחית ולא עצרתי כח וכל

מיני ההודאות שאמר דוד בספר תהילים

אצל מדה זו סמוכות וההודאות על

רנסים ועל הנפלאות במקום זה קבועות

בסוד וידו לה כי טוב כי לעולם חסדו

ונפלאותיו לבני אדם וסוד ארבע צריכין

להודות ממקום זה גמל לחיבים טובות

בהשתחף אצלו יי צבאות שהוא סוד

גמילות חסדים וסוד הודו ליי כי טוב

כלה וסוד מודים שקבעו בתפלה וסוד

מודים דרבנן במקום זה הוא קבועה כי

אלהים צבאות הם סוד מדרת תלמידי

חכמים ועל ידי כן נאמר רח מרבים

שלום בעולם וסודו לידועי חן כי הם

המרבים השלום והסוד כי רוע השלום

הנפן תתן פריה והאר יתן יבולה והשמים

יתנו טלם כבר ידעת כי טל תרמון ירד

על הררי ציון שהם נצח והוד ולפי שהם

מקום ההודאות אמרו שצריך כריעה

ממודים שהם סוד הכריעה לנכנס לידוע

על נצח והוד הולכת. והסוד הטוב שמך
ולך נאה להודות. ואם תזכר עדין
תראה בכאן גדולות ונפלאות:

ודע

כי נצח והוד שהם
ידוע אלהים צבאות
שניהם נקראים בכל התורה שחקים ואילו
הן שני השמות הנקראים שחקים שבהן
טוחנין מן לצדיקים. ודע לך כדאי
ובכירור. כי בסוד השחקים נמשך המן
והטל. וסימן וברדת הטל על רמחנה
לילה ירד המן עליו. וכבר ידעת כי טל
הרמון הורד על הררי ציון. ולמי לצדיקי
שבהם צדיק וצדק. ובכל צדיק וצדק
מקבלין כח פרנסה וחיים לכל הצדיקים
הנקראים על שמם. וכשישראל צדיקי
ומסיועם מרכבה עליהם. ורכב בשמים
השם בעזרתו של ישראל ואל רחמיה
שאני אומר בעזרתו של ישראל. שאמרו
הכמינו וזכרונם לברכה שהעלוינו צריכים
לתחוננים לסיוע. וכן הכתוב אומר
רוכב שמים בעזריך. ואמר או יחזיק
בסעויו יעשה שלום לי שלום יעשה לי
ואומר ועתה יגדל נא כח אדני. ואם
חס ושלום ברפך אומר צור ילדך תשי
ואומר הונעתם בדבריכם. ואומ' השיב
אחור ימיני. נחזור לענינינו אומר כי
השי רוכב שמים בעזרתו של ישראל.
מה הוא עושה מתקן שחקים להריק על
ישראל ברכה וחיים. והוא סוד ובגאותו
שחקים. אחר שרוכב שמים מה שברך
כשהוא מתנאה על השמים מתקן שחקי
וכה א' אשר ילדו שחקי ירעפו טל על אדם
רב ואומר ויצו שחקים ממעל ודלתרות
שמים פתח. והסוד הגדול הרעיון
שחקים ממעל. ושחקים ילדו צדק ילדו
צדק ממש טוחנין מן לצדיקים. וצדק
הנקרא צדיק. ומה כתיב בתריה תפתח
הארץ ויפרו ישע. והנני מאיר עיניך:

דע

כי שני שמות שתחתיהם
שהם נצח והוד שהם
צבאות ואלהים צבאות נקראים שחקים
ושמים ממעל. ושחקים תחתיהם.
ועל שני שמות הללו נקרא ואמר היושבי
בשמים ואתה תשמע השמים. ולפי
דרך זה התבונן סוד רוכב שמים בעזריך
ובגאותו שחקים. וסוד הרעיון שמים
ממש ואחר כך ושחקים ילדו צדק. ואם
תבין סוד שאמרו מאי שמים אש ומים
גדולה וגבורה אלהים אלי. ודע והאמן
כי מן המקום הנקרא שמים יבא השפע
למקום הנקרא שחקים. והוא סוד הרעיון
שמים ממעל ואחר כך ושחקים ילדו צדק.
וכה א' רוכב שמים בעזריך ובגאותו שחקי
ואמר ויצו שחקים ופירוש הפסוק ויצו
שחקים מן המקום שהוא למעלה מהן
ומהן דלתי שמים פתח. ודע כי נצח
והוד נקראו עצם השמים לטוהר.
ועליהם נאמרו בעצם השמים לטוהר לפי
שעצומם וכחם בא מן חקוקם הנקרא
שמים וחס בסוד ידוע כפירוש לו דעים
שהם עצם השמים ממש. והם מקבלים
כל העצומות למיניהם. בעצם היום
הזה מקבל כח. והסוד. כל עצמתי
תאמרנה ידוך מי כמוך.

ודע

כי יש עצם אחד נהנהו
בגוף. אדם ונקרא ילדו
שהוא עצומו של אדם. והוא עיקרן
ושורשו הימנ' נהלה האד' בעיוס הטפ'
וכשמת האדם אינה נפתח. ואינו נמוח
ואילו יכניסהו באש. אינו נשרף.
כיהיים אינו נסחי. כפטיש אינו מתפוצץ.
והוא העצם הקיים לעולמים. והוא
מקבל עונג ועדנים אחר מיתת האדם
הצדיק ועליו נאמר ועצמותיהם יחלץ.
והוא העצם המקבל. העונש ברשעי.
ועליו נאמר ותהי עונותם על עצמותם.
והעצם

והעצם הזה עיקר שרשו מעצם השמים
 ויצאו ומשם מקבל כח ועיצום וקיום
 ועמידות כל גוף האדם
ודע כי מקום הכרוע באדם הוא
 בסוד העצמות ולפי שהקנאה בו מעצם
 השמים בכל מקום שתמצא בתורה
 קנאה כלפי מעלה באומרו מי אל קנא יי'
 אלהיך וזאמר אל קנא וזקם ויקנא
 יי' לארצו הם קנאוני בלא אל ועזר
 וירקב בעצמותיו קנאה והסוד קנאת
 יי' צבאות תעשה זאת ולפי שהקנאה
 תלויה במקום הזה נאמר בסנחר סוטה
 סנחת קנאות היא סנחת זכרון מזכרת עון
 היודעים העיקר יודעים כי הקנא והזכרון
 סמוכין לעד לעולם ונצח והוד הם
 מקום יניקת הנביאים וזמן המקום הזה
 יצאו נביאים לפיכך תמצא הנביא אומר
 בנבואתם כה אמר יי' צבאות ותמצא
 אותם מזכירים שלשה ספירות תחתונות
 בנבואתם שהם אדני אלהים צבאות יי'
 צבאות אלהים צבאות וכולם בכללי בסוד
 כה אמר יי' צבאות כסו שהודעתך בכר
 ולפיכך זה תדע כי לפי שהם סוד ה
 המראות שבהם סתכלים הנביאים תמצא
 בעת הנבואה שגופן של נביאים נררע
 ונפחד וכל גופן מתרדע וכל עצמותיה
 נבהלות עד שמתהפכין מסדר שהיו ב
 בראשונה עד שנשמתן מזדקקת ואז
 רואים מה שרואים ועזוב בראיה אליו
 אתדע ולפעמים יהא חלום בתרבות ה
 המחיצות ירבו המשלים והתירות בהם
 אבל מרבעה בלא אמצעות נצח והוד היה
 מתכבא כי היה נכנס לפני ולפנים וזרחו
 שאמר הכתוב מה אל פה אדבר בו
 זלפיכך לא הזכיר מרבעה בתורה ידוד
 צבאות לפי שלפנים ולפנים היתה מקומו
 שגעת וכל צבאות מעלה ומטה על פי
 וכל אלה הנביאים והנביאים והנביאים
 וכל אלה הנביאים והנביאים והנביאים

על שאלת בניס אצל נצח והוד מתכוונן
 להמשיך הכח לשם אדני אשר מהם כל
 צבא השמים והארץ ומשכנים למיניהם
 ומהם יבא השפע לכל המינים להצמיח
 ולהוליד בכל מיץ ומיץ כפי עניינו וספר
 תולדות אדם במקום זה תלוי וכל זה כ
 בהתחב נצח והוד אצל הסוד ואצל מדהזו
 היו מכוונים כל הבאים לשאול מאת השם
 בניס ונחנה בהתפללה לא חתפ ללה לא
 להיכל הצדיק לה מה כתיב ותדור נדר
 ותאמר יי' צבאות אם ראה תראה בעני
 אמתך יי' צבאות תזכיר מקום תולדות
 כל הנולדים ועד איה מקום נתכוונה
 חנה בעילוי תפלתה עד מקו המזל העליון
 הידוע בסוד יג סודות בהיכל של החמים
 הקבוע בכתר אשר מאות סזל כל הדברי
 תלוי ואפילו סת שבהיכל עצמה מאות
 מקו שואב וממנו הוא מקבל וזהו שאמר
 רזל הכל תלוי בסזל ואפילו סת שבהיכל
 ונחנה בהתכוונה בתפלת עלתה עד מקום
 הסזל למעלה למעלה ויש והיא סרת נפש
 ותתפלל חנה על ה' אל יי' לא נאמר
 אלא עלי וזכר ידעתי שלשה שמות
 הן אדני למטה יורה באמצע אלה ל
 למעלה וכסוד אהיה תלוי המזל וזהו
 סוד ותתפלל על יהוד על יי' ממש וזהו
 שאמרו חכמינו זכרוננו לברכה בני חיי
 ומזוני לאו בזכות תלי סילתא אלא במזלא
 תליא מילתא ובמקום זכות הוא בד של
 שכעים שהוא נקרא אלהים שהוא מדרג
 הגבוה והפחד כטו שאפ' במקומו בעזה
 אלא במזלא תליא מילתא בספר אריד
 הכתר וחרוצה להולי בניס על ידי הנס עד
 מקום זה ראוי לעלות וכן הרוצה להשיג
 חיים וכן הרוצה להשיג מזונות יותר עד
 מה שראוי לו ומניין שאינו שלשה
 דברים הם ה' ונבדל ומיון למעלה משם
 זה תתים כתיב בחזקי חנני וסיף עוימי
 טו שני יום כתיב ואל אפ' מסיף בני כתי
 שרי צדק ז א ק ז בעני

בענין תפלת חנה ותתפלל חנה על ילדי
 ולא אמרה אל יי' מזונות מניין שנא'
 השלך על יי' יהכיד והוא יכלכליך
 על יי' ולא אומר אל יי' והטעם כי כל
 הרוצה להשיג דברים הללו אינו יכול
 להשיג אותן בעולם הזה ע"פ הדין במקום
 שנקרא זכות שהוא ב"ד הגדול שהוא
 סכונ כנגדו האמצעי שהוא ירוה'
ולפי דרכים אילו דע והבן שאע"פ
 שאנו אומרים שהרוצה לכוין
 חפצו יכווין לשם אחד מעשרה שמורת
 הידועים לעשר ספירות אינו כוונתינו
 לומר שיגיע כוונתו עד אותו השם ועמוד'
 אלא שיששך כוונתו עד המקור העליון
 אותו המקום אשר משם נולד אותו הדבר
 שהוא חפץ עד שיגיע השפע לאותו מקום
 שהוא מתכין בו והוא נמצא הסתפלל
 מיוחד את הספירות ומקרב אותן זו לזו
 ואחר כך התבונן מה שאמר השם יתברך
 לאברתם כה יהיה זרעיק' ומה שאמרה
 צדיק לעלות ממדת כה שהיא התחתונה'
 עד מדת אלהים שהיא עליונה ואם אתה
 חפץ להשיג זרע זהו סוד שאומר רוד'
 המלך עליו השלש שיר המעלות ממעמקים
 קראתיך יי' מאותו מקום הנקרא
 עמוק עמוק שהוא עמוק עליון כלומר אינו
 סוף ואל תחשוב כי עמוק הוא למטה
 אלא כל דבר שהוא רחוק עד מאוד להשיגו
 נקרא עמוק וכן רחוק הוא מה שהיה
 ועמוק עמוק מי ימצאו והסוד שיר
 המעלות ממעמקים קראתיך יי' וכי
 היאך גאפסר שיר למעלות שהוא
 לשון עלייה עם מעמקים שהוא לשון
 ירידה וזה שאמרו חכמינו זכרם לברכה
 וילן יהושע כלילה ההוא בתוך העמק'
 מלמד שלן בעומקו של הלכה ובספר
 יצירה עומק רום ועומק תחת עומק
 מרחק עומק מערבי עומק צפון ועומק
 דרום השנה עומק לכל הצדדין וואת

הרי אומר הכתוב שמי לרום וארץ לעומק
 פירו הפסוק כך הוא כל דבר שהוא נסתר
 מצבאות הארץ קורין אותו כלשון עמוק
 לפי שהוא למטה בעמק הלא תראה סוד
 שאמר הכתוב כבהרת מראש עמוק מן
 העור ואמרו רבותינו זכרם לברכה
 כמראה החמה עמוק מן הצל ומה
 וכמומרת לי שדי לך בסרה שעוררתה
 בענין זה וצריך אני להכניסך
 בדברים אחרים הראוין לפי כוונת הש"י

ודע

כי שתי מדות אלו הם מקום
 העצה ב"ד של מעלה בסוד
 כי שתי צבאות יעץ ומי יפר ויהו הנטויה
 ומי ישיבנה וכשהשם יתברך גוזר ב"ד
 של מעלה הנקרא סנהדרין גדולה
 בשתי אלו המדות שהם נצח והוד שתי יעץ
 וזהו סוד מה שכתוב ואת העצה היעוצה
 כל פני כל הארץ ואלע"פ שתחילת העצה
 ממקום הבינה סוף העצה בנצח והוד
 וסוד הגדול את מי נועץ ויכניה וילמדנה
 בארץ משפט ואומר לי יעצת ותושיה אני
 בינה ולי גבורה והסוד הגדול עד הספירה
 ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור שהוא
 אבי עד שר שלום פלא זה הכ"ה יועץ
 זה בינה אל זה גדול יי' גבור זה גבורה
 אבי עד זה תפארת שר שלום זה יסוד
 אשר בכללו נצח והוד

ומה שאמר הכתוב לי עצה ותושיה אני
 בינה ולי גבורה והנני מפר ש"ך בעהי

דע

כי סנהדרין גדולה של מעלה
 נקרא ב"ד הגדול שהוא ב"ד
 של גבורה כשכאין לגזור דין על כל בריה
 כמלכין ומתייעצין בבינה שהיא למעלה
 ובנצח והוד שהם למטה והסוד לי עצרת
 אילו נצח והוד אני בינה זו היא בינה
 לי בינה ולי גבורה זהו ב"ד הגדול מצד
 הגבורה והסוד הגדול כי יי' צבאו יעץ ומי
 יפר יסוד מי יפר בסוד את מי נועץ ויבינה

ואתפארת הוא סוד של שם ואלו שם
העמודים נצח והוד הם חחת ויהי כי הוד
הוא סוד שש וסוכל שש מרות גדולה
גבורתפא' ר' נצ' ה' הוד יסוד יולפי שקוין
שהסנצ' ה' והוד' הם עמודות ועל מי הם
עמודים על יסוד של אדני **דע**

במקום שהוא יסוד והוד
ונצ' נכראו השרפים בעלי שש כנפים
ולמה נקרא ששם שרפים ששורפים לכל
אות שאינ' חושש בכבו קינבשסתכלים
במעשה מרכבה ועוסקי במדות חשמל
והם השורפים לכל אותן המשתמשי
בשמות הכת' ואלו ההקמומות
הנמשכין משי' סודי' משנה עד שמגיעין
למד' אדני הנקרא תורה שבעפ' ולפי
שהעמודים אילו הם עמודי שש הם סוד'
שני הלוחות שבהם נכתבה תורה
שכתב' הכאה מן הפארת ונדבכת
עמה תורה שבעפ' כשית' סודי' משנה
הרי לך שתי הלוחות ושתי סודי' משנה
כאות כאחד ושניהם קשורים זה בזה
כסל' שקוין שהם שני עמודי שש שהרי
קיום תורה שבעפ' מיהוד השל' **דע**

וראה כי בהיכלות הללו
יש מלאך אחד ממונה על
פסקי דינים היוצאים כבד הגדול על כל
בני העולם ותחת ידו שני סופרים
וקודם שיצאו אותם הפסקי דינים לעולם
יש כח בהם הממונה לקרעו או
לתקן בה כפי כח תשובה אותה שנגזר
עליו הין וכמה עניינים גדולים
ונוראים יש בכננים של

נצ' ה' הוד שערין
נעורר עליה
כעיה'

שאוטר שקוין עמודי
שש ומוס' על אדני
פז' כבר ידעת
כי קו
האמצעי

לפי שהיו הנביאי וידעים הסוד הגדול הזה
היו מבטלין כל גזיר' שגזרו בד של מעלה
וז' צדיק מושל ביראת אלדים אמר
הקבה את מי מושל באד' אני ומי מושל
כי צדיק שאני גזר גזירה הוא מבטרה
וז' שהיה משה את פני אלדין שהעלה
מחשבתו עד מקום ביטול גזירה וז'ם
שאחזל מניין לגזר דין שאעפי שנגזר
נתקרע שנ' מי כיל אלדינו ככל קראינו
אליו והוא פי יפר בוודאי הנקרא מ' יפר
וזו הנקרא מקום היתיר נדרים כי במקום
הזה הלוי היתיר נדרים וז'ם את מ' נועץ
ויבנהו בוודאי את מ' נועץ הקבה הוא ציל
הבינה וברא את העולם וז'ם מקו' התשוב
לפיכך אלפי שנחתם גזר דין למעלה
יבולין ישראל לבטלו ככח התשובה
שהוא סוד הבינה שהוא סוד מ' שהוא
סוד היתר נדרים וידו הנטויה מ' ישיבנו
ומי בוודאי יכול להשיב את ידו והטעם
כי ידו מקבלת שפע וטע' המדה הנקרא
מ' והסוד שאו מרום עיניכם וראו מי ברא
אלה מ' בוודאי וראה סוד שנאמר שוב
מחרוזת אפי' והנחם במקו' התשובה הכל
תלוי ותשובתו הרמת כי שם בית'
ובשנת היובל תשובו איש אל אחוזתו
דע

והתבונן נפלאות נוראות
שאומר בספר יצירה כי
באדם נתן השם יתברך בינה כמות והדין
בלב והעצה נגמרת בכליות וכ' הא
לעומת העצה יסירנה לפיכך התבונן כל
גזר' מה שגזרוין בד של מעלה יסתחילין
להתיעץ בבניה ונגמרין העצה כנצ' ה' וד'

ועתה
ולחאיר פניך סה

שאוטר שקוין עמודי
שש ומוס' על אדני
פז' כבר ידעת
כי קו
האמצעי

העם הרביעי משמות

עד המעלות במטה למעלה הוא הנקרא
 יי צבאות ואעפ שכבר ביארנו רוב ביאור
 זה השם בהשער שעבר בשם אדם
 צבאות למ נשאר לנו עכשיו לכאר בשם
 יי צבאות כי השם הזה הוא כושך מצד
 הרחמים וחסד ומוריד כל הברכות בשם
 אל חי ובשם המיוחד לזה השם הרחמים
 הנקרא יי צבאות הוא הנקרא נצח והוא
 הנצח שמעמיד חסדו לישראל באמרו
 האפס לנצח חסדו והוא המקור שגודר
 גזירות טובות על ישראל בדבוקו בכ"ת
 עליון ואינו חוזר בו לעולם וז"ל וגם
 נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם ולפי
 שישאל צריכים תמיד להתחזק ולהדבק
 במדת נצח שהוא סוד הימין העומדת
 להביע את השמאל ונקרא נצח לפי
 שמנצח לישראל המלחמות הרוצח הד
 סוף וישראל לומר תמיד בספר תהילים
 למנצח מזמור לדוד וכל מקום שהוא
 מזכיר למנצח שהו כנגד מדת נצח צריך
 אנני לעוררך על ענין גדול ועומק

ודע

כי ג' נרות יאירו מלובן עין
 הרחמים ונקראים חסד

ותפארת ונצח בעודם מתאחדו אז כל
 העולם כלו בשמחה ובצהלה ובשלימות
 ואין שטן ואין פגע רע
ולפעמים
 שהט"ה הזאת נקרא
 נצח אם עומדת
 במקומה למטה אפש' לגזור דין לסובה
 ואותו הדין מתהפך לפורענות והכל לפי
 המעשה אבל אם מדת נצח עלתה דרך
 הצניעות למעלה ונדבקה במצח הרצון
 כראש הכתר ונגזרה גזירה טוב' על ישראל
 אעפ' שאינם ראויים לאותו הטובה
 אינה חוזרת בה והטעם שכבר עלתה
 למקום שאינה נקרא אדם והוא כתר וז"ל
 גם נצח ישראל לא ישקר כי לא אדם הוא
 להנחם אבל אם מדת נצח עומד למטה

בתפארת אפשר להנחם שהיו המקום
 הידוע עליו דמורה כמראה אדם עליו
 למעלה הוא עומד במקום שהוא עומד
 כך הוא מתקיים

ודע

כי שבתו דינין קבועין
 ונקראים נצח'ים והם הנצחיים על כל
 לנצח נצח'ים והם הנצחיים על כל
 העומדים לצד שמאל וכל המקטרגים
 לפיכך אומר הכתוב כנגד צד המקטרגים
 של ככל לדר ודר תהרב לנצח נצחיים
 אין עובר בה' כלומר כל עיר שבתו
 דיניה של נצח נצחיים כמקומות ובמעלה
 ואין לצד המקטרגים קיום אלא חורבן
 וטילטול

ודע

כי לנגד מדר נצח עשה
 שלמה עליו השלום
 העמוד הימיני הנקרא נצח יכלן והיודע
 סוד יכלן וכוונת יודע היאך הנשמו והרוחו
 פורחות ע"י אל חי ארנף בהשפעת
 אילו שני עמודים ובסוד רמז שכותם
 ובצורתם ובעמוד זה תבנה ותכונן
 עיר ציון וירושלים וסימן תכין בטובתך
 ארזים אם תכין מלות אילו שהם
 תכין בטובת עני' תדע היאך יצבאות
 תכין ומשלח הטובה במדת אל חי להריק
 השפע והברכה במדת ארנף כשהיא
 ריקנית כדמיון העני שאין לו כלום
 וסימן ותראה היבשה

דע

והתבונן כי תמונת כל
 הציפורות וכל הגולמים
 במקום הזה קבלו צורות ותבנית
 בהרבקת האצילות בשם יי וכל
 האברים אשר באדם במקום
 הזה קבלו צורות
 תכונתם והסוד
 הוא עשך
 ויכוונק' השם

השם

החמשי משמו
הקדש

ודע

והאמן

כי שם

ידוע

יח' על דרך המעלות הוא הנקרא ה' הוא העומד לכל הספירות העליונות והתחתונות נאחזות בו ובו נאחזת ממטה למעלה ונשפעת מלמעלה למטה וזה השם שכל העינים אליו צופות וכל שאר שמו הקדש ממנו נמסבין ואליו חוזקין והוא המיוחד כל הספירות באותיות ובו כל הנבראים כולם קיימים וכל המרכבות שבעולם עליונות ותחתונות בו נמשבות וכל כדרי עולם ויסודותיו ובניינו עליו תלוין ואין דבר בכל העולמות שאינו משוכללים לא בשם יי' ית' וקודם שנכנס יש לנו להודיעך עיקר שבו תמצא מרגוע על כמה ענייני השם

ודע

כי השם והנכבד והנורא הזה יי' תמצאו בתורה בכמה שימושים וכמה עניינים כי לפעמים תמצא בפני עצמו ברוב התורה כאמרו וידבר יי' ויאמר יי' ויעש יי' ולפעמים תמצא לו מתחבר שם א' משמו הקודש כאמרו אחר מעשה בראשית ביום עשות יי' ארלים ארץ ושמים ולא תמצא בכל מעשה בראשית לא ארלים בלבד וכשהתחיל לדבר בשלימות הבריאה בפ' אלה תולדות השמי והארץ התחיל לדבר ולהזכיר שם יי' ארלים וצריכי אנו להודיעך הטעם

ודע

כי בריזת השי משוכלל ואילו כל הדברי בו מתאחזו הספירות כמו שהודעתך לא הוצרך להזכירו במעשה בראשית לפי שעדיין לא היו כל הדברים נגמרים בגמר מלאכה ולא היה העולם על מלואו לא כל הדברי הן נעשים ובאים אבל בהיו כל הדברים

והנבראים כולם כהשלמה ובתיקון שלם אז בא והזכיר יי' ארלים שהם שני שמות מתאחדים ארלים הוא סוד אדני ואעפי כי ארלים הוא סוד הנבורה והדין ואעפי שאיל התחיל לברא העולם כמדת הדין בראשית ברא ארלים ראה שמת יכל להתקיים עמד ושיירף עמו מדרת הרחמים והיינו דכתיב ביום עשורת ארלים ארץ ושמים ואמת הדבר ונכון ליציב אבל מ' מדרת הנבורה ושאר הכפירות השפיעו בשם ארלי ונתלבש בשם הנקרא ארלים וברא העולם לפי ששם ארלים לפעמים הוא חסר יולפעמי הוא מלא וצריך להזכירו בבריאות עולם בעוד שלא היה העול מלא במלואו נהסוד או מי ישום ארלם או חרש או פקח או עור הלא אנכי יי' וסוד מי ישום אלם הלא אני יי' הוא סוד ארלים שאם תכוד מארלים ב' אותיות של שם יי' אז יהיה לם כסוד אלם יי' ולפי נברא העולם בשם ארלים וכשנשתכללו כל הדברים וכל היצירות כולן והיה העולם כמלואו הוצרך להזכיר שם יי' ארלים וזש' הזכיר שם מלא על עולם מלא לפי אדר מעש ברא התחיל ופר' יי' ארלי על מלואו של עולם לפי יי' יש לך להבין בכל מקו שתמצא בתורה יי' ארלי הוא שם מלא וכל הדברי הנמצאי באותה פרשה שמוזכר שם מלא הם באים בכל התנאים של מדת הדין ומדת הרחמים כמו שתמצא בבריאות אדם הראשו וכדינו ובגידושויו ובאות הענייני ואכ' בכל מקו שאחה מוצא בתור' יי' ארלים יש לך להתבונן כי מדת הרחמי מתלבש עם מדת הדין וכל אחד מן המדו הלא פועל בשלימו הן הדין הן הרחמי והתבונן עיקר זה מאד שמור אותו תמיד

והסוד

תקיעו' שופר פשוטה ותרוע' וסי' עליה ארלי בתרוע' יי' בקול שופר ופעמי' תמצא שם יי' מתאחד עם

ארני

אדני בשני פנים מקדים יי ואדוני אדני
כאמרו יי אדני תחילי וליי ארלים למורח
תוצאות כי אליך יי עיני יש לך לדעת
כי כשמזכיר שני שמו הללו כאחת נשנה
השם בקריאת נקודו וקוראים אותו
ארלים ואעפי שהוא כתוב שם יי נקרא
בניקוד ארלים והוא רמז למדת בינה
שהיא מתאחדת עם מדת מלכות הנקרא
אדני ועל מי עיי יתברך

ודע

והאמן כי בהזכיר יי אדני
כסדר זה אזי השפע יורד מן
הספיר העליון עד שמיניעין לשם אדני
ואז כל העולם מתברך וכשמזכיר אדני
בראשונה ואחריו יי כאמרו אדני יימה
חתן לי אדני יי אחת החילות אדני
יי אל תשחת עפק ונחלתין וכיוצא בו
דע והאמן כי בהיוור השם הנזכר בזה
הסדר אז היא הכוונה בהעלו את הספיר
ובהתאחד ממטה למעלה כמו שרוצה
להתאחד ולהדבק באור העליון ולפעמי
תמצא השם יי מתאחד עם אל כאמרו
אל יי ויאר לנו והכוונה זו כשהזכיר אל
עם יי אז כל העולם כולו בהשפעת
ברחמים והחסד וכל המאורות בשלימו
וכמלוי כי הוא אל הסד עליון ושפע
חסד לאברהם והסוד בשם יי אל עולם
וגם שם יי הוא שם הרחמים וכשיל
שני השמות יי מתאחדו אז כל הספיר
כשמה ובשלמות וכל הנבראי מקבלים
חסד ורחמים מלמעלה למטה כאמרו אל
יי ויאר לנו ותמצא ביג מדות של רחמים
שהזכיר אלו שני השמות לך יי יי אל
רחום וחנון לפי שכה כלולים כל החסד
והרחמים ולפעמים שתמצא שם יי
שהוא מתאחד עם אל ועם ארלים נאמר
ל ארלים יי ל ארלים הוא יודע ואמר
מזמור לאסף אדני יי דבר ויקרא
מזבח שמש עד מבוא דע כי הכוונה
בו להיות השם מתלבש כל כלי מלבש

אם לדין אם לרחמים כי צד הר' בשעש'
בני ראובן ובני גד וחצי שבט דמנשי
דמזבח בעבר דהירדן וראו כל ישראל
לעלות עליהם למלחמה וקודם שילחמו
עמהם שלחו להם פנחס ועשרה
נשיאי ישראל לדבר עמהם על עסקי
המזבח מר היתה תשובתן שלבני ראובן
וגד וחצי שבט המנשי אל ארלים
יי אל ארלים יי היא יודע וישראל יודע
אם כמרד ואם כמעל כיו אל יושיענו
היום הזה לבנוח לנו מזבח לשוב מאחרי
יי ואם להעלות עליו עולה או מנחה
אם לא מדאגה מדבר והיה כי יאמרו אינו
ועל דורותינו מחר ואמרנו ראו את תכני
מזבח אשר עשו אבותינו לא לעולה ולא
לזבח כי עד הוא בנותינו ובניכם
חלילה לנו למרוד בניי ועתה שהוצרכו
בני גד ובני ראובן וחצי שבט המנשי
לחזקיר אילו שלש מדות כאחד הזכירו
שם החסד שהוא אל ושם הדין
והגבורה והעונש שהוא ארלים ושם
המתלבש בשניהם שהוא יי ואמרו אם
עשינו המזבח ליי לזכרון ולא לזבח
השם יתברך ישפיע עלינו ברכותיו
וטובותיו וחסדיו כמדרש אל שהוא הצד
היודע הכוונה שעליה עשינו זה
ואם עשינו המזבח הזה למרוד בבית
משכן יי להיות מזבח זה לעולה ולזבח
ארלים שהוא העד והדין ובעל דין יפרע
ממנו ויענישנו על העבירה הגדולה
לפיכך הוצרכו להזכיר אל ארלים יי שהם
סוד אלדי אברהם אלדי יצחק ואלדי יעקב
הגדולה והגבורה והתפארת וכן כביא
עולם הוצרך להזכיר במזמור זה ל ארלים
יי דבר ויקרא ארץ בהיות השם
מתלבש בכריאת עולם במלבוש הרחמים
הגדולים וממנו מתלבש במלבוש הדין
הגמור וממנו בדרך האמצעי רחמים
ודין והכל כמזמור כריאת הנבראים כולן

כי אל כבוד הנצח אלדים כבודת ההוד
 וד' מדות אלו מלוכשים ד' מלוכשי' למדת
 אלדים כי צבאות ג' שמות הוא כולל
 נצח הוד יסוד' וכשאומר הכתוב יי'
 אלדים צבאות ה' ספירות במשמע'
 וכל אחת ואחת מתאחות בראוי לה'
 והד' מתאחות ב'סוד' לפיכך רמזו בכתיב'
 יי' אלדים צבאות השיבנו דהאר פניך
 ונושעה' ולפיכך כתיב קרוב יי' לכל
 קוראיו וגו' וענין אסת במקו' זה שידוע
 להתפלל באיזה מקום הוא עומד באותו
 פסוק או השם שהוא מזכיר' ולא יזה
 ספירה הוא מתכוין בשם יתברך ועתה
 צריכין לנו להכנס לסוד ענינים כפי
 בוונת ספר זה כפי סיוע העליון אשר הוא
 עושה עמנו תמיד'

והעיקר

והשורש יש לך לדעת
 כי אילו ד' אותיות שהם
 יד' וד' שבהם נכללות י' ספירות וכו' סוד
 האמתי השלם כשאדם יודע לכוין עשר
 ספירות בד' אותיות איזה הייחוד ע"פ
 הרצון וענין הייחוד עשר ספירות כפי
 שמות על שם יי' יתברך הם בדרך זה'

הא

אחרונה הוא אדני' שדי' אד'ס'
 שהם סוד השכ"נה והמלכות
 וכנסת ישראל על כל שאר הכינים
 הידועים למדה זו בתורה'

וין

של שם היא סוד ו' שמונה
 הידועים לו' ספירות'
 הכלולות באות ו'ו' שהם אל ח' אלדים
 צבאות יד' צבאות יד' אלדים שסוד או
 הספירות אל ח' הוא הידוע כבודת ה' יוד'
 ונקרא צד שמאל יעם כמה שאר ענינים
 שרמזנו בזכרונם יי' צבאות הוא הידוע
 כבודת נצח ונקרא צד ימין' עם שאר
 כמה ענינים ידועים יי' הוא סוד תפארת
 שהוא סוד קו' האמצעי עם שאר כמה
 כינויים' אלדים הוא מדה הגבורה
 והפ' חר' בד' של מעלה עם שאר כמה
 כנויים

כי יש להם נבראים ברחמים וגמור' ו
 ומהם כרין גמור' ומהם כרין וברחמים'
 וכתיב החכמה והחסד והרחמים ביצירה
 בהנהגת השם יתברך' עם העולם פעם
 מתנהג ברחמים גמורים לפעמים כרין
 גמור' ולפעמים כרין וברחמים ולפעמים
 תמצא שם יי' ית' עם מלת צבאות וזה
 לא תמצאהו כי אם כנביאים וככתובים
 באמרו כנביאים כה אמר יי' צבאות'
 וככתובים ככמה מקומות יי' צבאות עמנו
 משגב לנו אלו וגו' ודע כי כשהשם
 חזרה מתלבש עם השם הנקרא
 צבאות אז הוא עושה משפט ודינו לטוב
 ולמוטב וכפי שיצא הרין בג' שונות אל'
 אלדים יי' כך הוא גמור המשפט'
 בהתלבשו ביי' צבאות' והסוד ויגבה
 יי' צבאו' במשפט והנני רומז ענין גדול
 בפסוק זה כשה' עושה משפט בנבראים
 אל אלדים יי' אז מתלבש בגדי קנאה
 ומתלבש בשם יי' צבאות' כאמרו קנאת
 יי' צבאות תעשה זאת' ולפי שהנביאים
 באים להוכיח את ישראל' ולהזהירם
 הוצרכו להזכיר שם יי' צבאות כענין עדי'
 והתראה לטוב ולרעה' וכשנגמר הדין
 על ישראל' על רוב שהכעיסוהו' אמלא
 שהנביאו האבות יי' צבאות למעלה ועשו
 צדק עם ישראל' לא נשאר ח' שריד
 ופליט והסוד ויגבה יי' צבאות במשפט
 והאל הקדוש נקדש בצדקה' והתכוון
 שגבה יי' במשפט' ועד היכן הגיע עד
 האל הקדוש' מדת החסד ומה עושה
 הקב"ה עם ישראל' צדקה ולא עושה להם
 כליה וזושה לך יי' הצדקה ולנו כושרת
 הפנים

ולפעמים

תמצא ג' שמו' הללו
 בפ' אלדים צבאות
 שמעה תפלי' והכוונה מדת הרחמים
 וזאת הדין והפחד מתלבשת כל אחת
 ואחת ואחת במקומה (יס' יד' ד' במדת)

כינינוים * אל הוא סוד מדת החסד והגדולה
והמעין הטוב מצד המקור העליון עם
שאר כמה כינוי ה' א ראשונה של שם הוא
סוד השם הנכת' ידוד ונקרא אד'ד שהיא
סוד כינתוסיד ויכל וסיד צדק עליון ושאר
כמה כניוין *

הקדש כד' אותיו של שם כמו שהודעתיד
ולכוין ד' אותיות של שם בהזכירו י'
אלדינו י' אחד * כל אות ואות ככונן
שמו *

ואחר

שהודעתך זה יש לנו
להודיעך היאך זה השם *

יסוד ועיקר לכל החשבונות שבעולם
כבר ידעת כי החשבונות לפילדעת חכמי
החקר אינו אלא ט' ויש מהן שסבור
שהאחד אינו חשבון ואין לנו עכשין
לדבר זולתי דרך כלל * כי כבר ידעת כי
מערכת י' ית' * נבללת מלמעלה ולמטה
בג' שמות שהם אה' יה' אד' * ואותיות
השם הגדול אינו אלא ג' יד' וסודו
המרכבה אינו אלא בערך ג' דרכים * ובג'ד
ידעת כי ג' ספירות ראשונות מתאחדות
ביחד * והן כתר חכמה בינה *
ושלשה ספירות אמצעיות מתאחדות
ביחד * והם גדולה גבורה תפארת *
ושלשה ספירות אחרונות מתאחדו' באחד
והם נצ' חוה'ר' סוד * נמצאו ט'
ספירות בתשעה מערכות * וכל
אילו התשעה ספירות משפיעות ברכותיה
על יסוד שהיא הספירה התשעה
על הספירות האחרונות העשירית
שהוא אד' ג' *

ועתה

פקח עיניך וראה
כי כפי מרכבה
תשע ספירות על שם המיוחד כך הם
כל החשבונות שבעולם אינם אלא
תשעה כי כשרתחיל לפתור
ולחשוב מא' עד ל' חמצא ה' ט' טה'
פרט ל' אבל כשאתה מגיע ליד'
הרי הי'ד' בדמיון ה' א' * הרי
כשאתה סופר אבנכך אתה סופר'
יכל הריהווד כמוהא' והכ' כמו הכ'
והו' כמו הג' * וכן הדין כשאתה מגיע לצ'
תמצא הצ' מ' עשרי' אבל כשאתה סופר

יוד של שם הוא סוד של שם
דנקרא יה' שהוא סוד
החכמה שנקרא ראשית ההפ' והוא סוד
היהא' והרצון ושאר כמה כינויים *

וסוד קצו של יוד העליון הוא סוד
הכתר בשם דנקרא אד' יד'
שהוא סוד הנקרא אי'ן סו' ה' ונקרא אי'ן
מאין בא עזרי * ובאותו קיץ הכת'ר
מתאחד * עם שאר הספירות נמצא זה
השם שהוא יד'ד' כולל כל י' ספירות
בר' אותיותיו בכל שמות הקדש הידועים
בתורה והכל תלוי בזה השם * והכל
מתאחד בו * ואין דבר בעולם שאינו יוצא
ממנו * ובשארם קרא קריאת שמע ומגיע
להזכיר י' אחד ראוי לו לכוין לד' אותיותיו
ולייחד בתם ל' שמות בכוננה גדולה כיעבוד
שלם ורצו' וצ' יהיה אהו' ורצוני לפני ה' י'

ויש לנו להודיעך כי כבר באר
קבלת פנימית בענין ק' ש כי
כשהאד' קורא ק' ש ראוי לכוין ד' אותיותיו
של שם בענין זה שמע ישראל כשמגיע
להזכיר י' מתכוין לשם זה אות ראשון
שהוא אות יד' אלדינו מתכוין בשם זה
אות שניה שהוא אות ה' א' ה' יתכוין
בשם זה באות ראשונה שהוא אור' ג'
אות וו' * אחד מתכוין בשם זה אות ד'
והיא ה' א' אחרונה של שם נמצאת למד
שארם יכול לכוין בשעה שקורא ק' ש
בשני עניינים כיעבוד השם ית' הענין
אחד לכולו עשר ספירות * ועשר שמות

ואין ברעה למטה מנעוץ הרי אמרנו
 אותיות של אלתמצא כהפך לא יצא עתה
 ראה כמה יש בין אל ובין לא יצא
 ככל אותיות יש הפך קזה כל שכן משלש
 אותיות כי בהרבות האותיות זרבתה זה
 התפקים כסמך כמו שאמרנו כי אותיות
 בנות ב' בתוספת כמו אמבא ג' כונור
 ו' תים כמו אמבא בנא א' כ פאגולא נאב
 ואתה ראית כי לכל מלות שבעולם
 בשתצדפת תמצא בהן הפכיות הרבה
 וזהו שכתבנו בזה הספר כי כל המלות
 שיש בהן שתי אותיות או יותר
 הן כאלו הן כאלו

ידה יהו צוהה הוה יהוה יהוה והיה

אבל וזה אוחית ידוה יתברך תמצא
 חרש בתן לפי צירופין ולא תמצא
 בהן הפוך אלא כל צירופין של שם יתברך
 בולד'ים מרזין עליו ענין אחד ויאמר הוה
 סוד ההויות על השם המתקן ומצי' יתברך
 כסוד אנו' וזה לא שניתן לכלומר בכל
 ה' הרבים שבעולם תמצא שינוי
 וזהו שכתבנו בהלכות שאין בו שינוי
 כעולם כיצד צירוף ה' שני יתברך
 בת' ל'כ דרבי' וזהו שכתבנו
 וזהו שכתבנו וזהו שכתבנו

והיה ויהה היה היה והיה

התכונן ל'ב צירופין אלא לא תמצא
 בהן הפוך יותר ולא תמצא מעייקן אלא
 הוה ומציאות והנה כשרוצי' ישראל להרכב
 בשם יתברך שהיא יהו' ואינו משתנה
 כך ישראל אינם משתנים אינם בליס
 לעולם כסוד אנו' לא שניתן ואינם
 יעקב לא כלותם' כדומר בשם שאין לי
 שינוי כך בני יעקב אין להם כליות והוה
 שאמר ואתם הדבקים ב'ה' ונמנה ולפי
 דרך זה הבן כמו שהשם יתברך יש לו
 צירופין כך למספרים כמו שבטי בני יעקב
 וכל שבט יש לו חותם בשמו הגדול ית'
 והוה סוד' יב' אכני האפור כסוד יב' צירופין
 כך למספרים שבטי בני יעקב יב' ואמר ה'
 הכתוב כי שמך נקרא על עירך ועל עטיך
 ושמו ידאי נקרא על עמו כיצד יב' צירופין
 צירופין וזהו כנגד יב' שבטים כל שבט
 ושבט יש לו שם ידוע מ' יב' צירופין
 וזהו שכתבנו וזהו שכתבנו וזהו שכתבנו
 צירופין על שם שעלו
 בחלק כל שבט בהן ביה אותן יעקב
 שנאמר כל אלה שבטי ישראל שני עשר
 וזאת אשר דבר להם אביהם ויברך אותם
 איש איש ככברתו בירך אותם מאי

הוא יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
 אשר נברכתו מידך אותם כל שבט
 ושבת כפ' השם הכפול בחלקו מ' יב'
 צירופים על השם באותו שם כירך אותם
 וזהו שכתבנו וזהו שכתבנו וזהו שכתבנו
ודע כי שם אר'ני שהוא סוד הכרחה
 והוה שכתבנו שיש בו יב' צירופין
 נמשכות ל'ב שבטים והסוד הגדול יב' כאו
 אליהם השם שתיים עשרה עונות יב'
 ושבטים תמרים ויהוה שם על המים
ואתה שידעת זה
דע כי אין להש'י שום שינוי מה
 שאין כן בשאר כל השמות
 והכוניין שבערים שהרי ראשית השמות
 הוא אל' ותמצא לא ובאשר רצו ישראל
 להכעיס את השם ולמרוד בו לא יוכלו
 להכעיסו בשם המיוחד יד' והכעיסו
 במלת אל' ו' הנביא כשכחשו ב' ויאמר
 לא הוא כשכחשו בידוה לא יוכלו להכע'
 את השם באותיות יודו אלא באותיות אל'
 שהפכו אותו וא' תמניין כי לא הו' שהיית'
 הכונן להכחיש שם אל' הרי גילה הרבה
 בתורה בשיר' האזינו הם קנאוני בלא אל'
 כלו כאל הפכו ואמרו לא' וכברת לא
 שהכעיסוהו באותה מידה שש אקניאם
 וזהו

ככלבושיו הנקרא אל והסוד אל
 מלך יושבעל כסא רחמי והו סוד
 בני אל רחמי אלהיך וסימן כי אל גדול יי
 זמלך גדול על כל אלהים ופירוש הכתוב
 וסדת הרחמים מלך גדול על כל אלהים
 אלהים הוא סדת הדין ומכאן הבין סוד
 והאלהים נסה את אברהם כי האלהים
 נתן הדגל ביד אברהם שמדתו אל נהו
 סוד אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
 ולא ואלהי יצחק לפי שהדגל של יצחק
 שהוא אלהים ביה אברהם הוא שהוא
 סוד אלהים סדת אל
ובשהשם יתברך נועם על עולמו
 מצד מעשיהם הרעים
 אזי מוציא כל עמנו ומתלבש בגדי נקם
 דגומל לכל אדם אנושיו עולם אותו הדין
 שהוא ראוי אברהם יקום אלהים ויפוצו
 אויביו וסימן כי המשפט לאלהים הוא
 ואז חקוקה בדגלו של ידו צורת שם
 אלהים סוד והסוד זה רמז קומת יי
 ויפוצו אויביו יקום אלקים ויפוצו אויביו
 ואם כן היאך אסר בכאן יי וככאן אלהים
 אלא כבר הודעתך שכל השמות
 הלוח בשם השם יתברך והוא מתלבש
 בהן וכשאר קומת יי וכי אז לקח שם
 יי כלי יעמו וחקוקו בדגלו אלהים ותנו
 סוד יקום אלהים ובושהשם יתברך
 מביא בני העולם במשפט אינו לובש
 בגדי רחמים גמורים ולא בגדי דין גמורים
 אלא לפי שאין בא במדת הדין גמור ולא
 במדת רחמים גמורים אלא במדת הדין
 מעורבת עם סדת הרחמים והסוד ארץ
 אפי סוד חסד מכל מקום אכל מאחר
 שאמר הפסוק רב חסד הפסוק מעיד שיש
 בו תרעובת דין ואם כן כולו חסד מדוע
 אמר הכתוב רב חסד מה לנו לרוב או
 למיעוט אלא רובנו על משפט חסד
 זמיעונו דין ובושהשם יתברך שופט את
 העולם לפעמים נקרא במשפט יי

ולפעמים נקרא במשפט אלהים והכל
 לפי המדה שמתרכב בו השם ולפי
 שהעולם ראוי כיצד אמר הכתוב כי ידוד
 שופטני ואמר יסרגני אך במשפט ואמר
 כי במשפט ובא הרי המשפט סמוך להוד
 ולפעמים המשפט סמוך לאלהים באמרו
 בקום למשפט אלהים ואמר כי אלהים
 שופט והסוד הזה כפי עומק עסק הדין
 כך נקרא השם יתברך בגמר דין המשפט
 אם המשפט רובו רחמים יי ואם יצא
 לצד הדין נקרא אלהים וכפי דרך זה
 התבונן בכל מקום שאתה מוצא בתורה
 שהשם המוכתר הוא שם יי כשהוא נקרא
 עם אחד משאר השמות אז תבין כי שם יי
 הוא לובש בגדים ידועים כפי שעה
 ראיה
ודע כי שאר הכתובים שאינם
 משמות הקודש שמתור
 למחקן כגון רחמי ותנון חסיד קדוש וכיוצא
 בהן כי הם כלום לשמות הקדש שאמור
 למוחקם ובהם פועלים שמות הקדש
 פעולתם כיצד כגון השם שהוא ממונה
 על דגל החסד שהוא אל הכינוי שהן
 צורת היילים הסודות והגון חסיד ארץ
 אפי סוד חסד קדוש וסודו ומוהל
 והשם שהוא ממונה על דגל המלחמה
 והדין שהוא אלהים הכינוי שהן צורת
 חייליהן אדיר שופט יי חסד כביר
 כח איש מלחמה גבור פוקד עון
 ומשלם גמול והשם שהוא ממונה על
 המשפט הכלול מן הרחמים והדין יי
 אלהים הוא השם הנקרא ידוד יתברך
 שהוא משני הכינויים שהם צורת
 חיילי והוא נושא עון ועוב על פשע אמת
 מלוסרס נוצר חסד ישו כן עד וקדוש
 הרי הודיענוך כלל והנני מאיר עיניך
 בהשם יתברך
ודע בזמן שהוא יתברך
 נקרא באחד מן
 השמות

ואכל צבא השמים עומדים עליו מימינו
ומשמאלנו ועל מי כולו נשואין על שם
השם יתברך וזה סוד מימינו לזכות
ומשמאלין לחובה מדת אל לרחמים
ולזכות מדת אלהים לדין ולחובה :

ואחר שהענין זה צריכים אנו
להבין ולפרש סוד הכינוי
הרמזין בראש מרכבות יתקאל יהיה כ
בשליש שנה שהם סוד שלשים כנוין
שהן סומכין המרכבה וכשהשם יתברך הן
כל בריותיו לטו ולרע לגמול טוב או לעונ
או לטות או לחיים כפי העולם האוי
ואף על פי שששפטיו יתברך שמו כלם
כנוים לרחמים אף על פי כן בגמר די אינו
פונתך בלום ואף על פי שטאריך אפו
ומסתין סוף סוף גומר הדין וזהו
שאחול כל מאן דאמר רחמנא וותרן הוא
מוותרין לחייו אלא מאריך אפיה וגיכה
דגיכה ולפיכך תצטרך לדעת כי כל אחר
מאילו שלשה שמות שהם אל אלהים דוד
פושאים הכינוי כמו שמתלבש נמצא
הכל כינוי וכולן תלוי בהשם יתברך
וכל אילו הכינוי נקראין כנפים וסימן
ופרשת כנפך על אמתך וכשהברך
דן כל בריותיו לפי הדין שהוא ראוי לפניו
דן אילו באותן השלשים כינוי ואילו
הן השינוי שהבריות משתנות בהן אילו
מאילו בין טוב בין רע שתמצא הברין
בהן כיצד זה הצדיק משונה מן הרשע
כמו שזה משונה מזה כך דיניהן משונות
זה מזה וכפי היות השינוי כגני אדם
כך השינוי הן בנינים הראים להן
וכפי השינוי הן בנינים הראיין כך
השינוי נמצא בשלשים הכינוים שהן
גורמין הדין כיצד רחום פועל דינו וגומר
לטוב איש מלחמה גומר דינו לעונש
אמת גומר דינו לרחמים ולעונש ולפי
היות

השמות כמו מן אל אלהים שדי צבאות
וכיוצא בהם באיזה סדר הוא עומד או
באיזה מרכוש הוא מתלבש וכשהוא קרא
אחד מן השמות כנוין אל אלהים או אלה
או שדי וכיוצא בהם אף אתה לידע מהן
מקנות וצבאות של אל או מי שהמנהג
וצבאותו של אלהים ובדרך הזה תבין כי
כל השמות והכינוי מולן תלויין בשם
השם יתברך נכתו

ואחר מופיע זה צריך
אתה לדעת מה היא
מדת החיים ומת היא מדת דין או מדרג
שופט או מדת דין או מל נושא עון מדת
ועובר על פשע או מאיזה מדת האש או
מדת הנקרא טים או מדת הרוח וכוונת
היא פעולת כל אילו המדות או הואך
מדות אלו מתערבות זו בזו ככל אילו
הענינים כלולים בכניסם והכינוים
כלולים בשמות הקדש ושמות הקדש
שלולים בשם יתברך נקרא לפעמים
בכניו זה ולפעמים בכניו זה והכל כפי
המדה שהוא מתנה עם עולמו כמו ש
שתמצא כותב חנון ורחום יי
ואמר ואיזה מרום לעולם יי אדונינו
מה אדיר שמך בכל הארץ ובכל כיוצא
בזה ולפיכך צריך אדם לדעת כיצד כל
השמות והכינוים נשואות בשם יתברך
הגדול יתברך ובשתכין זה יא רדע
נתבין שאתה בריה שפלה לפני תמים

דע כי שלשה שמות אלו
קשר כל המרכבה וכל
המערכות וכל צבאות העולם עליונים
ותחתונים נשואות בהן האחר מהן עיקר
והוא שם קודם והשנים מהם
נשואים בו והם אל אלהים ואל
מימינו אלהים משמאלו וזהו סוד

היות שלשה שמות אל אלהים יד'וד כל
אחד נושא עשר כינוין * שכלל כולם
שלשים כינוין שבהם משתנים הבריות *
לפיכ' כתיב יהי בשלשים שנה בשלשים
כינוין ראת וחזקאל הכניא עליו השלום
שישראל גמרו וחסאו עד שלא נשאר
בבית דין של מעלה בשלשים כינוין
שהן שלשי' שנוין מקום זכות לישר' כפי
שלא תחרב ירושלים * אבל מצד הין
גמור * ובהסכמת אל אלהים יד'וד *
ובשלשים כינוין שלהן כולם מוסכמים
במשפט אמת תרבה ירושלים * וזהו
סוד יהי בשלשי' שנה אז חרבה ירושלים
שהיא מדה רביעית * שהיא אות רביעית
של שם * שהיא אות ה' בתמשה לחדש
ואז הלכה השכינה שהיא אות ה' הנקרא
אדני * וכן הלכה בגולה * וזהו סוד
ואני בתוך הגולה * ואני ממש הלכה
בגולה * וזה שאמרו רבותינו
זכרונם לברכה חביבין ישראל שבכל
מקום שגלו שכינה עמם * וזהו

ועתה

ואנו צריכים להכנס
כביאור * כל אחד
ואחד מהם * או מאיזה משפתה היא
ואז תכין יראת השם יתברך * וזהו

וקודם

שנכנס כביאור אילו
שלשים כינוים *
צריכים אנו לידע כי יד'וד יתברך יד'וד
הוא השם המיוחד לישראל ושאר חכונין
קרמיון הכנפים * ומלבושיו שכל שאר
השמות מתאחדים בהם * שהרי שבעים
שנים של אומות פתאחזים פאלו הכינוין
ובמלבושיו שלו * ושם יד'וד מיוחד
לישראל לבדו * וזהו סוד פי עם קדוש
אתה ליד'וד אלקיך * כי כך בחר יד'וד
להיות לו לעם סגולה שכל העמים אשר
על פני האדמה * וזהו שאמר כי חלק
יד'וד עמו * והקוסף כי כל אלה העמים
ילכו בשם אלקי * ואנחנו נלך בשם

אלהינו לעולם ועד * וזהו סודו וראו כל
עמי הארץ כי שם יד'וד נקרא עליך זי'א
ממך * והסוד הגדול יהושע עליו השלום
גלהו * וישמעון הכנעני וכל יושבי הארץ
ונסכו עלינו והכריחו את שמינו מן הארץ
ומה תעשה לשם הגדול * וזהו חכונן כי
שם המיוחד לישראל לבד * וזהו חכונן כי
יד'וד האמת ויד'וד האמריך * וזהו חכונן כי
שם יד'וד המיוחד לישראל * ושם ישראל
מיחד לשם יד'וד * ואין זה נפרד מזר
נמצאת למד כי שם יד'וד מיוחד לישראל
לבד * וזהו חכונן כי שם יד'וד מיוחד לישראל
במלבושיו * וזהו סוד זאת ירושלים
בתוך הגוים שמתיה ומכבותיה ארצות *
והגני מפרש שם יד'וד חלקו * וזהו חכונן
ירושלים * וזהו חלקו מן האומות ישראל *
וזהו סוד כי שם נקרא על עירך ועל עמך
וכתיב כי בחר יד'וד בציון אוזרה למושב
לו * ואמר ברוך יד'וד מציון שוכן
ירושלים הללוים * מציון שכלל יופי
אלהים יופיע * וזהו חכונן כי שם יד'וד מיוחד
לשוכן בירושלים * וזהו סוד כי שם יד'וד
ומוש יד'וד את עמו בעבור שמו הגדול
כלומר אף על פי שישראל אינם צדיקים
אף על פי כן לא יטוש אותם * וזהו חכונן
טעם לפי שבהם חלק שמו הגדול * וזהו

ודע

כי ששהשם יתברך מחרת
בפניהם כי אם במלבושיו ומכסיו * וזהו
וכשהשם יתברך עומד על כל ישראל *
הרי הוא עומד עם פני ביתו ומסיר מטנו
קצת מלבושיו * כמו שדרך הסלך לחסין
קצת מלבושיו בהיותו עם בני ביתו *
וזהו סוד שלש פעמים בשנה יראה כל
זכורך * ואמרו רבותינו אל בשם שבא
לראות כך הוא בא ליהנות * סוד גדול
רמזו סוד הראיין * שאמרו בראש פיאח
ובחגיגה הכל חייבין בראייה * וסוד הראיין
שאמרו בראש פיאח * ואף על פי שהשם
בשוא

ושהוא שתיחה עם ישראל במקדש סמיר
 קצת כינוי שהן מלבשו וישראל רואין
 עצמו של ידוד יתברך ותר משאר אומות
 אף על פי כן עדיין יהיה לבוש קצתה
 מלבוש יתברך כי יצא מעם לפי שאין כל
 תהמין רואין להניק ולצמותהו על שם
 ידוד יתברך ואינם יכולין לדעת מלכות
 עיצומו וזאת אכל כשהשם יתברך מתיחה
 עם הצדקים והחסידים אבות העולם
 לאיתנו אז הוא סמיר ממנו כל הבינון
 ונשגב שם ידוד לכה ונמצא שמי ידוד
 פושט כל הבינון שהן מלבושיו ועמה
 עם חסידיו ישראל וצדקתם וזהו הפסוק
 את בתלמי אומכה אלכבשה וזהו היה השם
 יתברך מתבע עם ישראל וזהו ואתה
 פשטתי את כתתני פיתו את כל אומות
 בימים ישירי כדו שלא יתאוו בישרי
אומות העולם ונשארתי עם ישראל
 לבקו ופשוט אדם חסיד וקצים
 שאחורו ללבוש אומות העולם ויתאוו
 שרתי באתם הבינונים ויגלבו
 אתכם בגלות לביכן אנה פשטתי את
 כתתני איכה אלבשנה פשטתי סמני
 לי כינוי שהם סוד מתתני איכה אתם
 רוצים שאחורו ואלבישנה רהצתי את
 רגלי מטינוף ארץ העמים שחארץ הדום
 רגלי והיאך אתם גומים שאוליד עקבם
 שאכתי בגלות בארצות העמים ויטנפו
 בשומא וזהו סוד רהצתי את רגלי
 איכה אטנפם וזהו סוד הארץ הדום
 רגלי ואם סן התכונן כשהלכו ישראל
 בגלות לככל לבש השם יתברך כינוי
 שהם הכתונת אז נחאחו בו האומות
 וזהו שאמר הכתוב ויהי בשלשים שנה אז
 נהי יהוי כשהשם יתברך תלבש בשאר
 המלבושים אז נאני בתוך הגולה כל זה
 בגלות אבל לעתיד לבא בהיות השכינה
 חוזרת למקומה יפשוט השם יתברך כל
 אוחן המלבושם הכינוי והקנפים ואז

יהא ישראל ארץ השם יתברך ונשים ארץ
 פנים וזהו סוד לא יכנף עוד מורף
 מכאן ואילך ויהיו עיניך רואות את מורף
 קלומר לא תלבש עוד שארץ הכתונת
 הנקראת כנפים וזהו שפירשנו ויהיו עיניך
 יתברך מתכסה מישאאל ולא יהיו רואים
 אותה וזהו הנולא יכנף עוד מורף ויש
 והנסות כי עיני בעון יראו פשוט ידוד
 צינן וזהו ואתם בינים ההוא הנה אלדינו
 והקנינו להנגלה וזהו ידוד יתברך
 כל אחר וזהו מראה להבא בעקר ואמר
 זהו ידוד ואתה יתברך שזהו אפשיט
 את הכמוני ויסקל את הכנפים ולא יכנף
 עוד וזהו ואתם בינים לשכונפים מספרות
 ופסוק וזהו שנאמר ואתה לרקיע
 בפניהם קשור אשר אלך ואתה לאיש
 שתים מסכות להנה ולאיש מסכות להנה
 את גוויתיהן וזהו שפירשנו שש
 כנפים לאחך בשתים יכסה פניו וקשתים
 יכסה רגליו וששתים יעופף עיפיה
 וכיסוי באיש באחד וזהו שפירשנו
 שכינה ועשרה לוכנפים להכחול לאת
 איתה ישראל וזהו ואתה יתברך
 ויעוף וזהו שאמר עשרה מסעות נסעת
 וזהו שפירשנו כדאיתא בראש השנה
ועל וזהו שפירשנו ששמות
 ואת תקשורת אמת מאחר ששמות הקדש
 הם מלבושים וכשהשם יתברך שלבש
 בהן הוא מסתור ועל ישראל יתברך
 אינם נמחקים וזהו היא טובת ישראל
 וגדולת ידוד באמת פשטתי את כתתני
 איכה אלבשנה וזהו שפירשנו
דע כי אעפ שאנו אומרים ששמות
 הקדש אינם נמחקים הם כינויים
 באמת שהיא מפיט אומות וזהו אבל
 אינם מאבדים מן העולם וזהו באמת
 ופשט את בגדי הכד אשר לבש בבאנו
 אל הקדש והניחם שם לעולם וזהו קדש

אשם יתכרך עתיד להכיל ממנו הכינוי
 לעת באו אל הקדוש ויניחם מבחון י ועוד
 לא ילבסם וזאת הנהגתו הנהגתו
 שבהן מתאזקים ששתי האומות
 שרין ונצחקים מן הבלים ונלפיקין
 שפות הקדוש ואין נחמקין דם אצל שאר
 הכינוי שהן נחמקין י נחמקין ונחמקין
 וכוונת בהם הן ברמזן החיילות של שתי
 האומות י שעתיד להחקק מן העולם י
 ולא תשאר אומה שאינה נחמקת בשם
 שלהן כאמרו ואמרו עמוס ויבנים להם
 ופלקת אל ידוך ואל בית אל ידך יעקב
 ויורינו נלכת בארצותינו י וסוף וסוף
 או אהפוך אל עמם כדורה לקרא
 בשם ידך וזלעבה שכם אחד י ורמז
 תמצא שמות הקדוש שהן כינוי השם
 אינם נחמקים אצל הכינוי שהם
 נחמקים נחמקין נחמקין
ועתה י השם לנו להודיע פוד אילך
 השלשים כינוי שבהם
 השם יתכרך מתנהג בדיון עם בניו
 כל אחד ואחד לאסת צד שהוא נחמק
 מה מרת גדל כינוי וכינוי י אלא זה שם
 משמות הקדוש הוא נחמק י ופסן ועליו
 דגל משה מנישה י ונחמק וצפאן ופקדיו
 תמצא דגל י תמצא משה י תמצא
 פקודיו י נכך ידך ותכרך הוא העיקר
 ושמות הקדוש הם סוד צורת הדגלים
 ושאר הכינוי הם סוד צבאותיהם י
וקודם שנכנס לבאר זה יש לנו
 להודיע כי כל שמות
 השם יתכרך כלולים בשם ידך יתכרך
 כיצד ארץ הוא סוד קוצו של ידך שהיא
 אות ראשונה של שם סוד זה הנהגה
 עצם היות ממש שהיא אות יוד סוד י
 וקוצו של יד סוד ארץ וסוד הסוד יד
 שבפסוק זה כינוי ארץ י הוא סוד
 אות הראשונה שהיא בשם יתכרך י
 וסוד אות ו של שם הוא סוד ששה שמות

סוד

שהם שלשת למעלה מחציו ולמעלה
 ושלשה למטה מחציו ולמטה שהם אל
 מימין הווי ולמטה י ארץ ארץ משמאל
 הווי ולמעלה י חידוך באמצע מחציו
 ולמעלה ושל שתי מחציו וי ולמטה ידך
 צבאות מימין ונחמקין למטה ארץ
 צבאות משמאל ולמטה ארץ באמצע
 חציו וי למטה י ונלפעט יסנקרא אל שר
 נמאבו תלוס ששה שמות י ועוד תלוי
 שם שביעבאות ירשהוא אלה י והסוד
 ולא אמר ארץ ארץ עשוי עושקלא נאמר
 אלא עשוי עשוי וזאת הנהגתו מתלמך ונאמר
 ונחמקין זה עתה ונחמקין בודברי אלהים
 העם יסוד אמת דן ואחריה של השם
 היא סוד ארץ ונלפעט יסנקרא שר נמאבו
 כל שמות הקדוש כלולים בשם ידך ית
 וכשאנו סומרים שם ידך הרי הוא פא
 עם כל שמות הקדוש ופא הנהגתו
 וכל קושי עמך כלומר כל שמות הקדוש
 עמך י נמצאת למד שהכל הלוי בשם
 השם י אבל כשאתה מזכיר שם שאר
 שמות הקדוש אינו מדבר אלא כפיט אחד
 כפיטו של ידך כמו שהודיעך י וסוף
עתה י צדק ארץ לידע י לעין
 לאמה אות מאותיות השם
 רמז אותו שם הקדוש כגון אל ארץ
 וכינוי בהם י ואחר שתדע זה תבין
 שכל הפרטין תלוי בכלל שמות
 הקדוש תלוי בשם ידך יתכרך י ואם כן
 תמצא למד כי כשזכור שם אחד משאר
 שמות הקדוש י ארץ תבין שהשם מתלבש
 במלבוש ידוע מארצו השם ארץ יכול
 להבין מאיזה מדה י או באמה מלבוש
 שם ידך יתכרך מתלבש י או במלבוש
 אל שהוא סוד רחמים י והדגל שלו
 מעיד שהוא אל רחום י או מלבוש הדין
 והמלכה י והדגל שלו ארץ י או
 במלבוש המשפט הכלול בדיון ורחמים י
 והדגל שלו ידך וכלל סודותי י וזהו סוד

שאמר

אל	ימין	יהוד	אמצע	אלדים	שמאל
גדול	אלו הן כפיו	נורא	אלו הן כפיו	אדיר	
רחום		נושא עון		שופט	
חנון		עובר על פשע		דיין	
חסין		אמת		חזק	
ארך אפים		מרום		כביר כח	
רב חסד		רם		איש מלחמה	
קדוש		נוצר חסד		גבור	
חסיד		שוכן עד		פוקד עון	
סולה		קדוש		משלם גמול	

השם

העומד לצד ימין הנקרא אל הוא מדרג חסד והיא מדת אברהם אבינו עליו השלום וזהו שאמר הכתוב ויקרא שם בשם ידוד אל עולם וזהו סוד שאנו אומרים ויד אל הגדול ומדת חסד כלולה במים שהיא מדת כח וזהו סוד המקרה במים עליותיו עליותיו ממש עליותיו ודאי ואת עלייתה על כולנה וזהו סוד אל עליון וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך וצריך אני לעוררך על עיקר גדול ולומר לך שאין לך בכל המדות של שמורת הקדש מדרג יחידה שאינה מתערבת עם חברתה כיצד אין לך מאלדים ולמטה מדת רחמים שאין בה קצת סדת דין ואין לך מדת הדין שאין בה רחמים ואם תאמר אם כן למה אתה קורא אותה מדת הדין דע כי הפדה שעיקרה ורובה רחמים יאף על פי שיש בה קצת דין אותה נקרא מדת רחמים וכל מדה שעיקרה ורובה דין יאף על פי שיש בה קצת רחמים ואנו קוראים אותה מדת

הדין ותדע לך שכן הוא שאם לא תאמר כן נמצא קוצץ בנטיעות ומפריד בייחוד שאם תאמר שמדת רחמים נפרדת מן הכל ממדת הדין אם כן לא יתחברו לעולם ואם נתחברו הרי הייחוד נפרד ואם תאמר הרי מדת רחמים הפך מדת הדין והיאך יתחברו שני הפכים באחד דע כי דבר זה סוד האצילות הוא וקשר הספירות והנני מאי עיניך כי מדת החסד ראשיתה סולת נקיה חסד וכשהיא מתפשטת הולכת ומתעבה והרי עובי בדמיון דין וכאותו העובי שיש בו קצת דין מתאזנת מדת הדין וגם מדת הדין באותו מקום האתיוה אינה כולה דין גמור לפי שמתערבת במקום האחיזה עם מדת החסד וכשהולכת ומתרחקת מדת הדין לקצה האחרון דין חזק נמצאו שתי הקצוות של חסד ודין חזקים במדותם ונמצא מקום האמצע כולל משניהם ואינו חזק במדתו כאחד ומשני הקצוות וזהו סוד האצילות הנמצאות וקשר הסרכבות:

דע

מת לבש מדת אלדים בהיותו רץ ארץ כל
הבריות וכן שאר כל השמות וזהו סוד
הפארת והעיקר הגדול ועשית בנדי
קדש לאהרון אחיך לכבוד ולתפארת
כחתך יבנה פאר נים והסוד הגדול פארת
האלו שנאמר ותשלח פארות וזהה שם
הפארת עולה עד הכתר העליון ויורה על
המלכות ומתאחד בכל הצדיק לכן
כתיב לך ידוד הגדולה והגבורה ותתפארת
והנצח וההודו לפיכך נקרא קו האמצעי
זכבר בארנו עניינו למעלה בסוד וזו של
שם המיוחד בששה שמות וזה ה' נקרא
משפט והסוד משפט וצדקה בועקב
אתה עשית ואין לך משפט שאין בו
דחמים ושווא דין את עולמו בצדק
יקוב הדין את ההר לפיכך צוה לסנהדרין
גדולה שלא ירחמו בדין אלא אמר ושפטו
את העם משפט צדק אבל השם יתברך
ויגבה ידוד צנאות במשפט והאל הקדוש
נקדש בצדקה סודות עמוקים נרמזים
בפסוק זה ליודעי סתרי תורה ודוד המלך
עליו השלום קודם שחטא אמר אני בצדק
אתה פניך ואחר שחטא אמר אל תבא
במשפט עבדיך במשפט
ודע כי לולי המשפט המתאחד
בדין הצדקה לפיכך אמר צדק ומשפט
מכוון כסאיד הסוד ואמת יקדמו פניך
ודע כי צדק ומשפט הוא סוד
המלכות ותתפארת
מלכות הדין תפארת דין ורחמים וזו היא
ספירה הנקרא תורה שבכתב ומשה רבינו
עליו השלום קבלה שאין דרך לשום בריה
לקבלה אלא למשה שנכנס להיכל
לפנים לאהל וזכה לשמש לפנים בעניין
וידבר ידוד אל משה פנים אל פנים
ותורה שבעל פה היא מלכות לפיכך
אין כותבין תורה שבעל פה שלא לקבוע
לזמנו מלבד תורה שבכתב משום

זנדנן ספירד אלוף לפי שאין לתורה
שבעל פה קיום אלא בנשיקת תורה
שבכתב וזהו היחוד האמתי השלם
והנה הלוחות שבהן התורה נתונה בארון
אשר נהעם שככה לו שהיה בידיה היחוד
השלם והשם המיוחד השוכן בניהם
וזהו הספירה הנקרא בתורה
אתה וסימן אתה נורא אתה
והנה ספירת הכתר נקרא
הוא שאינה מושגת כלל וזו היא
קו האמצעית נקראת אתה
שמשגיג אותה הנביאים על ידי מלכות
ומדת מלכות נקראת
אני וזהו מושג מושג לבעלי רוח
הקדש ודברים הללו הן
כבשנו של עולם וזו שיש לו עינים
יראה והספירה הזאת נקראת
נורא וסימן נורא תהילות עושה
נורא וזו היא מדתו של יעקב
וכשתנדבק בה כתיב וירא אמו
נורא המקום הזה וזהו סוד הגדול הגבור
והנורא אברהם יצחק ויעקב גדולה
גבורה ותפארת ונקראת נורא שבו
יראו כל הנוראות וכל האספקלריאות
והנני רומז אודך על כי נורא נפלאתי
וזהו סוד קשר הספירות בנורא
והספירה הזאת נקראת
דעת והנני מבאר קשר הספירות
העליונות חכמה וכוונה וכתר
והנה הדעת הוא סוד קו האמצעי נאחזת
בכ"ת ובמלכות והכל מיוסד בו וזהו
סוד בחכמה וכתבונה וברעת והנני
מבאר כתוב וברעת הדרים ימלאו כל הן
יקר ונעים וכתיב בדעתו הומויות
נבקעו ושחקים ירעפו טל וכתיב ותרבו
תדברו גבוה גבוה יצא עתק מפיהם כי
דעות ידוד ונמרז והיוודע סוד הדעת
שהוא סוד קו האמצעי בין סוד מרה
שאמר חכמינו זל גדולה דיעה שנתקד
בין

האמצעי הוא אל מצד ימין אלדים מצד שמאל ידוד באמצע שהוא אמת שהוא סוף ראש וסוף ואמצע לאותיותיו וזהו ידוד אלדים אמת וכתוב תתן אמת ליעקב הכל מכובד במקומות הללו והפפירה הזאת נקראת

רחמים

הרחמים הפנימית וסוד וברדת הדלים ימלאון יבין סוד זכור אזכרנו עוד על כן המו מעילו רחם ארחמנו נאום ידוד והמבין סוד רחום יבין סוד מי ותנני כירתי קדם וסוד רחם האם כמרה גנוי גנוזים בגיהו מרחם יצא אלמלא עולם ברחמים לא נתקיים הנוצר ברחם האם דבר על אופניו אמנם מצד כתר עליון כתיב וחנותי ארץ אשר אחוז אם אינלי מתנות חנם ורחמתי את אשר ארחם סוד היציאה ברחם האשה ואחר שיצא מרחם חוזר להטיב ומקדים רחום לחנוך ידוד אל רחום והנון נמצא חנוך מקיף לרחום קודם הבריאה ואחר הבריאה אשרי הנכנסים לחדרי חכמה וחוכים לסתרי התורה ולפיכך כרזיב רחמון מעיד ורחמיק עלי יתאפקו פקח עיניך וראה גפלאות גנוזות בתורה

ודע

כי מדת רחמים קשורה ביעקב לפיכך הוליד שנים עשר שבטים מהמון מעים נכנס בעולם הרהמים ופתח דלתות נעולים וירא ידוד כי שנואה לארץ ונפתח את רחמה וכך שאר העקריות שכתוב בהן פתיחת רחם לפיכך ברזו החם תזכור והנה הזכרונות סמוכים לרחמים זכור אזכרנו עוד רחם

בין בשמות אל דעות הכל ידמו במקום זה לפיכך הביא בתחילות שאלות יח אתה חונן לאדם דעת וכתוב כי אתה הדעת מאסת ואמאסך מכה ליי ותשכה תורת אליהך אשכה בניך גם אני ומטעם זה נקרא המלכות עץ הדעת כלומר עצו של הדעת כמו שאחה אומר בית פלוגית והכל מכובד לפיכך גם בלא דעת נפש לא טוב לפי שהטוב הוא קוצו של דעת התחזון והוא אביר יעקב לפיכך הידיעה באמצע ואמרו לעולם תהא דעתו של אדם מעורבת עם הבריות וזו היא הספי הנקרא

אמת

והנני מבאר בתהלה נקרא רחום ואחריו חנוך ואחריו ארץ אפים ואחריו רב הסך ואם לא יספיקו כל ה' ואמת רח' בתחילת הבריאה בגיהו מרחם יצא אחר כך חנוך חונן ומרחם ומשלו נותן מתנת הינם ואחר כך חסא אדם מאריך אפו אולי יחזור בתשובה והטעם לפי שכלי זיון של דין ברחוק הם עומדים באים מארץ מרחק מקצה השמים השם וכלי זעמו אך קרוב לקוראיו ישען לשכון כבוד בארצינו אם לכה אדם לכל זה ואם לאו שוקלין עונותיו מעביר ראשון ראשון ורב חסד מבריע ומטה כלפי חסד אם מספיק אדם לכל זה ואם לאו יקוב הדין את ההר הו סוד אמת ופסק הדינין המביז סודות הללו יבין כמרה הס רחמי השי על הבריות והיאך דן אותם ברחמים וסוף סוף צדיק וזהו סוד ואתה ידוד רחום ותנון ארץ אפים רוב חסד ואמת כמרה גם גנוזים גדולים סתומי בתורה או להם לבריות מעלכונה של תורה ועל סוד זה תקנו ברוך דין האסת ודין משפטו אמת שמיטו וחסד רחמים עשו איש את אחיו לפי שמדת אמת היא סוד קי

רחם ארחמנו * ואברהם החזיק במדת
 חסד * ויעקב במדת רחמים * והנה
 הכתוב מכריז טוב * לה לכל ורחמיו על
 כל מעשיו שאלמלא רחמים אין בריה
 נולד בעולם * והספירה הזאת נקראת
פנים והסוד וראית את אחוריו
 ופני לא יראו * אחורים
 הם סוד מלכות * לפיכך ויקרא אל משה
 וידבר יד אליו * והשם יתברך לא מנע
 משה שאילתו * אמנם אמר לו שאין
 נבחו לסכול * שהשם יתברך טוב ומטיב
 גותן שאולת חסדי * לפיכך אמר ופני
 לא יראו * ולא אמר ופני לא תראה *
 לא יראו * איך יכול לראותם * מי יתן
 ותוכל לראות * ומה שאמר ודבר יד וד
 אל משה פנים בפנים * בלומר בלי
 הפסק דבר כנתיים ויוכל עמו לדבר פנים
 אל פנים * וברוב הזהיר לא יכול משה
 לראות הפנים * והנה משל אדם רואה
 פני עין החמה ואינו יכול להסתכל בו *
 וכך הוא לא תוכל לראות פני * לפי
 שפראה עיני חלוש וכך פנים בפנים דבר

ידוד עמכם * ולא אמר פנים אל פנים
 אלא פנים בפנים * בלומר פנים כדרך פנים
 וזהו הנה אנוכי בא אליך בעב הענן *
 ובתיב מתוך האש * והכל מבואר * ויש
 לנו עוד להוסיף לך ביאור בחתימת ספירה
 זו * כתיב שוקיו עמודי שש * שוקיו
 נצח והוד * עמודי שש תפארת שהוא סוד
 ששה שמות * ואחר שהזכיר שוקיו
 שהם נצח והוד והם עמודי שש * שהם
 סוד יצין ובעף עמודים שנים * הזכיר
 מדת היסוד והמלכות * ואמר אחיו
 מוסדים על אדני פו * המביין סוד אילו
 ועיקריהן יכנס לבמה מרכבות ועל היסוד
 הזה נבנו ביה המקדש עמודים שנים
 וגולות הכותרות אשר על ראש העמודים
 שנים והשכבות שמים * לכסית את שתי
 גולות הכותרות אשר על ראש העמודים
 על סדרי הספירות למעלה ולמטה *
 עוד תראה בזה כמה סתרים וכמה נגזים
 ראה פתחתי לפניך שערים
 בדעוץ השם יתברך
המיוחד

השם

הששי מן הספירו הוא
אלדים וכבר
 בארנו
 לך בשער החמשו ענין המעלות כדרך
 שם השם יתברך * כיצד הוא מתבלש
 בשמור ובכנון כפי צורך להתנהג עם
 בני העולם * ובאותה סדה שהוא
 צריך להתנהג באותה מדה נקרא באותו
 שעה *
ועתה צריך אתה לדעת כי מדת
 הגבורה נקרא אלדים וזהו
 הדין המחולט שאין בו שנוי * לפיכך
 נברא העולם בשם אלדים לומר כי כל

מעשה בראשית עשויים על פי האמת
 והחכמה השלימה בכל הבריות למיניהם
 בעליונים ובתחתונים * וכך אכרי כל
 בריה ובריה * מן הבריות המשונור זומנו
 כולן עשויים בתכלית השלימות והתיקון
 הראוי לכל בריה ובריה וכל אבר ואבר *
 וזהו שאמר שלמה עליו השלום כי כל
 מעשה אלדים הוא יהיה לעולם עליו אין
 להוסיף וממנו אין לגרוע * והטעם לפי
 שהשם יתברך עשה גולם בתכלית
 השלימות אין דבר בעולם יכול להיות
 יותר מתוקן מן התכונות * שהפינו השם
 יתברך יתעלה * לפיכך נזכר בכל
 מעשה

מעשה בראשית אלקים לומר שהכל
נעשה על פי הדין לפיכך אין צריך
לשנות טבע מכל הטבעים שבעולם כדי
לתקנו אמנם צריך לשנותו כדי
להראות מלכותו ושלטנותו על כל
הנבראים להודיע שהוא עשה הכל
ובידו הכל

ולפיכך

תמצא במזמור
הלל הגדול ג'
שמות יד' וד' אלקים אדני' שנ' הודו לוי'
כי טוב הודו לאלקי האלקים הודו לאדוני
האדונים אמנם השם הראשון הוא
עצם הממשלה ומציאות השם הקדמון
יתברך ומחשבותיו עמוקות כבוד' שאמר
לעושה נפלאות גדולות לבדו וחזר
בשם השני הודו לאלקי האלקים פירש
במפור ואמר לעושה השמים בתכונה
לרוקע הארץ על המים לעושה אורים
גדלים את השמש למשלת היום ואת
הירח והכוכבים למשלת הלילה וחזר
בשם שלישי שהוא אדני' ופירשו בו סוד
האדנות והשלטנות והממשלות על כל
הנבראים כמ"ש בל אשר חפץ עשה כ
בשמים ובארץ ואמר ובמצבייה עבדי
בחיל שמיא ולא איתיה למה וימר ליה
מה עבד אנני שם אדני' זה חזר להשלים
שלישית במזמור למה מצרים בכבוריה'
ויוצא ישראל מתוכם ביד חזקה ובזרוע
נטייה לגזר ים סוף לגזרים ורעעיר
ישר בתוכו וניער פדעה וחילו בים
סוף ושאר תשלום המזמור לפיכך
נקרא הלל הגדול לפי שהוא כולל שם
הקדמון יתברך בפסוק הודו לה' כי טוב'
וכולל שם אלקים שבו נכרא העולם על פי
הדין הישר שאין דבר צריך ריוספת או
מגרעת ועל התכונה שהכינה השם יתבר'
וזהו שאמר לאלקי האלקים וכולל שם
אדני' שהוא השם המורה על השלטנות
והאדנות על כל הנבראות ובידו לשנותו

ולעשותו כפי חפצו והצונו כדיל הודיע
לכל שהוא הנברוא אולם ולפיכך נקרא
שם המזמור הלל הגדול ראש לכל
מיני תהילות ותמצא בו ג' פועמים כלל
כנגד שם השם יתברך וכבר ביארנו בשער
החמשי כי ביקר התפא ושם אלהים עומד
מפיהו גמלה ושם הוא חיתוך הדין

ודע

על פי האמת
כי כל מעשה בראשית
וסודי ספירות חתומים
בשם אלקים מתחילה ועד סוף ביסוד
תחילה צירוף האותיות כבר יאות עולם
והנקודה האמצעית שכל צירוף אותיות
עליה סופר בכפר יצירה הוא סוד אל'
לפיכך הודיע אברה' אלה לכל באי עולם
ויקרא שם בשם וי' אל עולם וזהו
תחילה לכל הכינוי הסמוכין לשם השם
יתברך וכשהזכור אצל שם אל' הוא
סוד עשר מעלות לספירות בי' מאמר
שבהם נבר' העולם תמצא יב מא' ועד י'
ובהם נכללים כל הנבראים והסוד הן לה'
אלקיד השמים ושמי השמים הארץ וכל
אשר בה לפיכך אומר כל הנחלים
הולכים אל הים אל הים ממש שהוא
כנף האלקים אמנם הים אינו מלא שהכל
תלוי בשה' שהוא היסוד והעיקר לפיכך
הודיע בתורה כי שם אלקים בהסתלק
ממנו חותם'ה שהוא משמך הגדול נשאר
אלם אינו יכול לדבר ולעשות כלום וזהו
מי ישום אלם הלא אנכי יי' בהיות
שם יי' לבדו לוקה האצילות וחשפע
והנשמה שהכניס בשם אלקים ישאר
אלם לפיכך אומר הודו לוי' כי טוב
לא שיה בו ואמר הודו לאלקי האלקים
וכפל בהם הדיבור וכן הודו לאלהים
לאדוני האדונים שאינו יחיד אלא
מצד שם השם יתברך לפיכך
זוכה לאלקים יחדם בלתי לידוד
לבדו

והמבין

סודות הללו ויבין סודות
 החתומים במזמור שבו
 נחתם ספר התהלות אשר הללויה הללו אל
 בקדשנהללוהו ברקיע עזו • הרי זה
 המזמור מורה ציווף כאלפא בית בספר
 יצירה ונלגלים • והיאך מתלבש שם
 יד' וז' יתכרך בשם אל פעמים אלהים
 פעמים אלה חציו בזה וחציו בזה ככאן יש
 סודות עמוקים בעניין שתמצא במעשה
 בראשות שנים ושלשים פעמים אלהים
 בסוד שנים • ושלשים נתיבות פלאות
 חכמה שבהם נברא העולם • בציווף
 אלהים • לפיכך אין בכל האותיות אות
 שיתלבש בה השם באות אחת כי אם
 אותיות לב' סודות

לי לה לו כו כו

חורים גדולים חורים במקום זה • לפיכך
 לב' הוא סובל הרוח והוא מלך בגוף •
 והרוח סובל הנשמרה בסוד יפח באפיו
 נשמת רוח חיים • והיודע סוד זה יודע
 סוד התקשרות הרוח בנשמרה בסוד יד' וז'
 אלהים • ויצר יד' את האדם • שם
 מלא על עולם מלא • והעניינים הללו
 מן הסתרים הפנימים • וצריך אתה
 להתבונן הטיב סדר שפע האצילות
 יד' וז' יתברך על כל השמורת והכינוין כי
 כולם נשואות בו • והם נדמיון כסאות
 לשמו הגדול • וזוהי הספירה הנקרא
שמאל • והנני מבאר לך יד' וז'
 יתברך המיוחד • הוא
 סוד הרחמים בהתאחו בארד • והטעם
 לפי שהוא בורא את הכל • והוא מלא
 רחמים וחסד • אמנם כל שם המתחדש
 בחידוש עולם • הוא תכונת הדין •
 לפי שהוא עשוי ואינו עושה • וכל מי
 שהוא עשוי יש לו גבול וסיום • וזהו סוד
 הדין הגמור • שהנכראים החסירות
 דבק בהם • וכל חסר צריך לשאוב ולקבל

לפיכך כולו דין • ואם לפעמים הוא
 משפיע ונותן זה מצד שמקבל בשעור
 שנותן • שאם אינו מקבל אי אפשר לו
 לתת מאחר שהחסרון דבוק בו • וזהו
 סוד קשר המרכבות כולן בסוד ארץ
 ושמים • כי בודאי ארץ נבראת תחילה
 ואותה ארץ נקרא שמים אצל מה שלמט
 הימנה • וזהו סוד שאמר יד' וז' בתכמה
 יסד ארץ כונן שמים בתבונה • ואמר הודו
 על ארץ ושמים • סודות קשרי הספירות
 והמעלות תלמות בזה • והמבין סודות
 עמוקים הללו • יבין סוד שני מקראות
 שבית שמיא ובית הלל נושאים ונותנים
 בהם • אלו אומרי כי שמים נבראו תחילה
 שנאמר בראשית ברא אלהים את השמים
 ווגמר • ואילו אומרי ארץ נבראת תחילה
 שנאמר ביום עשות יד' וז' אלהים ארץ
 ושמים •

והנני

רומו סדר המעלות
 סודותם כפיך בשער זכרון
 מעלתם אומר שמים וארץ ובשעת קבולם
 והשפעתם אמר ארץ ושמים • אין לך
 שמים בכל הנמצאות • שאין לך לו
 ארץ תחילה • ואין לך ארץ שאינו שמים
 מצד המעלות האמצעות מלבד כתר
 עינין יתכרך שהוא שמים אמיתי • נותן
 ואינו מקבל • מלבד ארץ הנקראת מל ות
 אצל • ספירות שנקראת ארץ לכד שהיא
 מקבלת מכולן ואינן משפעת בהן אמנם
 היא סוד שמים לכל הנבראים כולן •
 והמבין סודות הללו • יבין סוד שאמר
 הכתוב הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים •
 ואחר שידעת זה

דע

כי כל מקבל צריך להיות בו דין
 בהכרח • והנה שם אלהים
 שהוא בינוי ראשון לענין ברית עולם בו
 נחתמו סדרי הדין • לפיכך הוא הנקרא
 בכל מקום שסאל • והוא מקום הדין ומאותו
 צד שהוא תחילת תכונות הבריאה
 נאצלים

זה שביאורו הוא הפך כמו שמבינים
 בפשט הכתוב כמה בני אדם
ודע כי במקור הזה יש בית קיבוץ
 ואחיה והצלחה לרשעים
 כדי לייסר מתוכם את החוטאים וחס
 ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו וסוד
 ועתה שא נא בליך תליך וקשתך חלילה
 ותס מלעות ברעו של יצחק לברך את
 עשו הרשע בכרבה הראויה ליעקב
 שהיא ברבת אברם וסופו מוכיח על
 תחילתו המבין סוד הטעמים שביארנו
 במלת צפון כיצן סוד הקרכנו הנקראים
 קדש קדשים שהיטתן בצפון וקבל דמן
 ככלי שרת בצפון ושחט אורחו על ירך
 המזבח צפונה וזכו אלדים הוא נשברת
 ולפי שהספירה הזאת הנקראת צפון
 היא מערכת להשלים חפצו החוטאים
 כתיב על ידכה יד כהה והסוד הגדול
 שהכל תלויז וקרנים מידו לו ושם חביון
 עזו שם חביון עזו בודאי שהוא
 אוצר שם ונחות שאלות כל החוטאים
 ומצד זה נקרא הספירה הזאת בכל מקום

פחד המשל ופחד עמו שם
 פחדו פחד בציון
 וחס ופחד יצחק מפחד בלילות סמר
 מפחד הכל רמז והספירה הזאת נקרא
גבורה כסוד לך הגדולה
 הגבורה כלומר
 מקום הדין הקשה החזק הגדול שאין כל
 בריה יכולה ליכנס במקום הזה מחזק
 הדין אלא הגבורים הנקראים על שמה
 וחס שאומר איזה גבור הכובש את יצרו
 הכל רמז במקום הזה מי כשיכבוש אדם

את יצרו או הוא ראוי ליכנס בהיכל
 זה וכל הפצו יעשה לפיכך אמר מאמתו
 מזכירין גבורת גשמים כלומר כשיוודין
 בדין אם העולם ראויים אם לאו
 וזהו סוד כל רמזי התורה שנאמר
 נתתי מסר ארצכם בעתו ארבעה
 השמים לפיכך נידון בגבורה ולפיכך
 נקראו גבורים עופודים במקום זה שהוא
 מקום הפחד וזה סוד ששים גבורים סביב
 לה מגבורי ישראל כולם אחוזי הרב
 מלומדי מלחמה מפחד כליל הכל רמז
 במקום זה והנה משה רבינו עליו השלום
 עלה למקום הזה ולקח התורה בחוקה
 עיר גבורים ערה חסבי התורה נתנה
 מן היסוד על יד השמאל הה סוד וידכה
 אלדים את כל הדברים האלה
 בגבורה נחמה תחלה ונמשכה מן היסוד
 על יד שמאל ונחמה לפשה וזהו ביאר
 לכל מה שפירשנו לעיל והבין זה

ההספירה הזאת נקראת
אש
 הגדולה לפי שהאש הזאת
 היא חזקה מכל אש שבעולם וכל מיני
 אש לפנייהם כקש לפני אש והיא
 הלוהכת והשורפת והלוהמת
 והגורמת דין ולפי שנבורה נתנה תורה
 לפיכך נתנה סתוך האש מימינו אש הר
 למי וכתיב את דברו שמער מרוך האש
 וכתיב ואת אשו הגדולה הזאת לא אראה
 עוד ולא אמור לפיכך אמר מתו כולם
 ונפשו יצאה ברבו אותם שאין כל לכל
 בריה לעמוד בפני הדין הגדול
 התלויס בגבורה וכן המקום הזה
 נמשכים כל מיני אש וכתוב אחד
 אושר עושה מלאכי רהות פשרתיו אש
 לוהט המלאכים הם רוח
 לפיכך רוח הטמאה ורוח הטוהרת
 המשרתיו אש שנאמר כי כאשר
 נשפט

חומת ירוחו וכלעה על יד תרועה
 וצריכי אני להקיף לה ברה במד הרחמי
 אברהם ויעקב עלה אלדים בתרועה יי
 בקול שופר ולפיכך תק עתם תרועה כ
 ונסעו ומתיב קומה יי ויפוצו אויביך
 ובהקחל את הקהל תחקעו ולא תריעו בני
 חביאו מלחמה על ארצכם וחרעו וכיום
 שנה זכ ומועדכם ותקעתם בהצוצרו ליום
 דה אלפ שהוא דה יום תרועה יהיה לכם
 בכסא ליום הגינו לפי מסבבי לה אברהם
 ויעקב ואנו חותמי כי אתה שומע בקול
 שופ אתה הוא מעולם ומאזין תרוע ואין
 דום לך יוחת שומע בקו תרוע עמושי
 היו ברחמי ועל דין זה התכונ סוד הדיני
 הקשורים בגבורה והספירה הזאת נקרא

נשפט וצורך המשרתים לחיות אש לוהט
 שזר סוד מקום טבילה לנכנסים להיכל
 הסלך ולהבה ליהטה כל עצי חשרת
 ומדה זאת נקראת
 צור לענייני נפלאות המוציא לך
 מים מצור החלמיש
 וכבר ביארנו זה במלת יוצר בראשית ודע
 שהאש יצאה מן המים למדורת נפלאים
 אברהם הוליד אתי יצחק ויקח כיון ארת
 האש ואת המאכלת וילכו שניהם
 יחדיו סוף דבר תלוי בשער החפשי
 ושם תמצא ביאר לפפירה זו ודע
 כי המדה הזאת נקרא מקום

זרועה

והוא עוש מלחמו ונוקם
 נקמך ישראל כלומר
 בהיות מלמות לובשת כלי זיין מן הגבור
 עורי לבשי עוז זרועה ה בימי קדם וזכור
 עולמים הלא זאת היא הסהצבת רהב
 מחוללת תנין וכתיב כגודל זרועך ידמו
 כאבן וכתיב מעונה אלדי קדם ומתחת
 זרועו עולם כלום כשמזכיר שניה מזכיר
 זרועות וכשמזכיר זרוע אחת היא
 השמאל כי סינך זרועך תפארתו ויש
 שתלבשת בורע בהיות המלכו מתלבש
 בזרוע הגבורה והמביז סוד זה יבין מה
 שאה יל בענין ר' חנינא בן דוסא

העושר

פעמים למובה ופעמים
 לרעח פי העושר שמו
 לבעליו לרעתו ומן המקום הזה יצא
 זהב ארום ואין זוכין לראלא בדיון ומן
 המדה הזאת מתעוררת סדרת התרועה
 כשהיא לוחמת עם האויבים אמנם
 כר"ה מקיפן אותה אברהם ויעקב בקול
 פשוט לפיכך פשוטה לפנייה ופשוטה
 לאחריה ואשרי העם שיודעים תרועה
 שמשמשין בה ויודעין כיצה
 הירחוד איש על נחלים
 ורגליו לא רחשפנה
 החיתה איש נחלי

והחכירו כל העולם כולו ניוון
 בזכותו והוא ניוון
 בורע
 חס

בחינוך וכגדני לא
 תכונה לפיכ
 נפלה
 שערי צדק

השם

השקיעו לפירות נקר
אל כברי ידעת

כי השם הנקרא היא מרת הרחמי ירחני מברא לך עוד כי כשהשם הזה רומז בכתב שהוא עולם הרחמים הנמור נקרא אל עליו וזהו סוד אל מלך יושב על כסא רחמים וכשהוא מדבר בעולם יש בו דין ורחמים מעורבים נקרא אל עולם וזו היא מדת חסד אברהם שנקרא גם כן חסד עולם ויש חסד עליון בענין אל עליון וכשהוא מתבר אצל היסוד בענין חסדי דוד נקרא אל שדי ואז חייה נמצא בלסוד מלכות וכשהוא מושך החסד והרחמים מן הבחינה נקרא אל ה' וכבר ביארנו זה למעלה

אמנם

יש לנו לעורר במקום הזה שאמר הכתוב ונקרא שמו פלא יעץ אל גבור אבי עד שר שלום סדר ספירות הווא מונה מדה שאמר כי גדול ידוד הוא סודתיו ותינו וכיוניו כמו שאמרנו באריגת השמות כי אל רחום ידוד אלדיך הוא סוד התחברות חסד ורחמים וכבר ביארנו למעלה כי אל הוא סוד התחברות תחילת התפץ במחשבה לבריאות עולם כצירוף האותיות כי תחילת כל צירוף האותיות שבהם נברא העולם נקרא אל והוא סוד הנקודה האמצעית שעליה כל הגלגלים חתומים בין בעולם השכל בין בעולם השפל בין בשאר כל התכונות אמנם גלגל ידוד היא סוכב על זר גלגל התכונות סוכב עליה והסוד כל סתום כסוד אלדים וכסוד אלוה וכבר ביארנו רמז חתימת ספר תהילת הללויה הללו אל בקדשו הללויה ברקיע עזו כבאן רמז צירוף האותיות וסוד תכונת

גלגל ותנועתו לפיכך הודיע אברהם אבינו עליו השלום לכל באי עולם סוד אמיתת ידוד יתברך על ידי אל וזהו סוד ויקרא שם בשם ידוד אל עולם כי אל הוא סוד של בריאות עולם וסוד התנהג עמו כמדת הדין ובמדת הרחמים כי אין השם ית' נודע מתוך ידוד שעמוק וסתום הוא לפיכך אינו נקרא ככתבו אבל הוא נודע מתוך פעולתו כאמרנו שאנ מרים עיניכם וראו מי ברא אלה

מתוך הנבראות נשיג השם יתברך וזהו סוד ויקרא שם בשם ידוד אל עולם אל עולם בודאי לפי שאברהם אבינו עליו השלום החזיק במדת אל שהוא סוד עולם הרחמים וסוד בריאות העולם נקרא המדה הזאת על שמו ובכל מקום שם אל סתם הוא מדתו של אברהם כתיב אמרתי עולם חסד יבנה בנין העולם הוא חסד בסוד אל עולם וכתוב חסד אל כל היום לפיכך חסד לאברהם והיודע עיקרים הללו יודע סוד מי אל כמך נושא עין ועובר על פשע והספירה הזאת נקראת

מים חיים

לפי שזה הסוד יוצא מהבחינה

הנקראת

רחובות הנהר

ובמדה זו יש שנים

ושבעים נשרים שבהם הולכים המים העליונים כסדר ויסע ויבא ויט ומבח אלו המים נבקעו המים ועברו ישראל בתוך הים כיבשה ואותם הים נחם של ישראל והיודע סדר המרכבות יבין סודות עמוקים בענין זה וספירה הזאת נקראת

ימין

וממנה יזכו ישראל לתור ביסוד מימינו אשר דת למו כי אברהם אבינו עליו השלום

וכתיב חסד אל * וכתיב חסד עליון
 וכתיב חסד עולם * וכתיב חסד לאברהם
 אברהם גלה לנבראים דרך השגת חסד *
 וכתיב כל ארחות לך מה חסד ואמת *
 וכתיב חתן אמת לעקב * וחסד לאברהם
 אבל דין ליצחק לשמו הפרצה שלא
 יבנסו המשחיתות * וכחסד בכלל
 אורחות השם בשנים ושבעים גשרים
 עד הגיעם למרת אמת * וכתיב וחסדי
 מאחד לא אמיש * וכתיב חסדי דוד
 הנאמנים * מאברהם נמשכו לדוד *
 לפיכך נאמר מנן דוד ומנן אברהם * ויחזן
 כחסד ככאו נסא נורא * לפיכך תמצא
 בהלל הגדול חומים כי לעולם חסדו
 עשרים וששה פעמים * כל זמן משך
 אברהם למטה * לפיכך זכה לרב חסדי
 מטה כלפי חסד * והמדה הזאת

נקראת

גדולה

משום ארך אפים *
 והנני רומז הכ תר עליון הנקרא אין סוף
 כי אל גדול ידוד * לפיכך לך ידוד
 הגדולה והגבורה לך בודאי * אין סוף
 והכל קטן * לפיכך עוז בידך וגבורה
 בימינך * והאלדים נסה את אברהם *
 ויקח בידו את האש ואת המאכלת *
 עושה גדלות עד אין חקר וגומר *
 לפיכך נקראת גדולה * גדול ידוד וגומר *
 כמה נפלאות בכ תר הספירות רמזות *
 אוי להן לבריות מעלבוניה של תורה * לא
 ידעו ולא יבינו בחשיכה יתהלכו *
 שהתורה פתוחה לפניהם ובסכלותם
 מסתתמים בענוותם * וזו היא מדת
 של אברהם * והוא סמוך למצרנות
 הבניה * לפיכך נסתכל באצטגונות
 וליא מצא בן משרה אלא מנשים
 נבריות הסמוכות במצרנותו * עד
 שהמשיך בו מן הבניה שהיא

סמכה

השלום החיל למשך הכחות המסתרות
 בסתר עליון למטה * שהרי בימי
 אדם הראשון נאסף הצדיק והמירו אנשי
 דור הפלגה והורוהם כבוד ורשעיהו
 הנהרות וסתמו כל המעינות ונסתלקו
 כל הספירות למעלה למעלה * אין דורש
 ואין מבקש * לפיכך לא היה השם
 יתברך נודע בעולם * לפי שצינורות
 השכינה נסתמו על ידי מעשים הרעים
 עד שנא אברהם אבינו עליו השלום
 ותיקן הצינורות * לשאוב מים חיים
 מהבנה * שהיא סוד הנהרות העליונות
 לפיכך כתיב ויעתק משם הרהר מקדם
 לבית אל * מקדמונו של עולם היסיע
 המים העליונים מן הרהר היא הבניה
 מקדם עד שהמשיכן לבית אל * בצינור
 אחד הנקרא חסד * והוא הימין *
 לפיכך כל מסעיו של אברהם אבינו
 עליו השלום היו לימין * והיו סוד
 ויסע אברהם הלוך ונסוע הנבנה *
 אלמלא מימין של אברהם אבינו מדת
 הימין היתה הנבנה יבישה ונגובה וסתוך
 סימין של אברהם נתמלא הימין מים *
 אפתח על שפאים נהרות * לפיכך
 נאמר בו נאום ידוד לאדוני שב לימיני *
 ועל ידי אברהם נתרוממה הימין *
 לפיכך ימין ידוד רוממה * וימינו החבקיני
 כמרה היתר מעלרו שהמשיך הימים
 העליונים מן הבניה ולמטה * והכינן
 לה צינורות ללכת עד בית אל *
 וחזו סוד אלוה מתימן יבא * והוא
 כולל סוד השמות מבניה לימין * אשר
 על דרך תמנת * ותמנות ידוד יביטו *
 נחמה הזאת נקראת

חסד

והנני רומז *
 כבשאות העולם אמרתי עולם חסדי יבנה

סמכה

סמכה לפיכך כה יהיה זרעך והיורע
סודות שביארנו יבין מתוך זה כי יש
מקום למצא כסף וכמוצא מים שהרי
אברהם המשיכו מן הלובן העליון אבל
מקום לזהב יזוק סיפן שהאש יצארה מן
המים לפיכך נקרא מרת של אברהם
חסד עולם יולא חסד עליון שהרי ישמעאל
ועשו סיג הכסף והזהב לפיכך עשור
הוא אדום סיג דרהבא וזונו היא
המדה הנקרא

בקר

והמעס שהוא בוקרו של
עולם יבין בקר
חשמע קולי ולא אמר בבקר אלא בקר
ובתיב וישכם אברהם בבקר ויהי ערב
ויהי בקר הבקר אור ולא אמר הבקר
האיר אלא אור כבקרת רועה עדרו
אחר שהיה העולם ערב בא אברהם
והיה בקר לחזות בנועם ולבקר בהיכלו
והמדה הזאת היא סוד הנדברה ומה בין
נדר לנדבה נדבה הרי זה נדר הרי עלי

דע

כי הלינה היא מקו הנדר כמו
שנבאר לפנינו ואין אותו
המקום מושג אלא על ידי הנדר ונבאר
זה בעזרת השם יתברך והנדר אברהם
ראש לנדיבים והוא סוד התרומה ועל ידו
זכו ישראל לשכינה שנאמר מאר כל
איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי
והנני מבאר נדיבי עמים נאספו עם
אלרי אברהם הכל מבואר ולפנים מה
יפו פעמיק בנעלים בת נדיבי כי בת
נדיבים צריכים נעלים משום מצדנות
הכתרים אשרי הזוכה לפסוק הזה וכפורת
המנעים שומרות את ישראל כי אוריש
גויים מפניך והרחתתי את גבולך לא
יחמוד א שאר ארצך בעלותך ליראות
את פני יי אלהיך שלש פעמים

והיה אברהם מקור הנדבה
לפיכך כל הכא לשאול
מאת הימין דבר און מונע ואין מעכב כי
הימין פתוחות לתתמתנות ומקבל מתנות
שבים ואלמלא ידי כהה מעכבת והצפון
מצפין כל אדם משיג שאלתו שוב וחוטא
והיורע מפני הנדבה וזהו המפתח לפסוק
ישם חמין עזר מת רב טובך אשר צפנת
ליראיך והנה סוד נדבה הוא סוד
אצילות השפע בלי עירוב מל תר עליון
לימין וסג הימין עד הגבורה אבל
מקום הסכנה הוא מקום הגבורה ששם
עומדים מיני מקטרגים ואילמלא נדבתו
של אברהם אין כל לבנים לעמוד
ושה ארפא משוכתם אוהבי נדבה בסוד
המעכבים והמונעים לפיכך גשם תניף
נדבות והמבין סודות הללו יבין סוד
טוב לחסות ביי מבטוח באדם טוב לחסות
ביי מבטוח כנדיבים השרים
העומדים לצד אברהם נקראו נדיבים
ואף על פי כן עיניהם צרה

ודע

כי מרת האהבה היא מרת
אברהם ועל ידו אברהם
נאח ביעקב וזה סוד הבותר בעמו ישראל
באהבה וזה סוד הנדיבים
והשפע והאצילות טוב ארוחת ירק ואהב
שם וגומר מה טעם כלחוד השור
את ירק השדה שנאה תעורר מדנים ועל
כל פשעים חכסה אהבה זהו המפתח
לכל מקום שאנו אומרים וכו' לאברהם
ליצחק ולישראל עבדי וזכרתי
את בריתי יעקב ואת
בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם
אזכור והארץ אזכור יבין את
סוד זה על כל פשעים חכסה אהבה
לפיכך סמכו קש למילת אהבה
וסמכו אמת לסוף קש חתן אמת ליעקב
וחסר לאברהם ואם השור בא
ללחין

ללחוך על כל פשעים חכמה אהבה יתירה
הנני רומז אמת חסד פחד יראת אלהים
ועל כי היא חכמה היא מתקשרת
וכנראה כמו שאמרנו ארץ אלהים
החיים משוברים אוהבי נוכח

והיודע סוד חזק ויפה

היודע סוד חזק ויפה

היודע סוד חזק ויפה

היודע סוד חזק ויפה

היודע סוד חזק ויפה

היודע סוד חזק ויפה

היודע סוד חזק ויפה

היודע סוד חזק ויפה

היודע סוד חזק ויפה

היודע סוד חזק ויפה

היודע סוד חזק ויפה

היודע סוד חזק ויפה

היודע סוד חזק ויפה

היודע סוד חזק ויפה

היודע סוד חזק ויפה

היודע סוד חזק ויפה

היודע סוד חזק ויפה

היודע סוד חזק ויפה

היודע סוד חזק ויפה

היודע סוד חזק ויפה

היודע סוד חזק ויפה

הוא אברהם יודע סוד רפואה
הוא כי מקום הרפואה
הוא מקום התשובה ומשם
ינק אברהם כשנדבק

הוא אברהם יודע סוד רפואה

הוא אברהם יודע סוד רפואה

הוא אברהם יודע סוד רפואה

הוא אברהם יודע סוד רפואה

הוא אברהם יודע סוד רפואה

הוא אברהם יודע סוד רפואה

הוא אברהם יודע סוד רפואה

הוא אברהם יודע סוד רפואה

הוא אברהם יודע סוד רפואה

הוא אברהם יודע סוד רפואה

הוא אברהם יודע סוד רפואה

הוא אברהם יודע סוד רפואה

הוא אברהם יודע סוד רפואה

הוא אברהם יודע סוד רפואה

הוא אברהם יודע סוד רפואה

הוא אברהם יודע סוד רפואה

הוא אברהם יודע סוד רפואה

הוא אברהם יודע סוד רפואה

הוא אברהם יודע סוד רפואה

הוא אברהם יודע סוד רפואה

הוא אברהם יודע סוד רפואה

הוא אברהם יודע סוד רפואה

השם

השמיני לספיר
נכתבה יוד
ונקרא אלדים

יהיה אדני חילי וזה סוד לפי שזה מקום
חוללת הדין ומקום והנני מבאר לך
דע כי בתר עליון הוא הרחמים הגמורים
שאין בהם חרעוכות דין ובהתאצל ממנו
החכמה והבינה אז תמצא דין ורחמים
פעורבים אבל אין כחם יוצא לפועל בדין
לפי שהם נקשרים בכתר אמנם הרחמי
והדין נמשכים על גדולה ונבירה כמו
הזרועות הנמשכים מן המקור שבמות
ופועליו פעולה ולפי שעקר המקור לרחמי
ולדין הם על ידי חכמה ובינה הנקראים
עין ונקרא מקור והם דבקים בכתר ו
ואינם פועלים אלא על ידי גדולה ונבור
לפיכך בינה שהוא מקור הדין ואינו פ
פועל אלא על ידי גדולה כך נכרוב יהיה
על ידי שהוא קשור בעולם הרחמים ו
ונקרא אלדים על ידי נוכעים

ממנה לפיכך תמצא כתוב בכמה מקומות
יהיה אדני שהוא סוד המכועים
ההולכים עד המלכות וזה סוד ימי פסח
ושמונה ימי החג ונכסוד שמיני

עצרת אחד שלו ואחד שלנו
וכשהנביאים עולים מלמטה למעלה
קורין ברוחה יהיה אדני כמו שאמר
אדני יהוד מה תתן לי וכוונתו בו
וכשהשפע יורד מלמעלה למטה
ומטה למעלה והסוד ילבו מתיל אל
חיל לפיכך תמצא הפעולה
הזאת נקראת

צדק

עליון וזה סוד שמורה
אדני יהיה שכתבנו
והסימן צדק צדק תרדוף
ראשון סוד מלכות צדק שני סוד בינה
כי שם הוא סוד הייחוד השלם ככל ה
העולמות וזה היא שאמר בסמוך למען
תחיה ורשת את הארץ צדק
למען

למען תחיה צדק תחתון ויהשת את הארץ
החל מבואר יקום י והספירה הזאת

נקראת

נקראת

בינה

במקום הזה הוא סוד
כל הנחלי העליונים
ולא נכנסו בה שום אדם ועין
לא ראתה סוד מעלותיה וסגולותיה
לפי שהיא למעלה מכל ההשגות
והנה כל הנביאים אפילו משה רבינו
עליו השלום פתח תשעה וארבעים ש
שערים נשארה אחרונה ננעלה נמצא
כל הדרים גנוזים ונעולים בפני כל
בריה וזה שאמרו הנביאים עין
לא ראתה אלים זולתיך יעשה למחכה
לו והנני פותח לך קצת מעלותיה
כדי שתכנס לידעתם

שלחם סמוכים להם והסוד ואקח
את אביכם אברהם מעבר הנהר

אמנם

מעקב אבינו עליו
היה יתחבא השלום שהיה
מזוקק ולא היה במסתן פסול
אין בו מקום אחיה לאחד מן הכתוב
התיצונויות כלומר שבעים שרים לפיכך
הוטל יעקב בין אברהם ויצחק באמצע

והנני

בזמז הצד המזוקק
שבאברהם ויצחק
הוא היכל הקדש הפנימי והנה הקו ה
האמצעי ביניהם הוא יעקב
ונאחו במקום הטהור שבין אברהם
ויצחק הם כלפי חוץ
והנה שבעים שרים התיצונוים
נאחזות באוחו צד שיש בו סימן

כלומר שמעאל מצד זה עשו מצד זה
לפיכך כתיב הלא את עשו ליעקב נאום
וואהב את יעקב ואת עשו
שנאתי נמצא יעקב עלה עם

אברהם ויצחק עם הכתפים והזרועים
שבהם נאחזים אברהם ויצחק ונקראת
דמות אדם ונמצא יעקב לבדו

עולה עד הכתר ונאחו בשלשה
ספירות עליונות עולה מן

הצוואר למעלה הנאחו בקו האמצעי עד
ראש העליון ונמצאים אברהם ויצחק
עולים עד מקום הזרועות עמו ומשם
ולמעלה אין להם עלייה ונמצא

יעקב לבדו עולה עד הכתר
ונאחו בשלשה ספירות עליונות שהם
נכללות בשם ית לפיכך יעקב

בחר לו יה ישראל למגולתו לסגור
משם כי סוד סגולה הוא סגור יה מס
בסוד זקא מקף סגול נמצא

הבינה נקרא סגולה ליועדי סוד האמת
לפי ששרי אומות העולם עולים עד ה
הזרועות

ודע

כי שלשה ספירות
עליונות כולם הם
מתאחדות כאחד ויעולם לא
יפרדו והשם הכולל אותם
בכל מקום הוא יוד רמז יו ד לחכמה
והאלבינה וקוצו של יוד רמז כתר א
אין סוף ואינו מושג בצדו ענין
לייחד לו אות קבוע ודע והאמץ כי לא
עלה מעולם לא שר ולא מלאך ולא ד
דבר בעולם להתאחד כאילו שלשה ס
ספירות לפי שאברהם ויצחק

עלו עד הגדולה ועד הגבורה
וסביבות אברהם ויצחק נאחו שבעים
שרים עליונים בשבעים כתרים עליה
ישמעאל ועשו שהם סוד הק הפרה
ואילמלא ישמעאל שיצא מאברהם ו
יעשו שיצא מיצחק אין מקום
לשבעים שרים אחיה סביבות ודבר
זה נודע בסוד סוד הקשרים והנה אברהם
יצחק שנאחזים בגדולה ובגבורה
יש לחלתם וכלי שחרי המצרנים

ותוציאנו לריוה באש ובמים אברהם
ויצחק ואח"כ ותוציאני לריוה לפיכך
התבונן חטיב ורואה מעלת ישראל על
האומות ודרך עלינתן למעלה למקום
שאינן שם צורך ומקטרן ומזיק אלא
כולה השקט ומנוח ונתלה וזהו חספיה
דבבא חספיה הנקרא :

רחובות

כלומר המקום שאינן
לו מצריות אלא רחב
בכל מקום והנה בירושלים בעולם הזה
בתוך הגוים שמתוה ומכיבותיה ארצות
לפיכך כל הודפיה השיגוה בין המצרים
וסימן כעושה בן החוחים ואם בא
רח ונושב עליו שלה לכאן ולכאן הרי
החוחים קורעין אותה כך ירושלי בזמנים
הראשונים סביבות ארצות ומצרנים
כל גוים סבבני וזהו סוד גלויות
אבל לעתיד לבדנה מתאחד בירושלים
ואז כל השרים הצורים כלים והולכים
להם כלומר אינה פורעים לה עוד וזהו
סוד ורחבה ונסכה למעלה הרחיבי מקום
אוהליך ויריעות משכנותיך יטו אל
תחשוכי הארכי מיתריך ויתודתי חוקי
כי ימין ושמאל תפרוצי זהו כי יעק שכתום
בו ופרצת ימח וקרסה וצפונה ונגבה הבן
זה הטיבימין ושמאל תפרוצי נחלת
אברהם ויצחק הבן נפלאות גדולות
וזהו סוד כאנו באש ובמי ותוציאני לריוה
פן המצ' קראתי עיני במרחב זה וסוד
ואת הלכת ברחבה פקח עיניך
בכל מקום בכל מקום שרמצא כתוב
רחובות ובתיב ישבו זקנים
בתוככות ירושלים זהו המקום
הנקרא רחובות הנהר כי שם הוא
סוד הנהר העליון שאינן סוף וקץ
לרחובותיו וזהו סוד אור
רחובות עיר זאת כלל וזהו סוד
ודאי רחבא בכלל עלי קבץ זכה לו
שעור צדק יא א ז ז מוכטא

הזרועות ולא עוד וישראל לשם
עולין כתיב והייתם לי סגולה מכל
העמים העמים ודאי שאין אחד מכולם
עולה לאותו מקום לפיכך כתיב
כי חלק יי' עמו ועקב הכל נתלמד וכתיב
וי' ברך יחננואין עמו אל וברך כלומר
אחד מכל השרים העליונים וזהו סוד
ירכיבהו על במותי ארץ וזהו מקום שאין
דרך לשר ומושל לעלות שם ועל זה
כתיב ששם עלו שבטים שם עדות

ירושלם

ודע

הוא לבדו נחל נחלה בלי מצרים חרה
שאמס הבתוב והאכלתין נחלת יעקב
אביך מסקום הצואר עד מקום הראשי
נחלה שאינן לה מצרנות וזהו שאמר
הכתוב לא באברהם שכתו בו קום התחלך
בארץ לארצה ולרחבה וליא כי צחק
אלא כי עקב שכתוב בו ופרצת ימח
וקרמה וצפינה ונגבה ומקום הפרצ שפרץ
הוא מקום הצואר שעולה למעלה מן
הזרועות והבן זה הטיב לפיכך כי יעקב
כתר לו יה ישראל לסגולתו

ודע

כידוד האלף עיר צפון
ברוח הקדש כל הגליות
רואה את ישראל בגלות קשה בע שרים
הסקיפין את אברהם ויצחק וראר את
ישראל גולין במצרניהם ואף כל גוים
סבבני וצעק על כבוד הגלויות
המשיגות את ישראל במצרניהם ואמר
מן המצר קראתי מן המצר ודאי קרא
יה שהיה עולם הרחובות שאינן שם
מצרנות ואחר כך אומר עיני במרחב
רומז בתיב הרכבת אנוש
לראשינו באנו באש ובמים

והנני

מובטל לו שהוא כן העולם הבא היודע
סוד הכוזב האלו יבין סוד תרתיב צעדי
תתחיתתתימכעו להיהי ששאיך בדרך
הלשון לומר תחתני אלא תחת נ"י שהוא
סוד נ"שערי בלנה והמקום הזה נקרא
גאולה כי מן המקום הזה מושך
אל ה"ק וצריך לסמך
גאולה לתפלה ואם תבין סוד היובל ונ'
שערי בניה תבין ענין זה הבנה שלימות
והנני מבאר לך

דע כי כל שבועים שמים שכתבנו
לעיל מקיפין סמיב אברהם
יצחק ויעקב ומקיפין יעקב עד הכתף
ואותו המקום הוא מקום הגלות אכל
ממקו הכתף ולמעלה הוא מקום החירות
לעקב ולבניו והיודע סוד זה יבין כי
פרה יד' וד' את יעקב וגאלו מיד חוק ממנו
וזהו שאמר הכתוב וכצו והננו במרום
ציון ממרים ציון ודאו שהוא סוד הבלנה
שהוא מרום ציון והויתה נמשך בגן
רה כגן דהממשי והוא יאני לרוייה
המבין עיקרים הללו יבין סוד הגאולה
באמת והיודע סודות הללו יבין מה
שאמר גאולה תהיה לו וביובל יצא

ודע כי הספיר הזאת נקראת
יובל וכן הוא אומר
יובל היא שנת החמשים שנה תהיה לכם
המשים ודאי זהו סוד נ"שערי בלנה
ובתיב בשנת היובל הזאת תשובו אנשי

ודע כי היובל הוא סוד לחירות
הרי יאורים רתבי ידים
וזהו שאמר הכתוב ועל יובל ישלח שרשע
ולא יראה כי יבא חוס והטעם שאין
החוס והקוד עולין לאותו מקום לפיכך
אנו מונים למתנת תורה שם ט"ו
וכיום נ"ה הוא נתן התורה לפי שהתורה
מן היובל נמשכה ואלמלא מעשה
העגל ושבררת הלוחות אין שום גלות

שהרי במקום החיות נמשכו הלוחות
וזהו שאמר הכתוב והמכתב מכתב אידם
הוא חיות על הלוחות ואל תקרי חרות
אלא חיות בודאי והנה ביובל יצא
ישראל ממצרים וכך הוא אומר וחמשים
עלו בני ישראל מארץ מצרים זמכל
הדברים שביארנו ושלחתנו ככל מקום
סוד הגלויות וסוד הגאולה וסוד המכור
וכמדומה לו ואפילו נער קטן או

להתבונן סכאן ואילך
וש לי לעוררך על מה שאמרנו
רבותינו זכרונם לברכ' גלות
בא לעולם על עבודה זרה ועל גלוי עריות
ועל שפיכת דמים ועל שמירת הארץ
כתיבא תרצה הארץ את שבתותיה כל
ימי השמה והטעם לפי שכתוב וספרת
לך שבע שבתות שנים והנה הגאולה
תלויה בשביעית ליודעים חסרות

ועתה צריכים אננו לעוררך על
סודות נפלאות בענין
יין נסך שאין הכל כגישים לדעת עיקרי
התורה וסודותיה

דע כי היין העליון המשמחו אליהם
ואנשים הוא נמשך מן הבינה
שזכה אברהם על ידי האהבה הסמוכה
לה וכן הוא אומר הביאני אל בית היין
להגלו עלי אהבה

ודע כי היין שאדם שותה עולה
למקום שהיתה תולדת
תולדתו והנה היין סיבה לגלות
הנסתרות והנה העולם שהוא מעין
הבלנה עין לא ראתה וזולתך הוא
סוד יין רמסומר בענביו משרת ומי
בראשית בודאי ולעולם לא נגע בו גוף
שאיך רבך לעלות שם שהי תאמות שהיה
הוא למעלה מכל הבמות והוא מקום
הסוד נכנס יין יצא סוד לפיכך אין
לשכע אומות לעלות בו וחלק כן
וסגע ה"ק יעשו יין נסך

ענין

למטה במלכות בהצתם נוטל בידו אותה
הבינה ואז אינו נמסר ביד מצד חזרו
שאמר ויצא קץ מלפני ידו ויצא ממש
וישב בארץ נוד קדמת ערן בלומר נדן
אותו מקדמת ערן אשרי הנודעים סתרי
החורה ובטהורצוהו מן המקום הזה
אז מתיירא ואם ויהי כל מוצאי ירגוני
בי כמה צוררים ומקדמים סביב שבנים
בתרים לפיכך נקרא הבינה בכל מקום
תשובה בלומר בשחטא ישראל ונפרד
מן המקום הזה שהוא מקום החירות
ופשפש במעשיו ונרצחט על כל פשעיו
ושב למקום הבינה אז הוא נהקבל
כבתלה וזהו סוד ותחולל ארץ וחבל
פעולם ועד עולם אתה אל חשב אנוש עד
דכא וחאמר טובו בני אדם וזהו מקום
התשובה שמשם יוצאור נשמתו של
ישראל ותשובת הרמיה כי שם ביתו
וכתיב ביוכל הזאת תשובו איש לאחותו
ודע שיל ישראל שגמר ושכ
ורפה לו והמבין סוד זה יבין מה שנא'
ושבתה עד יד יוד ארדס ושכ יד ארדיך
אר שבורך ורחמך ושכ וקבצך סכל
העמים הלא כתבתי למעלה כי הגלות
בין השרים הסמוכים לאברהם וליצחק
ושכ וקבצך בשוב ישראל לרחובות הנדר
למקום שאין ידי העמים והשרים שולטים
וזהו סוד ולתתן עליו על כל הגוים אטור
עשה להלה ולשם ולתפארת לפיכך
ושבת עד יד ארדיך ושכ יד אר
שכיתך ורחמך ושכ וקבצך מכל העמים
ודע כי מצרים היתה שנית לארץ
ישראל כמו שידעת כבר
לפיכך היה במצרים פי החירות היודע
סוד זה יודע כמה נסתרות בענין פי
החירות וכן סוד ואני אעלך גם
עלה וסוד מה שאמרה אלמלא לא הוציא
הקדוש כבוד הוא את אבותינו במצרים
שערי צדק יא כ II II הרי

על ישתו יין נמלים סודי נפן נכרייה
אכל ישראל לבד מושכין יין מן הבינה
וזהו היין המשמח אלדים ואנשים וזהו
סוד שרמוז בחלמוד שהיין הוא סיכרה
לגלות סודות וסתרות לכן נאמר נכנס
יין יצא סוד ואמר יין השביעיות
זה הטעם לפי שהיין למערה מבעים שרו
האומות והוא מקום הסודות סוד
יד יד ליראיו ובריתו להודיע לפיכך
מגע נוי עושה יין נסד ובמקום הבינה
נמשך כח אחר לגבורה שהוא היין
הראוי להתנסך על גבי המזבח בלומר
למנוג שני הכוחות כח אברהם לייחד
לה כח יצחק שנאמר וילכו שניהם
יחדיו כי אברהם הוא המים ויצחק סוד
היין ויצחק היין ניסוד על גבי המזבח
אבל היין עליון המלומר בענביו עליו לא
ראתה אלדים זולתך זהו סוד איסור
יין נסך ליודעים והנה הנזיר אסור ביון
לפי שהיא סוד התחלת עולם הדין
והנזיר מושך מן הכתר לבדו שהוא
עולם הרחמים וכן הוא אסור כל ימי
נזרו קדש הלולים וכתיב כל ימי נזרו
נזרו תער לא יעבור על דאשו נדר נזרו
בודאי ולפיכך אסור ביון ואחר
שידעת זה
דע כי הספירה הזאת היא סוד
שכלול הספירות וייחוד
העליון ועליו נאמר יהיה יד יוד אחד ושמו
אחד וכשאדם חוטא ותייב כרת או
שאר מיני עונשים ונתרתק מן הבינה אז
ביד השרים שהם תחת הבינה ונתתייב
נפשו גלות בלילה הלילות הם במקום
אברהם ויצחק ובהתאחד אדם כבינה
אינם מתיירא מנוק ולא מפגע רע ועליו
נאמר ושב בסתר עליון עליון ממש
ואינו ירא מפגעים ונקים לפי שאין
שום צר ומקרט ומססין שות לו לעלות
באותו מקום לפיכך כצל שדי יתלונן

רחי אנו וכני בנינו משועבדים היינו
לפרעה במצרים לפיכך וחמשים עלו
בני ישראל מארץ מצרים וכתוב ואשא
אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי
אשרי היודעים סתרי הרפז הזה בפשטיה
וכתיב שובה ישראל עד ירדו ארלים

גדולה החשובה שמגעת עד כסא הכבוד
כי יש כסא לכסא וכן הוא אומר אם
תשוב ישראל נאום ידוד אלי תשוב נאום
ידוד ואם תסיר שקוציך מפני לא תנוד
והאמץ כי הימין היא הגדולה

ודע

והיא סוד אברהם פשוטה
לקבל שבים הבן זה מאד ותראה כי
דרך ימין עולין לתשובה ובמקום שבעל
תשובה עומדין צדיקים גמורים אינם
עומדין שמה גרים איש אשר כבדו
כך אותם פקח עיניך וראה כמה כח
התשובה עד היכן שמגעת והספירה
הזאת נקראת

מי

וכה אמרינן שאו מרום עיניכם
ורא מי ברא אלה וכן הוא אומר
בראשית ברא ארלים והכל רמז את
מי נועץ ויבניה ויבניהו ממשי והנני
רומז את הבינה למעלה שהוא המבטלת
את הגזרות הקשות הרעוררין של יחיד
כין של ציבור והטעם לפי שהוא מקום
התשובה וזהו שאמרו חכמינו זל גזר
דין דציבור מקרע וגזר דין דיחיד אינו
נקרע ומה הקרע שלו הבינה מקרעת
כל שטרי חובות שבעולם והטעם
ששם תשובה כי הבינה למעלה מכל
השרים וקטניגורים ובעלי קטעור והנה
כל השבים אליה לא יראו מפחד רעה
שהרי הם למעלה מכל הפגעים והנזקים
החסוד כי ידוד צבאות יעץ ומי פיר וידוד
הנטייה מי ישיבנו מי יפרמי ישיבנו ודאי

והטעם

שנקרא בלשון מי שהוא
מקום הסתרים והסודות
עין לא ראתה ארלים זולתך לפיכך

תננה לשאלת מי כלומר במי שאינו
משיגה ושואל מי שהרי גם למשה נתנה
לשאלת מי והסוד מי ימלל גבורות
ידוד ישמיע כל תהילתו הוא סוד

הגבורות שהוא מבטלת כל הגזרות
ישמיע כל תהילתו בודאי כל הנשמר
תהלל יהי שלשה תיבות מורות זו על
גבי זו המבין רמזות הללו יראה סודות
התורה וגנוזות פשוטים לפניו וסוד
התשובה מבטל גזירה וסוד גדול רמזו

כתלמוד והנני מבאר כל היושב
בתענית בשבת קורעין להגזר דינו של ע
שנה והטעם כי מן השבת יעלה אדם
אל התשובה שהיא שביעית לה נמצא
שניצול מגזר דין שנסבכו בשלש כתיבים
סכים לגדולה ולגבורה ואם עלה
בתשובה שהיא מעין בינה לא ירא מכל
צר ומקטרג שהרי הוא למעלה מכולן
ונמצא שקורעין לו גזר דינו של שבעים

שנה והסוד החולל כל שנאמר ידוד
צבאו יעץ ומי פיר וידוד הנטייה מי ישיבנה
כמה חדרים וכמה גזרים בפסוק זה
ידוד צבאות מי ששם הוא סוד
הצבאות ומהם בפנים ומהם בחוץ
אבל הבינה למעלה מכולם

ובינה

נקרא בתורה גבורות בלשון
רבים שנאמר מי ימלל גבורות
ידוד כי מי אל בשמים ובארץ אשר
יעשה כמעשך וכגבורתיך וסדת חסד
יצחק נקרא גבורה בלשון יחיד לפיכך
גבורות מבטלין בת וגבורה וכהא וידוד
הנטייה מי ישיבנו וכתוב צריך מושל
ביראת ארלים ואמר הקב"ה אני מושל
בכל זמי מושל בני זה הצדיק שאמי
גזר גזירה והוא מבטלרר כבוד סתרים
גנוז במקום הזה וזהו סוד כבוד קורעין
לו גזר דינו של שבעים שנה כי כששמע
אדם למעלה צוה עולה למעלה עד
הבינה וקורע כל גזר דין אשר גזרינן עליו
סנהדרין

סנהדרין של תפארת וזהו סוד וידו נטל
מי ישיבנו כדואי והספירה הזאת

נקראת

עולם

הבא וזחו במקום שלא
השיגו הנביאים אפילו
מרבעה לא עלה להשיגה השנה מבואר
מן התפארת ולמעלה ואת והרי רשיג
עד מט שערי כינה דע ששער החמשים
אשר נכנסים משם לנוני הבנה וחזריה
לא חשיגה משה על זהו שכתו וקראתו
בשם יי לפניך וחנתי את אשר אחזק
וזהו עין לא ראת אלקים זולתיך

והנה

כמה חכמים מן האחרונים
טעו טעות גדול בענין
העולם הבא ולא ידעו ולא יבינו וחשב כי
בשעה פטירתו יכנס לחיי העלוי כי ו
המעין ככל התלמוד יראה הכחשת
טעותם שהרי רבי עקיבא אחר שנפטר
אמר לו אשריך רבי עקיבא שאתה טהור
ויצאה נשמתך באחד ואתה מוזמן לחיי
העלוי והטעם לפי שאחר פטירת האדם
יכנס למכות ומקבל פני שכינה ונכנס
לפני התפארת ושומע הלכה מפי השכי
ושם העמודנה כל הנשמו ערוחיות
המתי ויום הדין וכן אל כטטה
כחתהלך תנחה אותך בעולם הזה ב
כשבך תשמו עליך זה יום המיתה

ובהקיצו הי תשוהך לעול הכ הכל גלוי
והנה דע והאמן כי כשונתחלקת
הארץ בקיבוץ כל ישראל כך
בקיבוץ כל הנשמו אחר יום הדין תתלק
להם נחלתה לעהב כל אחד כפי הראוי
לו וכמקום הזה כבר הפלגו הפלגו גדולות
בספר המצות שבהן נכנסו למת חדרים
הפנימים והספירה הזאת נקרא

עליה

זום עליה שהייתה למעלה
קדשי קדשים ועל זה אמר
בתלמוד ואיתבני עליה וכאמת כי זאת
העליה הוא לפעולה מתפארת והנה סוד
המלכות סוד המקדשי והתפארת קדש

קדשי והבנה עד הכתר סוד העלוי שעל
גבי קדשי קדשים ומה שאמר ראיתי בני
עליה והם מועטין אכארי לך

דע

כי הזכיר לחיי העהב איך אורעים
בפיעד יום הדין שבאותו היום
תפרשו בשמורו כמו שכתוב ורבים
מישני אדמת עפר יקיצו אמנם צדיקים
גמורים שמכריזין עליהם קודם יום הדין
ואמר פלוני מוזמן לחיי העהב כענין
הניכא בן תרדיון ר' עקיבא ושאר צדיקים
שמכריזין עליהם קודם יום הדין על אילו
נאמר ראיתי בני עליה והם מועטין וכבר
ביארנו כאילו נפלאות גדולות וחבורים
וענין הא דעילי וכבר הא דעילי בלא
כר ונקרא עליה באמת שזהו רהעלייה
שעל העליות והזכה לדעת עליה אז
יבין סוד כל מקום שנאמר בתורה תתפלל
על ידודי השלך על ידודי והנני מבאר

דע

כי בד הגדול שהו בין קו האמצעי
למדת אלקים הנקרא לשכת
הנזית שם הוחכין כל הדינין ומתייעצין
בבד של צבאות ששם נגמרה העצות
באמרו לעמת העצה יסירנה וכתוב בו
שם יצבאות יפק וס שאמר בספר יצירה
שהעצה נגמרה בכליות יוהנה כהא נמר
העצה בסנהדרי גדולה עם צבאות אז
הכל נתון במדת צדק ונומרת הדין וכמו
כן כל אדם מישור שלא זכה בעונותיו
לעלות מן הזרעות הרי הוא ככל המולות
ונידון על הכוכבי לפי שהפכיו המולות
הם מן הזרעות ולמטה לפי שהזרעות
נקראו שמי' ואם זכה אדם מישור אעפ
שהמולות מורים על עניות ודלות והסרוך
בנים וקוצר חיים אותו הצדק עליה
למעלה ממקום הכוכבי והם העליות ואז
ספיק בל צרכיו ודחוק מערכת המולות
שהעליות מסוד מקו כל המולות והם מזל
הגדול שמשם ישאבו כולו ועל הכ גרסי
חיי בני וסונו לאו בזכות תלמי מיתה אלא
במזל תלמי מיתה וס חנה ותתפלל על יי

השולך על יד יוד הדבך • והגני יוסף על
ימין • ומקום הזכות הוא סנהדרי גדולה
והנה כל דין שנגזר בסנהדרי גדולה אם
זכה צריך לעלות לעלייה • קורע כל גזר
דין שבעולם • והמעם לפי שנדבק במדת
עלייה • אין נזק ואין פגע רע ואין חסרון
נדבק באותו מקום • לפי שהוא המקום
השלים מכל מיני שלימות • ושם הששון
והשמחה תמידים • חוה היא שאמר בכל
מקום וקורין אותו בתי גואי • ומה שאומר
בחגיגה ויקרא ידוד אלדים צבאות ביום
ההוא לכבי ולמספד • ומקשי והיא
כתיב הוד והדר לפני עז והדרה ממקומו
לא קשיא הא בבתי גואי הא בכתי בראי
דע כי בתי גואי נקרא מן הביגור
למעשה שהוא קו העלייה בתי
בראי מהתפארת והמלכות • לפי
שכבי התפארת שכעים שרים שצרים
את ישראל כשהם חוטאים • וסביב
המלכות כל כסאות של מלכות נבריות •
והיא כשיושגה בין ההוחים • החוטאים
באיתן המקומ • הן הגלות וכפי מחלות
וצרות וחסרונות ומיני מחק ויגנות •
אבל מלכה ולמעלה אין שם כי אם
ששין ושמחה אין שטן ואין פגע רע •

כי הכל במילוי • ומה שתמצא כתוב
אין רע יודך מאת ידוד הוא מקום העלייה
שהוא סוד הבנה • ומה שתמצא כתוב
כי יוד רע מאת ידוד • הוא מן הכתרים
שכביב התפארת עד הזרועות • לפיכך
כתוב לשער ירושלים השולך משמים
ארץ תפארת ישראל • כלומר הפריד
התפארת את מי השליכו תפארת ישראל
כלומר נפרד יסוד והמלכות והבן מאד •
והספירה הזאת נקראת

חיים כי ממנו ישבו חיים לכל דבר
שיש בו חיים וכשון אותם
יסוד נקרא אל ח' וכשמתמלאות אר
המלכות מן העלייה נקרא ארדים חיים

ומן הספירה נקרא חיים • נמשכה התורה
שכתב • ונתנה לישראל • לפיכך נקרא
תורת חיים וכחף חיים הם למצואיהם •
וכתיב ודא בהם • והדבקים בתורה
דבקים בחיים ממש • שנאמר ואתם
הדבקים בני ארדיכם חיים כולכם חיים
והמעם לפי שנקרא עץ החיים חרה סוד
התפארת ש' וא עץ החיים לפיכך התורה
נקראה בשמו עץ החיים שנאמר כי עץ
חיים היא למחויקים בה • כי התורה
שכתב היא סוד התפארת הנקרא עץ
חיים והכל דבר אחד • וכבר בארנו
עניינים גדולים בספירה אל ח' ובספירה
ארדי חיים וכמה עניינים חסרי לב חושבים
שיש חיים טובים או חיים רעים בכל
המקראות שכתורה •

דע כי כל מקום שנקרא חיים אין
שם רע לא מעט ולא הרבה •
וככל מקום שנקרא רע אין בו לא מעט
ולא הרבה • כל הדבר הנקרא חיים הוא
עיקר ועצם כל טובות ותענוגים וכל מיני
הנשמה העתידים לצדיקים ולחסידים •
והמקום הנקרא מות הוא הפך החיים •
לפיכך אמרה תורה ראה נתתי לפניך את
החיים ואת הטוב • את המות וארר הרע
עם החיים יבא טוב • ועם המות יבא רע •
כי החיים ממש הם עצם הדבר נקרא כך
והוא סוד הספירה העליונית מקום כל
מיני אצילות ושפע ברכה וטובה והצלה
ובריאות וחיים • והמות ממש הוא עצם
דבר • ובו כל כחות הטומאה החיצונית
הנקראים אשה רה וזונרה ובאר • צרה
נבריה • והמות ממש הוא עצם דבר •
היודע סוד זרה • יבין סוד גופיה ואסיפיה
ומיתה האמורה בצדיקים • וסוד מיתה
האמורה ברשעים • וסוד טומאת מות
סודות גדולים תלויין בענין טומאת מות
כמה שרמזנו הנה • לפיכך רמזו במסכת
ברכות כי החיים יודעים שימותו והמתים
איןם

אנים יודעים מאוכה ואמר הצדיקים
 כמיתת קרוים חיים והרשעים בחייהם
 קרוים מתים והנני רומז סודות נפלאות
 לא המינים יהלוייה והטעם כי הדבר
 הנקרא מת הוא הפך עולם החיים הנקרא
 יה אבל ואנחנו נרנן יה מעתה ועד
 עולם :

הנני יוסוף ביאר אמתי לא
 ארא יה בארץ החיים לא
 אביט אדם עוד עם יושבי חלד יושבי חלל
 ממש והכל סבואר למי שיש לו עינים
 והיודע אלו הסודות יודע סוד חיי האדם
 או מיתתו ויודע ויבין סוד שאלתינו
 כראש השנה זכרינו להיית מלך חפץ
 בחיים וכתבינו בספר החיים פיה טועים
 הענין האופר נחבינו בספר החיים טובים
 ולא טובה שמועתם שאינם מבינים דברי
 ואינם יודעים כי יש מעלה שנקראת חיים
 בודאי והוא מקור כל הטובות וכל מיני
 השפע והאצילות וחושבים שאין חיים
 עצם דבר אלא חושבין שהן חיי האדם
 בעוד שהנפש בגוף חלילה חלילה
 לפיכך לא יבינו ד העונש והגמול
 מאחר שהדבר הזה נעלם מהם :

והספירה הזאת נקראת

נדר זהו מקום הנדרים שאינם
 מושגים בנדרת לומר הרי זה
 לפי שמוזמנת ואינה נמצאת בזמן הזרת
 לומר הרי זה לפיכך כל הנדרים אומר
 הרי עלי וכתוב עלי נדרך והנה כל
 שנוע כ"י לפי שבו סוד השביעית
 וכל נדר ליד יד

כי במקום נדר נמשכים הבנים
 כשאינם באים מצד מערכת
 חמוכים וגם הבנים נמשכים למזלות
 ולכוכבים דרו מקודם לפיכך כשבאין על
 צד מערכת ואדם חוטא בנדר אותה
 מדה נחסרה מן החוטא ובענין נדרים
 מתים ממש והנה כשראה אתה

הלל זה דילוג אלא הלל גמור ממש :
והנה אודיעך בכל מקום שתמצא
 הלל בתורה בכביאי בכתובים
 היא רמז לכינה והנני רומז ולתתך
 עליון על כל הגוים אשר עשה לתהילתך
 ולשם ולהפארת ולתתך עליון בודאי
 לפיכך לתהילה כל הנשמה תהלה יה
 שלשה תיבות הללו פורות זו על גבי זו
 הנשמה תהלה והנפש היא לתפלה
 ולברך שם יד יד ומה שתמצא הללי
 נפשי את יד יד זהו סוד הלל שאין גמור
 כגון הלל של ראש חדש וחול המועד של
 פסח ולא תמצא הללי נפשי את יה
 אלא השם הכל מבוואר

ודע כי בכל מקום שתמצא חלל
 גמור זם הבינה והתהילה
 והלל שאין גמור הוא סוד המלכות
 אלה תולדת פדן לפיכך כל האומר
 תהילה לידו בכל יום מוכטח לו שהוא בן
 עולם הבא סדר הטעלות שנו כאן
 לפיכך תמצא מזמרים שמתחילה הללויה
 וכסיסין

ומסיימין הללויה * כמה נפלאות גנוזים
 במקום הללו * בצאת הנשמה מעולם
 התפלה וחוזרת לעולם התהילה * הללויה
 בראש הללויה בסוף * והיודע סודות
 הללו יבין סוד פסוקי דמרה שמתחילין
 בהללויה ומסיימין בהללויה * והתבונן
 בני הכל לתפלה ואיך הכל לתהילה * ודע
 כל האומר הללו גמור בכל יום * הרי זה
 מחרף ומגדף * איך משתמשין בכלי
 קדש בחול * והמדה הזאת נקראת
שופר גדול שתלוין בו כל מיני
 שמחות וכל מיני
 חירות וכל מיני גאולות * ובשעה
 שמתעורר המדה הזאת לגאול את ישראל
 אז יהיה הקיבוץ מארבע כנפות הארץ *
 לפי שזו היא המדה הנקראת
סוחרת המקפת כל ואיך דבל
 מקפת אותה לפי
 שהמלכות כמרה כחות אחרות מקיפין
 אותה * לפיכך הוא כגלות בנייהם * זאת
 ירושלים שנבחרה הנהיגה שמיחה וסביבותיה
 ארצות * שנאמר היתה ירושלים לנדה
 בנייהם * לפיכך נתפזרו בניה לארבע
 כנפות הארץ * אבל בתעורר המדה
 שנקרא

רחובות

נקרא סוחרת עובר
 לסוחר שהוא סוד של
שופר גדול אז יהיה הקיבוץ גליות לגמרי
 וזהו שאמר הכתוב והיה ביום ההוא יתקע
 בשופר גדול וזבאו האוכדיים בארץ אשור
 והנהיגים בארץ מצרים * על מה אבך
 הארץ * הצדיק אכר מן הארץ * ובתקיעת
 שופר גדול תחזור אבידה לפעלי * ותחזור
 השכינה לציון * אבל תדע כי הסתן
 תורה כמיני בשופר יצחוק היתה תקיעה *
 והנה יעקב סוד השופר * ויצחק תוקע *
 לפיכך שופר יצחק בראש השנה * הוא
 סוד תקיעת שופר יצחק * כתיב מי יקום
 ויעקב בני קטן הוא * לפיכך והיה ביום

ההוא יתקע בשופר גדול * ואז בתקיעת
 אותו שופר הוא קיבוץ גליות לגמרי *
 שהרי אותו השופר גדול הוא והוא מושך
 לו כל גליות ישראל למעלה מן הזרועות
 לגמרי * ולא יפיקו עוד צריך ולא יסיפו
 עוד למטא אותה * לפי שיורשלים היתה
 דבקה ומתאחדת בכלי * לפיכך החריבה
 אהלך ורחבה ונסבה למעלה למעלה *
 וכתיב כי אויש גויים מפניך והרחבתם
 גבולך * ומשם ואילך לא יהיה מקום
 לכחורת הטמאה לעד ועולם ליכנס
 לירושלים כי בתקיעת שופר יכרתו ואכדו
 הצריים והקטגורים * ולא ישאר לוחץ
 ומוחץ * וגם את הגילולים ואת רוח
 הטומאה אעביר מן הארץ * והאלילים
 כליל יחלוף * ואז יהיה כנפי הכלי
 פרודות ופרושות על המלכות בסוד ירד
 אדני * וזהו סוד ביום ההוא יהיה ירד
 אחד ושמו אחד * ולא יהיה מקום
 פירצה לנחש ליכנס * ואז ימחה זכר
 ויאבד מן הכסא שנאמר כי יד על כסא
 מלחמה לירד בעמלק * ואז יתסב
 חוטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם *
 ברכי נפשי את ירד הללויה * הללויה
 בודאי * כי משם יהיה היחוס שלם
 למעלה ולמטה * ואז הקליפות
 הנשארות הראויות לישראל * תעבודנה
 בחוץ במקומות ולא ירעו ולא ישחיתו
 ככל הר קדשי * ומה טעם כי מלאה
 הארץ דיעה מלאה בודאי * ולא ישאר
 מקום פנוי בכל הארץ הידוע * שלא
 יהיה מלא דעת * ולא יהיה עץ הדעת
 טוב ורע * אלא כולו מלא טוב * כמיס
 לים מנסים * ועל אותה שעה כתיב כי
 אז אהפוך אל עמים שפה בבורה לקרא
 כולם בשם ירד * ולעברו כולם שבס
 אחד * שבס אחד פמש בודאי * ועל
 זאת תקנו בתפלה ויעשו כולם אנדרת
 אחת לעשות רצונך בלבב שלם * ואז
 תרשעה

שמתעטף ומתכניש להביט והשם יתברך
 פותח שערי אורה מרה עד כי שאלו הן
 שערי בלנה וכשאותן שערים נפתחים אז
 כתיב דרשו יד וד בהמצאו קראהו בהיותו
 קרן יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו
 וישוב אל יי ויחמהו ואל אלדינו כי ירבה
 לסלות המכין דרך זה ובין סוד עשרת
 ימי תשובה למה נקרא ימי תשובה ימי
 תשובה ממש ולפי ששערי בלנה ושערי
 חירות ושערי אולה ושערי כפר פתוחות
 מרה עד יום כפור בין לצבור בין ליחיד
 לפיכך דרשו יי בהמצאו קראהו בהיותו
 קרוב קרוב בודאי שאלמלא שערי בלנה
 פתוחות רחוק היה הדרך מאד וכן הוא
 אומר מרחוק יראה אלי והמעט אהבת
 עולם אהבתיך הט אונקן ושמע
דע כי יום שנעקד יצחק על גבי מזבח
 ביקש אברהם אבינו עליה שיפתחו
 שערים הללו לכל ישראל להיות כפרה
 לכל חסאתם והשלי הודה לו לתת לו מתן
 זו לבניו ולפתוח לפניהם שערי תשובה
 וכהא ויקרא אברהם שם המקום ההוא יי
 יראה אשר יאמר היום כהה יי יראה
 ואותו היום הוא כפרה לזרעו של אברהם
 הנקרא מרת אהבה ולפי ספירו הרחוק
 שהם כתר חכמה בלנה מתגלות ביום
 שנעקד יצחק מרה עד יום כיפור
 השערי נפתח בזכות אהבה של אברהם
 וזהו מרחוק יראה אלי אהבת עולם
 אהבתיך על בן משכתיך חסד חסד
 בודאי לפיכך יי יום אחד ששני מיני
 כפרות נאחזים בו כפרת המלכו למעלה
 וכפרת הכנים למטה וסימני וכן יעשה
 לאהל מועד השוכן אתם בתוך טומאתם
 יום הכפורים בודאי למעלה ולמטה ותיב
 וכפר על מקדש וקדש ועל אהל מועד
 ועל המזבח וכפר על הכנים ועל כל
 עם הקהל וכפר ביום כפורים הוא בודאי
 לא יום כפרה אלא יום כפורים והמכין
 שערי צדק יב א 12 סוד

הרשעה כולרה כעשן תכלרה כי תעביר
 ממשלת זרזן מן הארץ ואז תרפת עמו
 יסיר מעל כל הארץ והמדה הזאת נקרא
 בתורה בלשון סתם **כיפורים**
 ובין המקו הזה יתכפרו
 ועונות ישראל בכל זמן לפי שהוא מקום
 התשובה ואין כפרה בלא תשובה
 והנה בכל מקום שתמצא בתורה כתוב
 תוספת כפרה בענינין שבתו ורח ומיעדים
 שיש בהן קרבן מוסף הוא סוד התגלות
 המדה הזאת על מלכות בספרת השפע
 והאצילות שנתוסף באותו היום מוסיפים
 בו קרבן ומוסף כלומר תוספת כפרה
 כעניין שאמר בתפלה ראשי חדשים
 לעמך נתתה זמן כפרה לכל תולדות סוף
 דבר בכל מקום שתמצא בתורה לשון
 כפרה הוא סוד התשוב והרפואה והכפרה
 ההכל מטעם שאמר שהוא למעלה מן
 הזרוע והשרי והוא מקום עולם הרחמים
 וכשיפתחו שערי בלנה אז יתרבה שערי
 האור במלכות באותן הימים והסוד
 כתיב שער החצר הפנימי הפונה קידמה
 יהיה סגור ששת ימי המעשה וביום
 השבת יפתח ובין החודש יפתח דברי
 גדולים גלו הנה לפיכך זהו זמן כפרה
 והנני מבאר **דע** כי בהיות הכתר
 סתגלה אין מקום לפנים של
 זעם לעמוד לא מעט ולא הרבה וסימן
 יאר יד וד פניו אליך ויחונק הכל רמז
 כי במאור פנים העליוני אין מקום לפנים
 של זעם וחנותי את אשר אחז לפיכך
 כל מיני כפרה רחוקי במאור הפנים
 העליונים כלומר בגלוי הפנים ואותה
 שעה נקרא עת רצון בכל העולמות כולם
ודע כי בהיות המלכות עומדת כרה
 לתת השבון על כל אשר עשו
 ישראל כל השנה שעברת היא עומדת
 בבושה וכלימה על מעשיהם של ישראל
 לפיכך מתכסא בכסא ליום חגיגו כסא

ויהי עתה
 ויהי עתה

סוד זה יבין כמה גדול כח התשובה וכמה
 עולמות מתקן התור בתשובה ויבין כמה
 מעלות מקלקל וכמה גדרים פורץ מי
 שהוא חוטא למטה וכן הוא אומר לך רד
 כי שחת עמך באמת בני משחיתים
 באמת הורסים בניינים ומקלקלים שורות
 ועוקרים נטועות ומשחיתים עולמות
 ומשכרים צינורות למעלה בפשעים
 שפושעים בודאי כלי ספק לפיכך כיוס
 כפורים הוא למעלה ולמטה וכן הוא
 אומר וכפשעכם שולחה אמתכם

ודע

כי בחתגלות סודות הבליטה שהם
 סודות הכפרה או כתיב כי כיום
 הזה יכפר עליכם ולטהר אתכם כתוב
 יכפר עליכם ולא כתיב אכפר אתכם והכל
 רמוז כי שלשה ספירות העליונות קשורות
 במלת הוא אמציעת במלת אתה
 תחתונות במלת אנכי כמו שערים
 פתוחים במקום זה למי שיש לו עינים

ודע

כי עבודות הנעשות כיום
 הכפורים כבגד לבן הן
 עבודות היום ועבודות הנעשות בבגדי
 זהב הן עבודות שאר הימים תמידין
 ומסופין והכל רמז כמסתת יום הכפורים
 אם תחנה עלי מחנה לא ירא לבי אם
 תקום עלי מלחמה כלאת אני ביטח בזאת
 יבא אהרן אל הקדש לפי שביום הזה אז
 פתגלה עולם הרחמים לפיכך בזאת אני
 ביטח והסוד ומחית יכעב פשעך
 וכענן הטאתך שובה אלי כי גאלתי את
 הכל כבודי והטעם שהכתה עם
 חכמים מתגלה כיום הזה לפיכך לית
 רשות לשנון למסטי והנה שני שעירי
 יום הכפורים ושאר ענינים שעבודת יום
 זה מורים אותנו סוד התגלות דין ורחמים
 והצורך בעולם לכתות החיצונות והש
 נתן פרס לכל כח כפי מה שהוא
 ריון כל החזון שבעולם עומדות על
 משמרתם בתיקון הכריאה שסדרם הש
 הית הכל גובה ואין שום מוזק בעומדו

במקומו כלומר הכחות הפנימיות כפנים
 והכחות החיצוניות מכתוך וזהו שאמר
 הכתוב וירא אלדים את כל אשר עשה
 והנה טוב מאד אבל בהתפנה הסדרים
 שסדרם בתהלה ובכנסו חיצונות לפנים
 ויצאו הפנימיות לחוץ אז נתקלקלו
 השורות וכסתלק השכילה הנמצא הגליות
 לפיכך צריך להתכונן בסדק הילכות פנימי
 חיצוני ואז יבין כל מעשה אלדים הוא
 כי לעולם עליו אין להוסיף וממנו אין
 לגרוע וכתוב והאלדים עשה שיראו
 מלפניו וכתוב לבד זה ראה מצאתי אשר
 עשה האלדים את האדם ישר והם בקשו
 חשבונות רבים כלום קלקל אדם הראשון
 החשבונות והסדרים והכמים טמאים לפנים
 והוציא טהורי לחוץ וואז גהפכה הקערה
 על פניה ונתקלקלו כל הכנייני והסדרים
 וזהו סוד הכנסת צלם הויכל כי ראתה
 גוים כאו מקדשך אשר צויתני לא יבאו
 כקהל לך וכתוב לא יוסיף עוד לבא בך
 עול וטמא ונאמר לא יוסיף לבא בך
 בליעל כלו נכרת אבל אלו עמדו כל
 הדברים על הסדר תיקונו הראשון הירח
 טוב במקומו ובהשתנות מקומו נשתנה
 טעמו ומראהו

ודע

כי בהתגלות
 הכתר אז יבוא
 הפנימים והחיצונות תועלת שפע והנאה
 והו סוד שני שעירי יב הפנימי והחיצוני
 והמבי זה יבין סוד השוחד של משה וסוד
 עפרי החג ושאר מיני השפע שהיו באים
 לסוד והסוד הגדול הכולל את הכל
 ינכרכו בך כל משפחות האדמה וסוד
 חנותן מטר על פני הארץ ושולח מים על
 פני חוצות וכמקומה לנו כי די כמה
 שרמזנו במלת יום כפורים

ודע

כי במשעול הכרמים יש בו כמה
 גמסכות לכחות החיצונות עלי
 שפע הבא לתם בהתגלו הבינ עלי המלכ

ודע

כי הספירה הזאת היא סוד
 אות השל השי' היא ה'
 ראשונה

ראשונה של שם המיוחד * והוא מקום
היהוד העליון * והנני רומז
דע כי בהיו צדיק מתאחד עם מלכות
יבא לו השפע מהכינה * וכל מיני
ברכה ואצילות * ואם הס ושלום ימצא
הפירוש בני יסוד למלכות * אז יפסקו כמה
מיני שפע ואצילות לבא אל התפארת
וליסוד מן הבינה * ואז מתאסף היסוד
למעלה לפי שפסקה יניקתה מן הבינה *
וזן הוא אוטר מפני הרעה נאסף הצדיק *
והמכין זה יבין שזו המדה נקראת
אם * וכן הוא אוטר בני אם לבנים
תקרא * אל תקרי אם אלא אם
וזהו שאמר הכתוב לך תקח האם על
הבנים * כמה סודו וכמה עיקרים פני מים
גנוזים במקום זה * והמבין זה יבין שלח
תשלח את האם ואת הבנים תקח לך לפי
שהאם צורך גדול הוא לך לעולם שכולו

התשיעי לספירו * הוא שם
יה * ואעפ שג' ספירות
עליונות מתאחדות בזה השם והנה היסוד
רמז לספירות התשיעית הנקראת חכמה
והרומזת לבינה וקוצו של יוד * הוא סוד
הכתר הנק' איז סוף לפי שאין לבתר אנת
מסוימת אלא נאחזות בקוצו של יוד רומז
לאין סוף והנה אנו הג' ספירות מתאחדות
באחד ובה נאחזות לספירות בפוד * על
תפארת ובתפארת נאחזות ספיר העשירית
על יסוד * **ודע** כי זה ככל מקום הוא
סוד עולם הרחמים * **ודע** כי הוא בסא
ליה אחרונה היא כסא לאותו * והשי
מתייחד בשם יד' וית' ולפיכך עזיז זמרת
יה' והיה לי לישועה כלומר זמרת עולם
שאיז סביב לו ויקטרגו ורחץ וצד ואויב *
זמרת אמת כי הזמירות במקום המגור הם
הצורך בענין יד' ונענין אברהם ולפיכך
זמירות היו ל' הוקיד כבית מגורי * נתן
זמירו כליל עת הזמיר הגיע זמיר עריצים
יענה * וברת הזוללים בזמירות ולפיכך

ארוך * ודאי לך כבנים לעולם הזה *
לפיכך ואת הבנים תקח לך * והטעם
שילוח האם למען יטב לך והארכת ימים
והכל רמז ליהודים * **ודע** כי כמו
שהמדה הזאת נקרא * צדק
עליון כנגד צדק תחתון * כך כתי' ירו אנני
זו משפעת בא * אימא עילאה משפע' על
אימא תתאה * כתיב ישמח אביך ואמר
ותגל ילדתיך * אם יולדת * והכתו שאמר
ובפשעיכם שולחה אסכם * כבר ביארנו
בשער ראשון שולחה **ודע** כי השביני הולכת
עם ישראל * בגלות * אבל צדק
העליון לעולם לא זזה ממקומה כתיב כי
אם לבינה תקרא ורבינו תתן קולה *
פקח עיניך כמו שכתבתי לך בענין ה
הכינה וסודיה כי בה תבנה ותבונן *
עולם התחתון ועולם העליון * והשי
יורנו בדרך האמת אמן סלה *

מזמור לדוד ויעקב אבינו אמר קחו לכם
מזמרת הארץ בכליכם * ומעולם הרחמים
המשוך עליהם ולפיכך אמר ואל שדי יתן
לכם רחמים לפני האיש * נתפלל בא' שדי
לומר לצרתיו די * ולפיכך קחו מזמרת
הארץ ראה כמה כח האבות גדול ולפיכך
מז המיצר קראתי יה' ענני במרחב יה' *
שהוא עולם הרחובות שאין שם מצרנים *
וכבר ביארנו שעולם המצרנות והצרות
הוא מן הזרועות ולמטה * והסוד
מקום המשכת הרצון * ויעקב טשם
והפור באר אחרת ולא רבו עליה ממש *
ויקרא שמה רחובות * לפי שאין שום
מצרנות לשום שר עליון * ולפיכך על
ידי רחובות העליונים זכה לבאר שבע *
זהו סוד ויעל משם באר שבע * והסוד
ובסוד קחו מזמרת הארץ בכליכם ולא שדי
יתן לכם רחמים * והיודע סודות הללו
יודע מדוע נקרא מצרים ונקראת פרעה *
כי שני אלו סמכים זה לזה * ולפיכך
הוצרכו להיות הניסים והנפלא' במצרים
שערי צדק יב ב ז ו ז ובפרעת

ובפרעה * כי במקום המצרים שם מיני
הפירענות * ופרעה הקריב ופרעה קרב
מיבעי ליה * אלא ופרעה הקריב את ישראל
לאביהם שבשמים מה כתוב בתרי וישאו
בני ישראל את עיניהם * והנה מצרים
נוסע אחריהם ויראו מאוד ויצעקו בני
ישראל * אל י' וזהו טעם י' בצד פקדונך
צקון לחטא מוסרך למי * וכתוב ואלה
הגוים אשר הניח י' לנסות בהם את
ישראל * וכתוב תחת אשר לא עבדת
את י' אלקים ועבדת את אויבך *
ודע כי בהתרחק ישראל אפילו מעט
מהיכל המלך מיד פוגעים בהן
מיני חיות העות רובים אריות ונחשים
ועקרבים וכשם אם ישראל פורצים הגדר
שסביב ההיכל יופרוץ גדר ינשכנו נחשי
וזם אל תט' מינן ושמאל הסר רגלך מרעי
אל תט' לצד יש מעל שהוא בא מאברהם
שהוא ימין שהרי ישמעאל מקטרג עומדת
סביבו ושמאל לצד יצחק שהוא מקים
הפח' ושרי הפורענ' לא הדבק בתפארת
שתוא הקו האמצעי ואיך ירא מכל רע
שהרי אתה עומד בהיכל פנימי בהיכל
המלך * בהיכל המערבי מקום מנוח אין
שטן ואין פנע רע ז' ואתם הדבקים ב'
אלקים הימים מולכם היום וגומר * ושומר
פסוק * וכתוב יש דרך ישראל לפני איש
ואחרית דרכי מות * ז' א' תט' ימין ושמאל
וכל מקום שאתה מוצא ישראל או מישרים
אילו הן שתי מידות הנקראים *
זרועות וכן מישרים וישר הווא
בהתאחד הספירות כל אה'
מהם על מקומה וז' ישראל יחזו פנימו *
אמנם כי ישרים דרכי י' וצדיקים ילכו כס'
ופושעי יכשלו כס' הכל מתוק ליוה האמ'
ודע והאמ' מ' בהתאחד כל הספירה
על מחכנתו * נקראים גם כן *
מישרים אמנם יש דרך ישראל לפני
איש ואחרית דרכי מות

ושומר מקום הזכרים ומקום הנקיבות *
בפסוק זה ע' ככל מקום * שאתה מוציא
בתורה שם י' הוא מקום הרהבות * אין
שטן ואין פנע רע ולפיכ' כתיב כי יד על
כס' י' באמת הוד על כס' י' הכל מכוון
וכתיב עזי וחמת י' יהיה לישועה * זה
בהלמו פרעה אבל לעתיד לבא מזה
כתיב עזי וחמתיה יהיה לי לישועה וכתוב
אודך כי אנפת בי * ישוב אפך ותנחמני *
וז' אם עונות תשמור י' אד' ני מי יעמוד
הכל רמוז * והספירה הזאת נקראת *
מחשבה ככל מקום ז' המשכה
המחשבת' הכתר והו'
מקום התפשטות החפץ והאצילות ז' ז' ז'
קוצו של י'וד התחלת התפשטות ה' י'וד
זה יוד נקודה מחשבות והו' מקום נקראת
עמוק אשרי מי שיגיע למקו' זה יזוהו סוד
הפנים הפנימים * ועז' אמר שלמה עמוק
עמוק מי ימצאנו ב' פעמים עמוק הבינה
ולפנים מן הבינה עמוק רחב'מה י'
הנקראת מחשבה * ושתי' מידות רהלו
נאחזות ככתר * והסוד מאוד עמוק
מחשבות הבן נפלאות * זוהי
המחשבה הנקראת * בבל מקום *
עומק ז' ספר יציר לפי שהמחשבה
נקראת סחרה * וסוחר הכמה
ובינה כי טוב סחרה מסחר כסף ככר
נפלאות רמוזים כי סחרה של כסף אף על
פי שהוא מקום החסד' כמה צדים *
ומקטרגים סביבותיה אבל בי ליושבי יהיה
לפנים * יהיה סחרה לאכול לשבעה
ולפכה עתיק * הכל רמז ולפיכך ביקש
אברהם מערת המכפלה * וקנה אותה
מאת בני עפרן ובני חת בארבע מאות
שקל כסף עובר לסוחר * כי טוב סחרה
פסח כסף ולפיכך המחשבה היא ה'
המקפדת את כל הרספירו של מטה מן
הכתר * וזהו סוד ספר יצירה עומק רוס
ועומק רחתי * עומק מזרח ועומק
מערב

שאשת הילל מתפלל לשם לנוכח מצא
אשה מצא טוב ויפיק רצון מה ויפק רצון
ומשם הם ממרחק הביא להמה ולפי הכל
גלוין לעין כל משכיל וזו היא הספירה

רצון שהרצון והמחשבה מתאחד
בכח ענין אהדי זה המקום של
שלא השיג נבוא בעולם לדעת מתנות
הרצון והמחשבה ולפיכך במקום הזה
מתאחד ענין רשע וטוב לו ענין צדיק
ורע לו ולפיכך אמר בענין מיתתו של
רבי עקיבא הראינותי תורתו הראיני
שברו ראה שהותניך את כשריך במקולים
אמר זו תורה וזו שכרה אל שמויך עלה
במחשבה ולפיכך כתיב אני אעביר כל
טובי על פניך וקראתי בשם לפניך

וחנניה את אשר אחזן אילו דין הפנים
שלא נכנס בהן משה רבינו ע"ה
ולא בריה בעולם ועזרנוהו כמדר מאין
תמצא תהו אמר לאפי היא וים אמר
וגומר באזינו שמענו אלקי הכין דרכה
ודע כי זהו הנקרא רצון באין גבול
לפי שמתחברת באין סוף

ולפיכך מראש הררי קדם וכבר ידעתי
שהכח נקרא הרד קדם יוסף המשיך לו
הרצון מן הכתר ברכות שמים מעל
ברכות תהום רובצת תחת ולפיכך כבוד
שווה הדר לו ואינו מתיירא מקטרוג
שטן בין קרני שור ולפי כן פורת יוסף בן
פורת עלי עין הנה עין אל יראני הכל
רמז

ודע כי הזוכה לישא בת זוג הראויה
לו מן המקום הזה הוא שואב
לישא אשה התגנה לו והרי הוא סוד
אדם בודאי ואם חטא אדם ולא זכר
לישא אשה הראויה לה יקרמנו אחר ב
ברחמי

מערב עומק צפון ועומק דרום
עומק טוב ועומק רע כל הדברי שבעולם
שתחת הכתר ככללים במחשב והמחשב
מקפת את כולם וסובבת עליה ולפיכך
מאוד עמוק מחשבותיך מיס עמוק בלב
איש ואיש תבונות ידלנה עמוק עמוק
מי מצאנו והמבין עיקרים הללו והבונן
בכמה מקומות שנכתב בתורה לשון
מחשבה כי לא מחשבותי מחשבותיך
והנה בצלאל והעושים במלאכת נאמר
בהן לחשוב מחשבות לעשות כזה ויבכס
ובנושות וכתוב מעשה חושב מעשה
רוקם מעשה חושב בצורות שהוא רמז
לעולם המחשבה מעשה רוקם בצורות
שהם רמז מן הזוהרות ולמטה הכל
מבואר

והנני רמז בכל מקום אומר עלה
במחשב ואמר ירד במחשב
ויסב אל העלייה וישוב שמה ואמר

דע כי המרכב היא למט מן המחשבה
ולמטה וכל המרכבה כללם עד
המחשבה ולפיכך אמר עלה במחשבה
וממחשבה ולמטה ירד למרכבה ככאן
סוד פנים ואחורי לבן וכשחור סוד שמים
וארץ בכאן סוד החמים ודין בכאן סוד
העיניים עיניו כיונים על אפיקי מים ר
רוחצות בחלבי ושובת על מלאת סוף
דבר זה מעמק לפי שהירד דבקה

אין סוף ולפי עמוק עמוק מי מצאנו
מאוד עמוק מחשבותיך והנני
רמז עומק המחשבה עליו נאמר שיר
המעלות ממעמקים קראתיך העולר
עד המקום הנקרא ממעמקי תפלתו בלי
ספק מתקבלת שהרי הוא דבק בברור
ועולה לעולם החסד והרחמים ויפק רצון
סוד רמז הנה ולפיכך רחוק מה שרירה
ועמוק עמוק עמוק מי מצאנו אמנם הם

ברחמים ולם גדול תשמענו בקבלה פה
 אל פה בעזה ולפי כתיב מצא אשר מצא
 טוב ויפק רצון מעי והיודע סוד זה יבין
 סוד יבין ילקים את הצלע אשר לקח מן
 האדם ויביאה אל האדם וכתוב ויאמר
 האדם זאת חפצם עצם מעצמי ובשר
 משברי לזאת תקרא אשה כי מאי לוקחה
 זאת ואחיל במסתני נדה ויבין ילקים
 את הצלע אשר לקח מן האדם מלמד
 שנתן הקב"ה הוא כלנה היתור באשה יותר
 מבאיש וכתוב ותצא לאה לקראתו
 ותאמר אלי תבא כי שמר שכרתוך וכתוב
 ומבני יששכר יוד בנייה לעיני הכל ירשו
 מן האם כי אם לבניה תקרא ולפיכך
 בעון נדרים אשתו של אדם פתה ה'
 והמבין טעם זה יבין מה שאמרו ראויה
 היתה בת שבע לרוד מששת ימי בראשית
 אלא שאכלה פגה ולפעמים ישא אשה
 בתולה ואינה בת זוג ולפיכך אמרו עם
 הארץ שנשא בת בהן זוג אינו עולה יפה
 או היא קברתו או הוא קוברת וכתוב כפרה
 בגו בניס דרים ילדו עתה יאכל הרש
 חלקהם ולפיכך כתיב כי אם רבניה תקרא
 ולפיכך אמרו מצא אשה מצא טוב ויפק
 רצון מ' ואין מציאה אלא דבר שאבד לו
 לאדם ולפיכך אמר דוד כי אני לצלע
 נכון ומכאובי נגדי תמיד לצלע ודאי אכל
 לפי שזכה יוסף הצדיק לבת זוג ראיה
 ואמר ורצון שוכני סנה ולפיכך ירש בכורה
 אף אני בכור אתניהו עליו למלכי ארץ
 ולפיכך נחמנה פרנס על העולם וכתוב
 ויכלכל יוסף את אביו את אחיו ולפיכך
 ארון יוסף הלק במדבר עם ארון הכרית
 כי בתחילת העסילה כתיב אדני
ודע שפתי תפתה ופי' יגיד תהילתך
 ולבסוף כתי' יהיו רצון אמרי פי והתבונן
 מה שאמר בענין אשר יעקב אמ' מאש
 שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך ולא
 פי יותר וימשה רבינו פי כל הספתות

ואמר ברוך מכניס אשר יחי רצון אחיו
 וטובל בשם הגלו טובל בשמן הגלו בודאי
 הכל מבואר וחטעם לפי שהוא משך מן
 הרצון ותנו וטובל בשמן
 רגלו והנני מבאר מאחר שכתבתי
 שדבק ברצון הוא טובל ומקצת מה כל
 בשמן רגלו והרצון מה שכתבתי
 הספירה שנקראת
ראשית כל הראש הנמשך מן הכתר
 וכראשית זה נכרא כל זה
 הנכראים ונאצלו כל מיני אצילות וזם
 בראשית ברא לקום וסוד של ב' בראשית
 גדולה שתרנגויו ש' בחכמת כל בראשית
 ברצון סוד המחשבה בעושי הכל וסוד
 ראשית זה נאצלו כל הדברים הנקראים
 ראשית כל אחד על מקומו לפי מיני
 האצילות ולפיכך בריאות העולמות כי
 סוד כל אחד סוד כתיב וי' קני ראשית
 דרכו קדם מפעליו מאז כתיב קודש ישראל
 וראשית תבואתה וכתוב ראשית
 עריסותיכם חלה תרימו תרוסה וירא
 ראשית לו כי שם חלקת מחוקק ספון
 כתי' ראשית חכמי יראו והנה סוד בראשית
 סוד הספירה השנייה הנמשכת מן הכתר
 כסוד אות יוד וזו היא הספירה הנקראת
חכמה כתיב קני ראשית דרכו
 קדם מפעליו מאז קדם הוא
 קוצו של יוד אז הוא סוד הבינה וזו בנייה
 אז ישיר מש' אז ישיר ישראל מעול נסכתו
 מאז מקדמי ארץ נכון בסאך מאז וזם
 חכמה שאמר שלמ' כל זה נסיתי בחכמה
 אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני וכבר
 ביארנו רחוק מה שהיה ועמוק מי נמצאנו
 מרחק תביא לחסה ואת הוא כתיב וי'
 נחז חכמה לשלפה אלא זו חכמה אחרונה
 הנקראת מלכות ותמתוך סלכות רצ' שלם
 להכנס לחכמה הנקראת ראשית ה'
 המתשרה הרבך בב' ויאמר כל זה
 נסיתי בחכמה הנקראת פלכות אמרתי
 אחכמה

אחכמה מגיע עה הרצון שהי' סוד חכמה
ראשונה והיא רחוקה ממנו
ודע כי יש חכמה הצונה ונקרא חכמה
בני קדם היא חכמה שנתן אברהם
לבני הפרגשים וכתוב ויתן אברהם את כל
אשר לו ליצחק ולבני הפילגשים אשר
לאברהם נתן אברהם מתת וישראלם מעל
יצחק בן בעורו חי קדם אל ארץ קדם
ולפי יתרם חכמת שלמה מחכמת כל בני
קדם ומה שאמר וישלהם מעל יצחק בנו
כמו שאמר וישלחו מן המחנה כל צרוע
וכל זב אמשם בחכמה מחשבות מרה
כתוב עמוק עמוק מים יצאנו
ודע כי הכתוב שאמר מה רבו מעשיך
כי כולם בחכמה עשית הכתוב זה
רמז בחכמת מחשבת ובחכמת אחרונ והכל
ענין אחד ומה שהתחיל ספר יצירה בלב
ניתבות חכמה חקק יהי יצבאות באמרת
בתיב ובלב כל חכם לב נתתי חכמה ו
החכמה בלב והסוד כי אותיות הש' אינה
מתלבש באות אח' לא בשתי אותיו הדלו
ובחכמה עליונה כתוב בחכמה יסר ארץ
יבונן שמים בחבונה וכתוב בוי עשות
אלקים ארץ ושמים וכתוב בראשית ברא
אלקים את הארץ השמים ואת הארץ
וכתוב מי חכם זיכין אלה נכון וידע כי
ישירים דרכי יגופר בפסוק הזה הוא סוד
הספיר וסוד כל כוחות התצנוג שמקיפין
להם מבחוץ והנה בפסוק זה אמר סוד
האצילו הספירו והמשב' מן הכהר הנקרא
אין סוף לפי שהחכמה נאצלת מן האין
שהיא אס שאין מושג ובהא והחכם מאין
המצא וחס קוצו של יוד לפי שהאין אין
לו אות מסוימת ולפיכך נקרא אין אין
למעלה אני למטה בית קיכול לשפע ה'
הספיר ולפיכך והחכמה מאין תמצ צדיק
להקריב אדם יחוד אצילו החכם בבונה
והבונה ברע' וחס חכם ויבן אלה יקרב
הבונה לחכמה נכון וידעם יקרב הדעת
לבונה בנישור' סוד גב גדולה הנאחז'

ברעת זה מכאן וזה מכאן כי ישיר ודאי
זה מול זה דרכי י' אלו נצח והוד שקוע
עמודי דרכי בודאי בים דרכי
וצדיקים ילכו בם צדיק וצדק לפיכך
צדיקים כתיב ומ' חסר יוד אחר צדיק
וצדק פושעים יכשלו בם מקום
הפושעים והמפילים סביב רשעים
יתהלכו והמכשלות את הרשעים
וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל
טמא לנפש בוד ישב מחוץ למחנה
מושבו ויוצא אותו החוצה ויצאת שמה
חוץ ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא
אל תוך המחנה פושעי יכשלו בם כי יש
מקום שהוא מכשול לרשעים כתיב דרך
רשעי באפלה לא ידעו במה יכשלו ורפלי
עור לא תתן מכשול ולפי זאת ירושלים
בתוך הגוים שמתיה וסביבותיה ארצות
ויצא בן אשה ישראלית ותצא דינה בת
לאה הכל רמז ומבואר לפיכך מי חכם
וישמר אלה ויתכוננו חסדי י'
והמבין פסק זה יבין סוד ויאמר י'
לאדם הראשון לעבדה
ולשמרה לעמדה מלפנים וישמר מבחוץ
ולעשות גדרים וסייגים לשמירת רגל
שלא יבנסו כחות הטמאה לפנים אותה
הנקראים פשעים ושב' פשעים וחסדים
יהיו ועוזבי יד יכלו לפיכך אמרה
תורה לעשות סייגים לתורה להיכלות ו
ושמרתם את משמרתו בלתי עשור
מחקות התועבות אשר נעשו לפניכם
ולא תטמאו בהם אני ואלהיכם
מחקות ממש מקום הגדר והסייג נקרא
חוק חק נתן ולא יעבור לפיכך ושכרתם
את משמרתו אם אני שמתי חוק וסייג
כש מה שאתם צדיקים להשים סייגים
וגדרים מפני יצר הרע שבכם ולפיכך
עשו משמר למשמרתו והוה שארז
ועשו סייג לתורה ואין הכל נעשה שלא
על יד חכמה ובינה מי חכם ושמר
אלה ויהבוננו חסדי יוד' צד יק

צריך להקיף התכונה אל מקום החסד כי
החסד הוא מקום אחיזת השרים והצרים
והצוררים ולפיכך במקום גדולה וגבורה
צריך שמירה וזהו סוד שמירת המקדש
שצוה השם לכהנים וללויים והנה הכל
רמז פנימי וחיזוק אמר הכתוב בשמירת
המקדש תמיד ואת ובניך אתך לפני אהל
העדות כלומר כהנים ולויים שומרים
במקדש תמיד ואתה ובניך אתך אשרי
יודעי הסתרים לפי שסביב המקדש כמה
מחנות של טובא הנה מטהו של שלמה
ששים גבורים סביב מול אהוי חרב
מלומדי מלחמה ולפיכך מי חכם וישמור
אלה וכתיב ויניחהו בגן עדן לעברה
ולשמרה ולפיכך שבת זכור ליום ושמור
ללילה תשת חשך והיה לילה בו תרמוש
כל חיותו יער הכפירים שואגים לטרף
תזרח השמש ואספון ולפיכך ויניחהו בגן
עדן וכל לא עשה כן אלא הכניסם להיכל
ולפיכך נתקלקלו כל הסדרים ופושעים
יכשלו כס כס ממש כי סביב רשעים
יתהלכון ולפיכך בגן חכם ישמח אב ובגן
כסיל תונת אמו וכתיב חכם בני ישמח לבי
גם אני ואשיבה חורפי דבר הרי לך
מבואר קצרה סדר מעלות סוד חכמה
ראשונה וחכמה אחרונה וקצת חכמי
הקבלה אמרו חכמה בראש וחכמה בסוף
והנני רומז הזוכה לחכמה אחרונה וזכר
לחכמה ראשונה וכן הוא אלהי חכמתה
לחכימן וכלב כל חכם לב נתתי חכמה
וכתיב והיה אם שמעו תשמע וכתיב
ואם יפנה לבך ולא תשמע הכל מבואר
התכונן ושמרתם את
ועתה
שמע אברהם בקולי וישמור משמרתו
ואמרו רזל אפילו ערב תבשילין קיים
אברהם אבינו עה כל כך עשרה סיינים
סביב כנסת ישראל כי כל מה שראו
ועשו סייגין לתורה לא עשו אלא כגון

הסייגים שעשה אברהם בלחלה וגלוי
מלתא בעצמה הוא הכן סוד גדול גילוי
לעינים וזהו סוד המזבחות שבנה אברהם
וסמסעותיו וענייניו שעש מיני משמרת
סביב התורה באמת ולפונך אמרה תורה
עקב אשר שמע אברהם בקולי מצותי
חקותי ותורתיו שני חרות תורה שכתב
ותורה שבעל פה ושתיהן מתחוללות ממקום
אברהם כלומר מן התפארת שהוא סוד
הגדולה והגבורה עד הצואה ומן הזרוע
ולמטה השמירה צורך גדול וזהו מקום
השרים החיצונים עד המלכות ולפיכך מגן
אברהם מגן דוד אברהם צריכין שמירה
ועתה התכונן בכל מקום שתמצא
בתורת שמירה וענין אברהם
שנאמר וישמור את משמרתו וענין מה
שזכרנו למעלה במרה עניינים עמוקים
רמזים ואחר שידעת זה התכונן כמה
עניינים רמזי כמה שאמר הכתוב ראשית
חכמה יראת יי וכבר רמזנו לך שספירה
זו נקראת חכמה ונקראת יראה כלומר
מקום היראה המגיע לרעיקת המעלה
ספירה זו כמה הוא צריך ליראה לפני השם
סרוב קלות האדם ושפלותו ופעלת השם
יתברך והיראה בשני דרכים יראה פנימי
ויראה חיצונית יראה חיצונית למטה
מן האהבה ויראה פנימית למעלה מן
האהבה ולפיכך יראה זו למעלה מהאהבה
כי צד יראה חיצונית היא סוד כל היראה
מלעבור מצו המלך לבלתי יענש ולבלתי
יהרג ויתפש כמאמר המלך וישפט
כשפטים רעים זו היא יראה חיצונית
אבל יראה פנימית היא בהי' האדם משיג
מעלת הבורא יתברך ורוב התענוגים
ועושר וכבוד שהם בהיכליו וסומנים
לעבדיו אותם שהוא חפץ בהם ובהגיע
האדם לידעת מעלה זו יפחד ויבהל
ויאמר שמה אינני ראוי לעמוד בהיכל
מלך כי לפי רוב מעלותי וגודל פחיתותי
הסמוני

הסמוני

אזי כתיב אשה יראת יד' היא תתהלל •
היא תתהלל בודאי הכל רסון • והכל
על ידי חכנים ההגונים • וכפירה הזאת
נקרא

ערן

כלום המקור הנובע מן הכת'ר
כי ערן הוא לשון מקור וכהא
אכרינן בשרה אמנו • אחרי שנפסק
המקור מדמיה ולא היתה ראויה לילד •
וכשנתחדשה במקור הרמים אחרי בלותי
היתה לי עדנה • כלומר מקור החיים
ומקור החלב כי החלב נמשך לאשה מן
הדמים ליודעים סתרי הכרואה • ולפי
הפחשברה והרצון הוא סוד רתחלה
האצילות והשפע בכרואות הנקרא ערן
כלומר מקור הנמשך מן הכת'ר ונקרא
מקור כמו שאדם רואה את המים היוצאי
מן המקור • ואין אדם רואה את המקור
שממנו תחילת המקור • שהוא עמוק
עמוק • וכהא אסרינן ונהר יוצא מעדן •
יוצאים מן המקור וכלשון ערבי קורין
למקור מעדן • וכן תחילת החמשבה
שהיא סוד הכמה ראשונה נמשך מן
הכת'ר הנקרא אס • לפיכך עמוק עמוק
מי ומצאנו • וכת'ב מים עמוקים עצה
כלב איש ואיש חכונות ידלנה •

לפיכך

סוד המרכבה ויחוד
השלם אני רומז •
ונהר יוצא מעדן להשקות ארץ הגן ונהר
יוצא מעדן קי האמצעי הנמשך מהכת'ר
על ידי חכמה וכינה להשקות את הגן
מלכות • עד כאן היהוד • אבל משם
יפרד • והיה לארבעה ראשים • ומכאן
ואילך סוד עולם הפיור סוד ארבע מחנן
שכינה • וההיכלות ושאר השרים
המסונים נפרדו כולם זה מזה • אבל
והנהר היוצא מעדן להשקות את הגן זהו
סוד אד' תפארת מלכות סוד הייחוד •
וזהו סוד שלשה ספירות של שבת ויבדך
אלדים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו
שערי צדק ינ א 13 ׀ שבת

וחסרנו ימצא כי ערות דבר • ויוציאנו
לחון מהיכלו • ונמצא כל ימיו עומד
ביראה ודאגה לכל ימצא בו המלך מום או
חסרון או ערות דבר ויוציאנו לחון כמו
שאמר הפסוק ולא יראה כך ערות דבר •
ושב מאחר כך ונמצא זה ירא ודואג כל
ימיו מרוב אהבתו וחבתו לידבק במלך •
ולהיות ממשרתו • וזו היראה שהיא
למעלה מן האהבה • ועל זה נאמר
באברהם כשרצה לשחוט את יצחק כי
עתה ידעתי כי ירא אלדים אתה וזו היא
היראה הפנימית כי המניע למעלה זו הרי
גופו ואשרו ובניו ונכסיו אינו כראוי
למסרם על הכורא יתבדך • כמו שקנה
שוה מאה ככרי כסף וזהו כפירוטה אחת •
ולפיכך כי עתה ידעתי כי ירא אלדים
אתה וזו היא היראה הפנימית שעליה
ספר אברהם אבינו עליו השלום גופו
ואשתו ובניו ונכסיו ונאמר בו אברהם
אוהבי • והנני רומז יראה למטה אהבה
למעלה הימנה יראה למעלה ממנו
והנה הכל רסון בעניין מעלת הספירות
ועתה התבונן במה שאמר הכתוב
ראשית חכמה יראת יד' •

וכת' אשרי איש ירא יד' במצותיו חפץ
פאר • זו היא יראה הנקרא למעלה מן
האהבה • וכן אשרי ירא יד' החולך
בדרכיו • אמנם בעבור תהיה יראתו על
פניכם לברתי חסמו יש פנימי ויוציאו
בדברים • התבונן בעיקרים גדולי הדרים
גדולים תלוי בשערה אשרי מי שיוחננו
יד' יתבדך עינים לראות ולהכין • ועתה
התבונן סוד יראה פנימית • וסוד יראה
היוצאת • יראח פנימית סוד מעלות
המלך יתבדך קיום מצור עשה יראה
היוצאת סוד השפירה מן הקליפות
היוצאת הנקראת עולה וטומאת מצור
לא תעשה

ודע

כי בהדבק סוד יראה זו במלכות

שבת מכל מלאכתו כי בו שבת בודאי סוד
המנוחה במ' לכות וכל הנעשה בעולם
על ידיו נעשה לפיכך ערך בודאי *
והכתוב מכריז ואומר ויטע יי' אלקים גן
בעדן מקדם סוד ערך היוצא מהכתר רצון
מאין נבול מאין סוף * והנ' הכי' הוא סוד
הנהר היוצא מן החכמה להשקות כנסת
ישראל כתיב ירויון מדשן ביריך ונחל
עדניך תשקם * נחל עדניך ממש * וכתיב
הנחל יעלה על שפתו מזה ומזה כל עץ
מאכל פרי לא ירעבו ועליהו לא יכול *
לפיכך צריך הגן שמירה * ויניחו בגן
עדן לעבדה ולשמרה * וזהו סוד שמירת
המקדש למטה * והיודע סוד ערך יודע
סוד אצילו ושפע דרך המעלות והצינור'
עד הגיעים אל המלכות * והספירה הזאת
נקראת

יש

לפי שהספירה של מעלה
הימנה נקראת א'ין כלומר
אינה מושגת לפיכך נרמזת * בקוצו של
יוד אבל המחשבה שהיא סוד התפשטות
החפץ הנקרא יש בסוד אות יוד של שם
המיוחד *

ודע

כי יעקב אע"ה כשהגיע סוד
הסולם למעלות היודועים
בכנסת ישראל ובתפארת והנה יי' נצב
עליו ויאמר הגיע להאציל עליו עמרה
מיני שפע מן החכמה והבלינה * לפי שהו'
סוד קו האמצעי וכשעלה למעלה מן
הכתפים ונתאחז בש'ז אילו הספירות *
נתאחז בכ"ה אז התחיל לומר אבן יש יי'
במקום הזה ואנכי לא ירעתי * כי עד עתה
עד הכתפים היה עולה * ועתה נרמזהו
בספירה הנקראת יש לפיכך וירא ויאמר
מה נורא המקום הזה * וירא ממש מקום
היראה ועל שמו נקרא נורא * וסימן
נורא תהילות נורא עושה פלא נורא
תהלות ממש לפיכך עושה פלא * מקום
הנפלאות הוא ספירה עליונות * כתיב

אודך על כי נוראות נפלאים מעשיך *
עושה נפלאות גדול לברו לעושה נפלאו'
לברו והנני רופס בעניין גדול זכר עשרה

דע

לנפלאותיו חנוך ורחום יי' *
כי בעשו יי' הניסים והנפלאו'
במדבר שאלו וחקרו ע' ימסה
ומדיבה ואמר על ריב בני ישראל * ועל
מסותם את יי' לאמור * היש יי' בקרבנו
אם אי'ן רצו לעשות הבא בג' ספירות
הללו במקום שאין הכדל ופירוד כלל * כי
אי'ן הוא סוד הכתר * יי'ש הוא הסוד
והחכמה והבינה ועתה וחדע והאמן כי
הטוב הגדול הגנוז למעלה למעלה הוא
סוד ג' ספירות הללו שהם סוד ע"ה והטוב
הגנוז לצדיקים נקרא עליות * כמו
שבארנו במעלת ב"נר כי בכל מקום
שנזכיר * בל"ה התבונן שהוא מתברר
לכ"ה ולחכ"ה * והנה הע"ה שנאמ' בו
מה רב טובך אשר צפנת ליראיך * ליראיך
ממש * נקרא יש * שתאמר להנהיל
אוהבי יש * ואוצרותיהם אמלא אוהבי
ממש כי במקום האהבה עולין להכמור
ולבינה שהוא סוד יש והנחלה * דהוא
צפונה לאוהביך וליראיך והכל מכואר *

ודע

כי במקום הנקרא יש הוא
סוד התחלת המרכבה בסוד
דק ורחמים לפיכך ואוצרותיהם אמלא
ואוצרות יי' האמלא * וכתיב יראת יי' היא
אוצרו * וכדעת חדדים ימלאו * אלא
הספירות הן סוד תפילין שבראש שמנית
הקדוש ברוך הוא שהוא תפארת * בהגיע
הדעת * ובהתאחז הכתר בסוד החכמה
והבינה בסוד קו' האמצעי מעולה עד
למעלה כי כשעלה יעקב אבינו ע"ה
ורחמיהו בשתי אילו הספירות * אז
כתו' עליו והרכבתי על כמותי והאכלתיך
נחלת יעקב אביך * וזהו סוד הנח' תפילין
ישראל של ראשו וסוד וראו כל עמי הארץ
בי שם יי' נקרא עליך ויראו מלך * כי

היראה

היראה והבינה הם שתי פרשיות של
 תפילין שבראש והנני מבאר כעזרת
 המלמד לאדם דעת כתיב ועץ החיים
 בתוך הגן החיים ממש החיים הם הבינה
 ומקורם החכמה והעץ שלהם העץ י' החו
 התפארת וזהו טעם הקבה מניח תפילין
 ועתה הראה כמה היא מעלת מצו תפילין
 וכחם למטהאן במה הוא ענין ביטולה
 וכמה הוא ענין גדול שאמר כל הרוצה
 לקבל עליו עול שמ'ס מלכות שלימה
 יקנה ויטול ידיו ויניח תפילין ויקרא
 קש וראה נפלאות גדולות ולעין כל ד'
 פרשנות שבתפילין שבראש בר פרשיו
 ראשון קדש לי כל בכור
פרשיות
 שנייה והיה כיבואך
 שלושית שמע ישראל הביעית והיה אם
 שמוע והנני מבאר לך כבר ידעת כי
 סוד הייחוד בשני מקומות יסוד דהייחוד
 הסלכות מתפארת על ידי סוד ייחוד
 התפארת בהתר' עי' חכמה ובינה ובתיב
 ביום ההוא יהיה י' אחד ושמו אחד אחד
 בייחוד עליו ואחד בייחוד מלכות וסוד
 תפילין שבראש ו' פרשיות הם סוד ייחוד
 התפארת בכת' עי' חכמה ובינה כיצד
פרשה ראשונה קדש לי כל בכור
 ממש החכמה הוא סוד
 הבכורה ראשית הכל בראשית ברא
 אלקים וכתוב כי הוא ראשית אונ' יאו
 משפט הבכורה הני מתאחד בתפארת
 בכת' עי' חכמה פרשה קדש לי כל
בכור
פרשה שנייה והיה כיבואך הוא
 סוד יציא מצר' להילכותיה
 שנאמר והיה כי שאלך בנג מחור לאמר
 ואמרת אליו בחוק יד סוד חזק יד הוא
 בינה שממנה יואבת היד הוציאנו יד' ד'
 ממצרים מבית עבדים עיין נפלא מבית
 עבדים מורעות ולמטה הוא בית עבדים
 ומצרים ראש הממשלות שבכבור ויהי

הקשה פרעה לשלחנו ויהיו יד'ה י' כל
 בכור בארץ מצרים וגומר זה ראש כל
 הממשלות שבשרי האומות שהוא בכור
 שלה לפיכך ויהיו י' כל בכור באר' מצרים
 כי אברהם אבינו ע'ה ירד למצרים מצרים
 ראש לכל ממשלות השרים מצר' שנייה
 לא' לפיכך סוד מצרים הוא בכור שבת
 למכה מצרים בכבוריהם והכל מכה
 בכור עליון קדש לי כל בכור סוד תחרת
 בכורי מצרים לפיכך ובכל אלקי מצרים
 אעשה שפטים אני י' ומ' עשה באלקי
 מצר'ים הבינה שהיא למעלה הימנה י'
 והיא שמוכה לה לפי נזכרה וציאת מצר'
 בתור' נפעמים כלו' עי' בינה יצאו ממצר'
 שיש לה נ' שערים ונפתחו לישאלי ואז
 יצאו ממצרים שאלמלא נפתחו נ' שערי
 בינה אין יכולת לישאלי לצאת ממצרים
 כתיב אלו לא הוציא הק' בה את אבותינו
 ממצרים היו אנו ובני בנינו משועבדי
 היינו לפרע במצרי לפי ששרו של מצר'
 הוא בכור ואין יכול לו אלא הבינה שיש
 למעלה הימנה נ' שערים כי בבני' תלות
 בלתינו וכל גאולה לפי שה' למעל' מכל
 השרים ונקר' רחובו בי מן הזרוע ולמט'
 הם השרים והגליות לפיכך גלות מצרים
 תחילת הגלות ואברהם ירד למצרים
 והנה הבינה שיש לה נ' שערים כשנפת'
 נמצא הגאולה והחירות והסוד הגדול י'
 וספרת לך שבע שבתות שנים שבע יובל
 הוא שנת החמשי' שנה תהיה לבס וכתוב
 בשנת היובל הוא תשבו איש אל אחוזתו
 אזי יוצאי עבדים לחירו לפי שאין במקו'
 הזה גלות ולא שר ולא צר לפי גאולתה י'
 לו וכיובל יצא לפי פ' והיה כיבוא שהיא
 שנייה לתפילין הו' סוד הבינה וסוד היובל
 והחירות והגאולה לפי כתו בסוף הפרשה
 והיה לאות על ידך ולמטפות בזך עיניך
 כי בחוק יד יד ממש הוציאנו יד' ד'
 ממצר' וחרו לך סוד גדו מפור' בו במקו' הזה
 שערי צדק י' ב 13 י' יא

יבא החזק ליד כי זה גבורות חזק גבורות
לפיכך כי בחזק יד * שאין יציאת
מצרים אלא בחזק יד * לפיכך זו היא
פרשה שנייה לתפילין * נמצאת למד
ששתי פרשיות ראשונות קדש לי כל
בכור * והיה כי יביאך זה סוד חבלה
ובינה

פרשה

שלישית שמע ישראל
ואהבת * זו מדה אהבה
מדתו של אברהם הספירה הנקראת
גדולה כתיב וכתבתם על מזוזת ביתך
ובשעריך * אלו הן נשערי בינה כי
צריך לייחד עמהם גדולה וגבורה שיכנסו
מהם לשערי בינה לפיכך ובשעריך

פרשה

רביעית והיה אם שמע *
סוד הגבורה כי כל הפרשה
הזאת מדברת על הענישין * השמרו לכם
וגמרו * וחזרה אף יד יוד * הרי לך מבואר
ארבע פרשיות שבתפילין שהם סוד ייחוד
הכתר הכרוז על ידי חכמה ובינה
בשתי פרשיות ראשונות בתפילין גדולה
וגבורה * בשתי פרשיות אחרונות נמצאת
למד כי בתפילין שבראש מתאחד תפארת
בחכמה ובינה וגדולה וגבורה נעשרה
הכל עניין אחד :

והנה

תפארת שהוא קו האמצעי
מתאחד באלו פרשיות ארבע
שהן יד יוד בסוד הכתב שהוא קוצו של יוד
שהוא רבב בחכמה ונמצאו של שם
המיוחד מתאחד למעלה ונעשה כל שש
ספירות ואחד עולם אחד עניין אחד *
לפיכך הקדוש ברוך הוא מניח תפילין *
הקבה ממש * שהוא סוד התפארת *
הרי לך מבואר סוד תפילין שבראש *
והמעט שבהם והתועלת * וסוד הקדוש
ברוך הוא מניח תפילין שהתפילין
שבראש הם סוד ייחוד העליון * אמנם
תפילין של יד הוא סוד ייחוד מלכות
תפארת * לפיכך והיה לאות על ידכ

עם יד יוד כי ביארנו לך כי בגבורה שהיא
סוד יד נשלמה הפרשיות שבתפילין
והם סוד וספירות הן מן הפרשיות סוד
ד' ספירות מתאחדות בתפארת שהוא סוד
ובכח עליון על ידי פרשיות * ונמצא
מתאחד בשלושה אותיות והן כשמיניעות
הספירות ליד שהוא סוד הגבורה * שהוא
סוד פרשה ד' * והנה משיכת מכלום
אחיות כיך שהוא בסוד יהו * וצריך
לסמוך ה' אחרונה ליד לפיכך והיה לאות
על ידכה סמוכים לעד לעולם * נמצא
מלכות שהיא סוד האחרונה של שם
סמוכים ליד שהוא סוף ד' פרשיות הנאחזות
בתפארת ונקשרות בהם על ידי קשר של
יד בצורת הקשר של תפילין של יד הדוכה
בצורת יוד שהוא סוד יוד קטנה הנקרא
יסוד כי יוד גדולה חכמה עליונה יוד
קטנה יסוד * לפיכך ברית מילה הוא
סוד גילוי אות יוד * נמצאת המלכות
נקשרת בתפארת עי הגבורה הנקרא יד
שהיא סוף פרשיות לפיכך נסמכת מלכות
ליד בסוף והיה לאות על ידכה * לאות
ממש וסוף אות ברית קדש הוא יסוד הוא
סוד קשר של תפילין של יד בצורת יוד
לפיכך תמצא תפילין של יד כשסאל *
שאוחזת את המלכות עמה נמצא השם
המיוחד מתאחד בשני מיני ייחוד בעניין
תפילין * לפיכך נקראו תפילין של ראש
קדושה חמורה * ותפילין של יד קדושה
קלה כל דבר במקומה והנני מבאר יותר

דע

כי התפילין כשהם ברשותו של
אדם ראוי להניח שתיהן כדי
לייחד מלכות תפארת וייחוד תפארת
כך תר ואם אין ברשות אדם אלא תפילין
אחת מניח אותה אף על פי שאינה מיוחדת
לגמרי פייהד אחרת בספירות הסמוכות
לאות תפילין שמיניח * והבן עוד
כל זמן שמניח מניח של יד תחילה כי כן
סוד העולמו והייחוד אבל כשחולץ חולץ
של

עתה

צריך להאריך במלת אחד • קודש • של שיקשו המלכות ב'סוד שהיא קוצו של יוד •

שהיא התפארת ומתפארת לבנה שהיא סוד יי ומבינה לחכמה ומחכמה לכתר שהיא קוצו של יוד • שהיא א'ין סוף נמצא הקורא פסוק אחד בק'ש' מיתח הספירות מלמעלה למטה וממטה למעלה וכן ענין הקדושה ככל מקום שתמצא קדוש הוא סוד היכלות הטהרה והליחוד טהורה הוא להתרחק מכתות החיצונים ונמצאת הקדושה תוספת אצילות מן הכתר שהוא מקום הקדוש ולפי שהדבר כן הוא נאמר כנזיר קדש יהיה גדול פרע שער ראשו ונאמר בקרח קדש הוא טהור הוא • והקדש הוא סוד למד • והטהרה סוד מס זה סוד אצילות • וזה סוד הפסק לפיכך קדושה בבחינים טהרה בלוי •

שנאמר את אהרן ואת בניו הקדי' וקדשת אותם • ובה תעשה להם לטהרם כו' והעבירו תער על כל בשרם ובעצ' השמי' לטהר • בטהרו את המזבח טהור יאמר ואתה שרמזו זה •

דע

כי הקדושה היא סוד רמז המשכת אצילות פן הכתר וסוד קדוש קדוש קדוש סוד הוא אצל אות קדושה משלש ספיר' עליונות: לאמצע' ומאמצע' לאחרונות • מן האחרונות מתאחד כל קדושה במלכות והנני מבאר • קדוש קדוש קדוש הן סוד גדולה גבורה תפארת מקבלת אצילות שפע הקדושה מן הכתר והחכמה והבינה ופהם לנצח הוד יסוד כתי' אתריו יצבאו ומדם למלכות כתיב מלא כל האר' כבודו הרילך סוד היתרו והקדוש כיצ' מתאחדים בעשר ספירות ומה שתרא' הקדוש שאמ' ישע'י שנ' זארא את יי' וישב על כסא רם ונישא אל יעלה בדתך שאין כתיב אלא אדני את אד' נ' צבאות ראו עיני ע' יהכס' וזוה

של רא' תחלה כי זהו סוד הנכון שלמלא אין המלכות מתוקנת לא יופיע הכתר ע' הבינה להשפיע אצילו בתפארת וכמו כן סוד בתיים עבירה היא • ונרנן מפריד אלוף • והעיקר שלא לשוח ולדבר משע' שבירך ברכה ראשונה • כדן שיתאחדו יחוד שלם כאחד •

אמנם

ש'ין של ג' ראשין רמז להתאחד יחוד ספירות עליונות בתפ' ארת' • כסוד יהו בסוד תפלין של ראש' • ש'ין של ד' ראשים סוד תפלין של יד בקשר ה' אחרונה שהוא סוד מלכות בקשר עם א'הו ונעשה השם כולו אחד • בסוד השם אחד • עתה התבונן כיצד המלכות נקשר' בראש ונקראת עטר' מתאחדת עם הכתר בסוד של ג' ראשין • וסוד ש'ין של ד' ראשים לפיכך ש'ין של ד' ראשים הלכה למשה סניני • ואחר כך שביארנו זה • תבין במה הוא כח של מצות תפילי' של ראשין ושל יד בתפילין כתיב י' עליהם יחיונהו סוד הקב' הוא מניח תפילין והכל רמז בתלמוד •

והנני

מבאר כיצד היחוד כדבורה כתיב יי' אלקינו יי' אחד סוד היחוד של שם כד' אותיות כמו הויה אומר השם ראשון רמז לאות ראשונה של שם שהיא יוד הכולל סוד הכתר • העליון והחכמה בסוד אות קוצו של יוד יוד עצמה • אלקינו סוד הבינה שהיא סוד אות' ראשונה של שם יוד סוד התפארת שהוא סוד אותו של שם שהיא אות ג' אחד הוא סוד היחוד אורת יוד אחרונה של שם סוד מלכות • וכשהוא מאריך באחד צריך להאריך עד שתעלה המהשכה למקו' שהתחיל מתחילה כיצד מתחילתן התחיל מקוצו של יוד לחכמה לבנה ולתפארת עד שיגיע למלכות בסוד אחד •

וזהו מקום הקדושה * לפיכך שרפים
עומדים ממעל לו סביב הים וד עומדים
שרפים שש בנפים לאחר * כי למעלה
מן הזרועות אין מלאך ולא שרף ולא שר
אלא כל מקום שתמצא כענין זה הוא
למעלה מיסוד ומלכות * כדכתיב ראיתי
ת ידוד יושב על כסאו וכל צבא השמים
עומדים עליו מימינו ומשמאלו עליו הוא
למעלה מיסוד ומלכות * אלו הן שבעים

השם

העשירי לספירות הוא
השם הנקרא

המור על הספירות * והוא השם
שהיא כתר שנודעת היא לעצמה ואין
מושגת זולתה * והוא לשון אדיר והנה
הספיר הזאת היא עולם הרחמי הגמורות
שאין עמהם תרעובות דין בעולם * אלא
כולו רחמים גמורים כמו שנבאר בעזה *
הדע

בשלוש השם יתברך משרה
רבינו עליו השלום אל מצרים
אמר לפניו רכנו של עולת באיזה
מדה אתה שולחני אם במידת הדין או
במדת הרחמים * וכדא אמרינן ואמר
לי מה שמו מה אומר עליהם * אל במדת
הרחמים אני שולחך והנני מבאר

תדע

כי יש שם שנקרא מדת הדין
גמורה הוא שם אלהים יי ויש
שם שנקרא רחמים והוא יודו יתברך אבל
יש בוקצת תרעובות דין לפי שיש ידוד
יתברך הוא סוד התפארת והוא קו האמצעי
והוא כלול ברחמים ובדין כמו שידעתי
כבר * ואמר לו משה רבינו עליו השלום
רבון העולמים אם תשלחני במדת הדין
למצרים אינם יוצאים משם לעולם ואצל
במדת הדין גמור * אלא אפילו במדת
ידוד יתברך שהוא כלול ברחמים ובדין
אין ישראל יוצאים משם לפי שישאל

שרים שמקיפים את התפארת * ובאותו
מקום הוא מקום הדין של סנהדרין גדולה
כדאמר לעיל אבל במקומות שתמצא
כתו על ידוד סתם זו למעלה מן התפארת
כמו ותחלל הנדה על ידוד רהשלך על
ידוד יתברך * וכיוצא בזה ועתה ראוי
לנו שנעמוד במקום זה להכנס לספירה

ועשיות * והשם יתברך ויהינו האמת :

היו שקועין בעבודה זרה במצרים לפיכך
לא היו ראויין ליגאל לא מעט ולא הרבה *
כמו שנחבאר ביהוקל ביום כחרי בישראל
ואשא ידי לזרע בית יעקב * ואודיע להם
בארץ מצרים כי ביום ההוא כשאתי ידי
להם להוציאם מארץ מצרים אל ארץ
אשר תרתי להם זבת חלב ודבש * ואמרת
להם איש שיקוצי עיניה השליכו ובגילולי
מצרים אל תטמאו * ויטרו בי ולא אכלו
שמוע לי איש שיקוצי עיניה לא השליכו
זכתיב לשפוך חמתי עליהם כללוד * אפי
בהם בארץ מצרים * ואעש למען שמי
לבלתי הקל עיני הגוים אשר המה בתוכם
ואוציאם מארץ מצרים הרי לך שלא היו
ראויין ליגאל * אפילו על ידי השם יתברך
שהוא מדת הרחמים הכלול בדין * באותו
שעה אמר לו הקדוש ברוך הוא מצד
מדה שהיא כלולה מעט או הרבה אינם
ראויין ליגאל יאכל הן נגשים במד שכרם
רחמים גמורים * שהוא סוד הכתר שהוא
עולם הרחמים * והוא אדיר שאין בו דין
לא מעט ולא הרבה * והסוד ואעש למען
שמי ממש * זהו השכינה שהיתה עמהם
בגלות * שירדה עם יעקב אבינו עליו
השלום שנאמר אנכי ארד עמך מצרימה
ואנכי אעלה עמך גם עלה * כי יעקב ראה
שלא היו בניו ראויין ליגאל * לפיכך ירדה
שכינה עמהם ובא השם יתברך להוציא

למעלה

ממטה

לוח סיבני התחלות הספרות

בשערי צדק

א	הספירה הראשונה	מלכות	הנקרא ארנף
טו	הספירה השנייה	יסוד	נקרא אל ה'
כב ובג	הספירה השלישית	הוד	נקרא אלקים צכאות
כו	הספירה הרביעית	נצח	נקרא י'וד צכאות
כז	הספירה החמישית	תפארת	נקרא י'וה
לה	הספירה הששית	גבורה	נקרא אלקים
לח	הספירה השביעית	חסד	נקרא אל
ס	הספירה השמינית	בינה	נקרא י'וה ארנף
סו	הספירה התשיעית	חכמה	נקרא יה
נב	הספירה העשירית	כתר	נקרא אדיה

כתר

בינה

חכמה

גבורה

חסד

תפארת

הוד

נצח

יסוד

מלכות

ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים

Los Hombres Mas... de... per mi fva Luigi da Bologna dal 1601

XVIII

Il ricco lembo, ove tesori accoglie
 Altra allargar prodiga Dea ravviso,
 Sparger l'oro la veggo, e i dolci
 Torcer sì, che non curi il proprio
 Cinta di verdi foglie
 Di man Clemenza mansueta in viso
 Cader si lascia i dardi,
 E dal labbro ridente offre perdono.
 O Dea, ch'oltra le stelle il vol di
 E il rigor tempri, e l'ira
 In petto ai Numi, e alla pietà gli
 Il tuo Trono, il tuo Nume e fied
 Nell'alma Dea, ch'anco in punir
 Ella è cara per te, se impon sua
 Per te cara se i rei doma, e corre

XVII.

ai di fronte a un punto istesso
no, a, e all' avvenir rivolta;
trovilenzio, e la Ragion del Regno,
ora retro, a cui si riconfiglia.
occo, o fesso
fesso Pomo, e al braccio avvolta
de in segno.
lora, che a monil somiglia.
oto Dea, che i gran litigi sgombra,
ropa copra
ulga di più Troni, una sol ombra,
gia sta la Pace sopra,
gia il dolce viso or sol discopra.
l'igilj orna l' Augel di Giove:
pido il collo, e l' ali ei move.

VIII.

Ma Cintia anch' essa impaziente omai difro
 Ai candidi destrieri allenta il freno, a,
 E Saturno spronando, e Marte altro vilen
 D' altre faci innocenti il Ciel colora retro
 Veste di nuovi rai
 La quadriga a Boote, all' Orsa il serico F
 L'azzurra fascia a Giove,
 E il tremolante crin d' Espero indora, ci
 Anco Cibele intorno al Sole immoto Dea
 Sprona l' Orbe, e passeggia,
 L' Orbe, che in rotar doppio al vulga di
 D' inusitato lume arde, e fiammeggia fl
 E cogli altri Pianeti ei pur gareggia il dol
 Quinci non ha la Terra opaca, ed i gigli
 Di che al Cielo invidiar la gloria poco il